

Światowy Związek Pocztowy

Regulamin poczty
listowej

Protokół końcowy

Berno 2008

REGULAMIN POCZTY LISTOWEJ

Spis treści

Rozdział 1

Postanowienia ogólne

Artykuł

RL 101	Stosowanie wolności tranzytu
RL 102	Nieprzestrzeganie wolności tranzytu
RL 103	Jednostka monetarna
RL 104	Bezpieczeństwo pocztowe

Rozdział 2

Stawki, dopłaty, zwolnienie od opłat pocztowych i uiszczanie opłat

RL 105	Stawki opłat
RL 106	Opłaty specjalne
RL 107	Warunki stosowania stawek opłat
RL 108	Obliczanie dopłat za przesyłki lotnicze
RL 109	Równowartości
RL 110	Zwolnienie od opłat pocztowych stosowane wobec przesyłek mających związek ze służbą pocztową
RL 111	Stosowanie zwolnień od opłat pocztowych wobec organów zajmujących się jeńcami wojennymi i internowanymi osobami cywilnymi
RL 112	Oznaczenie przesyłek zwolnionych od opłat pocztowych

Rozdział 3

Znaczkii pocztowe. Sposoby uiszczania opłat

RL 113	Znaczkii pocztowe. Informacja o emisjach i wymiana między wyznaczonymi operatorami
RL 114	Uiszczanie opłat. Sposoby uiszczania opłat
RL 115	Charakterystyka znaczków pocztowych, znaków lub nadruków ofrankowania
RL 116	Podejrzenie fałszywego użycia znaczków pocztowych, znaków lub nadruków ofrankowania
RL 117	Stosowanie datownika
RL 118	Przesyłki nieopłacone lub niedostatecznie opłacone

RL 119	Uiszczanie opłat i stemplowanie przesyłek nadanych na statkach
--------	--

Rozdział 4

Rodzaje przesyłek i warunki przyjmowania

RL 120	Usługi podstawowe
RL 121	Szczegółowe dane dotyczące limitów masy
RL 122	Limity wymiarów
RL 123	Warunki przyjmowania przesyłek. Sposób pakowania. Opakowanie
RL 124	Szczegółowe postanowienia dotyczące poszczególnych rodzajów przesyłek
RL 125	Oznaczenie priorytetu lub sposobu kierowania
RL 126	Opakowania specjalne
RL 127	Przesyłki w kopertach z okienkiem
RL 128	Przesyłki standardowe
RL 129	Warunki przyjmowania i oznaczanie przesyłek zawierających dopuszczone próbki pobrane od chorych (ludzi lub zwierząt)
RL 130	Warunki przyjmowania i oznaczanie przesyłek zawierających substancje wywołujące zakażenie
RL 131	Warunki przyjmowania i oznaczanie przesyłek zawierających substancje promieniotwórcze

Rozdział 5

Usługi dodatkowe

RL 132	Przesyłki polecane
RL 133	Przesyłki z poświadczonym doręczeniem
RL 134	Przesyłki z zadeklarowaną wartością
RL 135	Przesyłki za pobraniem
RL 136	Przesyłki ekspresowe
RL 137	Potwierdzenie odbioru
RL 138	Doręczanie do rąk własnych
RL 139	Przesyłki wolne przy doręczaniu od opłat i należności
RL 140	Usługa międzynarodowej korespondencji handlowej z odpowiedzią (CCRI lub IBRS)
RL 141	Usługa międzynarodowej korespondencji handlowej z odpowiedzią - odpowiedź na poziomie lokalnym
RL 142	Międzynarodowe kupony na odpowiedź
RL 143	Usługa ładunku zbiorowego „Consignment”

Rozdział 6

Towary niebezpieczne, których umieszczanie w przesyłkach listowych jest zabronione. Postępowanie z przesyłkami przyjętymi niezgodnie z przepisami.

Dosyłanie. Zwrot do miejsca pochodzenia. Wycofanie z obrotu pocztowego. Reklamacje

RL 144	Towary niebezpieczne, których umieszczanie w przesyłkach listowych jest zabronione
RL 145	Postępowanie z przesyłkami przyjętymi niezgodnie z przepisami
RL 146	Dosyłanie
RL 147	Przesyłki niedoręczalne. Zwrot do kraju nadania lub nadawcy i termin przechowywania
RL 148	Wycofanie z obiegu pocztowego. Zmiana lub korekta adresu na żądanie nadawcy
RL 149	Wycofanie z obiegu pocztowego. Zmiana lub korekta adresu. Przesyłki nadane w kraju innym niż kraj, który przyjmuje żądanie
RL 150	Reklamacje
RL 151	Reklamacje dotyczące przesyłek nadanych w innym kraju

Rozdział 7

Zagadnienia celne

RL 152	Przesyłki podlegające kontroli celnej
RL 153	Opłata za przedstawienie do kontroli celnej
RL 154	Umarzanie opłat celnych i innych należności

Rozdział 8

Odpowiedzialność wyznaczonych operatorów

RL 155	Stosowanie odpowiedzialności wyznaczonych operatorów
RL 156	Doręczanie ograbionej lub uszkodzonej przesyłki z zadeklarowaną wartością
RL 157	Stwierdzenie odpowiedzialności nadawcy
RL 158	Wypłata odszkodowania
RL 159	Termin wypłaty odszkodowania
RL 160	Wypłata odszkodowania z urzędu
RL 161	Ustalenie odpowiedzialności między wyznaczonymi operatorami
RL 162	Sposoby ustalania odpowiedzialności wyznaczonych operatorów
RL 163	Odzyskiwanie wypłaconych odszkodowań od przewoźników lotniczych
RL 164	Zwrot odszkodowania wyznaczonemu operatorowi, który je wypłacił
RL 165	Rozliczanie odszkodowań między wyznaczonymi operatorami
RL 166	Rozliczanie należnych sum z tytułu odszkodowania za przesyłki listowe

Rozdział 9

Warunki dotyczące przekazywania, kierowania i przyjmowania odsyłek/przesyłek

RL 167	Wymiana przesyłek
RL 168	Pierwszeństwo postępowania z przesyłkami priorytetowymi i przesyłkami lotniczymi
RL 169	Odsyłki
RL 170	Wymiana w odsyłkach zamkniętych
RL 171	Tranzyt otwarty
RL 172	Drogi i sposoby przekazywania przesyłek z zadeklarowaną wartością
RL 173	Sporządzanie odsyłek
RL 174	Karta listowa
RL 175	Przekazywanie przesyłek poleconych
RL 176	Przekazywanie przesyłek z poświadczonym doręczeniem
RL 177	Przekazywanie przesyłek z zadeklarowaną wartością
RL 178	Przekazywanie przekazów pocztowych i niepoleconych przesyłek za pobraniem
RL 179	Przekazywanie przesyłek ekspresowych
RL 180	Przekazywanie przesyłek CCRI (IBRS)
RL 181	Przekazywanie worków M
RL 182	Przekazywanie przesyłek masowych
RL 183	Przekazywanie przesyłek przeznaczonych do dostępu bezpośredniego do obrotu krajowego
RL 184	Oznaczanie odsyłek chorągiewkami
RL 185	Stosowanie kodów kreskowych
RL 186	Kierowanie odsyłek
RL 187	Przeładunek odsyłek lotniczych i odsyłek lądowo-morskich przewożonych drogą lotniczą (S.A.L.)
RL 188	Działania podejmowane w przypadku, gdy bezpośredni przeładunek odsyłek lotniczych nie może odbyć się zgodnie z planem
RL 189	Sporządzanie zawiadomień próbnych
RL 190	Przekazywanie odsyłek
RL 191	Sporządzanie i sprawdzanie wykazów zdawczych CN 37, CN 38 lub CN 41
RL 192	Brak wykazu zdawczego CN 37, CN 38 lub CN 41
RL 193	Sprawdzanie odsyłek
RL 194	Zawiadomienia o sprawdzeniu
RL 195	Przesyłki mylnie skierowane
RL 196	Działania podejmowane w razie wypadku
RL 197	Działania podejmowane w przypadku przerwania lotu, zmiany trasy lub mylnego skierowania poczty lotniczej
RL 198	Działania podejmowane w przypadku przerwania lotu, zmiany trasy lub mylnego skierowania poczty lądowo-morskiej przewożonej drogą lotniczą (S.A.L.)
RL 199	Działania podejmowane w przypadku czasowego zawieszenia usług i ich wznowienia
RL 200	Zwrot próżnych worków
RL 201	Odsyłki wymieniane z jednostkami wojskowymi

Rozdział 10

Jakość usług

RL 202 Cele w zakresie jakości usług

Rozdział 11

Oplaty tranzytowe i oplaty koncowe

RL 203 Oplaty tranzytowe i oplaty koncowe (koszty koncowe). Postanowienia ogolne

A Oplaty tranzytowe

RL 204 Stosowanie oplat tranzytowych

RL 205 Oplaty tranzytowe

RL 206 Odleglosci wyrazone w kilometrach

RL 207 Uslugi nadzwyczajne. Przewoz roznymi srodkami transportu

RL 208 Obliczanie i rozliczanie oplat zwiazanych z przesytkami mylnie skierowanymi i z przesytkami wysylanymi w tranzycie otwartym przesytkami droga ladowo-morską

RL 209 Oplaty tranzytowe za odsylki, ktore zboczyly z trasy lub zostaly blednie skierowane

RL 210 Odsylki lotnicze i S.A.L. przesytkane w tranzycie droga ladowo-morską

RL 211 Platnosci oplat tranzytowych za prazne worki

B Oplaty koncowe (koszty koncowe). Postanowienia ogolne

RL 212 Dobrowolne przystapienie Panstw czlonkowskich systemu przejsciowego do systemu docelowego

RL 213 Dostep bezposredni do uslug wewnetrznych (krajowych)

RL 214 Obliczanie stawek oplat koncowych dla krajow stosujacych postanowienia artykulu 28 od ustępu 3 do ustępu 7 Konwencji

RL 215 Zaplata oplat koncowych (kosztów koncowych) w zaleznosci od jakosci uslug pomiedzy wyznaczonymi operatorami krajow systemu docelowego

RL 216 Zaplata oplat koncowych (kosztów koncowych) zwiazana z jakoscia uslug stosowana wobec strumieni poczty przeznaczonych do wyznaczonych operatorów krajow systemu przejsciowego, pochodzacych od wyznaczonych operatorów systemu przejsciowego oraz wymienianych miedzy wyznaczonymi operatorami krajow systemu przejsciowego

RL 217 Mechanizm korekcyjny stawek oplat koncowych (kosztów koncowych)

RL 218 Ządanie specyficznej oplaty za przesytki masowe

RL 219 Odsylki zamkniete wymieniane z jednostkami wojskowymi

C Czynnosci statystyczne

RL 220 Ogolne zasady dotyczace pobierania probek statystycznych i obliczanie sredniej liczby przesytek zawartych w kilogramie

RL 221 Pomiary statystyczne stosowane przy wymianie poczty miedzy wyznaczonymi operatorami krajow systemu docelowego

RL 222	Inna metoda pomiarów statystycznych stosowanych przy wymianie poczty między wyznaczonymi operatorami krajów systemu docelowego
RL 223	Specjalne pomiary statystyczne mające na celu zastosowanie mechanizmu korekcyjnego
<i>D.</i>	<i>Sporządzanie, przesyłanie i uznawanie wykazów oraz rachunków związanych z opłatami tranzytowymi i opłatami końcowymi</i>
RL 224	Sporządzanie, przesyłanie i uznawanie wykazów CN 53 i CN 54 przy wymianie poczty między wyznaczonymi operatorami krajów systemu docelowego
RL 225	Sporządzanie, przesyłanie i uznawanie wykazów CN 53 i CN 54 przy mechanizmie korekcyjnym
RL 226	Sporządzanie wykazów odsyłek CN 55 i CN 56
RL 227	Przesyłanie i uznawanie wykazów odsyłek CN 55 i CN 56
RL 228	Rozliczanie przesyłek masowych
RL 229	Rozliczanie poczty przeznaczonej do dostępu bezpośredniego do obrotu krajowego
RL 230	Sporządzanie, przesyłanie i uznawanie rachunków opłat tranzytowych i opłat końcowych
RL 231	Specjalny adres dla przesyłania formularzy dotyczących opłat tranzytowych i opłat końcowych (kosztów końcowych)
RL 232	Uznawanie rachunków dotyczących opłat tranzytowych i opłat końcowych (kosztów końcowych)
RL 233	Prowizoryczne płatności opłat tranzytowych i opłat końcowych (kosztów końcowych)
RL 234	Płatności kwot należnych z tytułu Funduszu na rzecz poprawy jakości usług w krajach rozwijających się

Rozdział 12

Opłaty za przewóz lotniczy

RL 235	Formuła obliczania stawki podstawowej i obliczanie opłat za przewóz lotniczy odsyłek zamkniętych
RL 236	Obliczanie i rozliczanie opłat związanych z przesyłkami mylnie skierowanymi i z przesyłkami wysyłanymi w tranzycie otwartym przesyłanymi drogą lotniczą
RL 237	Sposoby rozliczania opłat za przewóz lotniczy
RL 238	Sporządzanie wykazów masy CN 66 i CN 67
RL 239	Sporządzanie rachunków szczegółowych CN 51 i rachunków ogólnych CN 52
RL 240	Przesyłanie i uznawanie wykazów CN 55, CN 66 oraz CN 67, rachunków szczegółowych CN 51 i rachunków ogólnych CN 52
RL 241	Zmiany stawek opłat za przewóz lotniczy
RL 242	Płatności z tytułu przewozu lotniczego
RL 243	Płatności z tytułu przewozu lotniczego próżnych worków
RL 244	Opłaty za przewóz lotniczy odsyłek lub worków, które zboczyły z trasy lub zostały mylnie skierowane
RL 245	Opłaty za przewóz lotniczy zaginionej lub zniszczonej poczty

Rozdział 13

Regulowanie rachunków. Zapłata

RL 246	Elektroniczne przesyłanie wykazów i rachunków
RL 247	Sporządzanie i regulowanie rachunków
RL 248	Rozliczanie rachunków za pośrednictwem Biura Międzynarodowego
RL 249	Płatności zobowiązań wyrażonych w SDR (DTS). Postanowienia ogólne
RL 250	Zasady płatności rachunków nieregulowanych za pośrednictwem Biura Międzynarodowego

Rozdział 14

Usługa EMS

RL 251	Usługa EMS
RL 252	Świadczenie usługi EMS

Rozdział 15

Elektroniczne usługi pocztowe. Połączenia telematyczne

RL 253	Poczta hybrydowa
RL 254	Usługi telefaksowe
RL 255	Usługi teletekstu komputerowego
RL 256	Stempel pocztowy dla certyfikacji elektronicznej
RL 257	Postanowienia ogólne dotyczące połączeń telematycznych
RL 258	Postanowienia szczegółowe dotyczące połączeń telematycznych
RL 259	Zasady płatności za połączenia telematyczne

Rozdział 16

Usługa zintegrowanej logistyki

RL 260	Usługa zintegrowanej logistyki
--------	--------------------------------

Rozdział 17

Postanowienia różne

RL 261	Informacje przekazywane przez wyznaczonych operatorów
RL 262	Publikacje Biura Międzynarodowego
RL 263	Adresy telegraficzne
RL 264	Termin przechowywania dokumentów
RL 265	Formularze

RL 266	Formularze do użytku publicznego
RL 267	Stosowanie norm
RL 268	Względy ochrony środowiska

Rozdział 18

Postanowienia przejściowe i końcowe

RL 269	Wejście w życie i okres obowiązywania Regulaminu poczty listowej
--------	--

PROTOKÓŁ KOŃCOWY REGULAMINU POCZTY LISTOWEJ

Artykuł	
RL I	Druki. Maksymalna masa
RL II	Szczegółowe postanowienia dotyczące poszczególnych rodzajów przesyłek
RL III	Przesyłki standardowe
RL IV	Warunki stosowania stawek opłat
RL V	Polecone worki M
RL VI	Maksymalne limity dla przesyłek z zadeklarowaną wartością
RL VII	Przesyłki z zadeklarowaną wartością
RL VIII	Fakturowanie usługi CCRI (IBRS)
RL IX	Postępowanie z przesyłkami przyjętymi niezgodnie z przepisami
RL X	Dosyłanie
RL XI	Postępowanie z reklamacjami
RL XII	Przesyłki podlegające kontroli celnej
RL XIII	Worki
RL XIV	Kierowanie odsyłek
RL XV	Specjalne opłaty tranzytowe
RL XVI	Pomiary statystyczne stosowane przy wymianie poczty między wyznaczonymi operatorami krajów systemu docelowego
RL XVII	Rozliczanie przesyłek masowych
RL XVIII	Przesyłanie i uznawanie wykazów CN 55, CN 66 oraz CN 67, rachunków szczegółowych CN 51 i rachunków ogólnych CN 52
RL XIX	Międzynarodowe kupony na odpowiedź wydane przed 1 stycznia 2002 roku
RL XX	Płatności zaległych należności wynikających z ostatecznego rozliczenia dokonanego przez Biuro Międzynarodowe odnośnie uregulowania rachunków dotyczących międzynarodowych kuponów na odpowiedź dostarczonych przed 1 stycznia 2002 roku
RL XXI	Płatności zaległych należności wynikających z regulowania rachunków dokonywanego poprzez system kompensacyjny Biura Międzynarodowego obowiązujący przed 1 stycznia 2001 roku
RL XXII	Formularze

REGULAMIN POCZTY LISTOWEJ

Rada Eksploatacji Pocztowej, zgodnie z artykułem 22 ustęp 5 Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, sporządzonej w Wiedniu dnia 10 lipca 1964 roku, przyjęła następujące środki dla zapewnienia wykonania wspólnych zasad stosowanych w międzynarodowej służbie pocztowej oraz postanowienia dotyczące poczty listowej.

Rozdział 1

Postanowienia ogólne

Artykuł RL 101

Stosowanie wolności tranzytu

1. Państwa członkowskie, które nie zapewniają usługi przesyłek z zadeklarowaną wartością lub które nie przyjmują odpowiedzialności za wartości przewożone przez ich służby morskie lub lotnicze, są jednak zobowiązane do kierowania najszybszymi połączeniami i najbezpieczniejszymi sposobami odsyłek zamkniętych, jakie są im dostarczane przez inne Państwa członkowskie.

Artykuł RL 102

Nieprzestrzeganie wolności tranzytu

1. O wstrzymaniu ruchu pocztowego z Państwem członkowskim, które nie przestrzega wolności tranzytu, należy wcześniej powiadomić zainteresowane Państwa członkowskie oraz zainteresowanych wyznaczonych operatorów pocztą elektroniczną lub każdym innym środkiem łączności telekomunikacyjnej. O fakcie tym informuje się Biuro Międzynarodowe.

Artykuł RL 103

Jednostka monetarna

1. Jednostką monetarną przewidzianą w artykule 7 Konstytucji oraz stosowaną w Konwencji i innych Aktach Związku jest Specjalne prawo ciągnięcia /SDR/ (DTS).

2. Wyznaczeni operatorzy Państw członkowskich mogą wybrać, za obopólną zgodą, inną jednostkę monetarną niż SDR (DTS) lub jedną ze swych walut narodowych do prowadzenia i rozliczania rachunków.

Artykuł RL 104

Bezpieczeństwo pocztowe

1. Strategia realizowana przez Państwa członkowskie oraz wyznaczonych operatorów w zakresie bezpieczeństwa pocztowego dąży do:

- 1.1 poprawy jakości usług w całości;
- 1.2 uczynienia pracowników bardziej świadomymi znaczenia bezpieczeństwa;
- 1.3 stworzenia lub wzmocnienia służb bezpieczeństwa;
- 1.4 zapewnienia, we właściwym czasie, rozpowszechniania informacji dotyczących eksploatacji, bezpieczeństwa i prowadzonych w tej dziedzinie dochodzeń;
- 1.5 poparcia propozycji dla ustawodawców przepisów, regulaminów i właściwych działań przygotowywanych z myślą o poprawie jakości i wzmocnieniu bezpieczeństwa usług pocztowych na świecie.

Rozdział 2

Stawki, dopłaty, zwolnienie od opłat pocztowych i uiszczanie opłat

Artykuł RL 105

Stawki opłat

1. Wskaźnikowe stawki opłat przedstawiono w poniższej tablicy:

Przesyłki	Przedziały wagowe	Stawki wskaźnikowe dla przesyłek przeznaczonych do obszaru geograficznego najtańszego	Stawki wskaźnikowe dla przesyłek przeznaczonych do obszaru geograficznego najdroższego
1	2	3	4

- 1.1 Opłaty w systemie opartym na szybkości przesyłania poczty:

		SDR (DTS)	SDR (DTS)
Przesyłki priorytetowe	do 20 g	0,43	0,62
	powyżej 20 g do 100 g	0,96	1,53
	powyżej 100 g do 250 g	1,80	3,14
	powyżej 250 g do 500 g	3,54	6,22
	powyżej 500 g do 1000 g	5,99	10,83
	powyżej 1000 g do 2000 g	9,55	19,33
	za każde następne 1000 g	5,66 (fakultatywnie)	8,67 (fakultatywnie)

Przesyłki	Przedziały wagowe	Stawki wskaźnikowe dla przesyłek przeznaczonych do obszaru geograficznego najtańszego	Stawki wskaźnikowe dla przesyłek przeznaczonych do obszaru geograficznego najdroższego
1	2	3	4
		SDR (DTS)	SDR (DTS)
Przesyłki niepriorytetowe	do 20 g	0,37	0,43
	powyżej 20 g do 100 g	0,67	0,99
	powyżej 100 g do 250 g	1,33	1,71
	powyżej 250 g do 500 g	2,60	3,43
	powyżej 500 g do 1000 g	4,33	5,68
	powyżej 1000 g do 2000 g	6,99	10,43
	za każde następne 1000 g	3,86 (fakultatywnie)	5,42 (fakultatywnie)
1.2 Opłaty w systemie opartym na zawartości:			
Listy	do 20 g	0,34	0,51
	powyżej 20 g do 100 g	0,83	1,42
	powyżej 100 g do 250 g	1,97	3,26
	powyżej 250 g do 500 g	3,71	5,97
	powyżej 500 g do 1000 g	6,62	11,31
	powyżej 1000 g do 2000 g	11,53	20,15
	za każde następne 1000 g	6,02 (fakultatywnie)	7,75 (fakultatywnie)
Kartki pocztowe		0,27	0,38
Druki	do 20 g	0,23	0,36
	powyżej 20 g do 100 g	0,60	1,05
	powyżej 100 g do 250 g	1,29	2,52
	powyżej 250 g do 500 g	2,33	4,82
	powyżej 500 g do 1000 g	4,44	9,05
	powyżej 1000 g do 2000 g	7,52	14,58
	za każde następne 1000 g	3,44	5,10
Pakieciki	do 100 g	0,70	1,16
	powyżej 100 g do 250 g	1,40	2,52
	powyżej 250 g do 500 g	2,52	4,73
	powyżej 500 g do 1000 g	4,29	7,85
	powyżej 1000 g do 2000 g	6,36	13,16
	za każde następne 1000 g	4,80 (fakultatywnie)	10,40 (fakultatywnie)

2. Rada Eksploatacji Pocztovej jest upoważniona do rewizji i zmiany w okresie między dwoma Kongresami wskaźnikowych stawek opłat wymienionych w ustępie 1. Zmienione opłaty będą opierały się na medianie opłat ustalonych przez członków Związku dla nadawanych w ich krajach przesyłek w obrocie międzynarodowym.

3. Opłata dotycząca worków M obliczana jest w przedziałach co 1 kilogram aż do pełnej masy każdego worka. Wyznaczony operator kraju nadania może udzielać zniżki za takie worki do 20% opłaty za stosowany rodzaj przesyłek. Zniżka ta może być niezależna od zniżek wymienionych w artykule RL 107 ustęp 7.

4. W systemie opartym na zawartości, dozwolone jest grupowanie w jedną przesyłkę przedmiotów podlegających różnym opłatom pod warunkiem, że łączna masa nie jest większa od maksymalnej masy tego rodzaju, dla którego limit masy jest największy. Opłata stosowana za taką przesyłkę, według życzenia wyznaczonego operatora kraju nadania, może być opłatą tego rodzaju, za który pobierana jest najwyższa opłata lub sumą różnych opłat stosowanych do każdego elementu przesyłki. Przesyłki takie określone są jako „Przesyłki mieszane” (po francusku: „Envois mixtes”, po angielsku: „Combination mailing”).

Artykuł RL 106

Opłaty specjalne

1. Nie można pobierać od adresata żadnej opłaty za doręczenie pakietów o masie mniejszej niż 500 gramów. Jeśli za pakiety o masie powyżej 500 gramów pobiera się opłatę za doręczenie w obrocie krajowym, można pobierać taką samą opłatę za pakiety nadesłane z zagranicy.

2. Wyznaczeni operatorzy są upoważnieni do pobierania takich samych opłat jak w obrocie krajowym w niżej wymienionych przypadkach:

- 2.1 opłata za nadanie przesyłki listowej w ostatniej chwili przed najpóźniejszą godziną, pobierana od nadawcy.
- 2.2 opłata za nadanie przesyłki poza normalnymi godzinami otwarcia okienek, pobierana od nadawcy.
- 2.3 opłata za odbiór przesyłki z siedziby nadawcy, pobierana od nadawcy.
- 2.4 opłata za wydanie przesyłki listowej poza normalnymi godzinami otwarcia okienek, pobierana od adresata.
- 2.5 opłata za wydanie przesyłki adresowanej „poste restante”, pobierana od adresata.
- 2.6 opłata za składowanie każdej przesyłki listowej o masie powyżej 500 gramów, której adresat nie podjął w przepisowych terminach. Opłata ta nie dotyczy druków dla ociemniałych (cekogramów).

3. Wyznaczeni operatorzy gotowi do ponoszenia ryzyka związanego z działaniem siły wyższej są upoważnieni do pobierania opłaty za ryzyko działania siły wyższej, której kwotę wskaźnikową ustala się na 0,13 SDR (DTS) za przesyłkę poleconą.

Artykuł RL 107

Warunki stosowania stawek opłat

1. Wyznaczeni operatorzy Państw członkowskich, którzy ze względu na swój obrót wewnętrzny, nie mogą przyjąć układu dziesiętnego dla określenia masy, mają prawo stosować odpowiednie równowartości z ich systemu krajowego.

2. Państwa członkowskie lub wyznaczeni operatorzy mogą zmienić strukturę przedziałów wagowych podanych w artykule RL 105.
 - 2.1 Dla każdego rodzaju przesyłek, najwyższy przedział wagowy nie powinien przekroczyć maksymalnej masy ustalonej w artykule RL 121.
3. Państwa członkowskie lub wyznaczeni operatorzy, którzy znieśli w obrocie krajowym kartki pocztowe, druki lub pakieciki jako odrębne rodzaje przesyłek, mogą uczynić to samo w odniesieniu do przesyłek wysyłanych za granicę.
4. Opłaty stosowane do listowych przesyłek priorytetowych uwzględniają ewentualne dodatkowe koszty szybkiego przewozu.
5. Wyznaczeni operatorzy, którzy stosują system oparty na zawartości przesyłek listowych są uprawnieni do:
 - 5.1 pobierania dopłat za listowe przesyłki lotnicze;
 - 5.2 pobierania za przesyłki lądowo-morskie przewożone drogą lotniczą ze zmniejszonym priorytetem „S.A.L.” dopłat niższych od dopłat pobieranych za przesyłki lotnicze;
 - 5.3 ustalania opłat złożonych dla przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L., biorąc pod uwagę koszt świadczonych przez siebie usług pocztowych i koszty przewozu lotniczego.
6. Dopłaty lotnicze powinny być powiązane z kosztami przewozu lotniczego i być jednolite dla co najmniej całego terytorium każdego kraju przeznaczenia, niezależnie od wykorzystywanej drogi kierowania; przy obliczaniu dopłaty za listową przesyłkę lotniczą, wyznaczeni operatorzy są upoważnieni do uwzględnienia masy ewentualnie załączonych formularzy przeznaczonych do użytku publicznego.
7. Wyznaczony operator kraju nadania może, w odniesieniu do przesyłek listowych zawierających:
 - 7.1 gazety i czasopisma publikowane w swoim kraju, udzielić zniżki nie większej w zasadzie niż 50% opłat taryfowych stosowanych dla danego rodzaju przesyłek;
 - 7.2 książki i broszury, partytury muzyczne oraz mapy geograficzne, które nie zawierają żadnego ogłoszenia lub innej reklamy poza znajdującymi się na okładce lub obwolucie tych przedmiotów, udzielić zniżki takiej samej jak w ustępie 7 punkt 1.
8. Wyznaczeni operatorzy mają prawo ograniczyć przewidzianą w ustępie 7 zniżkę do gazet i czasopism spełniających warunki określone w przepisach krajowych dotyczących przewozu według taryfy dla gazet. Zniżką nie są objęte, bez względu na regularność wydawania, druki handlowe takie jak katalogi, prospekty, cenniki, i tym podobne. To samo dotyczy reklam drukowanych na oddzielnych arkuszach załączanych do gazet i czasopism. Jednakże, zniżka jest możliwa w przypadku oddzielnych materiałów reklamowych, jeśli stanowią one integralną część gazety lub czasopisma.
9. Wyznaczony operator kraju nadania może zastosować wobec przesyłek niestandardowych opłaty inne niż opłaty za określone w artykule RL 128 przesyłki standardowe.
10. Zniżki opłat udzielane zgodnie z ustępem 7 można stosować także dla przesyłek przewożonych drogą lotniczą, ale nie przyznaje się żadnej zniżki dla tej części opłaty, która jest przeznaczona na pokrycie kosztów takiego przewozu.

Artykuł RL 108

Obliczanie dopłat za przesyłki lotnicze

1. Wyznaczeni operatorzy mają prawo stosować, do obliczania dopłat za przesyłki lotnicze, przedziały wagowe mniejsze niż ustalone w artykule RL 105 ustęp 1.

Artykuł RL 109

Równowartości

1. Wyznaczeni operatorzy ustalają równowartości opłat pocztowych przewidzianych w Konwencji i w innych Aktach Związku oraz cenę sprzedaży międzynarodowych kuponów na odpowiedź. Przekazują te informacje do Biura Międzynarodowego, aby powiadomiło o nich wyznaczonych operatorów. W tym celu, każdy wyznaczony operator powinien poinformować Biuro Międzynarodowe o średniej wartości SDR (DTS) w walucie swego kraju.

2. Średnią wartość SDR (DTS), która wejdzie w życie z dniem 1 stycznia każdego roku, wykorzystywaną wyłącznie dla ustalania opłat, podaje się z dokładnością do czterech miejsc po przecinku, na podstawie danych publikowanych przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy, a dotyczących okresu co najmniej dwunastu miesięcy, które poprzedziły dzień 30 września poprzedniego roku.

3. Walutę, której dzienne kursy wymiany w stosunku do SDR (DTS) nie są publikowane przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy, przelicza się na inną notowaną walutę.

4. Państwa członkowskie Związku, których kursy walut w stosunku do SDR (DTS) nie są obliczane przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy lub które nie należą do tej wyspecjalizowanej instytucji, deklarują jednostronnie równowartość swych walut w stosunku do SDR (DTS).

5. Wyznaczeni operatorzy powinni możliwie jak najszybciej powiadomić Biuro Międzynarodowe o równowartości opłat pocztowych lub o ich zmianach, podając datę ich wejścia w życie.

6. Biuro Międzynarodowe publikuje zbiór informacji podający, dla każdego Państwa członkowskiego, równowartości opłat, średnią wartość SDR (DTS) i cenę sprzedaży międzynarodowych kuponów na odpowiedź wymienionych w ustępie 1.

7. Każdy wyznaczony operator informuje bezpośrednio Biuro Międzynarodowe o ustalonej przez niego równowartości dla odszkodowań przewidzianych w przypadku zaginięcia przesyłki poleconej lub poleconego worka M.

Artykuł RL 110

Zwolnienie od opłat pocztowych stosowane wobec przesyłek mających związek ze służbą pocztową

1. Zwolnione od wszelkich opłat pocztowych są przesyłki listowe mające związek ze służbą pocztową wysyłane przez wyznaczonych operatorów lub ich urzędy albo drogą lotniczą, albo drogą lądowo-morską lub też drogą lądowo-morską przewożone drogą lotniczą (S.A.L.).

2. Zwolnione są od wszelkich opłat pocztowych, z wyjątkiem dopłat lotniczych, przesyłki listowe mające związek ze służbą pocztową, jeżeli są one:
 - 2.1 wymieniane między organami Światowego Związku Pocztowego i organami Związków Regionalnych (po francusku: „Unions restreintes”, po angielsku: „Restricted Unions”);
 - 2.2 wymieniane między organami tych Związków;
 - 2.3 wysyłane przez powyższe organy do Państw członkowskich i/lub wyznaczonych operatorów albo do ich urzędów.

Artykuł RL 111

Stosowanie zwolnień od opłat pocztowych wobec organów zajmujących się jeńcami wojennymi i internowanymi osobami cywilnymi

1. W myśl artykułu 7 ustęp 2 Konwencji, ze zwolnień od opłat pocztowych korzystają:
 - 1.1 biura informacyjne, przewidziane w artykule 122 Konwencji Genewskiej z dnia 12 sierpnia 1949 roku o traktowaniu jeńców wojennych;
 - 1.2 Centralna Agencja Informacyjna o Jeńcach Wojennych, przewidziana w artykule 123 tej samej Konwencji;
 - 1.3 biura informacyjne, przewidziane w artykule 136 Konwencji Genewskiej z dnia 12 sierpnia 1949 roku o ochronie osób cywilnych w czasie działań wojennych;
 - 1.4 Centralna Agencja Informacyjna, przewidziana w artykule 140 tej ostatniej Konwencji.

Artykuł RL 112

Oznaczenie przesyłek zwolnionych od opłat pocztowych

1. Na przesyłkach zwolnionych od opłat pocztowych należy umieścić na stronie adresowej, w górnym prawym rogu, następujące wskazówki, które można uzupełnić tłumaczeniem:
 - 1.1 „Service des postes” („Służba pocztowa”) lub analogiczną wskazówkę na przesyłkach wymienionych w artykule 7 ustęp 1 Konwencji i w artykule RL 110;
 - 1.2 „Service des prisonniers de guerre” („Usługa dla jeńców wojennych”) lub „Service des internés civils” („Usługa dla internowanych osób cywilnych”) na przesyłkach wymienionych w artykule 7 ustęp 2 Konwencji i w artykule RL 111 oraz na odpowiadających im formularzach;
 - 1.3 „Cécogrammes” („Druki dla ociemniałych”) /”Cekogramy”/ na przesyłkach wymienionych w artykule 7 ustęp 3 Konwencji.

Rozdział 3

Znaczkii pocztowe. Sposoby uiszczania opłat

Artykuł RL 113

Znaczkii pocztowe. Informacja o emisjach i wymiana między wyznaczonymi operatorami

1. O każdej nowej emisji znaczków pocztowych, dany wyznaczony operator powiadamia wszystkich innych wyznaczonych operatorów za pośrednictwem Biura Międzynarodowego, podając niezbędne informacje.

2. Wyznaczeni operatorzy wymieniają, za pośrednictwem Biura Międzynarodowego, jeden egzemplarz każdej ze swych nowych emisji znaczków pocztowych i przesyłają 15 egzemplarzy dla Biura Międzynarodowego. Stanowi to łącznie 235 znaczków do przesłania dla każdej nowej emisji.

Artykuł RL 114

Uiszczanie opłat. Sposoby uiszczania opłat

1. Zasada
 - 1.1 W zasadzie, przesyłki powinny być całkowicie opłacone przez nadawcę.
2. Sposoby uiszczania opłat
 - 2.1 Uiszczania opłat dokonuje się jednym z następujących sposobów:
 - 2.1.1 znaczkami pocztowymi wydrukowanymi lub naklejonymi na przesyłki i ważnymi w Państwie członkowskim nadania;
 - 2.1.2 pocztowymi znakami ofrankowania ważnymi w Państwie członkowskim nadania i pochodzącymi z automatów instalowanych przez wyznaczonych operatorów kraju nadania;
 - 2.1.3 odciskami maszyn do frankowania ważnymi w Państwie członkowskim nadania i które są dopuszczone oficjalnie oraz działają pod bezpośrednim nadzorem wyznaczonego operatora kraju nadania;
 - 2.1.4 nadrukami ofrankowania wykonanymi za pomocą prasy drukarskiej albo innych sposobów drukowania lub stemplowania, jeśli taki sposób jest dozwolony przepisami wyznaczonego operatora kraju nadania.
 - 2.2 Na przesyłkach może również znajdować się wskazówka podająca, że całość opłaty została uiszczona, na przykład w formie „Taxe perçue” („Opłata pobrana”). Wskazówkę tę należy umieścić w górnej prawej części strony adresowej i potwierdzić odciskiem datownika urzędu nadania. W przypadku przesyłek nieopłaconych lub niedostatecznie opłaconych, odcisk datownika urzędu, który uiszczał brakującą opłatę lub jej część, umieszcza się obok tej wskazówki.

Artykuł RL 115

Charakterystyka znaczków pocztowych, znaków lub nadruków ofrankowania

1. Znaczki pocztowe i pocztowe znaki ofrankowania
 - 1.1 Znaczki pocztowe i pocztowe znaki ofrankowania mogą mieć dowolny kształt, pod warunkiem, że, w zasadzie, ich wymiary pionowe lub poziome nie są mniejsze niż 15 mm ani większe niż 50 mm.
 - 1.2 Mogą one być wyraźnie oznaczone perforacjami lub wytłoczeniami wykonanymi za pomocą urządzeń wytłaczających zgodnie z warunkami określonymi przez wyznaczonego operatora, który je wydał pod warunkiem, że działania te nie zmniejszają czytelności szczegółów przewidzianych w artykule 8 Konwencji.
 - 1.3 Na znaczkach pocztowych wydanych w celach pamiątkowych lub dobroczynnych można umieścić rok emisji przedstawiony cyframi arabskimi. Można tak samo umieścić napis w dowolnym języku wskazujący z jakiej okazji zostały one wydane. Jeśli uiszcza się dopłatę niezależnie od wartości opłaty pocztowej, to znaczki należy wykonać w taki sposób, aby nie było żadnej wątpliwości co do tej wartości.
2. Odciski maszyn do frankowania
 - 2.1 Wyznaczeni operatorzy mogą sami używać maszyn do frankowania lub udzielać upoważnienia do ich używania; maszyny te odtwarzają na przesyłkach nazwę

Państwa członkowskiego nadania i wartość opłaty pocztowej jak również nazwę miejsca nadania i datę nadania. Te dwie ostatnie informacje nie są jednak obowiązkowe. W maszynach do frankowania używanych przez samych wyznaczonych operatorów, wartość opłaty pocztowej może być zastąpiona wskazówką podającą, że opłata pocztowa została uiszczona, na przykład w formie „Taxe perçue” („Opłata pobrana”).

- 2.2 Odciski maszyn do frankowania powinny być, w zasadzie, wykonane w kolorze jasnoczerwonym. Jednakże, wyznaczeni operatorzy mogą zezwolić, aby odciski maszyn do frankowania były wykonane w innym kolorze. Odciski nadruków reklamowych, które mogłyby być stosowane wraz z odciskami maszyn do frankowania mogą być także wykonane w kolorze innym niż czerwony.
 - 2.3 Nazwy Państwa członkowskiego i miejsca nadania powinny być przedstawione literami alfabetu łacińskiego, uzupełnione ewentualnie tymi samymi informacjami podanymi w innym alfabecie. Wartość opłaty pocztowej należy przedstawić cyframi arabskimi.
3. Nadruki ofrankowania
 - 3.1 Nadruki ofrankowania wykonane za pomocą prasy drukarskiej albo innego sposobu drukowania lub stemplowania powinny zawierać nazwę Państwa członkowskiego nadania i ewentualnie urzędu nadania przedstawione literami alfabetu łacińskiego, uzupełnione w zależności od przypadku taką samą informacją przedstawioną literami innego alfabetu. Powinny one zawierać także wskazówkę podającą, że opłata pocztowa została uiszczona, na przykład w formie „Taxe perçue” („Opłata pobrana”). W każdym przypadku, przyjęte oznaczenie należy wykonać widocznymi literami w polu, którego powierzchnia nie powinna być mniejsza niż 300 mm². Jeśli przykłada się datownik, to jego odcisk nie powinien znajdować się w tym polu.
 - 3.2 Nadruki ofrankowania wykonane za pomocą elektronicznego sposobu drukowania mogą być umieszczone powyżej pola adresowego, w odległości zawartej pomiędzy 2,5 a 5 mm, niezależnie od miejsca adresu. Takie nadruki ofrankowania mogą być umieszczone bezpośrednio na kopercie lub wewnątrz jej okienka. W tym ostatnim przypadku, nadruk jak i rozmieszczenie przesyłki wewnątrz koperty winny być wykonane w taki sposób, aby żadna część nadruku ofrankowania nie była umieszczona w odległości do 5 mm od brzegu okienka. Postanowienia wymienione w ustępie 3 punkt 1 stosuje się do tego rodzaju nadruku. Jeśli nadruk ofrankowania zawiera dane zakodowane w symbolu dwuwymiarowym lub opiera się na tego rodzaju danych, symbol ten powinien być zgodny z normą S28 Światowego Związku Pocztowego.

Artykuł RL 116

Podjęcie fałszywego użycia znaczków pocztowych, znaków lub nadruków ofrankowania

1. Z zastrzeżeniem postanowień ustawodawstwa lub procedury karnej obowiązującej na szczeblu krajowym, w przypadku podejrzenia o umyślne naruszenie dotyczące sposobów uiszczania opłat, stosuje się poniższą procedurę.
- 1.1 Jeżeli przy wysyłaniu podejrzewa się o umyślne naruszenie dotyczące sposobów uiszczania opłat i nadawca nie jest znany, nie narusza się znaku w żaden sposób. Przesyłkę z dołączonym zawiadomieniem przesyła się do urzędu przeznaczenia w kopercie jako przesyłkę poleconą z urzędu. Jeden egzemplarz takiego zawiadomienia kieruje się, w celu poinformowania, do wyznaczonych operatorów Państw członkowskich nadania i przeznaczenia. Każdy wyznaczony operator może

domagać się za pomocą noty skierowanej do Biura Międzynarodowego, aby takie zawiadomienia dotyczące jego służby były przekazywane do jego zarządu centralnego lub do specjalnie wyznaczonego urzędu.

- 1.2 Wzywa się adresata w celu stwierdzenia faktu. Przesyłkę wydaje mu się tylko wtedy, gdy uiszcza należną opłatę, poda nazwisko (nazwę) i adres nadawcy oraz po zapoznaniu się z zawartością odda do dyspozycji poczty przedmiot podejrzany o naruszenie. Może to być cała przesyłka, jeśli nie można jej oddzielić od dowodu rzeczowego lub jej część (koperta, opaska, część listu i tym podobne) zawierająca adres oraz odcisk lub znaczek ujawniony jako wątpliwy. Wynik wezwania przedstawia się w protokole podpisanym przez pracownika pocztowego i przez adresata. Ewentualna odmowa tego ostatniego jest odnotowywana w tym dokumencie.
2. Protokół wraz z dowodem rzeczowym przesyła się przesyłką poleconą z urzędu do wyznaczonego operatora Państwa członkowskiego nadania, który podejmuje działania zgodne z jego ustawodawstwem.
3. Wyznaczeni operatorzy, których ustawodawstwo nie pozwala na przeprowadzenie procedury przewidzianej w ustępie 1 punkt 1 i w ustępie 1 punkt 2 powinni powiadomić o tym Biuro Międzynarodowe w celu przekazania informacji innym wyznaczonym operatorom.

Artykuł RL 117

Stosowanie datownika

1. Na stronie adresowej przesyłek umieszcza się odcisk datownika podający literami alfabetu łacińskiego nazwę urzędu zobowiązanego do stemplowania i datę wykonania tej czynności. Można dodać równoznaczny napis przedstawiony literami języka kraju nadania.
2. Umieszczenie datownika nie jest obowiązkowe:
 - 2.1 na przesyłkach, na których potwierdzono uiszczenie opłaty odciskami maszyn do frankowania, jeśli odcisk podaje nazwę miejsca nadania i datę nadania na poczcie;
 - 2.2 na przesyłkach, na których potwierdzono uiszczenie opłaty nadrukami wykonanymi za pomocą prasy drukarskiej albo innym sposobem drukowania lub stemplowania;
 - 2.3 na niepoleconych przesyłkach o obniżonej opłacie pod warunkiem, że na tych przesyłkach podane jest miejsce ich nadania;
 - 2.4 na przesyłkach listowych mających związek ze służbą pocztową, o których mowa w artykule 7 ustęp 1 Konwencji i w artykule RL 110.
3. Wszystkie znaczki pocztowe ważne do uiszczenia opłaty powinny być skasowane.
4. O ile wyznaczeni operatorzy nie zalecili skasowania za pomocą specjalnego stempla, znaczki pocztowe nieskasowane w wyniku błędu lub przeoczenia w służbie kraju nadania powinny być skasowane przez urząd, który stwierdzi nieprawidłowość jednym z następujących sposobów:
 - 4.1 grubą kreską wykonaną atramentem lub niezmywalnym ołówkiem;
 - 4.2 brzegiem datownika w taki sposób, aby nie można było zidentyfikować nazwy urzędu pocztowego.
5. Na przesyłkach mylnie skierowanych, z wyjątkiem niepoleconych przesyłek o obniżonej opłacie, należy umieścić odcisk datownika urzędu, do którego one omyłkowo nadeszły. Obowiązek ten ciąży nie tylko na urzędach stałych, ale również, w miarę możliwości, na pocztach ruchomych. Odcisk należy umieścić na odwrotnej stronie przesyłek priorytetowych wysyłanych w kopertach oraz listów i na przedniej stronie kartek pocztowych.

Artykuł RL 118

Przesyłki nieopłacone lub niedostatecznie opłacone

1. Wyznaczony operator kraju nadania może zwrócić do nadawców przesyłki nieopłacone lub niedostatecznie opłacone w celu uzupełnienia przez nich opłaty. Identyfikacji nadawców takich przesyłek można dokonać za pomocą jakiegokolwiek sposobu przewidzianego w uregulowaniach wewnętrznych Państwa członkowskiego nadania, w tym tych stosowanych wobec przesyłek niedoręczalnych.

2. Wyznaczony operator kraju nadania może również sam opłacać przesyłki nieopłacone lub uzupełniać opłatę przesyłek niedostatecznie opłaconych oraz pobierać od nadawcy brakującą kwotę. W takim przypadku jest on upoważniony do pobierania także opłaty manipulacyjnej, której kwota wskaźnikowa wynosi 0,33 SDR (DTS).

3. Jeśli wyznaczony operator kraju nadania nie korzysta z żadnej z możliwości przewidzianych w ustępach 1 i 2 albo jeśli nadawca nie może uzupełnić opłaty, to nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki priorytetowe, listy i kartki pocztowe są zawsze kierowane do kraju przeznaczenia. Można również wysyłać inne przesyłki nieopłacone lub niedostatecznie opłacone.

4. Z zastrzeżeniem postanowień przewidzianych w ustępie 3, wyznaczony operator kraju nadania nie jest zobowiązany do kierowania do krajów przeznaczenia niżej podanych rodzajów przesyłek, jeśli zostały one wrzucone do skrzynek listowych lub do innych zainstalowanych urządzeń wyznaczonego operatora:

- 4.1 przesyłek nieopłaconych lub niedostatecznie opłaconych, na których nie ma nazwiska (nazwy) nadawcy lub które nie pozwalają zidentyfikować nadawcy;
- 4.2 nieopłaconych kart pocztowych, na których znajdują się nalepki lub znaki mające rzekomo potwierdzać uiszczenie opłaty.

5. Z zastrzeżeniem postanowień przewidzianych w ustępie 9, wyznaczony operator kraju nadania nie jest zobowiązany kierować do krajów przeznaczenia nieopłaconych kartek pocztowych, na których znajdują się winiety lub znaki mające rzekomo potwierdzać uiszczenie opłaty, gdy te kartki pocztowe zostały wrzucone do skrzynek listowych lub do innych zainstalowanych urządzeń wyznaczonego operatora.

6. Na wyznaczonym operatorze kraju nadania spoczywa ustalenie warunków kierowania do kraju przeznaczenia przesyłek nieopłaconych lub niedostatecznie opłaconych. Jednakże, wyznaczeni operatorzy powinni, na ogół, wysyłać najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską) przesyłki oznaczone przez nadawcę jako takie, które powinny być kierowane jako przesyłki priorytetowe lub przesyłki lotnicze.

7. Wyznaczony operator kraju nadania, który życzy sobie, aby uiszczenie brakującej opłaty było pobierane od adresata stosuje procedurę podaną w ustępach 8 i 10. Poddane tej procedurze przesyłki nieopłacone lub niedostatecznie opłacone podlegają opłacie specjalnej uiszczanej przez adresata lub, w przypadku zwrotu, przez nadawcę. Obliczanie tej specjalnej opłaty jest określone w ustępie 11.

8. Przed skierowaniem do kraju przeznaczenia, przesyłki nieopłacone lub niedostatecznie opłacone oznakowane są odciskiem stempelka „T” (opłata do uiszczenia) umieszczonym na środku górnej części przedniej strony. Obok odcisku tego stempelka, wyznaczony operator kraju nadania wpisuje bardzo czytelnie, w walucie swego kraju, kwotę

brakującej opłaty (licznik ułamka), a pod kreską (mianownik ułamka), minimalną kwotę opłaty bez zniżki, obowiązującą za pierwszy przedział wagowy wysyłanych za granicę przesyłek priorytetowych lub listów.

9. Wyznaczony operator kraju nadania ponosi odpowiedzialność za sprawdzenie czy międzynarodowe przesyłki pocztowe nadane w jej kraju są prawidłowo opłacone. Po nadejściu do kraju przeznaczenia, każdą przesyłkę, na której nie ma odcisku stempla „T”, zgodnie z postanowieniami ustępu 8, uważa się za należycie opłaconą i postępuje się z nią w odpowiedni sposób.

10. Gdy wyznaczony operator pierwszego kraju przeznaczenia życzy sobie, aby uiszczenie brakującej opłaty było pobrane od adresata (przesyłki dosyłane) lub nadawcy (przesyłki zwracane), umieszczenie odcisku stempla „T” oraz podanie kwot w formie ułamka spoczywa na tym wyznaczonym operatorze. Tak samo postępuje się z przesyłkami pochodzącymi z krajów, które stosują zniżone opłaty w obrocie z wyznaczonym operatorem kraju dosyłającego. W takim przypadku, ułamek powinien być ustalony na podstawie opłat przewidzianych w niniejszym Regulaminie i obowiązujących w kraju nadania przesyłki.

11. Wyznaczony operator kraju doręczającego, który chce pobierać brakującą opłatę, oznacza na przesyłkach opłatę, którą należy pobrać. Opłatę tę oblicza on mnożąc ułamek powstały z danych wymienionych w ustępie 8 przez kwotę, wyrażoną w jego walucie krajowej, opłaty stosowanej w jego ruchu międzynarodowym dla pierwszego przedziału wagowego za wysyłane za granicę przesyłki priorytetowe lub listy. Do tej opłaty dodaje on opłatę manipulacyjną wymienioną w ustępie 2. Wyznaczony operator kraju doręczającego może, o ile sobie tego życzy, pobierać tylko opłatę manipulacyjną.

12. Jeśli przewidziany w ustępie 8 ułamek nie został wpisany obok odcisku stempla „T” przez wyznaczonego operatora kraju nadania lub przez wyznaczonego operatora kraju dosyłającego w przypadku niedoręczenia, to wyznaczony operator kraju przeznaczenia może doręczyć przesyłkę niedostatecznie opłaconą bez pobierania opłaty.

13. Nie bierze się pod uwagę nieważnych znaczków pocztowych ani odcisków ofrankowania. W takim przypadku, zakreśla się je wokół ołówkiem i obok wpisuje się cyfrę „0” (zero).

14. Nadchodzące przesyłki polecane i przesyłki z zadeklarowaną wartością uważa się za należycie opłacone.

Artykuł RL 119

Uiszczenie opłat i stemplowanie przesyłek nadanych na statkach

1. Przesyłki nadane na statku podczas postoju w początkowym lub końcowym punkcie trasy lub w jednym z portów pośrednich, do których zawija statek, powinny być opłacone za pomocą znaczków pocztowych i według taryfy kraju, na którego wodach znajduje się statek.

2. Jeżeli nadanie na statku ma miejsce na pełnym morzu, przesyłki mogą być opłacone, w przypadku braku specjalnego porozumienia między zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami, za pomocą znaczków pocztowych i według taryfy kraju, do którego należy lub któremu podlega statek. Opłacone w tych warunkach przesyłki powinny być dostarczone do urzędu pocztowego w porcie w miarę możliwości niezwłocznie po przybyciu statku.

3. Stemplowanie przesyłek nadanych na statkach należy do obowiązków pracownika pocztowego lub wyznaczonego do tej służby oficera pokładowego, a w przypadku ich braku - do obowiązków urzędu pocztowego w porcie, w którym przekazuje się te przesyłki. W tym przypadku, urząd odciska na nich swój datownik i umieszcza napis „Navire” („Okręt”), „Paquebot” („Statek”) lub inną podobną adnotację.

Rozdział 4

Rodzaje przesyłek i warunki przyjmowania

Artykuł RL 120

Usługi podstawowe

1. Każdy wyznaczony operator ma swobodę wyboru systemu opartego na prędkości opracowania przesyłek lub na zawartości przesyłek, stosowanego w ruchu wychodzącym z kraju.
2. W systemie opartym na prędkości opracowania przesyłek, te ostatnie dzielą się na dwa rodzaje:
 - 2.1 przesyłki priorytetowe: przesyłki przewożone najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską) z priorytetem;
 - 2.2 przesyłki niepriorytetowe: przesyłki, dla których nadawca wybrał niższą opłatę powodującą dłuższy termin doręczenia.
3. W systemie klasyfikacji opartym na zawartości:
 - 3.1 przesyłki przewożone drogą lotniczą z priorytetem są nazywane „przesyłkami lotniczymi” (po francusku: „envois-avion”, po angielsku: „airmail items”);
 - 3.2 przesyłki lądowo-morskie przewożone drogą lotniczą o zmniejszonym priorytecie są nazywane „przesyłkami S.A.L.” (po francusku: „envois S.A.L.”, po angielsku: „S.A.L. items”).
4. Każdy wyznaczony operator ma prawo przyjmować przesyłki priorytetowe i przesyłki lotnicze utworzone z odpowiednio złożonej i zaklejonej ze wszystkich stron kartki papieru. Takie przesyłki nazywane są „aerogramami” (po francusku: „aéogrammes”, po angielsku: „aerogrammes”). Aerogramy traktuje się tak samo jak listy lotnicze w systemie klasyfikacji opartym na zawartości.
5. Przesyłki nadawane w dużych ilościach przez tego samego nadawcę, otrzymywane w tej samej odsyłce lub w oddzielnych odsyłkach, zgodnie z warunkami określonymi w artykule RL 124 ustęp 8, nazywane są „przesyłkami masowymi” (po francusku: „courrier en nombre”, po angielsku: „bulk mail”).

Artykuł RL 121

Szczegółowe dane dotyczące limitów masy

- 1.1 Przesyłki priorytetowe i niepriorytetowe mogą ważyć do 5 kilogramów:
 - 1.1.1 w obrocie między wyznaczonymi operatorami przyjmującymi od swych klientów przesyłki tego rodzaju;

- 1.1.2 dla przesyłek zawierających książki i broszury, ponieważ wyznaczony operator kraju nadania ma prawo przyjmować przesyłki tego rodzaju.
- 1.2 W systemie klasyfikacji opartym na zawartości:
 - 1.2.1 listy i pakiety mogą ważyć do 5 kg w obrocie między wyznaczonymi operatorami przyjmującymi od swych klientów przesyłki tego rodzaju;
 - 1.2.2 druki mogą ważyć do 5 kg, ponieważ wyznaczony operator kraju nadania ma prawo przyjmować przesyłki tego rodzaju.
2. Za zgodą zainteresowanych wyznaczonych operatorów, limit masy przesyłek zawierających książki lub broszury może być podniesiony do 10 kilogramów.
3. Przesyłki mające związek ze służbą pocztową, o których mowa w artykule 7 ustęp 1 Konwencji i w artykule RL 110, nie podlegają limitom masy określonym w artykule 12 Konwencji i w powyższych ustępach 1 i 2. Jednak, maksymalna masa worka z takimi przesyłkami nie może przekroczyć 30 kilogramów.
4. Wyznaczeni operatorzy mogą stosować do przesyłek listowych nadawanych w ich kraju limit maksymalnej masy przewidziany dla przesyłek tego samego rodzaju w ich obrocie krajowym pod warunkiem, że takie przesyłki nie przekraczają limitu masy określonego w artykule 12 Konwencji i w powyższych ustępach 1 i 2.

Artykuł RL 122

Limity wymiarów

1. Limity wymiarów przesyłek innych niż kartki pocztowe i aerogramy określone są poniżej:
 - 1.1 maksimum: suma długości, szerokości i grubości: 900 mm pod warunkiem, że największy wymiar nie może przekroczyć 600 mm, z tolerancją 2 mm; w rulonach: suma długości i podwójnej średnicy: 1040 mm pod warunkiem, że największy wymiar nie może przekroczyć 900 mm, z tolerancją 2 mm;
 - 1.2 minimum: powierzchnia o wymiarach nie mniejszych niż 90 x 140 mm, z tolerancją 2 mm; w rulonach: suma długości i podwójnej średnicy: 170 mm pod warunkiem, że największy wymiar nie może być mniejszy niż 100 mm.
2. Limity wymiarów kartek pocztowych są następujące:
 - 2.1 maksimum: 120 x 235 mm, z tolerancją 2 mm, pod warunkiem, że są one dosyć sztywne, aby umożliwić ich swobodne opracowanie;
 - 2.2 minimum: 90 x 140 mm, z tolerancją 2 mm. Długość powinna być co najmniej równa szerokości pomnożonej przez $\sqrt{2}$ (przybliżona wartość 1,4).
3. Limity wymiarów aerogramów są następujące:
 - 3.1 maksimum: 110 x 220 mm, z tolerancją 2 mm;
 - 3.2 minimum: 90 x 140 mm, z tolerancją 2 mm. Długość powinna być co najmniej równa szerokości pomnożonej przez $\sqrt{2}$ (przybliżona wartość 1,4).
4. Limitów wymiarów określonych w niniejszym artykule nie stosuje się wobec przesyłek mających związek ze służbą pocztową wymienionych w artykule 7 ustęp 1 Konwencji i w artykule RL 110.

Artykuł RL 123

Warunki przyjmowania przesyłek. Sposób pakowania. Opakowanie

1. Przesyłki powinny być opakowane solidnie i w sposób uniemożliwiający przemieszczanie się innych przesyłek wraz z nimi. Koperta lub opakowanie powinny być dostosowane do kształtu i rodzaju zawartości oraz do warunków przewozu. W przypadku listów i pakietów, opakowanie powinno zapewnić nienaruszalność zawartości przesyłki podczas przewozu. Każda przesyłka powinna być opakowana w taki sposób, aby nie stanowiła zagrożenia dla zdrowia pracowników. Opakowanie powinno chronić przed wszelkim niebezpieczeństwem, jeśli przesyłka zawiera przedmioty mogące zranić pracowników mających z nią do czynienia, zabrudzić bądź uszkodzić inne przesyłki lub urządzenia pocztowe. Spinki metalowe używane do zamknięcia przesyłek nie powinny mieć ostrych krawędzi. Spinki nie powinny utrudniać wykonywania usług pocztowych.

1.1 Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić między sobą wymieniać przesyłek masowych, które nie są opakowane. Wyznaczony operator kraju wysyłającego i wyznaczony operator kraju przeznaczenia ustalają za obopólną zgodą warunki przyjmowania takich przesyłek.

2. Kod identyfikacyjny Światowego Związku Pocztowego, taki jaki określony jest w normie S18 Zbioru norm technicznych, może być umieszczony na przesyłkach listowych, aby ułatwić opracowanie poczty w krajach nadania i przeznaczenia oraz aby ułatwić wymianę informacji o opracowaniu między danymi wyznaczonymi operatorami. Kod identyfikacyjny umieszcza się na odpowiedzialność wyznaczonego operatora, zgodnie ze specyfikacjami przyjętymi przez Radę Eksploatacji Pocztowej i postanowieniami normy S18 i S19 Zbioru norm technicznych Światowego Związku Pocztowego. W celu uzyskania jak największej czytelności kodu identyfikacyjnego, wyznaczeni operatorzy:

2.1 mogą kodować informacje w polu R1 w sposób przewidziany w normie S19, wyłącznie stosownie do postanowień technicznych norm S18 i S19;

2.2 zachęcają odradzać wykorzystywanie pola R1 do celów, które mogłyby oddziaływać na przewidziane wykorzystywanie tego pola (wpisywanie kodu identyfikacyjnego Światowego Związku Pocztowego) lub dla których wykorzystanie takie mogłoby stanowić przeszkodę.

3. Wyznaczeni operatorzy powinni usilnie zalecać swym klientom przestrzeganie następujących zasad.

3.1 Co najmniej prawą połowę strony adresowej należy zarezerwować na adres adresata jak również na znaczki pocztowe, znaki lub nadruki ofrankowania względnie zastępujące je wskazówki. Te ostatnie umieszcza się, o ile to możliwe, w górnym prawym rogu. Wyznaczony operator kraju nadania może postępować według swych przepisów z przesyłkami, na których znak opłaty nie jest zgodny z tym warunkiem.

3.2 Adres adresata należy pisać równolegle do dłuższej krawędzi, a gdy chodzi o kopertę – na gładkiej stronie, na której nie ma skrzydełka zamknięcia. Na przesyłkach przekraczających limity wymiarów przesyłek standardowych, określonych w artykule RL 128, adres można umieszczać równolegle do krótszej krawędzi przesyłki.

3.3 Adres adresata podany będzie w sposób dokładny i kompletny. Będzie on napisany bardzo czytelnie literami alfabetu łacińskiego i cyframi arabskimi. Jeżeli w kraju przeznaczenia stosuje się inny alfabet i inne cyfry, zaleca się pisanie adresu również przy użyciu tego alfabetu i tych cyfr. Nazwa miejscowości przeznaczenia i nazwa kraju przeznaczenia, pisane wielkimi literami, będą uzupełnione, w danym przypadku, odpowiednim numerem kodu pocztowego, numerem strefy doręczeń lub numerem skrytki pocztowej. Nazwę kraju przeznaczenia pisze się najlepiej w języku kraju nadania. W celu uniknięcia wszelkich trudności w krajach tranzytowych, pożądanym jest podawanie dodatkowo nazwy kraju przeznaczenia w

ogólnie znanym języku. Wyznaczeni operatorzy mogą zalecać, aby kod pocztowy podawany na przesyłkach przeznaczonych do krajów, które zalecają, by go umieszczać przed nazwą miejscowości przeznaczenia był poprzedzony kodem kraju EN ISO 3166-1 Alpha 2, po którym następuje myślnik. Nie oznacza to w żadnym przypadku, że nazwa kraju przeznaczenia nie powinna być napisana słownie.

- 3.4 Papier użyty do wykonania koperty powinien być wyprodukowany z materiału papierniczego nadającego się do mechanicznego opracowania.
- 3.5 W celu ułatwienia automatycznego odczytu, adres adresata będzie napisany w sposób zwarty, bez rozsuwania liter wyrazów i bez pozostawiania niezapisanego wiersza między wierszem zawierającym miejsce przeznaczenia a innymi elementami adresu. Nie podkreśla się miejscowości i kraju przeznaczenia jak również w danym przypadku pocztowego numeru kierowania.

■ Przykład: Monsieur
Pierre Noir
Rue du Midi 26
1009 FULLY
SZWAJCARIA

- 3.6 Na przesyłce będą podawane nazwisko (nazwa) i adres nadawcy wraz, w danym przypadku, z pocztowym numerem kierowania lub numerem strefy doręczeń. Jeśli dane te znajdują się na stronie adresowej kopert, powinny być one umieszczone w górnym lewym rogu i być wystarczająco oddalone od adresu adresata, aby uniknąć wszelkiej pomyłki.
- 3.7 Adresy nadawcy i adresata będą podawane we właściwy sposób wewnątrz przesyłki oraz o ile to możliwe na przedmiocie umieszczonym w przesyłce. Jest to szczególnie wskazane w przypadku przesyłek wysyłanych w stanie otwartym.
- 3.8 Klienci nadający przesyłki masowe o tym samym kształcie i tej samej masie mogą być proszeni o sporządzenie z nich wiązanek według numeru kodu pocztowego i strefy doręczeń w taki sposób, by można je było opracowywać możliwie najszybciej w kraju przeznaczenia. Wyznaczony operator kraju przeznaczenia może domagać się takiego dzielenia tylko wówczas, gdy jest zawarte porozumienie z wyznaczonym operatorem kraju nadania.

4. Z wyjątkiem przypadków, gdy w niniejszym Regulaminie postanowiono inaczej, wskazówki i nalepki służbowe umieszcza się na stronie adresowej przesyłki, o ile to możliwe, w jej lewym górnym rogu, w danym przypadku poniżej nazwiska (nazwy) nadawcy i jego adresu. Wskazówki służbowe redaguje się w języku francuskim lub w innym języku ogólnie znanym w kraju przeznaczenia. Można dołączyć tłumaczenie tych wskazówek na język kraju nadania.

■ Przykład:

Adres nadawcy	Znaczki pocztowe, znaki lub nadruki frankowania
Wskazówki pocztowe	
Adres adresata	

5. Znaczki niepocztowe i nalepki związane z celami dobroczynnymi lub inne nalepki czy rysunki, które można pomylić ze znaczkami pocztowymi lub nalepkami służbowymi, nie mogą być przyklejane lub drukowane na stronie adresowej. To samo dotyczy odcisków stempli, które mogłyby być pomyłone z nadrukami ofrankowania.

6. We wszystkich przypadkach, gdy przesyłka umieszczona jest pod opaską, adres adresata należy podawać na opasce.

7. Koperty, których brzegi są zakończone kolorowymi paskami, są zastrzeżone wyłącznie dla przesyłek lotniczych.

8. Adres przesyłek wysyłanych na poste restante powinien zawierać nazwisko adresata, nazwę miejscowości, nazwę kraju przeznaczenia i w miarę możliwości nazwę urzędu pocztowego, w którym przesyłka powinna zostać odebrana. Wskazówka „Poste restante” powinna być napisana pogrubionymi literami na stronie adresowej. Użycie inicjałów, cyfr, samych imion, zmyślonych nazwisk lub jakichkolwiek znaków umownych nie jest dozwolone przy tego rodzaju przesyłkach.

■ Przykład: Mademoiselle
Louise Bertholet
Poste restante
1211 GENÈVE
SZWAJCARIA

9. Nazwisko adresata może być wyjątkowo dla druków uzupełnione wskazówką „lub współmieszkaniec” w języku francuskim lub w innym języku przyjętym w kraju przeznaczenia (po francusku: „ou tout autre occupant des lieux”, po angielsku: „or occupant”).

■ Przykład: Monsieur
Pierre Sansonnens
ou tout autre occupant des lieux
1001 LAUSANNE
SZWAJCARIA

10. Na kopercie lub opakowaniu może znajdować się tylko jeden adres nadawcy i jeden adres adresata. W przypadku przesyłek masowych, adres nadawcy powinien być widoczny z zewnątrz przesyłek i znajdować się w kraju ich nadania.

11. Nie przyjmuje się wszelkiego rodzaju przesyłek, których strona adresowa została podzielona, w całości lub w części, na kilka pól przeznaczonych do wpisywania kolejnych adresów.

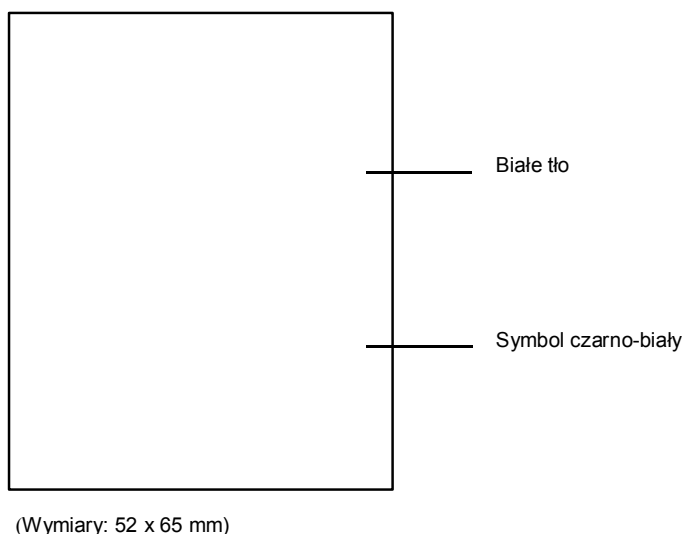
Artykuł RL 124

Szczegółowe postanowienia dotyczące poszczególnych rodzajów przesyłek

1. Przesyłki priorytetowe i niepriorytetowe oraz listy
 - 1.1 Z zastrzeżeniem postanowień dotyczących przesyłek standardowych i opakowania przesyłek, nie stosuje się wobec przesyłek priorytetowych i niepriorytetowych oraz listów żadnych ograniczeń dotyczących kształtu lub sposobu zamknięcia. Jednakże, przesyłki takie wysyłane w kopertach powinny mieć kształt prostokąta, aby nie powodować trudności w czasie ich opracowywania. Przesyłki o sztywności kartki pocztowej, ale o nieprostokątnym kształcie, należy również wkładać do prostokątnych kopert. Koperty winny być w kolorze jasnym. Zaleca się, aby na stronie adresowej umieścić słowo „Priorytet” (po francusku: „Prioritaire”, po angielsku: „Priority”) lub „List” (po francusku: „Lettre”, po angielsku: „Letter”) na takich przesyłkach, które ze względu na ich wielkość lub opakowanie mogłyby być wzięte omyłkowo za przesyłki podlegające obniżonej opłacie.
 2. Aerogramy
 - 2.1 Aerogramy winny mieć kształt prostokąta i być wykonane w taki sposób, aby nie utrudniać opracowania przesyłek.
 - 2.2 Przednia strona aerogramu przeznaczona jest na adres, znak opłaty i wskazówki lub nalepki służbowe. Na takiej przesyłce powinien być wydrukowany obowiązkowo napis „Aérogramme” („Aerogram”) i może być umieszczony równoznaczny napis w języku kraju nadania. Aerogram nie powinien zawierać żadnego przedmiotu. Może być on wysłany jako przesyłka polecona, jeśli zezwalają na to przepisy kraju nadania.
 - 2.3 Każde Państwo członkowskie lub wyznaczony operator ustala, w granicach określonych w artykule RL 122 ustęp 3, warunki wydawania, produkcji i sprzedaży aerogramów.
 3. Kartki pocztowe
 - 3.1 Kartki pocztowe winny mieć kształt prostokąta i być wykonane z kartonu lub z dosyć sztywnego papieru, aby nie utrudniać opracowania przesyłek. Nie mogą one posiadać części wystających lub wypukłych i winny odpowiadać warunkom określonym przez Państwo członkowskie lub wyznaczonego operatora kraju nadania.
 - 3.2 Kartki pocztowe winny mieć, na przedniej stronie w nagłówku, napis w języku francuskim „Carte postale” („Kartka pocztowa”) lub jego odpowiednik w innym języku. Napis ten nie jest konieczny na widokówkach.
 - 3.3 Kartki pocztowe winny być wysyłane w stanie otwartym, to znaczy bez opaski i bez koperty.
 - 3.4 Co najmniej prawa połowa przedniej strony jest przeznaczona na adres adresata, znak opłaty i wskazówki lub nalepki służbowe. Do dyspozycji nadawcy pozostawia się odwrotną stronę kartki i lewą część przedniej strony.

- 3.5 Kartki pocztowe, które nie spełniają warunków ustalonych dla tego rodzaju przesyłek traktuje się jak listy, z wyjątkiem tych, gdzie stwierdzona nieprawidłowość polega jedynie na umieszczeniu znaku opłaty na ich odwrotnej stronie. Te ostatnie traktuje się jako nieopłacone i postępuje się z nimi w odpowiedni sposób.
4. Druki
- 4.1 Odbitki na papierze, kartonie lub innym materiale zwykle używanym w drukarstwie, wykonane w wielu identycznych egzemplarzach, za pomocą metody aprobowanej przez Państwo członkowskie nadania lub wyznaczonego operatora kraju nadania, mogą być przesyłane jako druki. Druki nie odpowiadające powyższej definicji mogą być również przyjmowane w ruchu międzynarodowym, jeżeli są przyjmowane w obrocie wewnętrznym kraju nadania.
- 4.2 Druki winny posiadać na stronie adresowej, w miarę możliwości w górnym lewym rogu, w danym przypadku poniżej nazwiska (nazwy) i adresu nadawcy, wyraźny napis zależnie od okoliczności „Imprimé” („Druk”) lub „Imprimé à taxe réduite” („Druk o obniżonej opłacie”) lub jego odpowiednik w języku znanym w kraju przeznaczenia. Oznaczenia te są wskazówką, że przesyłki zawierają tylko druki.
- 4.3 Druki spełniające ogólne warunki stosowane zarówno wobec druków jak i kartek pocztowych są przyjmowane w stanie otwartym według taryfy dotyczącej druków, nawet jeśli zawierają napis „Carte postale” („Kartka pocztowa”) lub jego odpowiednik w jakimkolwiek języku.
- 4.4 Kilka druków może być przesyłanych razem w jednej przesyłce pod warunkiem, że nie umieszczono na nich adresów różnych adresatów. Wyznaczeni operatorzy kraju nadania mogą ograniczyć druki przesyłane w ten sposób do tych, które pochodzą od jednego nadawcy.
- 4.5 Do wszystkich druków można załączyć kartkę, kopertę lub opaskę z wydrukowanym adresem nadawcy przesyłki albo jego przedstawiciela w kraju nadania lub przeznaczenia pierwszej przesyłki; zwrot tych załączników może być uprzednio opłacony za pomocą znaczków pocztowych lub pocztowych znaków ofrankowania kraju przeznaczenia pierwszej przesyłki.
- 4.6 Wyznaczony operator kraju nadania może wyrazić zgodę na umieszczanie adnotacji lub dołączanie załączników, zgodnie z jego przepisami krajowymi.
- 4.7 Druki winny być opakowane w taki sposób, aby ich zawartość była dostatecznie chroniona, a ich szybkie i łatwe sprawdzanie nie było utrudnione. Warunki są określone przez Państwo członkowskie nadania lub wyznaczonego operatora kraju nadania.
- 4.8 Wyznaczeni operatorzy mogą wyrazić zgodę na zamykanie druków nadawanych w dużych ilościach, wydając w tym celu pozwolenie ubiegającym się o to klientom. W takich przypadkach, numer pozwolenia powinien zostać umieszczony poniżej napisu „Imprimé” („Druk”) lub „Imprimé à taxe réduite” („Druk o obniżonej opłacie”).
- 4.9 Wyznaczeni operatorzy kraju nadania mogą także pozwolić na zamykanie wszystkich druków bez wydawania pozwolenia, jeżeli w ich obrocie krajowym nie są wymagane żadne specjalne warunki dotyczące zamknięcia.
- 4.10 Druki mogą być umieszczane w zamkniętym opakowaniu wykonanym z tworzywa sztucznego, zarówno przezroczystego jak i nieprzezroczystego, na warunkach określonych przez Państwo członkowskie nadania lub wyznaczonego operatora kraju nadania.
- 4.11 Dozwolone jest otwieranie zamkniętych druków dla sprawdzenia ich zawartości.
5. Druki dla ociemniałych (cekogramy)
- 5.1 Listy zawierające druki dla ociemniałych nadawane w stanie otwartym oraz płytki ze znakami cekograficznymi odczytywanymi przez ociemniałych mogą być przesyłane jako druki dla ociemniałych (cekogramy). Dotyczy to również nagrań dźwiękowych i specjalnego papieru przeznaczonych wyłącznie dla ociemniałych

- pod warunkiem, że są one wysyłane przez urzędowo uznany instytut dla ociemniałych lub do niego adresowane.
- 5.2 Wyznaczeni operatorzy kraju nadania mają prawo przyjmować jako druki dla ociemniałych (cekogramy) nagrania dźwiękowe wysyłane przez ociemniałego lub adresowane do niego, jeżeli taka możliwość istnieje w ich obrocie krajowym.
- 5.3 Wyznaczeni operatorzy kraju nadania mają prawo przyjmować jako druki dla ociemniałych (cekogramy) przesyłki dopuszczone jako takie w ich obrocie krajowym.
- 5.4 Druki dla ociemniałych (cekogramy) winny być opakowane w taki sposób, aby ich zawartość była dostatecznie chroniona, a ich szybkie i łatwe sprawdzanie nie było utrudnione.
- 5.5 Wyznaczeni operatorzy zalecają swoim klientom umieszczanie na drukach dla ociemniałych (cekogramach), na stronie z adresem adresata, białej nalepki zawierającej następujący symbol:

6. Pakieciki
- 6.1 Pakieciki powinny posiadać na stronie adresowej, o ile to możliwe w jej lewym górnym rogu, w danym przypadku poniżej nazwiska (nazwy) i adresu nadawcy, bardzo wyraźny napis „Petit paquet” („Pakiecik”) lub jego odpowiednik w języku znanym w kraju przeznaczenia. Podanie adresu nadawcy na zewnętrznej stronie przesyłki jest obowiązkowe.
- 6.2 Dozwolone jest wkładanie do pakiecików każdego dokumentu mającego charakter bieżącej i osobistej korespondencji. Jednakże, dokumenty takie nie mogą być adresowane do innego adresata niż adresat pakiecika i nie mogą pochodzić od innego nadawcy niż nadawca pakiecika. Ponadto, przepisy krajowe zainteresowanego Państwa członkowskiego lub wyznaczonego operatora winny zezwolić na umieszczanie takich dokumentów. Wyznaczony operator kraju nadania decyduje czy załączony dokument lub załączone dokumenty odpowiadają tym warunkom. Określa on inne ewentualne warunki dotyczące załączanych dokumentów.
- 6.3 Nie wymaga się dla pakiecików żadnego specjalnego sposobu zamknięcia pakiecików; przesyłki określone jako pakieciki mogą być otwierane dla sprawdzenia ich zawartości.
7. Worki M
- 7.1 Możliwe jest umieszczanie innych przedmiotów w workach M, o ile spełnione są następujące warunki:

- 7.1.1 przedmioty (płyty, taśmy magnetofonowe, kasety, próbki handlowe wysyłane przez producentów i dystrybutorów, inne artykuły handlowe, które nie podlegają opłatom celnym lub materiały informacyjne, które nie mogą być odsprzedawane) przytwierdzone lub połączone w inny sposób z drukami, którym towarzyszą;
- 7.1.2 przedmioty mają związek z drukami, z którymi są wysyłane;
- 7.1.3 masa każdej przesyłki zawierającej wymienione w ustępie 7 punkt 1.1 przedmioty połączone z drukami nie przekracza 2 kilogramów;
- 7.1.4 worki M zaopatrzone są w deklarację celną CN 22 lub w deklarację celną CN 23 sporządzoną przez nadawcę, zgodnie z postanowieniami artykułu RL 152 ustęp 4.
- 7.2 Adres adresata podaje się na każdym pakiecie druków włożonym do worka specjalnego i wysyłanym do tego samego adresata pod tym samym adresem.
- 7.3 Każdy worek M winien być zaopatrzony w prostokątną chorągiewkę adresową dostarczoną przez nadawcę i zawierającą wszystkie informacje o adresacie. Chorągiewka adresowa winna być wykonana z dość sztywnego płótna, grubego kartonu, tworzywa sztucznego, pergaminu lub papieru naklejonego na deseczkę i mieć dziurkę. Wymiary chorągiewki nie powinny być mniejsze niż 90 x 140 mm, z tolerancją 2 mm.
- 7.4 Znak uiszczenia całej opłaty za worki M przedstawia się na chorągiewce adresowej worka.
- 7.5 Po uzgodnieniu z wyznaczonym operatorem kraju przeznaczenia, pakiety z drukami mogą być także przyjęte jako worki M, gdy nie są one opakowane w worek. Pakiety powinny być wtedy zaopatrzone w literę M umieszczoną w sposób bardzo widoczny obok adresu adresata. Rodzaj zawartości będzie podany bezpośrednio na przesyłce (CN 22/CN 23).
- 8. Przesyłki masowe
- 8.1 Cechami określającymi przesyłki masowe są:
 - 8.1.1 otrzymanie w tej samej odsyłce lub w tym samym dniu, jeśli sporządza się kilka odsyłek dziennie, 1500 lub więcej przesyłek nadanych przez tego samego nadawcę;
 - 8.1.2 otrzymanie w okresie dwóch tygodni 5000 lub więcej przesyłek nadanych przez tego samego nadawcę.
- 8.2 W rozumieniu niniejszego artykułu, nadawcą przesyłek masowych jest osoba lub organizacja rzeczywiście nadająca przesyłki.
- 8.3 W miarę potrzeby, nadawcę można zidentyfikować na podstawie wspólnej cechy przesyłek lub jakiejkolwiek wskazówki znajdującej się na przesyłkach (na przykład adres zwrotny, nazwisko lub nazwa, oznakowanie lub stempel nadawcy, numer zezwolenia pocztowego, i tym podobne).

Artykuł RL 125

Oznaczenie priorytetu lub sposobu kierowania

1. W przypadku braku specjalnego porozumienia zawartego między zainteresowanymi Państwami członkowskimi lub wyznaczonymi operatorami, przesyłki, które w krajach tranzytowych i w krajach przeznaczenia mają być traktować jako priorytetowe lub lotnicze, powinny posiadać specjalną nalepkę w kolorze niebieskim lub odcisk stempla w tym samym kolorze albo w kolorze czarnym, jeśli przepisy wyznaczonego operatora kraju wysyłającego na to pozwalają, zawierającym wyrazy „Prioritaire” („Priorytetowa”) lub „Par avion” („Lotnicza”). W ostateczności, można te wyrazy napisać odręcznie lub na maszynie wielkimi literami, z ewentualnym tłumaczeniem na język kraju nadania. Nalepkę, odcisk lub napis „Prioritaire” („Priorytetowa”) lub „Par avion” („Lotnicza”)

należy umieścić na stronie adresowej, o ile to możliwe w jej lewym górnym rogu, w danym przypadku poniżej nazwiska lub nazwy i adresu nadawcy.

2. Oznaczenie „Prioritaire” („Priorytetowa”) lub „Par avion” („Lotnicza”) i każdą inną wskazówkę związaną z przewozem priorytetowym lub lotniczym należy przekreślić dwiema poziomymi kreskami, jeśli kierowanie nie odbywa się najszybszą drogą.

3. Wyznaczony operator kraju nadania może wymagać także oznaczenia przesyłek niepriorytetowych lub lądowo-morskich.

Artykuł RL 126

Opakowania specjalne

1. Przedmioty wykonane ze szkła lub inne przedmioty łamliwe powinny być opakowane w pudełko o odpowiedniej wytrzymałości, wypełnione właściwym materiałem ochronnym. Należy uniemożliwić tarcie lub uderzanie przedmiotów o siebie lub o boki pudełka w czasie transportu.

2. Płynny i ciała łatwo przechodzące w stan płynny powinny być zamknięte w szczelnych pojemnikach. Każdy pojemnik powinien być umieszczony w pudełku o odpowiedniej wytrzymałości, wypełnionym właściwym materiałem ochronnym, wystarczającym do wchłonięcia płynu w razie pęknięcia pojemnika. Pokrywa pudełka powinna być umocowana w taki sposób, aby nie mogła łatwo się odłączyć.

3. Tłuszcze trudno przechodzące w stan płynny, takie jak maści, miękkie mydło, żywice i tym podobne, a także kokony jedwabników, przysparzające mniejszych trudności przy przewozie, powinny być umieszczone w pierwszym opakowaniu (pudełko, worek wykonany z tkaniny lub tworzywa sztucznego, i tym podobne), a następnie włożone do pojemnika o odpowiedniej wytrzymałości dla zapobieżenia wydostania się zawartości.

4. Suche proszki barwiące, takie jak błękit anilinowy, przyjmowane są tylko w szczelnych pojemnikach metalowych, umieszczonych z kolei w pojemnikach o odpowiedniej wytrzymałości, z pochłaniaczem i właściwym materiałem ochronnym wypełniającym przestrzeń między obydwoma pojemnikami.

5. Suche proszki niebarwiące powinny być umieszczone w solidnych pojemnikach (pudełko, worek). Pojemniki te powinny być zamknięte w pojemniku o odpowiedniej wytrzymałości.

6. Żywe pszczoły, muchy z rodziny wywilżniowatych (Drosophilidae), pijawki i pasożyty powinny być zamknięte w pojemnikach tak wykonanych, aby uniknąć jakiegokolwiek niebezpieczeństwa.

7. Nie wymaga się opakowania dla przedmiotów stanowiących tylko jeden kawałek, takich jak drewno, metal, i tym podobne, gdy nie ma zwyczaju pakowania ich w handlu. W tym przypadku, adres adresata powinien być umieszczony na samym przedmiocie.

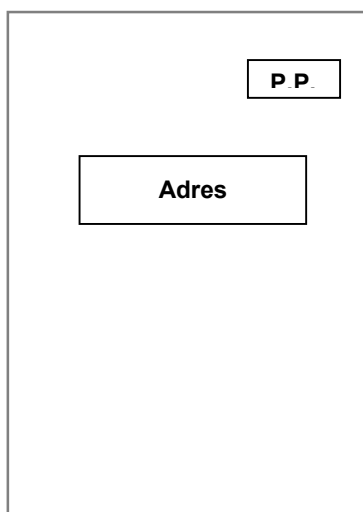
Artykuł RL 127

Przesyłki w kopertach z okienkiem

1. Przesyłki w kopertach z przezroczystym okienkiem przyjmuje się po spełnieniu następujących warunków:

- 1.1 okienko powinno znajdować się na gładkiej stronie koperty, na której nie ma skrzydełka zamknięcia.
- 1.2 okienko powinno być wykonane z takiego materiału i w taki sposób, aby można było łatwo odczytać przez nie adres.
- 1.3 okienko powinno być prostokątne. Jego dłuższy wymiar powinien być równoległy do długości koperty. Adres adresata powinien być widoczny w tym samym kierunku. Jednakże, dla przesyłek formatu C 4 (229 x 324 mm) lub podobnych formatów, wyznaczeni operatorzy mogą dopuścić, aby przezroczyste okienko zostało umieszczone poprzecznie w taki sposób, by jego dłuższy wymiar był równoległy do szerokości koperty.

■ Przykład:

- 1.4 wszystkie krawędzie okienka powinny być dokładnie przyklejone do wewnętrznych krawędzi wycięcia koperty. W tym celu, należy pozostawić odpowiedni obszar między bocznymi krawędziami koperty a dolną krawędzią koperty i okienka.
- 1.5 tylko adres adresata powinien być widoczny przez okienko lub przynajmniej powinien on wyróżniać się wyraźnie od innych wskazówek ewentualnie widocznych przez okienko.
- 1.6 okienko powinno być umieszczone tak, aby pozostało wystarczające miejsce na umieszczenie odcisku datownika.
- 1.7 zawartość przesyłki powinna być złożona w taki sposób, aby adres pozostawał całkowicie widoczny przez okienko, nawet jeśli zawartość przesunie się wewnątrz koperty.

2. Przesyłki w kopertach całkowicie przezroczystych mogą być przyjmowane, jeśli powierzchnia koperty jest wykonana w sposób, który nie utrudnia opracowania przesyłek. Do zewnętrznej strony przesyłki należy solidnie przymocować naklejkę o wystarczająco dużej powierzchni pozwalającej na umieszczenie adresu adresata, znaku opłaty i wskazówek służbowych. Nie przyjmuje się przesyłek w kopertach z otwartym okienkiem.

3. Wyznaczeni operatorzy kraju nadania mogą przyjmować koperty z dwoma lub kilkoma przezroczystymi okienkami. Okienko przeznaczone na adres adresata powinno odpowiadać warunkom określonym w ustępie 1. Do innych okienek stosuje się przez analogię warunki określone w ustępie 1 punkt 2, w ustępie 1 punkt 4, w ustępie 1 punkt 6 i w ustępie 1 punkt 7.

Artykuł RL 128

Przesyłki standardowe

1. Za standardowe uważa się przesyłki w kształcie prostokąta, których długość nie jest mniejsza niż szerokość pomnożona przez $\sqrt{2}$ (przybliżona wartość 1,4). Przesyłki te powinny odpowiadać następującym warunkom.

1.1 Wymiary minimalne: 90 x 140 mm, z tolerancją 2 mm.

1.2 Wymiary maksymalne: 120 x 235 mm, z tolerancją 2 mm. Przyjmuje się poniższe maksymalne wymiary, kiedy koperty, o które chodzi są szeroko stosowane w danym kraju:

- 150 x 245 mm, z tolerancją 2 mm;

- 165 x 235 mm, z tolerancją 2 mm.

1.3 Masa maksymalna: 20 g.

1.4 Grubość maksymalna: 5 mm.

1.5 Listy winny być zamknięte przez całkowite zaklejenie skrzydełka zamknięcia koperty, a adres powinien być napisany na gładkiej stronie koperty, gdzie nie ma skrzydełka zamknięcia.

1.6 Adres powinien być napisany w polu prostokątnym umieszczonym co najmniej w odległości:

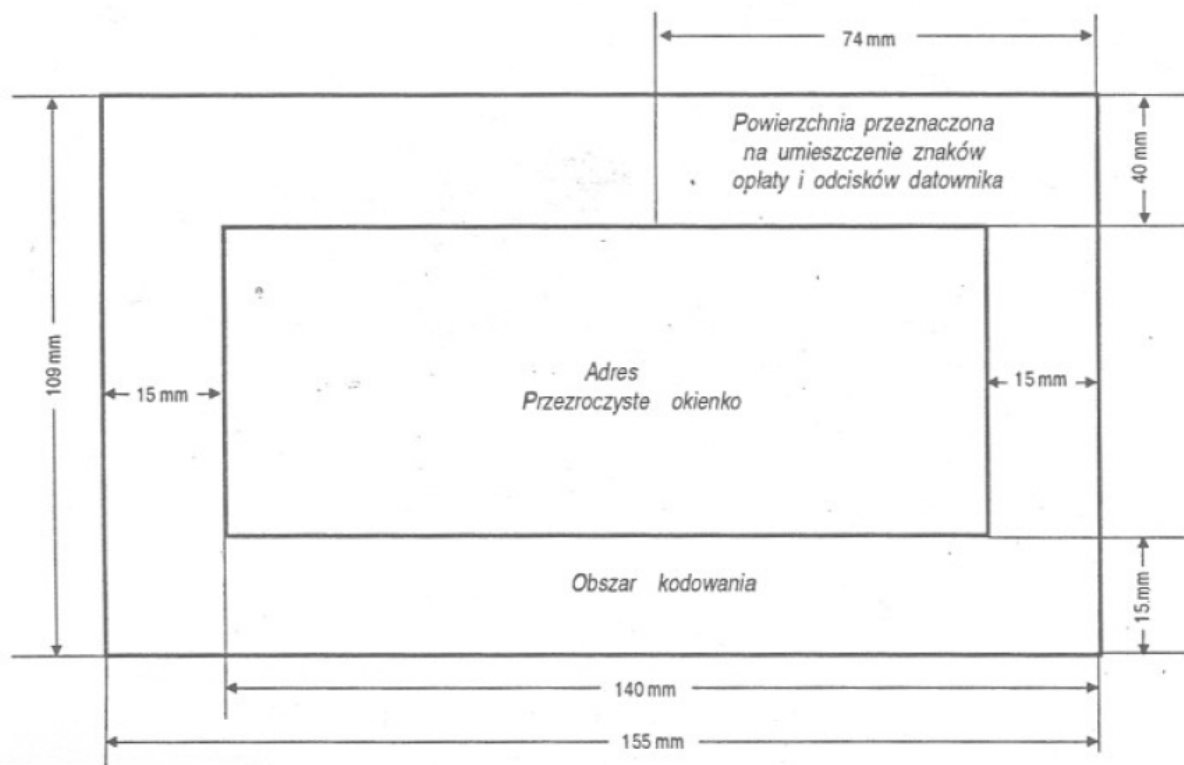
- 40 mm od górnej krawędzi koperty (tolerancja 2 mm);

- 15 mm od prawej krawędzi;

- 15 mm od dolnej krawędzi;

i w maksymalnej odległości 140 mm od prawej krawędzi.

1.7 Na stronie adresowej należy zarezerwować pole prostokątne o wysokości 40 mm (- 2 mm), licząc od górnej krawędzi i o długości 74 mm, licząc od prawej krawędzi, przeznaczone na umieszczenie znaku opłaty i odcisków datownika. Wewnątrz tego pola, w prawym górnym rogu należy umieszczać znaczki pocztowe lub nadruki ofrankowania.

2. Postanowienia przewidziane w ustępie 1 stosuje się także do przesyłek w kopertach z przezroczystym okienkiem, dla których ogólne warunki przyjmowania określono w artykule RL 127. Ponadto, przezroczyste okienko, w którym widoczny jest adres adresata, powinno znajdować się co najmniej w odległości:

- 40 mm od górnej krawędzi koperty (tolerancja 2 mm);
- 15 mm od prawej krawędzi;
- 15 mm od lewej krawędzi;
- 15 mm od dolnej krawędzi.

2.1 Granica okienka nie może być oznaczona kolorowym paskiem lub kolorową ramką. Wskazówki służbowe mogą być umieszczone tuż nad adresem adresata.

3. Nie należy umieszczać napisów lub jakichkolwiek znaków graficznych:

3.1 poniżej adresu;

3.2 z prawej strony adresu, od pola zarezerwowanego na umieszczenie znaku opłaty i odcisk datownika do dolnej krawędzi przesyłki;

3.3 z lewej strony adresu, w polu o szerokości co najmniej 15 mm zaczynającym się od pierwszego wiersza adresu a kończącym na dolnej krawędzi przesyłki;

3.4 w polu o wysokości 15 mm, licząc od dolnej krawędzi przesyłki oraz o długości 140 mm, licząc od prawej krawędzi przesyłki; pole to może częściowo pokrywać się z polami określonymi powyżej.

4. Wyznaczeni operatorzy, którzy w swym obrocie krajowym przyjmują jako standardowe przesyłki w kopertach o szerokości nie większej niż 162 mm, z tolerancją 2 mm, mogą także przyjmować takie przesyłki jako standardowe w obrocie międzynarodowym.

5. Przesyłki w kształcie kartek aż do wymiarów 120 x 235 mm mogą być przyjmowane jako przesyłki standardowe pod warunkiem, że zostały wykonane z kartonu o gramaturze dającej wystarczającą sztywność umożliwiającą ich swobodne opracowanie.

6. Nie uważa się za przesyłki standardowe:

6.1 złożonych kartek;

6.2 przesyłek zamkniętych za pomocą agrahek, metalowych oczek lub zgiętych haczyków;

6.3 perforowanych kart wysyłanych w stanie otwartym (bez koperty);

6.4 przesyłek, których koperta jest wykonana z materiału o właściwościach fizycznych zasadniczo odmiennych od właściwości papieru (z wyjątkiem materiału użytego do wykonania okienka koperty);

6.5 przesyłek zawierających wystające przedmioty;

6.6 złożonych przesyłek wysyłanych w stanie otwartym (bez koperty), które nie są zamknięte ze wszystkich stron i których sztywność jest niewystarczająca do opracowania mechanicznego.

Artykuł RL 129

Warunki przyjmowania i oznaczanie przesyłek zawierających dopuszczone próbki pobrane od chorych (ludzi lub zwierząt)

1. Przyjmuje się na warunkach podanych poniżej dopuszczone próbki pobrane od chorych (ludzi lub zwierząt) takie, jak zostały określone w Zaleceniach Narodów Zjednoczonych dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych (Regulamin rodzaj ST/SG/AC10/1).

2. Dopuszczone próbki pobrane od chorych są takimi, dla których prawdopodobieństwo obecności czynników chorobotwórczych jest minimalne. Powinny być one opakowane w opakowanie uniemożliwiające wydostaniu się zawartości i oznaczone po angielsku lub po francusku napisem „Exempt human specimen”/„Echantillon humain exempt” („Dopuszczona próbka pobrana od człowieka”) lub „Exempt animal specimen”/„Echantillon animal exempt” („Dopuszczona próbka pobrana od zwierzęcia”).
- 2.1 Opakowanie powinno spełniać następujące warunki:
- 2.1.1 opakowanie powinno składać się z trzech elementów:
- 2.1.2 szczelnego (szczelnych) pojemnika (pojemników) podstawowego (podstawowych);
- 2.1.3 szczelnego drugiego opakowania;
- 2.1.4 zewnętrznego opakowania o trwałości odpowiadającej przewidywanej pojemności, masie i wykorzystaniu oraz którego wymiary powierzchni wynoszą co najmniej 100 milimetrów x 100 milimetrów.
- 2.2 W przypadku płynów, materiał pochłaniający w ilości wystarczającej do wchłonięcia całej zawartości powinien być umieszczony pomiędzy podstawowym opakowaniem (podstawowymi opakowaniami) a drugim opakowaniem tak, aby podczas przewozu, każde wydobycie lub każdy wyciek substancji płynnej nie był w stanie dotrzeć do zewnętrznego opakowania i naruszyć integralności materiału pochłaniającego.
- 2.3 Jeśli kilka podstawowych kruchych opakowań jest umieszczonych w zwykłym drugim opakowaniu, powinny one zostać opakowane indywidualnie lub zostać oddzielone, aby zapobiec jakimkolwiek kontaktowi między nimi.

Artykuł RL 130

Warunki przyjmowania i oznaczanie przesyłek zawierających substancje wywołujące zakażenie

1. Substancje wywołujące zakażenie, albo które w sposób uzasadniony mogą uchodzić za wywołujące zakażenie u człowieka lub zwierząt i które spełniają kryteria definicji substancji kategorii B wywołujących zakażenie (numer ONZ 3373) powinny być zgłoszone jako „Substancje biologiczne, kategoria B” (po francusku: „Matières biologiques, catégorie B”, po angielsku: „Biological substance, category B”).
2. Nadawcy substancji wywołujących zakażenie objętych numerem ONZ 3373 powinni upewnić się czy przesyłki zostały przygotowane w sposób gwarantujący ich dotarcie do miejsca przeznaczenia w dobrym stanie i czy dane substancje są opakowane zgodnie z Instrukcją opakowania 650, przedstawioną w obowiązującej edycji, opublikowanych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, Instrukcji technicznych dla bezpieczeństwa przewozu lotniczego towarów niebezpiecznych (Instrukcje techniczne) lub w obowiązującej edycji Regulaminu przewozu towarów niebezpiecznych, opublikowanych przez Stowarzyszenie Międzynarodowego Przewozu Lotniczego. Dla informacji, tekst Instrukcji opakowania 650 taki, jaki znajduje się w edycji 2007/2008 Instrukcji technicznych Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego jest przedstawiony poniżej. Nadawcy powinni się zapoznać z najnowszą edycją Instrukcji technicznych w celu upewnienia się o ważności tekstu Instrukcji opakowania 650 przed jej zastosowaniem.
3. Opakowanie powinno być dobrej jakości i wystarczająco mocne, aby wytrzymać wstrząsy i załadunki, jakim normalnie może być poddane w czasie przewozu, w tym przeładunkowi między środkami transportu lub między środkami transportu a magazynem jak również zdejmowaniu z palety lub dodatkowego opakowania w celu wykonywania operacji fizycznych lub mechanicznych. Opakowania powinny być wykonane i zamknięte w

taki sposób, aby uniknąć jakiegokolwiek utraty zawartości w normalnych warunkach przewozowych, pod wpływem drgań lub zmian temperatury, wilgotności lub ciśnienia.

4. Opakowanie składa się z trzech poniższych składników:

- 4.1 pojemnik podstawowy;
- 4.2 drugie opakowanie;
- 4.3 sztywne opakowanie zewnętrzne.

5. Pojemniki podstawowe powinny być opakowane w drugie opakowania w taki sposób, aby uniknąć, w normalnych warunkach przewozowych, aby one rozbiły się, przedziurawiły lub pozwoliły na wydostanie się ich zawartości do drugich opakowań. Drugie opakowania powinny być umieszczone w zewnętrznych opakowaniach z włożonymi właściwymi materiałami wypełniającymi. Utrata zawartości nie powinna pociągać za sobą żadnej znacznej zmiany właściwości chroniących materiałów wypełniających lub zewnętrznego opakowania.

6. Dla przewozu, znak przedstawiony poniżej powinien być umieszczony na zewnętrznej powierzchni zewnętrznego opakowania na tle w kolorze kontrastującym z nim oraz powinien być łatwy do zobaczenia i do odczytania. Znak powinien mieć kształt kwadratu nachylonego pod kątem 45° (romb), którego każdy bok ma długość co najmniej 50 milimetrów, szerokość linii winna mieć co najmniej 2 milimetry, a wysokość liter i cyfr co najmniej 6 milimetrów. Oficjalne oznaczenie dla przewozu „Matière biologique, catégorie B” albo „Biological substance, category B” („Substancja biologiczna, kategoria B”), „Echantillons de diagnostic” albo „Diagnostic specimens” („Próbki diagnostyczne”) lub „Echantillons cliniques” albo „Clinical specimen” („Próbki kliniczne”), wykonane literami wysokości co najmniej 6 milimetrów, powinno być oznaczone na zewnętrznym opakowaniu, obok znaku w kształcie romba.

7. Przynajmniej jedna strona zewnętrznego opakowania powinna mieć wymiary minimalne 100 x 100 milimetrów.

8. Cała paczka powinna móc wytrzymać próbę na upuszczenie z wysokości wymienioną w punkcie 6.2 6^{tej} części Instrukcji technicznych Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego jak określono w punkcie 6.1.5 tych samych Instrukcji, z tym że wysokość upuszczenia nie powinna być mniejsza niż 1,2 metra.

9. Dla substancji płynnych:

- 9.1 pojemnik podstawowy lub pojemniki podstawowe powinny być szczelne i nie mogą zawierać więcej niż jeden litr;
- 9.2 drugie opakowanie powinno być szczelne;
- 9.3 jeśli kilka kruchych pojemników podstawowych jest umieszczonych w zwykłym drugim opakowaniu, powinny one zostać opakowane indywidualnie lub zostać oddzielone, aby zapobiec jakimkolwiek kontaktowi między nimi;
- 9.4 materiał pochłaniający powinien być umieszczony między pojemnikiem podstawowym lub pojemnikami podstawowymi a drugim opakowaniem. Ilość materiału pochłaniającego powinna być wystarczająca dla wchłonięcia całej zawartości pojemnika podstawowego lub pojemników podstawowych tak, aby

- wyciek substancji płynnej nie naruszył integralności materiału wypełniającego lub opakowania zewnętrznego;
- 9.5 pojemnik podstawowy lub drugie opakowanie powinny być odporne bez wycieku na działanie ciśnienia wewnętrznego 95 kPa (0,95 bara);
- 9.6 opakowanie zewnętrzne nie powinno zawierać więcej niż 4 litry. Ta ilość nie dotyczy lodu lub suchego lodu wykorzystywanych do utrzymania próbek w zimnie.
10. Dla ciał stałych:
- 10.1 pojemnik podstawowy lub pojemniki podstawowe powinny być szczelne dla substancji w postaci proszku i nie powinny przekroczyć masy granicznej zewnętrznego opakowania;
- 10.2 drugie opakowanie lub opakowania powinny być szczelne dla substancji w postaci proszku;
- 10.3 jeśli kilka kruchych pojemników podstawowych jest umieszczonych w zwykłym drugim opakowaniu, powinny one zostać opakowane indywidualnie lub zostać oddzielone, aby zapobiec jakimkolwiek kontaktowi między nimi;
- 10.4 z wyjątkiem przypadku gdy paczka zawiera części ciała, organy lub całe ciała, zewnętrzne opakowanie nie powinno zawierać więcej niż 4 kilogramy. Ta ilość nie dotyczy lodu lub suchego lodu wykorzystywanych do utrzymania próbek w zimnie;
- 10.5 jeśli istnieje jakakolwiek wątpliwość co do obecności resztek płynu w pojemniku podstawowym podczas przewozu, należy użyć odpowiednie opakowanie dla płynów, które zawiera materiały pochłaniające.
11. Substancje w stanie schłodzonym lub zamrożonym: lód, suchy lód i ciekły azot
- 11.1 Jeżeli suchy lód lub ciekły azot są użyte dla zachowania w zimnie próbek, powinny być przestrzegane wszystkie przepisy stosowane w Instrukcjach technicznych Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego. Jeżeli użyte są lód lub suchy lód, powinny być umieszczone na zewnątrz drugiego opakowania lub w opakowaniu zewnętrznym albo w opakowaniu dodatkowym. Należy przewidzieć wkładki wewnętrzne dla utrzymania drugiego opakowania w pierwotnej pozycji, gdy nastąpiłoby roztopienie lodu lub ulotnienie suchego lodu. Jeśli stosuje się lód, zewnętrzne opakowanie lub opakowanie dodatkowe powinny być szczelne. Jeśli stosuje się dwutlenek węgla w formie stałej (suchy lód), opakowanie powinno być stworzone i wykonane tak, aby pozwolić ulotnić się dwutlenkowi węgla, by uniemożliwić wzrost ciśnienia, które mogłoby spowodować pęknięcie opakowań.
- 11.2 Pojemnik podstawowy i drugie opakowanie powinny zachować swoją nienaruszalność pod wpływem działania temperatury stosowanego środka chłodzącego jak również temperatur i ciśnień, które mogłyby wystąpić w przypadku ulotnienia środka chłodzącego.
12. Jeśli paczki są umieszczone w opakowaniu dodatkowym, znaki paczek ustalone w niniejszej Instrukcji opakowania powinny być albo widoczne bezpośrednio albo przedstawione na zewnątrz opakowania zewnętrznego.
13. Substancje wywołujące zakażenie objęte numerem ONZ 3373 opakowane i oznaczone zgodnie z niniejszą Instrukcją opakowania nie podlegają żadnemu innemu przepisowi niniejszych Instrukcji, poza następującymi:
- 13.1 oznaczenie oficjalne transportu, numer ONZ i nazwisko, adres i numer telefonu odpowiedzialnej osoby powinny być podane w dokumencie pisemnym (takim jak formularz CN 38) albo na paczce;
- 13.2 klasyfikacja powinna być zgodna z punktem 6.3.2 2^{giej} części Instrukcji technicznych Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego;
- 13.3 należy przestrzegać wymogów wymienionych w punkcie 4.4 7^{ej} części Instrukcji technicznych Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w zakresie raportów z wypadków;

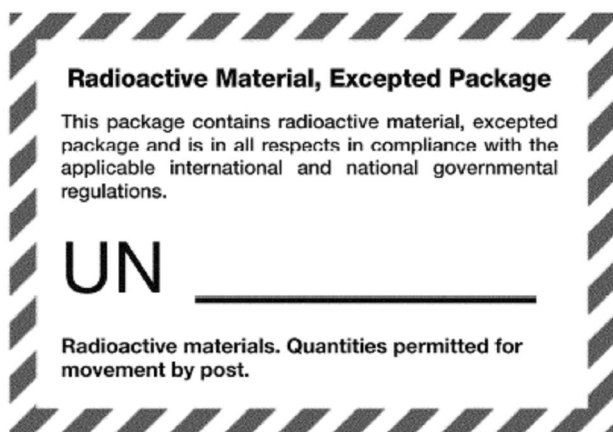
- 13.4 należy przestrzegać wymogów wymienionych w punkcie 3.1.3 i 3.1.4 7^{ej} części Instrukcji technicznych Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w zakresie kontroli w poszukiwaniu uszkodzeń lub utraty.
14. Ci, którzy wykonują te opakowania i ci, którzy je następnie dystrybuują powinni przekazywać jasne instrukcje o ich wypełnianiu i ich zamykaniu nadawcy lub osobie przygotowującej opakowania (na przykład pacjentowi), aby te ostatnie mogły być właściwie przygotowane do przewozu.
15. Nie powinno być innych niebezpiecznych towarów opakowanych w tym samym opakowaniu co substancje wywołujące zakażenie Działu 6.2, z wyjątkiem takich, które są niezbędne do utrzymania żywotności substancji wywołujących zakażenie, dla ich stabilizacji lub zapobieżenia ich uszkodzeniu albo dla zneutralizowania niebezpieczeństw, które przedstawiają. Ilość 30 milimetrów lub mniej towarów niebezpiecznych klas 3, 8 lub 9 może być opakowana w każdy pojemnik podstawowy z substancjami wywołującymi zakażenie. Gdy te małe ilości niebezpiecznych towarów są opakowane z substancjami wywołującymi zakażenie zgodnie z niniejszą instrukcją opakowania, żadne inne przepisy niniejszej instrukcji nie muszą być przestrzegane.
16. Dwutlenek węgla w formie stałej (suchy lód) stosowany jako środek chłodzący
- 16.1 Jeśli stosuje się dwutlenek węgla w formie stałej (suchy lód) jako środek chłodzący, należy przestrzegać wymogów o opakowaniu zawartych w Instrukcji opakowania 904 zamieszczonych w obowiązującej edycji Instrukcji technicznych Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego lub w Regulaminie przewozu towarów niebezpiecznych Stowarzyszenia Międzynarodowego Przewozu Lotniczego. Nadawcy winni także przestrzegać przepisów w zakresie oznakowywania i dołączania nalepek stosowanych do paczek zawierających dwutlenek węgla w formie stałej (suchy lód) poza przepisami stosowanymi w zakresie Instrukcji opakowania 650.
- 16.2 Na przewóz lotniczy, sporządza się dokument transportowy zgodnie z Instrukcjami technicznymi Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego lub z Regulaminem przewozu towarów niebezpiecznych Stowarzyszenia Międzynarodowego Przewozu Lotniczego. Poza tym, na wykazie zdawczym CN 38 sporządzonym na potrzeby wysyłki należy umieścić napis: „Marchandises dangereuses selon la déclaration jointe de l'expéditeur” lub „Dangerous Goods as per attached shipper's declaration” („Niebezpieczne towary według załączonej deklaracji nadawcy”).
- 16.3 Worki zawierające tylko substancje wywołujące zakażenie i oznaczone specjalną nalepką „ONU 3373” lub „UN 3373” winny być przekazane przez władze pocztowe liniom lotniczym w otwartych workach pocztowych.

Artykuł RL 131

Warunki przyjmowania i oznaczanie przesyłek zawierających substancje promieniotwórcze

1. Przesyłki zawierające substancje promieniotwórcze, których zawartość i opakowanie są zgodne z przepisami Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej dopuszczone są do przewozu przez pocztę po uprzednim uzyskaniu zezwolenia kompetentnych organów kraju nadania, pod warunkiem, że radioaktywność nie przekracza jednej dziesiątej tej dopuszczonej w tablicy III obowiązującego wydania Regulaminu Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (Limit radioaktywności dla przesyłki dopuszczonej do przewozu).

2. Opakowanie zewnętrzne przesyłek zawierających substancje promieniotwórcze powinno być oznaczone przez nadawcę odpowiednim numerem ONZ, w podany niżej sposób. Ponadto na opakowaniu zewnętrznym, poza nazwiskiem (nazwą) i adresem nadawcy, należy napisać wielkimi literami żądanie zwrotu przesyłek w przypadku ich niedoręczenia.

Substancja promieniotwórcza z wyjątkiem opakowania

Niniejsza przesyłka zawiera substancję promieniotwórczą, z wyjątkiem opakowania i spełnia wszystkie obowiązujące przepisy krajowe i międzynarodowe.

UN _____

Substancje promieniotwórcze. Ilości dopuszczone do przewozu przez pocztę.

3. Nadawca powinien podać na wewnętrznym opakowaniu swoje nazwisko (nazwę) i adres oraz informacje o zawartości przesyłki.

4. Nalepka będzie wyraźnie przekreślona w przypadku zwrotu opakowania do miejsca pochodzenia.

Rozdział 5

Usługi dodatkowe

Artykuł RL 132

Przesyłki polecone

1. Przesyłki listowe mogą być przesyłane jako polecone, zgodnie z postanowieniami artykułu 13 ustęp 1 punkt 1, artykułu 13 ustęp 1 punkt 2 i artykułu 13 ustęp 2 Konwencji.

2. Opłatę za przesyłki polecone należy uiścić z góry. Składa się ona z opłaty zasadniczej za przesyłkę oraz z opłaty stałej za polecenie, której kwota wskaźnikowa wynosi 1,31 SDR (DTS). Za każdy worek M, wyznaczeni operatorzy pobierają, zamiast opłaty jednostkowej, opłatę globalną, która nie przekracza pięciokrotnej opłaty jednostkowej.

3. W przypadku konieczności zastosowania nadzwyczajnych środków bezpieczeństwa, wyznaczeni operatorzy mogą pobierać od nadawców lub od adresatów, oprócz opłaty, o której mowa w ustępie 2, opłaty specjalne przewidziane w ich przepisach krajowych.

4. Przyjmowanie

- 4.1 Nie stosuje się wobec przesyłek poleconych żadnych specjalnych ograniczeń dotyczących kształtu, sposobu zamknięcia lub sposobu adresowania.
- 4.2 Nie przyjmuje się jako poleconych przesyłek z adresem napisanym ołówkiem lub za pomocą jakiegokolwiek sposobu dającego się wymazać albo składającym się z inicjałów. Jednakże, adres przesyłek innych niż wysyłane w kopertach z przezroczystym okienkiem może być napisany ołówkiem kopiowym.
- 4.3 Nadawcy przesyłki poleconej należy, w chwili nadania, wydać bezpłatnie dowód nadania.
- 5. Oznaczenie przesyłek i postępowanie z nimi
 - 5.1 Przesyłki polecane powinny być oznaczone wyraźnym napisem „Recommandé” („Polecony”), któremu towarzyszy, w danym przypadku, podobne określenie w języku kraju nadania. Stosowanie tego napisu staje się fakultatywne, jeśli na przesyłce poleconej umieszczona jest nalepka CN 04, na której znajduje się wielka litera R.
 - 5.2 Wszyscy wyznaczeni operatorzy powinni, począwszy od 1 stycznia 2008 roku, umieszczać kod kreskowy na wszystkich wychodzących przesyłkach poleconych (lotniczych, S.A.L. i lądowo-morskich). Specyfikacje są następujące:
 - 5.2.1 każda przesyłka polecona powinna być identyfikowana nalepką CN 04 z niepowtarzalnym identyfikatorem zgodnym ze specyfikacjami 13-znakowych identyfikatorów wymienionymi w normie S10 (Identyfikacja przesyłek pocztowych) i w normie S46-1 (Przedstawianie danych w formie liniowego kodu kreskowego na przesyłkach pocztowych, chorągiewkach i formularzach), opublikowanych w Zbiorze norm technicznych Światowego Związku Pocztowego.
 - 5.2.2 wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić dwustronnie stosowanie niepowtarzalnych identyfikatorów i kodów kreskowych już używanych dla zagranicznych przesyłek poleconych.
 - 5.3 Wyznaczeni operatorzy są zachęceni do podejmowania, w okresie poprzedzającym 1 stycznia 2008 roku, wszystkich możliwych wysiłków, aby umieszczać kody kreskowe na przesyłkach poleconych zgodnie z postanowieniami przewidzianymi w ustępie 5 punkt 2.
 - 5.4 W okresie poprzedzającym 1 stycznia 2008 roku, wyznaczeni operatorzy, którzy nie są w stanie wykonać nalepek CN 04 z niepowtarzalnym identyfikatorem lub nalepek standardowych CN 04, mogą używać nalepek, z ramką o wymiarach wzoru CN 04 z wydrukowaną tylko literą „R”. Inne dane określone we wzorze powinny być uzupełnione dowolną metodą w sposób wyraźny, przejrzysty i trwały.
 - 5.5 Nalepkę i napis „Recommandé” („Polecony”) należy umieścić na stronie adresowej, o ile to możliwe w jej górnym lewym rogu, w danym przypadku poniżej nazwiska (nazwy) i adresu nadawcy. Jeśli chodzi o przesyłki w kształcie kartek, oznaczenia te umieszcza się ponad adresem w taki sposób, żeby nie pogorszyć jego czytelności. W przypadku poleconych worków M, nalepkę CN 04 należy starannie nakleić na chorągiewkę adresową dostarczoną przez nadawcę.
 - 5.6 W okresie poprzedzającym 1 stycznia 2008 roku, wyznaczeni operatorzy, którzy zastosowali w swoim obrocie krajowym mechaniczny system przyjmowania przesyłek poleconych, mogą, zamiast stosować nalepkę CN 04, drukować bezpośrednio na stronie adresowej takich przesyłek, te same oznaczenia, jakie znajdują się na nalepce. W danym przypadku, wyznaczeni operatorzy mogą umieszczać w tym samym miejscu wydrukowany maszynowo pasek zawierający te same oznaczenia.
 - 5.7 W okresie poprzedzającym 1 stycznia 2008 roku, za zgodą wyznaczonego operatora kraju nadania, klienci mogą wykorzystywać dla swych przesyłek poleconych koperty z wydrukowanym faksymile nalepki CN 04, w miejscu przewidzianym na umieszczenie takiej nalepki; wymiary faksymile nie powinny być mniejsze niż wymiary nalepki CN 04. W razie potrzeby, na faksymile może być

zaznaczony, dowolną metodą, numer seryjny, o ile zostanie uzupełniony w sposób wyraźny, przejrzysty i trwały. Faksymile nalepki CN 04 można także drukować na chorągiewkach adresowych lub bezpośrednio na zawartości przesyłek wysyłanych w kopertach z przezroczystym okienkiem pod warunkiem jednak, że to faksymile umieszczone jest zawsze z lewej strony okienka.

- 5.8 Wyznaczony operator kraju nadania upewnia się czy przesyłki polecone są zgodne z wyżej wymienionymi postanowieniami. Jest on zobowiązany usunąć ewentualnie stwierdzone nieprawidłowości przed skierowaniem przesyłek do krajów przeznaczenia.
- 5.9 Wyznaczeni operatorzy krajów pośredniczących nie powinni umieszczać na stronie adresowej przesyłek poleconych żadnej nalepki ani żadnego numeru porządkowego.
- 5.10 Podczas doręczania lub wydawania przesyłki poleconej, wyznaczony operator kraju doręczającego winien uzyskać, oznaczający jej przyjęcie, podpis osoby, której dostarcza przesyłkę lub każdą inną formę poświadczenia odbioru. Poza podpisem, należy również wpisywać, wielkimi literami, nazwisko lub każde inne wyraźne i czytelne oznaczenie pozwalające zidentyfikować formalnie autora podpisu.
- 5.11 Ponadto, zaleca się usilnie, aby wyznaczeni operatorzy wprowadzali systemy do generowania danych dotyczących elektronicznego potwierdzenia doręczenia i uzgadniali wymianę tych danych z wyznaczonymi operatorami kraju nadania przesyłek.
- 5.12 Wyznaczeni operatorzy, którzy wprowadzili systemy generowania elektronicznego potwierdzenia doręczenia będą upoważnieni do wykorzystywania podpisów pozyskanych elektronicznie dzięki tym systemom w celu dostarczenia dowodu doręczenia na poziomie każdej poszczególnej przesyłki do wyznaczonego operatora wysyłającego, z zastrzeżeniem wysłania przez tego ostatniego formularza reklamacyjnego CN 08. Dane elektronicznego potwierdzenia mogą być dostarczone drogą elektroniczną (pocztą elektroniczną) lub w formie papierowej, według uznania wyznaczonego operatora doręczającego.

CN 04

Wymiary 37 x 13 mm, duża litera R w kolorze czerwonym lub czarnym, jeśli przepisy wyznaczonego operatora kraju nadania na to pozwalają

CN 04

Wymiary 74 x 28 mm, duża litera R i kreska pod numerem nadania w kolorze czerwonym lub czarnym, jeśli przepisy wyznaczonego operatora kraju nadania na to pozwalają

Artykuł RL 133

Przesyłki z poświadczonym doręczeniem

1. Przesyłki listowe mogą być wysyłane jako przesyłki z poświadczonym doręczeniem w obrocie między wyznaczonymi operatorami, którzy podejmują się świadczenia tej usługi.
2. Opłatę za przesyłki z poświadczonym doręczeniem należy uiścić z góry. Składa się ona z opłaty zasadniczej oraz z opłaty za poświadczone doręczenie, ustalonej przez Państwo członkowskie nadania lub wyznaczonego operatora kraju nadania. Opłata ta powinna być niższa od opłaty za polecenie.
3. Przyjmowanie
 - 3.1 Nie stosuje się żadnych specjalnych ograniczeń dotyczących kształtu, sposobu zamknięcia lub sposobu adresowania.
 - 3.2 Nadawcy przesyłki należy, w chwili nadania, wydać bezpłatnie dowód nadania.
4. Oznaczenie przesyłek
 - 4.1 Przesyłki powinny być zaopatrzone w dokładnie przylegającą nalepkę CN 05.
 - 4.2 Nalepkę należy umieścić na stronie adresowej, o ile to możliwe w jej górnym lewym rogu, w danym przypadku poniżej nazwiska (nazwy) i adresu nadawcy. Jeśli chodzi o przesyłki w kształcie kartek, nalepkę tę umieszcza się ponad adresem w taki sposób, żeby nie pogorszyć jego czytelności.
 - 4.3 Za zgodą wyznaczonego operatora kraju nadania, klienci mogą wykorzystywać dla swoich przesyłek koperty z wydrukowanym faksymile nalepki CN 05, w miejscu przewidzianym na umieszczenie takiej nalepki; wymiary faksymile nie powinny być mniejsze niż wymiary nalepki CN 05. W razie potrzeby, na faksymile może być zaznaczony, dowolną metodą, numer seryjny, o ile zostanie uzupełniony w sposób wyraźny, przejrzysty i trwały. Faksymile nalepki CN 05 można także drukować na chorałgiewkach adresowych lub bezpośrednio na zawartości przesyłek wysyłanych w kopertach z przezroczystym okienkiem pod warunkiem jednak, że to faksymile umieszczone jest zawsze z lewej strony okienka.
 - 4.4 Wyznaczony operator kraju nadania powinien upewnić się czy przesyłki są prawidłowo oznaczone, zgodnie z wyżej wymienionymi postanowieniami. Jest on zobowiązany usunąć ewentualnie stwierdzone nieprawidłowości przed skierowaniem przesyłek do krajów przeznaczenia.
 - 4.5 Wyznaczeni operatorzy krajów pośredniczących nie powinni umieszczać na stronie adresowej przesyłek żadnego numeru porządkowego.

CN 05

Livraison attestée

N° A 123456

CN 05

Recorded delivery

No. A 123456

Wymiary 37 x 13 mm, kolor żółty

CN 05

Livraison attestée

AA 00 123 456 8 SE

Wymiary 74 x 28 mm, kolor żółty

Artykuł RL 134

Przesyłki z zadeklarowaną wartością

1. Przesyłki priorytetowe i niepriorytetowe oraz listy zawierające papiery wartościowe, dokumenty lub przedmioty wartościowe mogą być wymieniane z ubezpieczeniem zawartości na kwotę wartości zadeklarowaną przez nadawcę. Wymiana ta jest ograniczona do relacji pomiędzy wyznaczonymi operatorami, którzy wyrazili zgodę na przyjmowanie takich przesyłek albo we wzajemnym obrocie albo w jednym kierunku.
2. Deklarowana wartość
 - 2.1 Kwota deklarowanej wartości jest w zasadzie nieograniczona. Każde Państwo członkowskie lub wyznaczony operator ma prawo ograniczyć deklarowaną wartość, jeśli o niego chodzi, do kwoty nie niższej niż 4000 SDR (DTS) lub do kwoty co najmniej równej tej przyjętej w obrocie krajowym, jeśli jest ona niższa niż 4000 SDR (DTS). Limit deklarowanej wartości przyjęty w obrocie krajowym stosuje się tylko wtedy, gdy jest równy lub wyższy od wysokości odszkodowania ustalonego za zaginięcie przesyłki poleconej. O maksymalnej kwocie wyrażonej w SDR (DTS) powiadamia się Państwa członkowskie Związku.
 - 2.2 W obrocie między Państwami członkowskimi lub wyznaczonymi operatorami, którzy przyjęli różne maksymalne kwoty deklarowanej wartości, obie strony są zobowiązane przyjąć najniższy limit wartości.
 - 2.3 Deklarowana wartość nie może przekroczyć rzeczywistej wartości zawartości przesyłki, ale dozwolone jest podawanie tylko części tej wartości. Kwota deklarowanej wartości papierów, których wartość jest określona kosztem ich wystawienia, nie może przekroczyć ewentualnych kosztów zastąpienia tych dokumentów w przypadku ich zaginięcia.
 - 2.4 Każde oszukańcze deklarowanie wartości większej niż rzeczywista wartość zawartości przesyłki ścigane jest sądownie, zgodnie z ustawodawstwem kraju nadania.
 - 2.5 Deklarowana wartość powinna być wyrażona w walucie kraju nadania. Powinna ona być wpisana, przez nadawcę lub jego przedstawiciela, powyżej adresu przesyłki, słownie literami alfabetu łacińskiego oraz cyframi arabskimi, bez skreśleń i poprawek, nawet potwierdzonych. Nie można wpisywać kwoty deklarowanej wartości ani ołówkiem zwykłym, ani kopiałym.
 - 2.6 Kwota deklarowanej wartości powinna zostać przeliczona na SDR (DTS) przez nadawcę lub przez urząd nadania. Wynik przeliczenia, zaokrąglony w danym przypadku w górę do najbliższej jednostki, powinien być napisany cyframi obok lub poniżej cyfr wyrażających wartość w walucie kraju nadania. Nie dokonuje się przeliczenia w obrocie bezpośrednim między krajami posiadającymi wspólną walutę.
 - 2.7 Jeżeli jakiegokolwiek okoliczności lub oświadczenia zainteresowanych osób pozwolą stwierdzić oszukańcze zadeklarowanie wartości wyższej niż rzeczywista wartość

zamieszczona w przesyłce, zawiadamia się o tym w jak najkrótszym czasie wyznaczonego operatora kraju nadania. W danym przypadku, dokumenty przeprowadzonego dochodzenia dołącza się do zawiadomienia. Jeżeli przesyłka nie została jeszcze doręczona adresatowi, wyznaczony operator kraju nadania może zażądać jej zwrotu.

3. Opłaty. Maksymalna kwota
 - 3.1 Opłata za przesyłki z zadeklarowaną wartością powinna być uiszczona z góry. Składa się ona z opłaty zasadniczej, z opłaty stałej za polecenie przewidzianej w artykule RL 132 oraz z opłaty ubezpieczeniowej.
 - 3.1.1 Zamiast opłaty stałej za polecenie, wyznaczeni operatorzy mogą pobierać odpowiednią opłatę stosowaną w ich obrocie krajowym lub, wyjątkowo, opłatę, której kwota wskaźnikowa wynosi 3,27 SDR (DTS).
 - 3.1.2 Kwota wskaźnikowa opłaty ubezpieczeniowej wynosi 0,33 SDR (DTS) za każde zadeklarowane 65,34 SDR (DTS) lub część 65,34 SDR (DTS) albo 0,5% przedziału zadeklarowanej wartości. Opłatę tę pobiera się bez względu na kraj przeznaczenia, nawet w krajach, które przyjmują na siebie ryzyko związane z działaniem siły wyższej.
 - 3.2 W przypadku gdy konieczne jest zastosowanie nadzwyczajnych środków bezpieczeństwa, wyznaczeni operatorzy mogą pobierać od nadawców lub odbiorców, oprócz opłat wymienionych w ustępie 3 punkt 1.1 i w ustępie 3 punkt 1.2, opłaty specjalne przewidziane w ich przepisach krajowych.
4. Wyznaczeni operatorzy mają prawo świadczyć swym klientom usługę przesyłek z zadeklarowaną wartością mającą specyfikacje inne niż te określone w niniejszym artykule.
5. Przyjmowanie
 - 5.1 Wyznaczeni operatorzy podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, w miarę możliwości, świadczenia usługi przesyłek z zadeklarowaną wartością we wszystkich urzędach pocztowych swoich krajów.
 - 5.2 Przesyłki z zadeklarowaną wartością powinny spełniać następujące warunki, aby zostały przyjęte do wysłania.
 - 5.2.1 Przesyłki z zadeklarowaną wartością powinny być opakowane w taki sposób, aby nie można ich było ograbić bez uszkodzenia koperty, opakowania lub pieczęci oraz powinny być prawidłowo zabezpieczone, na przykład cienką taśmą samoprzylepną oraz mieć specjalny jednakowy odcisk lub znak nadawcy. Wyznaczeni operatorzy mogą jednak uzgodnić, aby nie wymagać takiego odcisku lub znaku. W tym przypadku, wyznaczony operator kraju nadania umieszcza pieczęcie na taśmie samoprzylepnej lub na części zamykającej przesyłkę, aby uniknąć wszelkiego uszkodzenia. Jeżeli przepisy na to pozwalają, wyznaczony operator kraju nadania powinien zalecać swym klientom stosowanie kopert specjalnie stworzonych dla przesyłek z zadeklarowaną wartością. Zakazane jest do przesyłek z zadeklarowaną wartością stosowanie kopert samoprzylepnych pozbawionych zamknięcia bezpieczeństwa.
 - 5.2.2 Nie zezwala się na używanie przezroczystych kopert lub opakowań jak również kopert zawierających jedno lub więcej niż jedno przezroczyste okienko.
 - 5.2.3 Bez względu na postanowienia przewidziane w ustępie 5 punkt 2.1, wyznaczeni operatorzy mogą wymagać, aby przesyłki z zadeklarowaną wartością były zabezpieczone identycznymi pieczęciami lakowymi, plombami lub innymi skutecznymi środkami, ze specjalnym jednakowym odciskiem lub znakiem nadawcy.
 - 5.2.4 Wyznaczeni operatorzy, którzy nie przestrzegają postanowień przewidzianych w ustępie 5 punkt 2.1 oraz w ustępie 5 punkt 2.3 i którzy wysyłają przesyłki z zadeklarowaną wartością bez pieczęci, nie mają prawa do żadnego

- odszkodowania w przypadku zaginięcia, ograbienia lub uszkodzenia takich przesyłek. Są one traktowane jak przesyłki polecone i zgodnie z tym ustala się kwotę odszkodowania odpowiadającą takim przesyłkom.
- 5.2.5 Pieczęcie, znaczki pocztowe świadczące o uiszczeniu opłaty, pocztowe nalepki służbowe i nalepki innych urzędowych służb powinny być rozmieszczone w pewnych odstępach od siebie, aby nie mogły zakryć naruszeń koperty lub opakowania. Znaczki pocztowe i nalepki nie powinny być zginane na dwie strony koperty lub opakowania tak, aby zakrywały krawędź. Zabrania się umieszczania na przesyłkach nalepek innych niż odnoszące się do służby pocztowej lub służb urzędowych, których interwencja mogłaby być wymagana na mocy ustawodawstwa kraju nadania.
- 5.2.6 Jeśli przesyłki są przewiązane sznurkiem na krzyż i zabezpieczone w sposób określony w ustępie 5 punkt 2.1, nie jest konieczne przykładanie pieczęci na samym sznurku.
- 5.3 Przesyłki o kształcie pudełek powinny spełnić następujące dodatkowe warunki.
- 5.3.1 Pudełka powinny być wystarczająco wytrzymałe, wykonane z drewna, metalu lub tworzywa sztucznego.
- 5.3.2 Ścianki drewnianych pudełek powinny mieć grubość co najmniej 8 mm.
- 5.3.3 Górna i dolna powierzchnia powinny być pokryte białym papierem, aby można było na nim umieścić adres adresata, deklarowaną wartość i odcisk służbowych stempli. Pudełka te powinny być zabezpieczone ze wszystkich czterech bocznych stron w sposób określony w ustępie 5 punkt 2.1. Jeśli jest to konieczne dla zapewnienia nienaruszalności, pudełka powinny być przewiązane na krzyż mocnym sznurkiem bez węzłów. Oba końce sznurka powinny być złączone pod pieczęcią lakową ze specjalnym jednakowym stemplem lub znakiem nadawcy.
- 5.4 Nadawcy przesyłki z zadeklarowaną wartością należy, w chwili nadania, wydać bezpłatnie dowód nadania.
- 5.5 Uiszczenie opłaty może być przedstawione za pomocą wskazówki podającej, że całość opłaty została uiszczona, na przykład w formie „Taxe perçue” („Opłata pobrana”). Wskazówkę tę należy umieścić w górnym prawym rogu strony adresowej i potwierdzić odciskiem datownika urzędu nadania.
- 5.6 Nie przyjmuje się przesyłek z adresem podanym w postaci inicjałów lub napisanym ołówkiem jak również takich przesyłek, w których adresie występują skreślenia lub poprawki. Przesyłki takie, które byłyby przyjęte niezgodnie z przepisami zwraca się obowiązkowo do urzędu nadania.
6. Oznaczenie przesyłek i postępowanie z nimi
- 6.1 Przesyłki z zadeklarowaną wartością powinny być zaopatrzone w nalepkę CN 06 zawierającą, wpisane literami alfabetu łacińskiego, literę „V”, nazwę urzędu nadania oraz numer seryjny przesyłki.
- 6.2 Na przesyłce wpisuje się dokładną masę w gramach.
- 6.3 Nalepkę CN 06 i oznaczenie masy umieszcza się na stronie adresowej, o ile to możliwe w jej górnym lewym rogu, w danym przypadku poniżej nazwiska (nazwy) i adresu nadawcy.
- 6.4 Wyznaczeni operatorzy mogą jednak zastąpić nalepkę CN 06 przewidzianą w artykule RL 132 ustęp 5 punkt 2 nalepką CN 04 oraz różową nalepką, o małych wymiarach, z umieszczonym wyraźnie napisem „Valeur déclarée” („Zadeklarowana wartość”).
- 6.5 Na stronie adresowej umieszcza się odcisk datownika podający urząd i datę nadania.
- 6.6 Wyznaczeni operatorzy krajów pośredniczących nie powinni umieszczać żadnego numeru seryjnego na przedniej stronie przesyłek.
- 6.7 Urząd przeznaczenia umieszcza, na odwrotnej stronie każdej przesyłki, odcisk swego datownika stwierdzający datę otrzymania.

- 6.8 Podczas doręczania lub wydawania przesyłki z zadeklarowaną wartością, wyznaczony operator kraju doręczającego winien uzyskać, oznaczający jej przyjęcie, podpis osoby, której dostarcza przesyłkę lub każdą inną formę poświadczenia odbioru. Poza podpisem, należy również wpisywać, wielkimi literami, nazwisko lub każde inne wyraźne i czytelne oznaczenie pozwalające zidentyfikować formalnie autora podpisu.
- 6.9 Ponadto, wyznaczeni operatorzy mogą wprowadzić systemy do generowania danych dotyczących elektronicznego potwierdzenia doręczenia i uzgodnić wymianę tych danych z wyznaczonymi operatorami kraju nadania przesyłek.
- 6.10 Wyznaczeni operatorzy, którzy wprowadzili systemy generowania elektronicznego potwierdzenia doręczenia będą upoważnieni do wykorzystywania podpisów pozyskanych elektronicznie dzięki tym systemom w celu dostarczenia dowodu doręczenia na poziomie każdej poszczególniej przesyłki do wyznaczonego operatora wysyłającego, z zastrzeżeniem wysłania przez tego ostatniego formularza reklamacyjnego CN 08. Dane elektronicznego potwierdzenia mogą być dostarczone drogą elektroniczną (pocztą elektroniczną) lub w formie papierowej, według uznania wyznaczonego operatora doręczającego.

CN 06

Wymiary 37 x 13 mm, kolor różowy

CN 06

Wymiary 74 x 26 mm, kolor różowy

Artykuł RL 135

Przesyłki za pobraniem

1. Niektóre przesyłki listowe mogą być wysyłane za pobraniem. Wymiana przesyłek za pobraniem wymaga zawarcia wcześniejszej umowy między wyznaczonymi operatorami kraju nadania i kraju przeznaczenia. Ci wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić stosowanie postanowień Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych i jego Regulaminu.
2. Przyjmowane przesyłki
- 2.1 Na podstawie dwustronnych umów, za pobraniem mogą być wysyłane przesyłki zwykłe, przesyłki polecane i przesyłki z zadeklarowaną wartością, które spełniają warunki przewidziane w niniejszym Regulaminie.

- 2.2 Wyznaczeni operatorzy mają prawo przyjmować przy świadczeniu usługi przesyłek za pobraniem tylko niektóre rodzaje wyżej wymienionych przesyłek.
- 3. Opłata
 - 3.1 Państwo członkowskie nadania lub wyznaczony operator kraju nadania określa dowolnie opłatę, jaką ma zapłacić nadawca, oprócz opłat pocztowych stosowanych wobec rodzaju, do jakiego należy przesyłka.
- 4. Rola urzędu nadania
 - 4.1 Wskazówki, jakie mają być umieszczone na przesyłkach za pobraniem. Nalepki. Na przesyłkach za pobraniem należy umieścić, w sposób bardzo wyraźny, na stronie adresowej, napis „Remboursement” („Pobranie”), po którym następuje informacja o kwocie pobrania. Ponadto, przesyłki powinny być zaopatrzone, na stronie adresowej, o ile to możliwe w górnym lewym rogu, w danym przypadku poniżej nazwiska (nazwy) i adresu nadawcy, w nalepkę koloru pomarańczowego zgodną ze wzorem CN 29. W przeciwnym przypadku, wyznaczeni operatorzy mogą dostarczać te informacje umieszczając je na nalepce CN 29bis.
 - 4.2 Przewidzianą w artykule RL 132 ustęp 5 punkt 2 nalepkę wzoru CN 04 (lub zastępujący ją odcisk specjalnego stempla) umieszcza się, o ile to możliwe, w górnym rogu nalepki CN 29; w przeciwnym przypadku, wyznaczeni operatorzy mogą używać, zamiast nalepek CN 04 i CN 29, jedną nalepkę CN 30 zawierającą, wpisane literami alfabetu łacińskiego, nazwę urzędu nadania, literę R, numer seryjny przesyłki i trójkąt koloru pomarańczowego, w którym znajduje się słowo „Remboursement” („Pobranie”).
 - 4.3 Każdej przesyłce za pobraniem winien towarzyszyć kupon CN 29ter, na podstawie którego powinno zostać wystawione odrębne pocztowe zlecenie płatnicze.
- 5. Rola urzędu przeznaczenia
 - 5.1 Wyznaczony operator, który doręczył przesyłkę adresatowi wystawia, w swoim własnym imieniu, na rzecz nadawcy przesyłki, pocztowe zlecenie płatności na podstawie danych z kuponu CN 29ter.
- 6. Dostarczanie
 - 6.1 Każda przesyłka obciążona pobraniem może być dosyłana, jeśli wyznaczony operator kraju nowego przeznaczenia zapewnia tę usługę w obrocie z krajem nadania.

Artykuł RL 136

Przesyłki ekspresowe

- 1. Na życzenie nadawców i z przeznaczeniem do krajów, których wyznaczeni operatorzy podejmują się świadczenia tej usługi, przesyłki są doręczane do miejsca zamieszkania (siedziby) przez specjalnego posłańca możliwie jak najszybciej po ich nadejściu do urzędu doręczającego. Każdy wyznaczony operator ma prawo ograniczyć tę usługę do przesyłek priorytetowych, do przesyłek lotniczych lub gdy chodzi o jedyną wykorzystywaną drogę przewozu między dwoma wyznaczonymi operatorami, do lądowo-morskich przesyłek LC.
- 2. Opłata
 - 2.1 Przesyłki ekspresowe podlegają, oprócz opłaty zasadniczej, opłacie nie mniejszej niż opłata uiszczana za zwykłą przesyłkę priorytetową/niepriorytetową, zależnie od okoliczności lub nie mniejszej niż opłata jednolita za list zwykły, a kwota wskaźnikowa tej opłaty wynosi 1,63 SDR (DTS). Za każdy worek M, wyznaczeni

operatorzy pobierają, zamiast opłaty jednostkowej, opłatę globalną, która nie przekracza pięciokrotnej opłaty jednostkowej. Opłatę tę należy uiścić z góry w pełnej wysokości.

2.2 Jeżeli doręczanie ekspresem związane jest ze szczególnymi utrudnieniami, opłata uzupełniająca może być pobierana zgodnie z postanowieniami dotyczącymi przesyłek tego samego rodzaju w obrocie krajowym.

2.3 Jeżeli przepisy wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia na to pozwalają, adresaci mogą żądać w urzędzie doręczającym dostarczenia ekspresem przeznaczonych do nich przesyłek niezwłocznie po ich nadejściu. W tym przypadku, wyznaczony operator kraju przeznaczenia jest upoważniony do pobierania, w chwili doręczenia, opłaty stosowanej w jego obrocie krajowym.

3. Oznaczenie

3.1 Przesyłki do doręczenia ekspresem są oznaczone za pomocą albo specjalnej wydrukowanej nalepki w kolorze jasnoczerwonym, albo odciskiem stempelka w tym samym kolorze, zawierającymi wyraźny napis „Exprès” („Ekspres”). W przypadku braku nalepki lub odciska stempelka, słowo „Exprès” powinno być napisane wyraźnymi wielkimi literami w kolorze czerwonym. W miarę możliwości, nalepka lub odcisk stempelka powinny odpowiadać wzorowi przedstawionemu poniżej. Nalepkę, odcisk stempelka lub napis „Exprès” należy umieścić na stronie adresowej, o ile to możliwe w jej górnym lewym rogu, w danym przypadku pod nazwiskiem (nazwą) i adresem nadawcy.

4. Postępowanie z przesyłkami

4.1 Z przesyłkami ekspresowymi można postępować w różny sposób, dopóki ogólny poziom jakości usługi oferowanej adresatowi jest co najmniej równie wysoki jak w przypadku doręczania przez specjalnego posłańca.

4.2 Wyznaczeni operatorzy, którzy dzielą przesyłki listowe na różne strumienie, po nadejściu przesyłek ekspresowych do urzędu wymiany powinny je włączyć do najszybszego strumienia przesyłek krajowych, a następnie opracować te przesyłki w najszybszy możliwy sposób.

4.3 Jeśli przesyłki nadejdą do urzędu doręczającego po ostatnim normalnym w danym dniu doręczaniu, są doręczane przez specjalnego posłańca w tym samym dniu i na takich samych warunkach, jakie stosuje się w obrocie wewnętrznym w krajach świadczących tę usługę.

4.4 Ponadto, wyznaczeni operatorzy mogą wprowadzać elektroniczne potwierdzenie doręczenia i uzgodnić wymianę takich danych dotyczących doręczenia z wyznaczonymi operatorami kraju nadania przesyłek.

- 4.5 Jeśli przepisy krajowe to przewidują, wyznaczony operator kraju przeznaczenia może doręczyć ekspresem zawiadomienie o nadejściu przesyłki z zadeklarowaną wartością, a nie samą przesyłkę.
- 4.6 Jeśli przesyłki ekspresowe winny być poddane kontroli celnej, wyznaczeni operatorzy są zobowiązani do:
 - 4.6.1 przedstawiania ich do kontroli celnej w miarę możliwości niezwłocznie po ich nadejściu;
 - 4.6.2 zachęcania władz celnych w swoim kraju do szybkiego przeprowadzenia kontroli tych przesyłek.
- 4.7 Przesyłki ekspresowe, za które przy nadaniu nie uiszczono w całości wszystkich należnych opłat, są doręczane jak zwykle przesyłki, chyba że zostały przez urząd nadania potraktowane jako ekspresowe. W tym ostatnim przypadku, podlegają one opłacie zgodnie z artykułem RL 118 ustęp 7.
- 4.8 Wyznaczeni operatorzy mogą ograniczyć doręczanie ekspresowe do jednej próby. Nie jest bezwzględnie konieczna każda nowa próba doręczenia ekspresowego przesyłki. Przesyłka jest wtedy traktowana jako przesyłka zwykła.

Artykuł RL 137

Potwierdzenie odbioru

- 1. W obrocie między wyznaczonymi operatorami, którzy świadczą usługę potwierdzeń odbioru dla swych klientów, nadawca przesyłki poleconej, przesyłki z poświadczonym doręczeniem lub przesyłki z zadeklarowaną wartością może zażądać w chwili nadania potwierdzenia odbioru, uiszczając opłatę, której kwota wskaźnikowa wynosi 0,98 SDR (DTS). Potwierdzenie odbioru zwraca się nadawcy najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską).
- 2. Oznaczenie przesyłek z potwierdzeniem odbioru
 - 2.1 Na przesyłkach, dla których nadawca zażąda potwierdzenia odbioru, należy umieścić na stronie adresowej wyraźne litery A.R. Na zewnętrznej stronie przesyłki nadawca powinien podać swoje nazwisko (nazwę) i adres napisane literami alfabetu łacińskiego. Ta ostatnia informacja, jeśli znajduje się na stronie adresowej, powinna być umieszczona w lewym górnym rogu. Miejsce to powinno być w miarę możliwości przeznaczone także na umieszczenie liter A.R., które można, w danym przypadku, usytuować poniżej nazwiska (nazwy) i adresu nadawcy.
 - 2.2 Do wymienionych w ustępie 2 punkt 1 przesyłek dołącza się formularz CN 07 w kolorze jasnoczerwonym o sztywności kartki pocztowej. Na formularzu tym należy umieścić wyraźne litery A.R. Nadawca, używając do pisania przyboru innego niż zwykły ołówek, wypełnia literami alfabetu łacińskiego różne rubryki zgodnie z układem formularza. Formularz ten jest uzupełniany przez urząd nadania lub każdy inny urząd wyznaczony przez wyznaczonego operatora kraju wysyłającego, a następnie jest mocno przytwierdzany do przesyłki. Jeśli formularz nie nadejdzie do urzędu przeznaczenia, urząd ten sporządza z urzędu nowe potwierdzenie odbioru.
 - 2.3 Przy obliczaniu opłaty za przesyłkę z potwierdzeniem odbioru, obejmującym, w danym przypadku obliczenie dopłaty lotniczej, można uwzględnić masę formularza CN 07. Opłatę za potwierdzenie odbioru przedstawia się na przesyłce razem z innymi opłatami.
- 3. Postępowanie z potwierdzeniami odbioru
 - 3.1 Potwierdzenie odbioru powinno zostać podpisane w pierwszej kolejności przez adresata, a jeżeli nie jest to możliwe przez inną osobę upoważnioną na mocy przepisów kraju przeznaczenia. Jeżeli przepisy te na to pozwalają, to z wyjątkiem

przesyłek doręczanych do rąk własnych adresata, potwierdzenie odbioru może zostać podpisane przez pracownika urzędu przeznaczenia. Poza podpisem, należy również wpisywać, wielkimi literami, nazwisko lub każde inne wyraźne i czytelne oznaczenie pozwalające zidentyfikować formalnie autora podpisu.

- 3.2 Urząd przeznaczenia zwraca najbliższą pocztą bezpośrednio do nadawcy należycie wypełniony i podpisany formularz CN 07. Formularz ten jest przesyłany bez koperty i bez pobierania opłaty pocztowej najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską). Jeżeli potwierdzenie odbioru zostanie zwrócone nienależycie wypełnione, to nieprawidłowość sygnalizuje się za pomocą przewidzianego w artykule RL 150 ustęp 2 formularza CN 08, do którego dołącza się powyższe potwierdzenie odbioru.
- 3.3 Jeżeli nadawca reklamuje nieotrzymanie potwierdzenia odbioru z powrotem w normalnym terminie, to żąda się bezpłatnie tego potwierdzenia za pomocą formularza CN 08. Duplikat potwierdzenia odbioru mający na przedniej stronie wyraźny napis „Duplicata” („Duplikat”) dołącza się do reklamacji CN 08. Z reklamacją postępuje się zgodnie z artykułem RL 150.

Artykuł RL 138

Doręczanie do rąk własnych

1. Na życzenie nadawcy, w obrocie między wyznaczonymi operatorami, którzy wyrazili na to zgodę, przesyłki polecone, przesyłki z poświadczonym doręczeniem i przesyłki z zadeklarowaną wartością są doręczane do rąk własnych adresata. Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić, że usługa ta jest świadczona tylko wtedy, gdy przesyłkom takim towarzyszy potwierdzenie odbioru.
2. We wszystkich przypadkach, nadawca uiszcza opłatę za doręczenie do rąk własnych, której kwota wskaźnikowa wynosi 0,16 SDR (DTS).
3. Oznaczenie przesyłek, które mają być doręczone do rąk własnych i postępowanie z nimi
 - 3.1 Na przesyłkach, które mają być doręczone do rąk własnych należy umieścić bardzo wyraźny napis „A remettre en main propre” („Doręczyć do rąk własnych”) lub równoznaczny napis w języku znanym w kraju przeznaczenia. Oznaczenie to powinno być umieszczone na stronie adresowej, o ile to możliwe w jej górnym lewym rogu, w danym przypadku poniżej nazwiska (nazwy) i adresu nadawcy.
 - 3.2 Jeśli nadawca zażądał potwierdzenia odbioru i doręczenia do rąk własnych adresata, to formularz CN 07 powinien być podpisany przez adresata lub jeśli jest to niemożliwe, przez jego należycie upoważnionego przedstawiciela. Poza podpisem, należy również wpisywać, wielkimi literami, nazwisko lub każde inne wyraźne i czytelne oznaczenie pozwalające zidentyfikować formalnie autora podpisu.
 - 3.3 Wyznaczeni operatorzy są zobowiązani do podjęcia drugiej próby doręczenia tych przesyłek tylko wówczas, gdy istnieje przypuszczenie, że będzie to skuteczne, a przepisy krajowe na to pozwalają.

Artykuł RL 139

Przesyłki wolne przy doręczaniu od opłat i należności

1. W relacjach między wyznaczonymi operatorami, którzy wyrazili na to zgodę, nadawcy mogą na podstawie oświadczenia złożonego w urzędzie nadania przyjąć na siebie

uiszczenie całości opłat i należności, którymi obciążone są przesyłki listowe przy doręczeniu. Dopóki przesyłka listowa nie została wydana adresatowi, nadawca może po nadaniu żądać, aby przesyłkę wydano bez pobierania opłat i należności.

2. Opłaty

- 2.1 Nadawca powinien zobowiązać się do uiszczenia kwot, których mógłby zażądać urząd przeznaczenia. W danym przypadku, powinien on wpłacić zaliczkę.
- 2.2 Wyznaczony operator kraju nadania pobiera od nadawcy opłatę, której kwota wskaźnikowa wynosi 0,98 SDR (DTS) i którą zatrzymuje jako zapłatę za usługi świadczone w Państwie członkowskim nadania.
- 2.3 W przypadku żądania zgłoszonego po nadaniu przesyłki listowej, wyznaczony operator kraju nadania pobiera ponadto opłatę dodatkową, której kwota wskaźnikowa wynosi 1,31 SDR (DTS) za każde żądanie.
- 2.4 Wyznaczony operator kraju przeznaczenia jest upoważniony do pobierania opłaty prowizyjnej, której kwota wskaźnikowa wynosi 0,98 SDR (DTS). Opłata ta jest niezależna od opłaty za przedstawienie do kontroli celnej. Pobiera się ją od nadawcy na rzecz wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia.

3. Każdy wyznaczony operator ma prawo ograniczyć usługę przesyłek wolnych przy doręczaniu od opłat i należności do przesyłek poleconych i przesyłek z zadeklarowaną wartością.

4. Oznaczenie przesyłek i postępowanie z nimi

- 4.1 Na przesyłkach, które mają być doręczone adresatom jako wolne od opłat i należności należy umieścić bardzo widoczny napis „Franc de taxes et de droits” („Wolna od opłat i należności”) lub analogiczną uwagę w języku kraju nadania. Na przesyłkach takich umieszcza się nalepkę koloru żółtego z również widocznym napisem „Franc de taxes et de droits” („Wolna od opłat i należności”). Napis i nalepkę należy umieścić na stronie adresowej, o ile to możliwe w jej lewym górnym rogu, w danym przypadku poniżej nazwiska (nazwy) i adresu nadawcy.
- 4.2 Każdej przesyłce wolnej od opłat i należności towarzyszy ceduła należnościowa CN 11. Nadawca przesyłki uzupełnia na przedniej stronie ceduły należnościowej tekst zamieszczony po prawej stronie części A i B. Urząd wysyłający nanosi tutaj wpisy odnoszące się do służby pocztowej. Wpisy nadawcy mogą być wykonane za pomocą kalki. Tekst powinien zawierać zobowiązanie przewidziane w ustępie 2 punkt 1. Właściwie wypełnioną cedułę należnościową przytwierdza się w sposób trwały do przesyłki.
- 4.3 Nadawca może zgłosić żądanie, po nadaniu, aby przesyłka została doręczona jako wolna od opłat i należności.
- 4.3.1 Jeżeli żądanie jest przeznaczone do wysłania drogą pocztową, urząd nadania informuje o tym urząd przeznaczenia za pomocą zawiadomienia wyjaśniającego. Zawiadomienie takie zaopatruje się w znaki uiszczenia należnej opłaty. Zawiadomienie wysyła się jako przesyłkę poleconą i kieruje najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską) do urzędu przeznaczenia wraz z należycie wypełnioną cedułą należnościową. Urząd przeznaczenia umieszcza na przesyłce nalepkę przewidzianą w ustępie 4 punkt 1.
- 4.3.2 Jeżeli żądanie jest przeznaczone do wysłania drogą telekomunikacyjną, urząd nadania informuje o tym urząd przeznaczenia środkami łączności telekomunikacyjnej i jednocześnie przekazuje odpowiednie szczegóły dotyczące nadania przesyłki. Urząd przeznaczenia sporządza z urzędu cedułę należnościową.

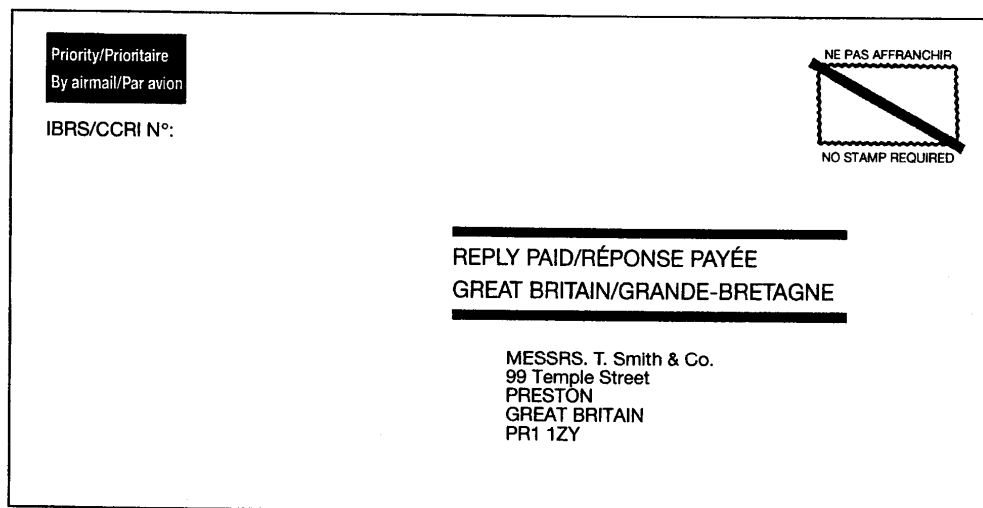
5. Zwrot ceduł należnościowych (część A). Odzyskiwanie opłat i należności

- 5.1 Po doręczeniu adresatowi przesyłki wolnej od opłat i należności, urząd, który zaliczkowo pokrył opłaty, opłaty celne lub inne należności na rachunek nadawcy, uzupełnia przy użyciu kalki dane zamieszczone na odwrotnej stronie części A i B ceduły należnościowej. Przesyła on do urzędu nadania przesyłki część A wraz z dowodami rzeczowymi; dokumenty te przekazywane są w zamkniętej kopercie bez podawania zawartości. Wyznaczony operator kraju przeznaczenia przesyłki zachowuje część B w celu rozliczenia z wyznaczonym operatorem-dłużnikiem.
- 5.2 Jednakże, każdy wyznaczony operator może spowodować, aby specjalnie wyznaczone urzędy dokonywały zwrotu części A ceduły należnościowych obciążonych należnościami oraz żądać, aby część ta była przesyłana do określonego urzędu.
- 5.3 W każdym przypadku, urząd wysyłający przesyłkę wpisuje na przedniej stronie części A ceduły należnościowych nazwę urzędu, do którego należy zwrócić tę część.
- 5.4 Jeśli przesyłka z napisem „Franc de taxes et de droits” („Wolna od opłat i należności”) nadejdzie do służby kraju przeznaczenia bez ceduły należnościowej, urząd odpowiedzialny za odprawę celną sporządza duplikat ceduły. Na częściach A i B tej ceduły podaje on nazwę kraju nadania i o ile to możliwe datę nadania przesyłki.
- 5.5 W przypadku zaginięcia ceduły należnościowej po doręczeniu przesyłki, sporządza się duplikat na tych samych zasadach.
- 5.6 Części A i B ceduły należnościowych dotyczących przesyłek, które z jakiegokolwiek powodu, są zwracane do kraju nadania powinny być unieważnione staraniem wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia.
- 5.7 Po otrzymaniu części A ceduły należnościowej, podającej opłaty uiszczone przez służbę kraju przeznaczenia, wyznaczony operator kraju nadania przelicza kwotę tych opłat na własną walutę. Stosowany kurs wymiany waluty nie powinien być wyższy niż kurs ustalony dla przekazów pocztowych przeznaczonych do danego kraju. Wynik przeliczenia podaje się w części głównej formularza i na odcinku bocznym (kuponie). Po pobraniu kwoty opłat, wyznaczony w tym celu urząd wydaje nadawcy kupon ceduły i w danym przypadku dowody rzeczowe.
6. Rozliczanie z wyznaczonym operatorem kraju nadania przesyłek
- 6.1 Rozliczanie związane z opłatami, opłatami celnymi i innymi należnościami wydatkowanymi przez każdego wyznaczonego operatora na rachunek innego odbywa się za pomocą miesięcznych rachunków szczegółowych CN 12, które sporządza wyznaczony operator-wierzyciel w walucie swojego kraju. Dane z zachowanych przez niego części B ceduły należnościowych wpisuje się w porządku alfabetycznym urzędów, które zaliczkowo pokryły opłaty i według nadanego im porządku liczbowego.
- 6.2 Jeśli dwóch zainteresowanych wyznaczonych operatorów świadczy we wzajemnym obrocie także usługę paczek pocztowych, mogą oni, w przypadku braku sprzeciwu, ujmować w rozliczeniach opłat, opłat celnych oraz innych należności za paczki także opłaty za przesyłki listowe.
- 6.3 Rachunek szczegółowy CN 12, z dołączonymi częściami B ceduły należnościowych, przesyła się do wyznaczonego operatora-dłużnika najpóźniej do końca miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczy. Nie sporządza się rachunku zerowego.
- 6.4 Rachunki są rozliczane oddzielnie. Jednakże, każdy wyznaczony operator może żądać, aby rachunki te były rozliczane z rachunkami dotyczącymi przekazów pocztowych lub paczek pocztowych CP 75, bez włączania ich do tych rachunków.

Usługa międzynarodowej korespondencji handlowej z odpowiedzią (CCRI lub IBRS)

1. Postanowienia ogólne
 - 1.1 Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić między sobą, że będą uczestniczyć w świadczeniu fakultatywnej usługi „Międzynarodowej korespondencji handlowej z odpowiedzią” (CCRI lub IBRS). Wszyscy wyznaczeni operatorzy są jednak zobowiązani do świadczenia usługi zwrotu przesyłek tego rodzaju.
 - 1.2 Celem usługi międzynarodowej korespondencji handlowej z odpowiedzią (CCRI lub IBRS) jest umożliwienie upoważnionym nadawcom uiszczenia z góry opłaty za przesyłki z odpowiedzią nadane przez ich respondentów zamieszkałych za granicą.
 - 1.3 Wyznaczeni operatorzy, którzy świadczą tę usługę powinni przestrzegać poniżej określonych postanowień.
 - 1.4 Niemniej, wyznaczeni operatorzy mogą dwustronnie uzgodnić przyjęcie innego systemu świadczenia między sobą tej usługi.
 - 1.5 Wyznaczeni operatorzy mogą wprowadzić system kompensaty uwzględniający ponoszone koszty.
2. Sposoby funkcjonowania
 - 2.1 Usługa CCRI (IBRS) wykonywana jest w następujący sposób:
 - 2.1.1 każda z przesyłek upoważnionego nadawcy mającego siedzibę w kraju A wysyłanych do jego respondentów zamieszkałych w jednym lub kilku krajach B zawiera kopertę, kartkę albo nalepkę CCRI (IBRS);
 - 2.1.2 respondenci zamieszkujący w kraju lub krajach B mogą wykorzystać koperty, kartki albo nalepki CCRI (IBRS) do udzielenia odpowiedzi nadawcy; przesyłki CCRI (IBRS) uważa się za przesyłki priorytetowe lub za zwykłe przesyłki lotnicze z uiszczoną opłatą zgodnie z artykułem RL 114 ustęp 2 punkt 1.4;
 - 2.1.3 nadane przesyłki CCRI (IBRS) przekazuje się do kraju A i doręcza upoważnionemu nadawcy.
 - 2.2 Państwo członkowskie lub wyznaczeni operatorzy mogą dowolnie ustalać opłaty i warunki dotyczące udzielania upoważnienia do korzystania z usługi oraz warunki postępowania z doręczanymi przesyłkami.
 - 2.3 Wyznaczeni operatorzy świadczący usługę CCRI (IBRS) mogą ją wykonywać w obrocie wzajemnym lub tylko w jednym kierunku (usługa „zwrotna”). W tym ostatnim przypadku zakłada się, że wyznaczony operator kraju B przyjmuje przesyłki CCRI (IBRS), ale nie udziela upoważnienia do korzystania z usługi klientom zamieszkałym na terytorium swojego kraju.
 - 2.4 Wyznaczeni operatorzy świadczący tę usługę dokładnie określają swoim klientom, w chwili udzielania upoważnienia do korzystania z usługi, obowiązek przestrzegania postanowień niniejszego artykułu i zaleceń zawartych w „Podręczniku poczty listowej” (po francusku: „Manuel de la poste aux lettres”, po angielsku: „Letter Post Manual”).
3. Charakterystyka przesyłek CCRI (IBRS)
 - 3.1 Przesyłki CCRI (IBRS) mogą mieć kształt kartek lub kopert wykonanych zgodnie z przewidzianym wzorem i zaleceniami zawartymi w Podręczniku poczty listowej.
 - 3.2 Jako przesyłki CCRI (IBRS) przyjmuje się także przesyłki utworzone z kopert lub pakietów zawierających nalepkę wykonaną według przewidzianego wzoru i zgodną z zaleceniami zawartymi w Podręczniku poczty listowej.
 - 3.3 Przesyłki CCRI (IBRS) powinny odpowiadać podanym w artykule RL 122 limitom wymiarów określonych dla podobnych przesyłek listowych. Jeśli chodzi o kartki pocztowe lub przesyłki w formie kartek z odpowiedzią, przesyłki CCRI (IBRS) spełniające postanowienia artykułu RL 128 ustęp 5, są także dopuszczone do przyjęcia. Przesyłki CCRI (IBRS) nie powinny ważyć więcej niż 50 gramów.
 - 3.4 Przesyłki CCRI (IBRS) mogą zawierać korespondencję i druki.

- 3.5 W odstępie od postanowień ustępu 3 punkt 3 i ustępu 3 punkt 4, wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić dwustronnie, że przyjmują towary bez wartości handlowej w przesyłkach CCRI (IBRS) i ograniczają ich masę do 250 gramów. Wyznaczeni operatorzy mogą także dwustronnie uzgodnić każde inne rozszerzenie usługi.

4. Fakturowanie usługi CCRI (IBRS)
- 4.1 Każdy wyznaczony operator zwracający przesyłki CCRI (IBRS) do innego wyznaczonego operatora ma prawo pobierać od tego ostatniego sumę odpowiadającą kosztom, jakie poniósł przy zwrocie przesyłek CCRI (IBRS).
- 4.2 Sumę tę ustala się na podstawie stawki za przesyłkę i stawki za kilogram. Stawki te oblicza się w następujący sposób:
- 4.2.1 stawkę za przesyłkę ustala się w kwocie 0,15 SDR (DTS);
- 4.2.2 stawkę za kilogram określa się, w zasadzie, tak jak podano w artykule RL 235 ustęp 3, ale według masy netto. Stawki za kilogram ustala się na podstawie pewnej liczby średnich taryf nie większej niż dziesięć, z których każda, odnosząca się do grupy krajów przeznaczenia, jest określona na podstawie masy przesyłek do różnych miejsc przeznaczenia w ramach danej grupy. Stawki za kilogram są komunikowane do Biura Międzynarodowego i publikowane każdego roku w „Zbiorze tranzytowym” (po francusku: „Recueil de transit”, po angielsku: „Transit Compendium”).
- 4.3 Każda zmiana wymienionej w ustępie 4 punkt 2.1 stawki powinna opierać się na dostępnych danych ekonomicznych.
- 4.4 Jeśli określenni wyznaczeni operatorzy nie uzgodnią inaczej, nie ma kompensaty opłat za usługę CCRI (IBRS), jeśli liczba przesyłek zwracanych w ciągu roku przez każdego wyznaczonego operatora jest mniejsza lub równa 1000. Jeśli liczba przesyłek CCRI (IBRS) zwracanych w ciągu roku przekracza 1000 dla jednego wyznaczonego operatora, kompensata uwzględnia liczbę przesyłek zwróconych przez dwóch współdziałających wyznaczonych operatorów.
5. Rozliczanie opłat za usługę CCRI (IBRS)
- 5.1 Sporządzanie wykazów przesyłek CN 09 i CN 10
- 5.1.1 Po przekazaniu ostatniej odsyłki w każdym miesiącu, urząd wymiany pochodzenia przesyłek CCRI (IBRS) sporządza, w podziale na urzędy wymiany przeznaczenia, na podstawie danych zawartych w kartach listowych CN 31, wykaz wysłanych przesyłek CCRI (IBRS) na formularzu CN 09. Przesyła następnie te wykazy do swego centralnego zarządu.

- 5.1.1.1 Jeśli karta listowa CN 31 nie zawiera żadnych danych dotyczących masy zwróconych przesyłek CCRI (IBRS), przyjmuje się dla przesyłki masę równą 5 gramów.
- 5.1.2 Dla każdego wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia przesyłek CCRI (IBRS), wyznaczony operator kraju nadania sporządza kwartalnie, na podstawie danych zawartych w wykazach CN 09 i w podziale na urzędy pochodzenia oraz urzędy przeznaczenia i w danym przypadku w podziale na drogę kierowania, wykaz zbiorczy przesyłek CN 10.
- 5.1.3 Wykazy CN 09 przekazuje się wyznaczonemu operatorowi kraju przeznaczenia jako udokumentowanie wykazu zbiorczego CN 10.
- 5.2 Przesyłanie i uznawanie wykazów przesyłek CN 09 i CN 10
- 5.2.1 Wykaz zbiorczy CN 10 przesyła się w dwóch egzemplarzach do wyznaczonych operatorów krajów przeznaczenia przesyłek CCRI (IBRS) w terminie pięciu miesięcy po zakończeniu kwartału, którego on dotyczy.
- 5.2.2 Po jego uznaniu, wyznaczony operator kraju przeznaczenia przesyłek CCRI (IBRS) zwraca jeden jego egzemplarz do wyznaczonego operatora, który go sporządził. Jeśli dany wyznaczony operator nie otrzymał żadnego sprostowania w terminie trzech miesięcy, licząc od dnia wysłania, uważa on ten wykaz za przyjęty na mocy prawa. Jeśli w wyniku sprawdzenia ujawnione zostaną rozbieżności, poprawiony wykaz CN 09 powinien być dołączony jako dowód do należycie poprawionego i uznanego wykazu zbiorczego CN 10. Jeśli wyznaczony operator kraju nadania przesyłek CCRI (IBRS) kwestionuje zmiany naniesione do tego wykazu CN 09, potwierdza on rzeczywiste dane przesyłając fotokopie formularzy CN 31 sporządzonych przez urząd pochodzenia w chwili wysłania spornych odsyłek.
- 5.2.3 Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić, aby wykazy CN 09 i CN 10 były sporządzane przez wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia przesyłek CCRI (IBRS). W tym przypadku dostosowuje się odpowiednio procedurę uznania przewidzianą w ustępie 5 punkt 2.1 i ustępie 5 punkt 2.2.
- 5.3 Sporządzanie, przesyłanie i zatwierdzanie rachunków za usługę CCRI (IBRS)
- 5.3.1 Obowiązek sporządzenia rachunków spoczywa na wyznaczonym operatorze-wierzycielu, który przesyła je do wyznaczonego operatora-dłużnika.
- 5.3.2 Rachunki szczegółowe sporządza się na formularzu CN 19, na podstawie różnicy między kwotami obliczonymi dla liczby i masy przesyłek CCRI (IBRS) otrzymanych i wysłanych, które wynikają z wykazów zbiorczych CN 10.
- 5.3.3 Rachunek szczegółowy CN 19 przesyła się w dwóch egzemplarzach do wyznaczonego operatora-dłużnika możliwie jak najszybciej po zakończeniu roku, którego dotyczy.
- 5.3.4 Wyznaczony operator-dłużnik nie ma obowiązku uznawania rachunków szczegółowych, które nie zostaną mu przesłane w terminie dwunastu miesięcy po upływie roku rozliczeniowego.
- 5.3.5 Jeśli wyznaczony operator, który przesłał rachunek szczegółowy nie otrzymał żadnego sprostowania w terminie trzech miesięcy, licząc od dnia wysłania, rachunek ten uważa się za przyjęty na mocy prawa.
- 5.3.6 Wyznaczony operator-wierzyciel ma prawo ująć rachunki szczegółowe CN 19 w rachunku ogólnym CN 52, na warunkach określonych w artykule RL 240 ustęp 5.
- 5.4 Rozrachunek ogólny i płatności z tytułu opłat za usługę CCRI (IBRS)
- 5.4.1 Artykuł RL 248 ma zastosowanie do opłat za usługę CCRI (IBRS), dla których wyznaczony operator-wierzyciel sporządza wykaz CN 20.

Artykuł RL 141

Usługa międzynarodowej korespondencji handlowej z odpowiedzią – odpowiedź na poziomie lokalnym

1. Wyznaczeni operatorzy mogą dwustronnie uzgodnić, aby świadczyć fakultatywną usługę „CCRI (IBRS) – odpowiedź na poziomie lokalnym” albo w obrocie wzajemnym, albo w jednym kierunku (usługa zwrotna).
2. Usługa CCRI (IBRS) – odpowiedź na poziomie lokalnym opiera się na tej samej zasadzie co usługa CCRI (IBRS), z taką różnicą, że opłacone z góry odpowiedzi prezentują się w takiej samej formie jak odpowiedzi handlowe w obrocie krajowym wyznaczonego operatora, w którym są nadawane. Wyznaczony operator kraju nadania doręcza te odpowiedzi na adres skrytki pocztowej umieszczonej na jego terytorium, wyjmuje je z tej skrytki i wysyła do wyznaczonego operatora kraju nadania poczty międzynarodowej.
3. Warunki funkcjonowania tej usługi uzgadnia się dwustronnie między zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami, na podstawie wytycznych określonych przez Radę Eksploatacji Pocztovej.

Artykuł RL 142

Międzynarodowe kupony na odpowiedź

1. Wyznaczeni operatorzy mogą dokonywać sprzedaży międzynarodowych kuponów na odpowiedź emitowanych przez Biuro Międzynarodowe oraz ograniczyć ich sprzedaż zgodnie z ich przepisami krajowymi.
2. Wartość kuponu na odpowiedź przewidziana w artykule 13 ustęp 4 punkt 2 Konwencji wynosi 0,74 SDR (DTS). Cena sprzedaży ustalona przez zainteresowanych wyznaczonych operatorów nie może być niższa od tej wartości.
3. Kupony na odpowiedź są wymieniane we wszystkich Państwach członkowskich na znaczki pocztowe, a jeśli przepisy wewnętrzne kraju wymienającego tego nie zabraniają, również na całostki pocztowe lub inne znaki lub odciski świadczące o uiszczeniu opłaty pocztowej, o wartości stanowiącej minimalną opłatę jednej zwykłej listowej przesyłki priorytetowej lub jednego zwykłego listu lotniczego, wysyłanych za granicę bez względu na kraj przeznaczenia.
4. Wyznaczony operator Państwa członkowskiego ma ponadto prawo wymagać, aby przedkładano jednocześnie kupony na odpowiedź i przesyłki opłacane w wyniku wymiany tych kuponów.
5. Międzynarodowe kupony na odpowiedź wykonuje się według wzoru CN 01. Są one drukowane pod nadzorem Biura Międzynarodowego na specjalnym papierze ze znakiem wodnym przedstawiającym wielkie litery UPU. Na kuponach drukuje się nazwę kraju pochodzenia. Poza tym znajduje się na nich między innymi wydrukowany standardowy kod kreskowy Światowego Związku Pocztowego, który zawiera kod ISO kraju, datę drukowania i ustaloną przez Biuro Międzynarodowe cenę sprzedaży wyrażoną w SDR (DTS). Dostawy kuponów dokonuje się wtedy, gdy wyznaczeni operatorzy zapłacą kwotę faktury, która zostaje im wcześniej wysłana przez Biuro Międzynarodowe i która podaje wartość kuponów jak również związane z nimi koszty produkcji, przewozu i ubezpieczenia.

To wyjaśnienie powtórzone jest na odwrotnej stronie po niemiecku, angielsku, arabsku, chińsku, hiszpańsku i rosyjsku.

6. Wyznaczeni operatorzy przesyłają do Biura Międzynarodowego zamówienie na międzynarodowe kupony na odpowiedź. Biuro Międzynarodowe wystawia fakturę w ciągu dziesięciu dni roboczych po otrzymaniu zamówienia i wysyła ją do zainteresowanego wyznaczonego operatora. Zapłata powinna zostać dokonana w terminie sześciu tygodni od daty przesłania faktury. W przypadku niezapłacenia w tym terminie, anuluje się fakturę i związane z nią zamówienie. Jednakże, wyznaczony operator, który ma saldo kredytowe w Biurze Międzynarodowym, w ramach systemu rozliczeniowego międzynarodowych kuponów na odpowiedź, może wykorzystywać go dla częściowego lub całkowitego zapłacenia faktury.

7. Każdy wyznaczony operator ma prawo podawać za pomocą nadruku cenę sprzedaży na kuponach na odpowiedź lub prosić Biuro Międzynarodowe, aby cena ta została na nich umieszczona w chwili drukowania.

8. Okres ważności kuponów podany jest na tych ostatnich. Przy ich wymianie urzędy pocztowe upewniają się co do autentyczności dokumentów, sprawdzając w szczególności obecność znaków wodnych i innych elementów zabezpieczających, o których cechach charakterystycznych powiadamia wcześniej Biuro Międzynarodowe. Odmawia się przyjęcia jako nieważnych kuponów na odpowiedź, na których wydrukowany tekst nie odpowiada tekstowi oficjalnemu. Na wymienionych kuponach na odpowiedź umieszcza się odcisk datownika urzędu dokonującego wymiany.

9. Wymienione kupony na odpowiedź zwraca się do Biura Międzynarodowego w pakietach po tysiąc sztuk. Wyznaczeni operatorzy, którzy wymieniają rocznie mniej niż 1000 kuponów mogą zwrócić po zakończeniu każdego roku do Biura Międzynarodowego kupony,

które wymienili. Kupony przesyła się razem z wykazem CN 03 sporządzonym w dwóch egzemplarzach, podając ich ogólną liczbę i ogólną wartość. Wartość oblicza się według stawki przewidzianej w ustępie 2. W przypadku zmiany tej stawki, wszystkie kupony na odpowiedź wymienione przed datą wprowadzenia jej w życie są przysyłane w jednej przesyłce mogącej wyjątkowo zawierać niepełny pakiet; dołącza się do nich specjalny wykaz CN 03 uwzględniający poprzednią wartość.

10. Po sprawdzeniu przez Biuro Międzynarodowe, wykaz CN 03, z naniesionymi odpowiednio datą i podpisem, zwraca się do wyznaczonych operatorów. Po zakończeniu każdego kwartału, na podstawie otrzymanych wykazów CN 03, Biuro Międzynarodowe sporządza zbiorczy wykaz kuponów wymienionych przez każdego wyznaczonego operatora. Biuro dokonuje płatności na podstawie tych wykazów. Zapłaty dokonuje się w terminie sześciu tygodni od zakończenia każdego kwartału. Wyznaczeni operatorzy mają możliwość otrzymania zapłat bezpośrednio lub polecenia przekazania ich na ich rachunek międzynarodowych kuponów na odpowiedź w Biurze Międzynarodowym. Nie dokonuje się żadnej zapłaty za wymienione kupony, które były sfałszowane lub podrobione.

11. W Biurze Międzynarodowym stworzony jest dla międzynarodowych kuponów na odpowiedź oddzielny system rozliczeniowy, zawierający indywidualny rachunek dla każdego wyznaczonego operatora uczestniczącego w świadczeniu tej usługi. System ten jest zarządzany zgodnie z właściwymi postanowieniami Regulaminu dotyczącego zarządzania administracyjnego i finansowego międzynarodowych kuponów na odpowiedź.

12. Biuro Międzynarodowe przyjmuje także uszkodzone kupony na odpowiedź, o ile co najmniej część kodów kreskowych pozwala na określenie ich wartości, przysyłane przy oddzielnym wykazie CN 03, sporządzonym w dwóch egzemplarzach.

Artykuł RL 143

Usługa ładunku zbiorowego „Consignment”

1. Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić między sobą uczestniczenie w fakultatywnej usłudze ładunku zbiorowego nazwanej „Consignment” dotyczącej przesyłek grupowych przeznaczonych za granicę pochodzących od jednego nadawcy.

2. W miarę możliwości, usługę tę identyfikuje się za pomocą logo określonego w ustępie 4.

3. Szczegóły dotyczące tej usługi ustalane są dwustronnie między wyznaczonym operatorem kraju nadania i kraju przeznaczenia na podstawie postanowień określonych przez Radę Eksploatacji Pocztovej.

4. Identyfikacja usługi ładunku zbiorowego „Consignment”

4.1 Logo przeznaczone do identyfikowania usługi ładunku zbiorowego „Consignment” składa się z następujących elementów:

- słowa „CONSIGNMENT” w kolorze niebieskim;
- trzech poziomych pasków (czerwonego, niebieskiego i zielonego).

==CONSIGNMENT==

-

Rozdział 6

Towary niebezpieczne, których umieszczanie w przesyłkach listowych jest zabronione. Postępowanie z przesyłkami przyjętymi niezgodnie z przepisami. Dosyłanie. Zwrot do miejsca pochodzenia. Wycofanie z obrotu pocztowego. Reklamacje

Artykuł RL 144

Towary niebezpieczne, których umieszczanie w przesyłkach listowych jest zabronione

1. Przedmioty wymienione w Zaleceniach dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych, opracowanych przez Narody Zjednoczone, z wyjątkiem niektórych towarów niebezpiecznych przewidzianych w niniejszym Regulaminie jak również wymienione w Instrukcjach technicznych Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) i w Regulaminie przewozu towarów niebezpiecznych Stowarzyszenia Międzynarodowego Transportu Lotniczego (IATA) uważa się za towary niebezpieczne zgodnie z postanowieniami artykułu 15 ustęp 3 punkt 1 Konwencji i ich umieszczanie w przesyłkach listowych jest zabronione.

Artykuł RL 145

Postępowanie z przesyłkami przyjętymi niezgodnie z przepisami

1. Przesyłki, które zostały przyjęte niezgodnie z przepisami i które nie różnią się w sposób zasadniczy od warunków określonych w artykule 12 Konwencji, jeśli chodzi o klasyfikację lub masę i od warunków określonych w niniejszym Regulaminie, jeśli chodzi o zawartość, wymiary, wygląd i przepisowe oznaczenia, powinny jednak być doręczone adresatom bez dopłaty. Przyjęte niezgodnie z przepisami przesyłki zawierające łatwo psujące się substancje biologiczne lub substancje promieniotwórcze, które nie spełniają postanowień artykułu 16 Konwencji, mogą także zostać doręczone adresatom, jeśli przepisy kraju przeznaczenia na to zezwalają. Jeśli doręczenie przyjętych niezgodnie z przepisami przesyłek jest niewłaściwe lub niemożliwe, należy zwrócić je do wyznaczonego operatora kraju nadania.

2. Z przesyłkami zawierającymi przedmioty wymienione w artykule 15 ustęp 2 punkt 1.1 i w artykule 15 ustęp 3 punkt 1 Konwencji i przyjętymi do przewozu niezgodnie z przepisami, postępuje się zgodnie z ustawodawstwem kraju wyznaczonego operatora nadania, tranzytu lub przeznaczenia, który stwierdzi ich obecność.

3. Wyznaczony operator kraju przeznaczenia może doręczyć adresatowi część zawartości, która nie podlega zakazom.

4. W przypadku, gdy przesyłka przyjęta do przewozu niezgodnie z przepisami nie jest ani zwrócona do miejsca nadania, ani doręczona adresatowi, wyznaczony operator kraju nadania powinien zostać niezwłocznie poinformowany o sposobie postępowania z taką przesyłką. Informacja taka powinna podawać w sposób precyzyjny na podstawie, jakiego zakazu zajęto przesyłkę oraz przedmioty. Podobna informacja powinna towarzyszyć przyjętej niezgodnie z przepisami przesyłce zwracanej do miejsca pochodzenia.

5. W przypadku zajęcia przesyłki pocztowej przyjętej do przewozu niezgodnie z przepisami, wyznaczony operator kraju tranzytowego lub kraju przeznaczenia powinien poinformować o tym wyznaczonego operatora kraju nadania, przesyłając protokół CN 13

lub odpowiedni znormalizowany komunikat EDI Światowego Związku Pocztowego, jeśli zostało to dwustronnie uzgodnione.

6. Ponadto, każde Państwo członkowskie ma prawo odmowy przewozu przez swoje terytorium w tranzycie otwartym przesyłek listowych innych niż listy, kartki pocztowe i druki dla ociemniałych (cekogramy), które nie spełniają wymagań prawnych dotyczących warunków ich publikacji lub rozpowszechniania w tym kraju. Przesyłki takie zwraca się do wyznaczonego operatora kraju nadania.

7. Przesyłki listowe zawierające przedmioty, co do których istnieje obawa ich szybkiego zepsucia lub zgnicia

7.1 Tylko te przedmioty zawarte w przesyłce listowej, co do których istnieje obawa ich szybkiego zepsucia lub zgnicia mogą być sprzedane niezwłocznie, bez uprzedzenia. Sprzedaż odbywa się na rzecz prawowitego właściciela, nawet w czasie przewozu, w jedną stronę lub z powrotem. Jeżeli sprzedaż nie jest możliwa, przedmioty zepsute lub zgnite są niszczone.

7.2 Jeżeli przesyłkę listową sprzedano lub zniszczono zgodnie z postanowieniami ustępu 7 punkt 1, sporządza się protokół sprzedaży lub zniszczenia. Kopię protokołu wraz z zawiadomieniem o sprawdzeniu CN 43 przesyła się do urzędu nadania.

7.3 Suma uzyskana ze sprzedaży służy, po pierwsze, do pokrycia opłat ciężących na przesyłce. W danym przypadku, nadwyżkę przesyła się do urzędu nadania w celu zwrócenia nadawcy. Nadawca pokrywa opłaty związane z przesłaniem.

Artykuł RL 146

Dosyłanie

1. W przypadku zmiany adresu adresata, przesyłki są mu niezwłocznie dosyłane na niżej podanych warunkach.

2. Jednak nie dosyła się przesyłek, jeśli:

2.1 nadawca zabronił ich dosyłania poprzez umieszczenie adnotacji wyrażonej w języku znanym w kraju przeznaczenia;

2.2 jeśli oprócz adresu adresata znajduje się uwaga „lub współmieszkaniec” (po francusku: „ou à l’occupant des lieux”, po angielsku: „or occupant”).

3. Wyznaczeni operatorzy, którzy pobierają opłatę za żądania dosłania w swym obrocie krajowym, są upoważnieni do pobierania takiej samej opłaty w obrocie międzynarodowym.

4. Poza wyjątkami przewidzianymi poniżej, nie pobiera się opłaty dodatkowej za przesyłki listowe dosyłane z kraju do kraju. Jednakże, wyznaczeni operatorzy, którzy pobierają opłatę za dosyłanie przesyłek w swym obrocie krajowym, są upoważnieni do pobierania takiej samej opłaty za międzynarodowe przesyłki listowe dosyłane w ich własnej służbie.

5. Sposoby dosyłania

5.1 Przesyłki adresowane do adresatów, którzy zmienili adres, uważa się za przesyłki adresowane bezpośrednio z miejsca nadania do nowego miejsca przeznaczenia.

5.2 Każda przesyłka z zadeklarowaną wartością kierowana do adresata, który wyjechał do innego kraju, może być dosłana, jeśli ten kraj wykonuje taką usługę w obrocie z krajem pierwszego miejsca przeznaczenia. W przeciwnym przypadku, przesyłka

- jest zwracana niezwłocznie do wyznaczonego operatora kraju nadania w celu wydania jej nadawcy.
- 5.3 Dosyłanie z jednego kraju do drugiego ma miejsce tylko wtedy, gdy przesyłki spełniają warunki wymagane dla nowego przewozu. Odnosi się to także do przesyłek adresowanych pierwotnie do miejscowości znajdujących się wewnątrz kraju.
- 5.4 Przy dosyłaniu, urząd dosyłający umieszcza odcisk swego datownika na przedniej stronie przesyłek w kształcie kartek i na odwrotnej stronie wszystkich innych rodzajów przesyłek.
- 5.5 Przesyłki zwykłe lub polecone zwracane do nadawców w celu uzupełnienia lub sprostowania adresu nie uważa się, przy ich powtórным nadaniu, za przesyłki dosyłane. Traktuje się je jako nowe przesyłki, podlegające nowej opłacie.
- 5.6 Jeśli próba doręczenia przez specjalnego posłańca przesyłki ekspresowej pod podany adres nie powiodła się, to urząd dosyłający winien przekreślić nalepkę lub napis „Exprès” („Ekspres”) dwoma grubymi poziomymi kreskami.
- 5.7 Każdy wyznaczony operator może ustalić termin dosyłania odpowiadający terminowi obowiązującemu w jego obrocie krajowym.
6. Kierowanie
- 6.1 Przesyłki priorytetowe i przesyłki lotnicze dosyła się do nowego miejsca przeznaczenia najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską).
- 6.2 Inne przesyłki dosyła się środkami transportu wykorzystywanymi normalnie do przewozu przesyłek niepriorytetowych lub lądowo-morskich (włączając przesyłki S.A.L.). Mogą one być dosyłane jako priorytetowe lub lotnicze na specjalne żądanie adresata, jeśli zobowiąże się on uiścić różnicę w opłacie pocztowej za nowy przewóz priorytetowy lub lotniczy. W tym przypadku, różnica opłaty pocztowej jest pobierana, w zasadzie, przy doręczaniu przesyłki i zatrzymuje ją wyznaczony operator doręczający. Wszystkie przesyłki mogą być także dosłane najszybszą drogą, jeśli różnicę w opłacie pocztowej uiści osoba trzecia w urzędzie dosyłającym. Dosyłanie takich przesyłek najszybszą drogą wewnątrz kraju przeznaczenia odbywa się zgodnie z przepisami tego kraju.
- 6.3 Za dosłanie lotnicze lub priorytetowe na warunkach ustalonych w ustępie 6 punkt 2, wyznaczeni operatorzy pobierający opłaty złożone mogą ustanowić opłaty specjalne, które nie mogą przekroczyć opłat złożonych.
7. Ustalenie opłaty
- 7.1 Przesyłki nieopłacone lub niedostatecznie opłacone za ich pierwszy odcinek drogi obciąża się taką opłatą, jaka zostałaby określona, gdyby były one wysłane bezpośrednio z miejsca nadania do nowego miejsca przeznaczenia.
- 7.2 Przesyłki prawidłowo opłacone za pierwszy odcinek drogi, ale za które nie uiszczono opłaty przed ich dosłaniem za dalszy odcinek drogi, są obciążone dopłatą odpowiadającą różnicy między opłatą już uiszczoną a opłatą, jaka zostałaby pobrana, gdyby przesyłki zostały wysłane od razu z miejsca nadania do nowego miejsca przeznaczenia. Do tej dopłaty dodaje się opłatę manipulacyjną za przesyłki nieopłacone lub niedostatecznie opłacone. W przypadku dosyłania drogą lotniczą lub priorytetową, przesyłki obciąża się ponadto za dalszy odcinek drogi dopłatą, opłatą złożoną lub opłatą specjalną, zgodnie z ustępem 6 punkt 2 i ustępem 6 punkt 3.
- 7.3 Przesyłki, które pierwotnie były przewożone wewnątrz kraju jako zwolnione od opłat pocztowych, obciąża się opłatą, którą należałoby pobrać, gdyby przesyłki te były kierowane bezpośrednio z miejsca nadania do nowego miejsca przeznaczenia. Do opłaty tej dodaje się opłatę manipulacyjną za przesyłki nieopłacone lub niedostatecznie opłacone.
- 7.4 W przypadku dosyłania do innego kraju, należy anulować następujące opłaty:

- 7.4.1 opłatę za wydanie przesyłki adresowanej na poste restante;
- 7.4.2 opłatę za przedstawienie do kontroli celnej;
- 7.4.3 opłatę za składowanie;
- 7.4.4 opłatę prowizyjną;
- 7.4.5 uzupełniającą opłatę za ekspres;
- 7.4.6 opłatę za doręczenie adresatom pakietów.
- 7.5 Opłaty celne i inne należności, których umorzenia nie można było uzyskać przy dosyłaniu lub zwrocie do miejsca nadania, są egzekwowane, drogą pobrania, od wyznaczonego operatora nowego miejsca przeznaczenia. W tym przypadku, wyznaczony operator pierwotnego kraju przeznaczenia dołącza do przesyłki zawiadomienie wyjaśniające i kupon C 29ter. Jeśli nie świadczy się usługi za pobraniem w obrocie między zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami, to należności, o których mowa, są ściągane na drodze korespondencyjnej.
- 7.6 Dosyłane przesyłki listowe doręcza się adresatom po uiszczeniu opłat, jakimi są one obciążone przy wysyłaniu, po nadejściu lub w trakcie przewozu w następstwie dosłania poza pierwszy odcinek. Adresaci uiszczają także opłaty celne lub inne opłaty specjalne, jakich nie anulował kraj dosyłający.
- 8. Dosyłanie zbiorowe
- 8.1 Przesyłki zwykłe dosyłane do tej samej osoby, która zmieniła miejsce pobytu, można włożyć do dostarczonych przez wyznaczonych operatorów kopert zbiorczych CN 14. Na kopertach tych należy umieścić tylko nazwisko (nazwę) i nowy adres adresata.
- 8.2 Jeśli liczba przesyłek dosyłanych zbiorowo to uzasadnia, można wykorzystać worek. W tym przypadku, wymagane szczegóły należy umieścić na specjalnej chorągiewce dostarczonej przez wyznaczonego operatora, wydrukowanej na ogół według tego samego wzoru co koperty CN 14.
- 8.3 Nie można wkładać do tych kopert lub worków przesyłek podlegających kontroli celnej. Wyłącza się także przesyłki, których kształt, objętość i masa mogłyby spowodować ich rozdarcie.
- 8.4 Koperty zbiorcze CN 14 i worki użyte do zbiorowego dosyłania korespondencji kieruje się do nowego miejsca przeznaczenia drogą ustaloną dla przesyłek indywidualnych.
- 8.5 Kopertę lub worek należy okazać urzędowi dosyłającemu w stanie otwartym. Urząd dosyłający pobiera, w razie potrzeby, dopłaty, którymi dosyłane przesyłki mogłyby być obciążone. Jeśli dopłata nie została uiszczona, to opłatę, jaka ma być pobrana przy doręczeniu, podaje się na przesyłkach. Po sprawdzeniu urząd dosyłający zamyka kopertę lub worek. W danym przypadku, umieszcza on na kopercie lub na chorągiewce worka odcisk stempelka „T” w celu wskazania, że należy pobrać opłaty od wszystkich lub części dosyłanych przesyłek.
- 8.6 Po nadejściu do miejsca przeznaczenia, koperta lub worek mogą być otwarte, a ich zawartość sprawdzona przez urząd doręczający, który pobiera, w razie potrzeby, nieuiszczone dopłaty. Opłatę manipulacyjną za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki pobiera się tylko jeden raz za wszystkie przesyłki umieszczone w kopertach lub workach.
- 8.7 Przesyłki zwykłe adresowane do marynarzy lub pasażerów przebywających na tym samym statku lub do osób uczestniczących w zbiorowej podróży mogą być także traktowane zgodnie z postanowieniami określonymi od ustępu 8 punkt 1 do ustępu 8 punkt 6. W tym przypadku, na kopertach lub na chorągiewkach worków należy umieścić adres statku (agencji żeglugi lub biura podróży i tym podobne), któremu koperty lub worki powinny być doręczone.

Przesyłki nedoręczalne. Zwrot do kraju nadania lub do nadawcy i termin przechowywania

1. Wyznaczeni operatorzy zapewniają zwrot przesyłek, które nie mogły zostać z jakiegokolwiek powodu doręczone adresatom.
2. Termin przechowywania przesyłek podany jest w poniższych ustępach.
3. Poza wyjątkami przewidzianymi poniżej, nie pobiera się żadnej dodatkowej opłaty za nedoręczalne przesyłki listowe zwracane do kraju nadania. Jednakże, wyznaczeni operatorzy, którzy pobierają opłatę za zwrot w obrocie krajowym, mają prawo pobierać taką samą opłatę za zwracane im przesyłki międzynarodowe.
4. Pomimo postanowień przewidzianych w ustępie 3, gdy wyznaczony operator otrzymuje, do zwrotu do nadawcy, przesyłki nadane za granicą przez klientów zamieszkałych na jego terytorium, upoważniony jest do pobierania od nadawcy lub nadawców opłaty za opracowanie za przesyłkę nieprzekraczającej opłaty pocztowej, jaka zostałaby pobrana, gdyby przesyłka została nadana u danego wyznaczonego operatora.
 - 4.1 Dla celów postanowień przewidzianych w ustępie 4, przez nadawcę lub nadawców rozumie się osoby lub jednostki, których nazwisko (nazwa) znajduje się w adresie lub w adresach zwrotnych.
5. Postanowienia ogólne
 - 5.1 Z zastrzeżeniem przepisów kraju przeznaczenia, przesyłki nedoręczalne zwraca się do wyznaczonego operatora kraju nadania, którego znaki opłaty znajdują się na przesyłce.
 - 5.2 Przesyłki, których adresat odmówił przyjęcia lub gdy ich doręczenie jest niemożliwe, powinny być zwracane bezzwłocznie.
 - 5.3 Inne nedoręczone przesyłki przechowuje wyznaczony operator kraju przeznaczenia w okresie ustalonym w jego przepisach. Jednakże, termin przechowywania nie może przekroczyć jednego miesiąca, z wyjątkiem szczególnych przypadków, w których wyznaczony operator kraju przeznaczenia uważa za niezbędne przedłużenie go do maksimum dwóch miesięcy. Zwrot do kraju nadania powinien nastąpić w krótszym terminie, jeśli nadawca zastrzegł to sobie, umieszczając odpowiednią wskazówkę na stronie adresowej w języku znanym w kraju przeznaczenia.
6. Warunki specjalne
 - 6.1 Nedoręczalne przesyłki w obrocie krajowym dosyła się za granicę, celem zwrócenia ich nadawcy tylko wówczas, jeśli spełniają one warunki nowego przewozu. To samo dotyczy przesyłek w obrocie międzynarodowym, jeśli nadawca przeniósł się do innego kraju.
 - 6.2 Nie zwraca się kartek pocztowych, na których nie ma adresu nadawcy. Jednakże, należy zawsze zwracać polecone kartki pocztowe.
 - 6.3 Zwrot nedoręczalnych druków do miejsca nadania nie jest obowiązkowy, o ile nadawca nie zażądał zwrotu, umieszczając na przesyłce wskazówkę w języku znanym w kraju przeznaczenia. Jednakże, wyznaczeni operatorzy starają się dokonać takiego zwrotu do nadawcy lub należyście go o tym poinformować, w przypadku powtarzanych nieudanych prób doręczenia lub w przypadku przesyłek masowych. Należy zawsze zwracać druki polecone i książki.
 - 6.4 Jako nedoręczalne powinny być uważane przesyłki przeznaczone do osób trzecich:

- 6.4.1 adresowane do służb dyplomatycznych lub konsularnych i zwrócone przez nie urzędowi pocztowemu jako niepodjęte;
- 6.4.2 adresowane do hoteli, wynajętych mieszkań, agencji przewoźników lotniczych lub morskich i zwrócone do urzędu pocztowego z powodu niemożności doręczenia ich adresatom.
- 6.5 W żadnym przypadku, wymienionych w ustępie 6 punkt 4 przesyłek nie należy uważać za nowe przesyłki, za które trzeba pobrać opłatę pocztową.
- 7. Kierowanie
 - 7.1 Jeśli droga lądowo-morska nie jest już wykorzystywana przez wyznaczonego operatora kraju dokonującego zwrotu, powinien on zwrócić nedoręczalne przesyłki najwłaściwszą drogą, z której sam korzysta.
 - 7.2 Przesyłki priorytetowe, listy lotnicze i lotnicze kartki pocztowe zwraca się do miejsca nadania najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską).
 - 7.3 Nedoręczalne przesyłki lotnicze, inne niż listy lotnicze i lotnicze kartki pocztowe, zwraca się do miejsca nadania środkami transportu używanymi normalnie do przewozu przesyłek niepriorytetowych lub lądowo-morskich (w tym S.A.L.), z wyjątkiem:
 - 7.3.1 przypadku przerwy w obiegu tych środków transportu;
 - 7.3.2 gdy wyznaczony operator kraju przeznaczenia wybrał systematycznie drogę lotniczą dla zwrotu takich przesyłek.
 - 7.4 Przy dokonywanym na żądanie nadawcy zwrocie przesyłek do miejsca nadania drogą priorytetową lub lotniczą, stosuje się przez analogię artykuł RL 146 ustęp 6 punkt 2 i punkt 3.
- 8. Postępowanie z przesyłkami
 - 8.1 Przed zwróceniem do wyznaczonego operatora kraju nadania przesyłek nedoręczonych z jakiegokolwiek powodu, urząd przeznaczenia powinien podać, po francusku, przyczynę nedoręczenia. Wyrażną i zwięzłą informację o przyczynie umieszcza się, o ile to możliwe, na przedniej stronie przesyłki, w następującej formie: „inconnu” („nieznany”), „refusé” („odmówił przyjęcia”), „déménagé” („wyprowadził się”), „non réclamé” („nie podjął”), „adresse insuffisante” („niewystarczający adres”), i tym podobne. Na kartkach pocztowych i drukach w kształcie kartek, przyczynę nedoręczenia podaje się w prawej części przedniej strony.
 - 8.2 Informację tę podaje się za pomocą odcisku stempelka lub przyklejonej, właściwie wypełnionej, nalepki CN 15. Każdy wyznaczony operator ma prawo dodać w jego własnym języku tłumaczenie przyczyny nedoręczenia i inne przydatne informacje. W obrocie między wyznaczonymi operatorami, którzy wyrazili na to zgodę, informacje te można podawać w jednym wybranym języku. Tak samo, odręczne adnotacje o nedoręczeniu odnotowane przez pracowników poczty lub przez urzędy pocztowe można, w takim przypadku, uznać za wystarczające.

RETOUR	CN 15
☐ Inconnu ☐ Refusé ☐ Déménagé ☐ Non réclamé ☐ Adresse insuffisante ☐	☐ Unknown ☐ Refused ☐ Gone away ☐ Unclaimed ☐ Insufficient address ☐
Date de retour:	Return date:

Maksymalne wymiary 52 x 52 mm, kolor różowy

- 8.3 Urząd przeznaczenia powinien przekreślić dotyczące go fragmenty adresu w taki sposób, aby można je było odczytać oraz powinien umieścić napis „Retour” („Zwrot”) na przedniej stronie przesyłki obok nazwy urzędu nadania. Urząd przeznaczenia powinien ponadto umieścić odcisk swojego datownika na odwrotnej stronie wysyłanych w kopertach przesyłek priorytetowych i listów oraz na przedniej stronie kartek pocztowych.
- 8.4 Nierozdzielalne przesyłki zwraca się do urzędu wymiany kraju nadania albo pojedynczo, albo w specjalnej wiązance oznaczonej po francusku „Envois non distribuables” („Nierozdzielalne przesyłki”) w taki sam sposób jak postępuje się z przesyłkami przeznaczonymi do tego kraju. Nierozdzielalne zwykłe przesyłki, na których znajdują się wystarczające informacje do dokonania ich zwrotu, odsyła się bezpośrednio do nadawcy.
- 8.5 Nierozdzielone przesyłki z zadeklarowaną wartością należy zwrócić jak najszybciej, nie później niż w terminach określonych w ustępie 5 punkt 3. Przesyłki te wpisuje się do karty wartościowej CN 16 i umieszcza w pakiecie, kopercie lub worku z nalepką „Valeurs déclarées” („Zadeklarowane wartości”).
- 8.6 Z przesyłkami nierozdzielalnymi zwracanymi do kraju nadania postępuje się zgodnie z artykułem RL 146 ustęp 7.

Artykuł RL 148

Wycofanie z obiegu pocztowego. Zmiana lub korekta adresu na żądanie nadawcy

1. Nadawca przesyłki listowej może zlecić jej wycofanie z obiegu lub zlecić zmianę bądź korektę adresu na warunkach ustalonych poniżej.
2. Jeśli przepisy własne na to pozwalają, każdy wyznaczony operator zobowiązany jest przyjąć żądanie wycofania z obiegu, zmiany lub korekty adresu dotyczące każdej przesyłki listowej nadanej w służbie innego wyznaczonego operatora.
3. Przygotowanie żądania
 - 3.1 Przy zgłaszaniu każdego żądania wycofania przesyłek z obiegu pocztowego, zmiany lub korekty adresu, nadawca wypełnia formularz CN 17. Jeden formularz może być użyty dla kilku przesyłek nadanych w tym samym czasie, w tym samym urzędzie, przez tego samego nadawcę do tego samego adresata.
 - 3.2 Zgłaszając takie żądanie w urzędzie pocztowym, nadawca powinien wykazać swą tożsamość i okazać dowód nadania, jeśli taki został wydany. Wyznaczony operator kraju nadania jest odpowiedzialny za sprawdzenie tożsamości.

- 3.3 Nadawca może zgłosić żądanie drobnej korekty adresu (bez zmiany nazwiska (nazwy) lub określenia adresata) bezpośrednio w urzędzie przeznaczenia. W takim przypadku nie pobiera się opłaty przewidzianej w ustępie 4.
- 3.4 Każdy wyznaczony operator może domagać się, poprzez zawiadomienie skierowane do Biura Międzynarodowego, aby wymiana dotyczących jego żądań CN 17 odbywała się za pośrednictwem jego centralnego zarządu albo specjalnie wyznaczonego urzędu. Zawiadomienie to powinno zawierać nazwę tego urzędu.
- 3.5 Wyznaczeni operatorzy, którzy korzystają z możliwości przewidzianej w ustępie 3 punkt 4, pokrywają wszystkie koszty, które mogą wynikać z przesyłania w ich służbie drogą pocztową lub telekomunikacyjną informacji wymienianych z urzędem przeznaczenia. Zastosowanie środka łączności telekomunikacyjnej lub podobnej usługi jest obowiązkowe, jeśli nadawca użył takiego środka, a nie można powiadomić urzędu przeznaczenia na czas drogą pocztową.
- 3.6 Jeśli przesyłka znajduje się jeszcze w kraju nadania, to żądanie jest traktowane zgodnie z przepisami tego kraju.
4. Opłaty
- 4.1 Nadawca powinien uiścić, za każde żądanie, opłatę specjalną, której kwota wskaźnikowa wynosi 1,31 SDR (DTS).
- 4.2 Żądanie przesyła się drogą pocztową lub środkami łączności telekomunikacyjnej na koszt nadawcy. Warunki przekazania żądania i postanowienia dotyczące użycia środka łączności telekomunikacyjnej podane są poniżej w ustępie 6.
- 4.3 Za każde żądanie wycofania z obiegu pocztowego, zmiany lub korekty adresu dotyczących kilku przesyłek nadanych w tym samym czasie, w tym samym urzędzie, przez tego samego nadawcę do tego samego adresata, pobiera się tylko jeden raz opłaty przewidziane w ustępie 4 punkt 1 i w ustępie 4 punkt 2.
5. Przesyłanie żądania drogą pocztową
- 5.1 Jeśli żądanie ma być przesłane drogą pocztową, do formularza CN 17 dołącza się w miarę możliwości dokładne faksymile koperty lub adresu figurującego na przesyłce i wysyła się bezpośrednio do urzędu przeznaczenia w przesyłce poleconej najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską).
- 5.2 Jeśli wymiana żądań odbywa się za pośrednictwem centralnych zarządów, to w nagłych przypadkach urząd nadania może wysłać kopię żądania bezpośrednio do urzędu przeznaczenia. Urząd ten powinien uwzględnić żądania wysłane bezpośrednio. Dane przesyłki wyłącza się z doręczenia do czasu nadejścia żądania z centralnego zarządu.
- 5.3 Po otrzymaniu formularza CN 17, urząd przeznaczenia poszukuje zgłoszonej przesyłki i nadaje dalszy niezbędny bieg żądaniu.
- 5.4 Urząd przeznaczenia powiadamia bezzwłocznie urząd nadania o sposobie załatwienia każdego żądania wycofania przesyłek z obiegu pocztowego, zmiany lub korekty adresu za pomocą kopii formularza CN 17, wypełnionego należycie w części „Réponse du bureau de destination” („Odpowiedź urzędu przeznaczenia”) i wysłanego najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską). Urząd nadania informuje osobę, która zgłosiła żądanie. Podobnie postępuje się w następujących poniższych przypadkach:
- 5.4.1 poszukiwania pozostały bezowocne;
- 5.4.2 przesyłka została już doręczona adresatowi;
- 5.4.3 przesyłka została skonfiskowana, zniszczona lub zajęta.
- 5.5 Przesyłkę niepriorytetową lub lądowo-morską, zwracaną do miejsca nadania na skutek zgłoszenia żądania jej wycofania z obiegu pocztowego, wysyła się drogą priorytetową lub lotniczą tylko wtedy, gdy nadawca zobowiązuje się do uiszczenia odpowiedniej różnicy w opłacie pocztowej. Jeśli przesyłka w następstwie zgłoszenia żądania zmiany lub korekty adresu jest dosyłana drogą priorytetową lub

lotniczą, to różnica w opłacie pocztowej odpowiadająca nowemu odcinkowi drogi jest pobierana od adresata i pozostaje u wyznaczonego operatora kraju doręczenia.

6. Przesyłanie żądania środkami łączności telekomunikacyjnej
- 6.1 Jeśli żądanie ma być przesłane środkami łączności telekomunikacyjnej, formularz CN 17 składa się w odpowiedniej służbie zobowiązanej do przekazania szczegółów urzędowi pocztowemu przeznaczenia. Nadawca powinien uiścić odpowiednią opłatę za tę usługę.
- 6.2 Po otrzymaniu wiadomości przekazanych środkami łączności telekomunikacyjnej, urząd przeznaczenia poszukuje zgłoszonej przesyłki i nadaje dalszy niezbędny bieg żądaniu.
- 6.3 Każde żądanie zmiany lub korekty adresu przesyłki z zadeklarowaną wartością przekazane środkami łączności telekomunikacyjnej wymaga potwierdzenia pocztowego, najbliższą pocztą, w sposób przewidziany w ustępie 5 punkt 1. Na formularzu CN 17 powinien zostać umieszczony w nagłówku widoczny napis „Confirmation de la demande transmise par voie des télécommunications du ...” („Potwierdzenie żądania przesłanego środkami łączności telekomunikacyjnej z dnia ...”). Czekając na to potwierdzenie, urząd przeznaczenia ogranicza się do zatrzymania przesyłki. Jednakże, wyznaczony operator kraju przeznaczenia może, na własną odpowiedzialność, nadać dalszy bieg żądaniu przekazanemu środkami łączności telekomunikacyjnej nie czekając na potwierdzenie pocztowe.
- 6.4 W obrocie między dwoma krajami, które przyjęły taką procedurę, nadawca może zażądać, aby powiadomienie o dyspozycjach wydanych przez urząd przeznaczenia zostało mu przekazane środkami łączności telekomunikacyjnej. Nadawca winien uiścić odpowiednią opłatę. Jeśli korzysta się z telegramów, winien on uiścić opłatę obliczoną za piętnaście wyrazów. Jeśli korzysta się z teleksu, od nadawcy pobiera się, w zasadzie, opłatę w takiej samej kwocie, jaką uiszcza on za wysłanie żądania teleksem.
- 6.5 Jeśli nadawca żądania przesłanego środkami łączności telekomunikacyjnej prosił o powiadomienie go podobnymi środkami łączności, to odpowiedź wysyła się taką drogą do urzędu nadania. Urząd nadania możliwie jak najszybciej powiadamia nadawcę. Tak samo postępuje się, jeśli żądanie przesłane środkami łączności telekomunikacyjnej nie jest wystarczająco dokładne do niezawodnego zidentyfikowania przesyłki.

Artykuł RL 149

Wycofanie z obiegu pocztowego. Zmiana lub korekta adresu. Przesyłki nadane w kraju innym niż kraj, który przyjmuje żądanie

1. Każdy urząd, który przyjmuje żądanie wycofania przesyłek z obiegu pocztowego, zmiany lub korekty adresu, zgłaszane zgodnie z artykułem RL 148 ustęp 2, sprawdza tożsamość nadawcy przesyłki. Upewnia się zwłaszcza czy adres nadawcy znajduje się w miejscu do tego przeznaczonym na formularzu CN 17. Następnie wysyła formularz CN 17 do urzędu nadania lub przeznaczenia przesyłki.
2. Jeżeli żądanie dotyczy przesyłki poleconej lub przesyłki z zadeklarowaną wartością, nadawca winien przedstawić oryginał dowodu nadania, a na formularzu CN 17 należy umieścić napis „Vu l'original du récépissé” („Widziano oryginał dowodu nadania”). Na dowodzie nadania, przez oddaniem go nadawcy, wpisuje się następującą uwagę: „Demande de retrait (de modification ou de correction d'adresse) déposée le ... au bureau de ...” [„Żądanie wycofania z obiegu pocztowego (zmiany lub korekty adresu) zgłoszone w

dniu ... w urzędzie ...”]. Obok tego napisu umieszcza się odcisk datownika urzędu, który przyjmuje żądanie. Następnie formularz CN 17 wysyła się do urzędu przeznaczenia za pośrednictwem urzędu nadania przesyłki.

3. Każde żądanie kierowane środkami łączności telekomunikacyjnej, zgłoszone zgodnie z warunkami przewidzianymi w ustępie 1, wysyła się bezpośrednio do urzędu przeznaczenia przesyłki. Jednakże, jeśli dotyczy ono przesyłki poleconej lub przesyłki z zadeklarowaną wartością, formularz CN 17 z napisami „Vu l'original du récépissé de dépôt” („Widziano oryginał dowodu nadania”) i „Demande transmise par voie des télécommunications déposée le ... au bureau de ...” („Żądanie przesłane środkami łączności telekomunikacyjnej zgłoszone w dniu ... w urzędzie ...”) powinien być także wysłany do urzędu nadania przesyłki. Po sprawdzeniu danych, urząd nadania wpisuje bardzo wyraźnie w nagłówek formularza CN 17 uwagę „Confirmation de la demande transmise par voie des télécommunications du ...” („Potwierdzenie żądania przesłanego środkami łączności telekomunikacyjnej z dnia ...”) i przesyła go do urzędu przeznaczenia. Urząd przeznaczenia zatrzymuje przesyłkę poleconą lub przesyłkę z zadeklarowaną wartością do czasu otrzymania tego potwierdzenia.

4. W celu poinformowania nadawcy, urząd przeznaczenia przesyłki powiadamia urząd, który przyjął żądanie, o sposobie jego wykonania. Jednakże, w przypadku przesyłki poleconej lub przesyłki z zadeklarowaną wartością, powiadomienie to należy przekazać za pośrednictwem urzędu nadania przesyłki. W przypadku wycofania przesyłki z obiegu pocztowego, załącza się ją do tego powiadomienia.

5. Postanowienia artykułu RL 148 stosuje się przez analogię do urzędu, który przyjmuje żądanie i do jego wyznaczonego operatora.

Artykuł RL 150

Reklamacje

1. Zasady
 - 1.1 W terminie podanym w artykule 17 Konwencji, reklamacje zostają przyjęte natychmiast po zgłoszeniu problemu przez nadawcę lub przez adresata. Jednakże, jeśli reklamacja nadawcy dotyczy niedoręczonej przesyłki, a nie upłynął jeszcze przewidziany termin jej przesłania, należy poinformować nadawcę o tym terminie.
2. Przygotowanie żądania
 - 2.1 Każda reklamacja wymaga sporządzenia formularza CN 08. W wyniku umowy zawartej między danymi wyznaczonymi operatorami, reklamacja może przyjąć formę pliku lub komunikatu informatycznego (elektroniczny formularz CN 08) przesłanego drogą elektroniczną dzięki wykorzystaniu na przykład internetu. W przypadku braku takiej umowy, przybiera ona formę dokumentu CN 08.
 - 2.2 Do formularza CN 08 należy dołączyć, o ile to możliwe, faksymile adresu przesyłki. Formularz reklamacyjny winien być wypełniony w sposób bardzo czytelny i z podaniem wszystkich wymaganych danych, w szczególności obowiązkowych informacji o uiszczonych opłatach, jeśli reklamacja dotyczy przesyłki poleconej lub przesyłki z zadeklarowaną wartością. Pożądane jest pisanie wielkimi literami alfabetu łacińskiego i cyframi arabskimi lub jeszcze lepiej – wydrukowanymi z komputera.
 - 2.3 Jeśli reklamacja odnosi się do przesyłki za pobraniem, winien być dołączony poza tym duplikat kuponu CN 29ter.

- 2.4 Jeden formularz można wypełnić dla kilku przesyłek nadanych w tym samym czasie, w tym samym urzędzie, przez tego samego nadawcę i przesyłanych tą samą drogą do tego samego adresata.
- 2.5 Wszyscy wyznaczeni operatorzy powinni przekazać Biuru Międzynarodowemu adresy pocztowy i, o ile to możliwe, elektroniczny, na jakie należy przysyłać reklamacje CN 08.
- 2.6 Wyznaczony operator, który jako pierwszy otrzymuje formularz CN 08 i dowody rzeczowe klienta powinien bezwzględnie zakończyć swoje postępowanie w terminie dziesięciu dni i przesłać dalej formularz CN 08 wraz z dowodami rzeczowymi do danego wyznaczonego operatora. Formularz i dowody należy zwrócić do wyznaczonego operatora, skąd pochodzi reklamacja możliwie jak najszybciej, ale nie później niż w terminie dwóch miesięcy, licząc od daty pierwotnej reklamacji lub trzydziestu dni, licząc od tej daty, jeśli reklamacja została wysłana faksem lub innym środkiem elektronicznym. Do reklamacji dotyczących przesyłek z zadeklarowaną wartością, poleconych lub z poświadczonym doręczeniem będzie załączać się oświadczenie adresata, sporządzone na formularzu CN 18, potwierdzające nieotrzymanie poszukiwanej przesyłki tylko wtedy, gdy zażąda tego nadawca. Po upływie ustalonego okresu, przesyła się faksem, pocztą elektroniczną lub innym środkiem łączności telekomunikacyjnej odpowiedź do wyznaczonego operatora kraju nadania na koszt wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia. Jeśli istnieje umowa dotycząca wykorzystania systemu elektronicznego, termin udzielenia odpowiedzi jest ustalony w umowie między danymi wyznaczonymi operatorami, ale nie może on przekroczyć terminu określonego w niniejszym ustępie.
- 2.7 Odpowiedzi na reklamacje przesłane faksem, pocztą elektroniczną lub innymi środkami elektronicznymi powinny być przekazywane, w miarę możliwości, tą samą drogą.
- 2.8 Na życzenie, pokwitowanie lub jakikolwiek numer referencyjny powinien zostać bezpłatnie wydany klientowi, który składa reklamację, gdy przewiduje się, iż klient lub wyznaczony operator powinien móc śledzić przebieg opracowywania reklamacji albo gdy wyznaczony operator opracowuje reklamację za pomocą formularza CN 08. Każdy wyznaczony operator może stworzyć swój własny wzór pokwitowania. Przykład jest przedstawiony w Regulaminie.
- 2.9 Jeżeli nadawca zwraca uwagę na to, że mimo poświadczenia doręczenia otrzymanego od wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia, adresat twierdzi, że nie otrzymał poszukiwanej przesyłki, postępuje się jak następuje. Na wyraźne życzenie wyznaczonego operatora kraju nadania, wyznaczony operator kraju przeznaczenia jest zobowiązany dostarczyć nadawcy, możliwie jak najszybciej, a najpóźniej w terminie trzydziestu dni, licząc od daty wysłania tej prośby, za pośrednictwem wyznaczonego operatora kraju nadania, potwierdzenie doręczenia listem, potwierdzeniem odbioru CN 07 lub innym sposobem, podpisanym zgodnie z artykułem RL 137 ustęp 3 punkt 1 lub RL 138 ustęp 3 punkt 2, stosownie do okoliczności, albo kopię podpisu osoby, której dostarczono przesyłkę, oznaczającego jej przyjęcie, albo każdą inną formę poświadczenia odbioru, zgodnie z artykułem RL 132 ustęp 5 punkt 10 lub RL 134 ustęp 6 punkt 8, stosownie do okoliczności.
3. Reklamacje dotyczące przesyłek z poświadczonym doręczeniem
- 3.1 Urząd, który przyjmuje reklamację, przesyła ją bezpośrednio do odpowiedniego urzędu. Ten po uzyskaniu niezbędnych informacji od nadawcy lub adresata, zależnie od okoliczności, przesyła formularz CN 08 do urzędu, który go sporządził. W wyniku umowy zawartej między danymi wyznaczonymi operatorami, reklamacja i odpowiedź mogą przyjąć formę informatycznego pliku lub komunikatu przesłanego drogą elektroniczną dzięki wykorzystaniu na przykład internetu. W przypadku braku

takiej umowy, przesyłanie reklamacji odbywa się w miarę możliwości faksem lub pocztą elektroniczną, bez dodatkowych opłat dla klienta, a jeśli nie, to przesyłanie odbywa się drogą pocztową. W tym przypadku formularz wysyła się w kopercie bez pisma przewodniego najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską).

- 3.2 Jeśli reklamacja została uznana za uzasadnioną, to urząd, który sporządził formularz CN 08, przesyła go do centralnego zarządu swego kraju do dalszego zbadania.
4. Reklamacje dotyczące przesyłek poleconych i przesyłek z zadeklarowaną wartością
 - 4.1 W celu poszukiwania przesyłek poleconych wymienianych w systemie kartowania sumarycznego, należy wpisać na formularzu reklamacyjnym CN 08 numer i datę wysłania odsyłki. W wyniku umowy zawartej między danymi wyznaczonymi operatorami, reklamacja i odpowiedź mogą przyjąć formę informatycznego pliku lub informatycznej kartoteki przesłanych drogą elektroniczną dzięki wykorzystaniu na przykład internetu. W przypadku braku takiej umowy, przesyłanie reklamacji odbywa się w miarę możliwości faksem lub pocztą elektroniczną, bez dodatkowych opłat dla klienta, a jeśli nie, to przesyłanie odbywa się drogą pocztową. W tym przypadku formularz wysyła się z urzędu bez pisma przewodniego i zawsze najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską).
 - 4.2 Jeśli wyznaczony operator kraju nadania lub wyznaczony operator kraju przeznaczenia domaga się tego, reklamację przesyła się bezpośrednio z urzędu nadania do urzędu przeznaczenia.
 - 4.3 Jeśli po otrzymaniu reklamacji, centralny zarząd kraju przeznaczenia lub specjalnie wyznaczony właściwy urząd jest w stanie dostarczyć informacji o ostatecznym losie przesyłki, wypełnia on formularz CN 08 w części zatytułowanej „Renseignement à fournir par le service de destination” („Informacje, jakich udziela służba przeznaczenia”). W przypadku opóźnionego doręczenia, przechowywania lub zwrotu do miejsca nadania, na formularzu CN 08 podaje się krótką informację o przyczynie.
 - 4.4 Wyznaczony operator, który nie może udowodnić ani doręczenia przesyłki, ani prawidłowego przekazania jej innemu wyznaczonemu operatorowi, nakazuje bezzwłocznie przeprowadzenie niezbędnego dochodzenia. Na formularzu CN 08 w części zatytułowanej „Réponse définitive” („Ostateczna odpowiedź”) przekazuje on obowiązkowo swoją decyzję dotyczącą odpowiedzialności. Jeśli w wyniku umowy zawartej między wyznaczonymi operatorami stosuje się wersję elektroniczną formularza CN 08, wyznaczony operator przyjmujący odpowiedzialność podaje, w polu „Code d'autorisation” lub „Authorization code” /”Kod upoważnienia”/ elektronicznego formularza CN 08, numer referencyjny upoważniający do przyjęcia odpowiedzialności. Stopień przyjęcia odpowiedzialności podaje się w polu „Remarques” lub „Remarks” („Uwagi”) (na przykład cała kwota, połowa wypłaconej kwoty /kartowanie sumaryczne/ lub, zgodnie z umową między nami, odszkodowanie do wypłaty osobie żądającej).
 - 4.5 Formularz CN 08, należycie wypełniony w sposób opisany w ustępie 4 punkt 3 i ustępie 4 punkt 4, zwraca się na adres urzędu, który go sporządził, jeśli możliwe za pomocą takich samych środków jakie zastosowano do przesłania reklamacji, a mianowicie elektronicznie, faksem lub pocztą elektroniczną albo najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską).
 - 4.6 Wyznaczony operator kraju nadania przesyła jednocześnie reklamacje dotyczące przesyłek wysłanych w tranzycie otwartym do wyznaczonego operatora kraju pośredniczącego i do wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia. Reklamacje dotyczące przesyłek umieszczonych w odsyłkach zamkniętych, które były przewożone w tranzycie przez jednego lub kilku wyznaczonych operatorów krajów pośredniczących opracowuje się bezpośrednio między krajem nadania i krajem

- ostatecznego przeznaczenia. Jednakże, wyznaczony operator kraju nadania może, w celu przyspieszenia procesu reklamacyjnego, zażądać od każdego wyznaczonego operatora kraju pośredniczącego właściwych informacji dotyczących odsyłek.
- 4.6.1 Reklamacjom wysłanym do wyznaczonych operatorów krajów pośredniczących w sposób podany w Zbiorze poczty listowej towarzyszy formularz CN 37, CN 38 lub CN 41, w zależności od przypadku. Kopie można wysyłać drogą elektroniczną lub fizyczną, zgodnie z zasadami przedstawionymi w ustępie 2 punkt 5.
- 4.6.2 Każdy konsultowany wyznaczony operator kraju pośredniczącego przesyła formularz CN 08 do następnego danego wyznaczonego operatora jak również formularz CN 21 z nim związany do wyznaczonego operatora kraju nadania możliwie jak najszybciej, ale w terminie, który nie przekracza dziesięciu dni.
5. Reklamacje dotyczące niezwrócenia do nadawcy potwierdzenia odbioru
- 5.1 W przypadku przewidzianym w artykule RL 137 ustęp 3 punkt 3 i jeśli przesyłka została doręczona, wyznaczony operator kraju przeznaczenia uzyskuje, na formularzu CN 07 „Potwierdzenie odbioru” z napisem „Duplicata” („Duplikat”), podpis osoby, która przyjęła przesyłkę. Z zastrzeżeniem przepisów kraju wyznaczonego operatora wysyłającego potwierdzenie odbioru, zamiast uzyskania podpisu na duplikacie potwierdzenia odbioru, dozwolone jest także dołączenie do formularza CN 07 kopii dokumentu stosowanego w obrocie krajowym z podpisem osoby, która przyjęła przesyłkę lub kopii podpisu elektronicznego złożonego podczas doręczenia przesyłki. Formularz CN 07 pozostaje przytwierdzony do reklamacji CN 08 w celu późniejszego doręczenia osobie składającej reklamację.
6. Żądania przesłania reklamacji telegramem, teleksem lub przesyłką EMS
- 6.1 Jeśli żąda się telegraficznego przesłania reklamacji, to zamiast formularza CN 08 wysyła się telegram albo do centralnego zarządu kraju przeznaczenia, albo do specjalnie wyznaczonego właściwego urzędu. Od osoby składającej reklamację pobiera się opłatę telegraficzną.
- 6.2 Jeśli zgłoszone zostało żądanie wysłania reklamacji przesyłką EMS, to od osoby składającej reklamację można pobrać opłaty obowiązujące normalnie dla tej usługi.
- 6.3 W obrocie między dwoma wyznaczonymi operatorami krajów, które przyjęły taką procedurę, nadawca może zażądać powiadomienia go telegramem o sposobie załatwienia jego reklamacji. W tym przypadku, nadawca winien uiścić opłatę za telegram obliczoną za piętnaście wyrazów. Jeśli korzysta się z teleksu, od nadawcy pobiera się, w zasadzie, opłatę w takiej samej kwocie, jaką uiszcza on za wysłanie reklamacji teleksem. Na zasadzie wzajemności, nie pobiera się opłaty za odpowiedź przesłaną innymi środkami łączności telekomunikacyjnej lub przesyłką EMS.
- 6.4 Jeśli reklamacja przesłana telegramem lub teleksem nie pozwala ustalić losu przesyłki poleconej lub przesyłki z zadeklarowaną wartością, reklamację należy przesłać ponownie drogą pocztową przed rozstrzygnięciem sprawy odszkodowania. Sporządza się wówczas formularz CN 08, z którym należy postępować zgodnie z procedurą przedstawioną od ustępu 4 punkt 1 do ustępu 4 punkt 6.
7. Do tego artykułu nie ma zastosowania żadne zastrzeżenie dotyczące terminów opracowywania i załatwiania reklamacji, z wyjątkiem przypadku zawarcia dwustronnej umowy.

Artykuł RL 151

Reklamacje dotyczące przesyłek nadanych w innym kraju

1. Jeśli reklamacja dotyczy przesyłki nadanej w innym kraju, formularz CN 08 wysyła się do centralnego zarządu lub do specjalnie wyznaczonego urzędu wyznaczonego operatora kraju nadania przesyłki. Dowód nadania winien zostać przedstawiony, ale nie załącza się go do formularza CN 08. Na formularzu należy umieścić napis „Vu récépissé de dépôt n° ... délivré le ... par le bureau de ...” („Widziano dowód nadania nr ... wydany w dniu ... przez urząd ...”).
2. Formularz powinien nadejść do wyznaczonego operatora kraju nadania w terminie przewidzianym na przechowywanie dokumentów.

Rozdział 7

Zagadnienia celne

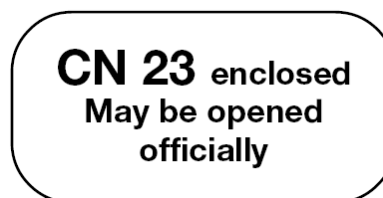
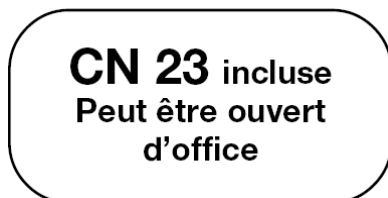
Artykuł RL 152

Przesyłki podlegające kontroli celnej

1. Przesyłki podlegające kontroli celnej powinny być zaopatrzone w deklarację celną CN 22 lub w przywiązaną chorągiewkę według tego samego wzoru. Deklarację celną CN 22 umieszcza się na stronie adresowej, o ile to możliwe w jej górnym lewym rogu, w danym przypadku poniżej nazwiska (nazwy) i adresu nadawcy, które muszą koniecznie być umieszczone na przesyłce.
2. Jeżeli wyznaczeni operatorzy uzgodnią wcześniej, dane celne dostarczone zgodnie z pouczeniem na deklaracjach celnych CN 22 lub CN 23, w tym nazwiska (nazwy) i adresy nadawcy i adresata, mogą być przesłane elektronicznie do wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia. Wyznaczony operator kraju nadania może podzielić się całością lub częścią wyżej wymienionych danych z administracją celną kraju nadania w celach eksportowych, a wyznaczony operator kraju przeznaczenia może podzielić się całością lub częścią wyżej wymienionych danych z administracją celną kraju przeznaczenia w celach importowych.
3. Wykorzystanie wymienionych w ustępie 2 danych znajdujących się w wersji papierowej deklaracji celnych CN 22 lub CN 23 ogranicza się do procedur związanych z wymianą poczty i do formalności celnych dotyczących eksportu lub importu przesyłek pocztowych. Dane te nie mogą być wykorzystywane do żadnego innego celu.
4. Za zgodą wyznaczonego operatora kraju nadania, użytkownicy mogą stosować koperty lub opakowania, które w miejscu przewidzianym na umieszczenie deklaracji celnej CN 22 mają zamiast niej wydrukowane jej faksymile. Ponadto, użytkownicy mogą sami wytwarzać, za zgodą wyznaczonego operatora kraju nadania, deklarację celną CN 22. Wymiary, format i elementy informacyjne powinny być zgodne z deklaracją celną CN 22.
5. Jeśli zadeklarowana przez nadawcę wartość zawartości przekracza 300 SDR (DTS) lub jeśli nadawca sobie tego życzy, do przesyłek dołącza się także ustaloną liczbę oddzielnych egzemplarzy deklaracji celnych CN 23. Jedna z tych deklaracji celnych powinna być obowiązkowo umieszczona na przesyłce. W przypadku gdy deklaracja nie jest bezpośrednio widoczna na przedniej stronie przesyłki, część deklaracji celnej CN 22, którą można oderwać, umieszcza się na przedniej stronie przesyłki. Możliwe jest także

zastępowanie części, którą można oderwać deklaracji celnej CN 22 przez nalepkę nagumowaną lub samoprzylepną w kolorze białym lub zielonym, która zawiera następujący napis:

Napis w kolorze czarnym

(Wymiary 50 x 25 mm, kolor biały lub zielony)

6. Deklaracje celne CN 23 przytwierdza się w sposób trwały do zewnętrznej części przesyłki, najlepiej w przezroczystej, samoprzylepnej kopercie. Wyjątkowo i jeśli nadawca sobie tego życzy, deklaracje te mogą być umieszczone w zamkniętej kopercie wewnątrz przesyłek poleconych, jeśli te zawierają przedmioty wartościowe wymienione w artykule 15 ustęp 6 punkt 1 Konwencji lub wewnątrz przesyłek z zadeklarowaną wartością.

7. Zgodnie z postanowieniami przedstawionymi w ustępach od 1 do 6, do pakietów powinna zawsze być dołączona deklaracja celna CN 22 lub CN 23.

8. W przypadku worków M, deklarację CN 22 umieszcza się na chorągiewce adresowej, jeśli żąda tego kraj przeznaczenia. Jeśli zadeklarowana przez nadawcę wartość zawartości przekracza 300 SDR (DTS) lub jeśli nadawca sobie tego życzy, część, którą można oderwać deklaracji celnej CN 22 lub wyżej wymienioną nagumowaną lub samoprzylepną nalepkę umieszcza się na chorągiewce adresowej, a deklaracje celne CN 23 przytwierdza się do tej samej chorągiewki. Na życzenie wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia, deklaracje celne przytwierdza się do jednej z przesyłek umieszczonych w worku.

9. Brak deklaracji celnej CN 22 lub CN 23 nie może w żadnym przypadku spowodować zwrotu do urzędu nadania przesyłek z zawartością druków, surowic, szczepionek, łatwo psujących się substancji biologicznych, substancji promieniotwórczych, jak również pilnie potrzebnych, trudno dostępnych leków.

10. Zawartość przesyłki należy szczegółowo wymienić w deklaracjach celnych CN 22 i CN 23. Nie przyjmuje się opisów o charakterze ogólnym.

11. Wyznaczeni operatorzy nie ponoszą żadnej odpowiedzialności z tytułu deklaracji celnych. Wyłącznie nadawca ponosi odpowiedzialność za wypełnienie deklaracji celnych. Jednakże, wyznaczeni operatorzy powinni dołożyć wszelkich starań, aby poinformować swych klientów o sposobach dopełnienia formalności celnych, a w szczególności dokładnego wypełnienia deklaracji celnych CN 22 i CN 23 tak, aby ułatwić szybką odprawę celną przesyłek.

12. Wszystkie postanowienia innych ustępów niniejszego artykułu stosuje się do wymienionych w ustępie 2 danych znajdujących się w wersji papierowej deklaracji celnej CN 22 lub CN 23. W przypadku wystąpienia różnic między danymi znajdującymi się na deklaracji celnej CN 22 lub CN 23 i wersjami elektronicznymi dostarczonymi zgodnie z postanowieniami ustępu 2, deklaracja celna CN 22 lub CN 23 stanowi deklarację celną.

Artykuł RL 153

Opłata za przedstawienie do kontroli celnej

1. Wskaźnikowa kwota opłaty specjalnej przewidzianej w artykule 18 ustęp 2 Konwencji dla przesyłek podlegających kontroli celnej w kraju nadania lub w kraju przeznaczenia wynosi 2,61 SDR (DTS). Za każdy worek M, wskaźnikowa kwota opłaty specjalnej wynosi 3,27 SDR (DTS).

Artykuł RL 154

Umarzanie opłat celnych i innych należności

1. Wyznaczeni operatorzy zobowiązują się występować do właściwych służb swego kraju o umorzenie opłat celnych i innych należności ciążących na przesyłkach:

- 1.1 zwracanych do miejsca nadania;
- 1.2 zniszczonych z powodu całkowitego uszkodzenia zawartości;
- 1.3 dosyłanych do trzeciego kraju.

Rozdział 8

Odpowiedzialność wyznaczonych operatorów

Artykuł RL 155

Stosowanie odpowiedzialności wyznaczonych operatorów

1. Odpowiedzialność wyznaczonych operatorów dotyczy zarówno przesyłek przewożonych w transzycie otwartym jak też przesyłek wysyłanych w odsyłkach zamkniętych.

2. Wyznaczeni operatorzy, którzy zobowiązują się do ponoszenia ryzyka związanego z działaniem siły wyższej, odpowiadają wobec nadawców przesyłek nadanych w ich kraju za szkody spowodowane działaniem siły wyższej w czasie całego przewozu przesyłek. Zobowiązanie obejmuje także drogę dosyłania lub zwrotu do miejsca nadania.

3. Wyznaczony operator, w służbie którego miało miejsce zaginięcie, ograbienie, uszkodzenie lub zwrot bez podania przyczyny, powinien zdecydować, zgodnie z ustawodawstwem swego kraju, czy to zaginięcie, ograbienie, uszkodzenie lub zwrot bez podania przyczyny przypisuje się okolicznościom związanym z działaniem siły wyższej. O okolicznościach tych powiadamiany jest wyznaczony operator kraju nadania, jeśli sobie tego życzy.

4. Kwota odszkodowania przewidziana w artykule 21 ustęp 2 punkt 1 Konwencji w przypadku zaginięcia, całkowitego ograbienia lub całkowitego uszkodzenia przesyłki poleconej wynosi 30 SDR (DTS). W przypadku zaginięcia, całkowitego ograbienia lub całkowitego uszkodzenia poleconego worka M odszkodowanie wynosi 150 SDR (DTS). Uiszczone przez nadawcę przy nadaniu przesyłki opłaty i należności, z wyjątkiem opłaty za polecenie, dodaje się do tych wartości w celu określenia ogólnej kwoty należnego odszkodowania.

5. Kwota odszkodowania przewidziana w artykule 21 ustęp 2 punkt 2 Konwencji w przypadku częściowego ograbienia lub częściowego uszkodzenia przesyłki poleconej nie może być wyższa od kwoty podanej w ustępie 4 w przypadku zaginięcia, całkowitego ograbienia lub całkowitego uszkodzenia przesyłki poleconej.

6. Wyznaczeni operatorzy, którzy uczestniczą w wymianie przesyłek za pobraniem odpowiadają, do wysokości kwoty pobrania, za doręczenie przesyłek za pobraniem bez zainkasowania pieniędzy lub zainkasowania sumy niższej niż kwota pobrania. Wyznaczeni operatorzy nie ponoszą żadnej odpowiedzialności z tytułu opóźnień, jakie mogą powstać w inkasowaniu i przesyłaniu pieniędzy.

Artykuł RL 156

Doręczanie ograbionej lub uszkodzonej przesyłki z zadeklarowaną wartością

1. Urząd, który doręcza ograbioną lub uszkodzoną przesyłkę z zadeklarowaną wartością sporządza protokół CN 24 z komisijnego sprawdzenia i przedstawia go, o ile to możliwe, adresatowi do podpisania. Jeden egzemplarz protokołu wręcza się adresatowi, lub w przypadku odmowy przyjęcia przesyłki albo dosyłania, dołącza się go do przesyłki. Drugi egzemplarz przechowuje wyznaczony operator, który sporządził protokół.

2. Egzemplarz protokołu CN 24 sporządzonego zgodnie z artykułem RL 193 ustęp 11 punkt 2 dołącza się do przesyłki i postępuje się, w przypadku doręczenia, zgodnie z przepisami kraju przeznaczenia. W przypadku odmowy przyjęcia przesyłki, egzemplarz ten pozostaje dołączony do przesyłki.

3. Jeżeli przepisy krajowe tego wymagają, przesyłkę, z którą postąpiono zgodnie z ustępem 1, zwraca się do nadawcy, jeżeli adresat odmawia podpisania protokołu CN 24.

Artykuł RL 157

Stwierdzenie odpowiedzialności nadawcy

1. Wyznaczony operator, który stwierdza szkodę powstałą z winy nadawcy, informuje o tym wyznaczonego operatora kraju nadania, do którego należy wszczęcie, w danym przypadku, postępowania przeciwko nadawcy.

2. W nawiązaniu do postanowień przedstawionych w ustępie 1, wyznaczeni operatorzy kraju nadania i kraju przeznaczenia mogą uzgodnić, aby ustalić procedurę rozliczeniową dotyczącą kwoty szkody odzyskanej od nadawcy.

Artykuł RL 158

Wypłata odszkodowania

1. Wyznaczony operator kraju pochodzenia lub kraju przeznaczenia, zależnie od okoliczności, jest upoważniony do wypłacenia odszkodowania uprawnionej osobie na rachunek wyznaczonego operatora, który uczestnicząc w przewozie i będąc właściwie poinformowany, pozwolił na upływanie dwu miesięcy, a jeśli sprawa została zgłoszona faksem lub jakimkolwiek środkiem elektronicznym pozwalającym potwierdzić odbiór reklamacji, trzydziestu dni bez podania ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy lub nie zawiadomił:

1.1 że szkoda wyglądała na spowodowaną działaniem siły wyższej;

1.2 że przesyłka została zatrzymana, skonfiskowana lub zniszczona przez kompetentne władze ze względu na jej zawartość lub zajęta na mocy ustawodawstwa kraju przeznaczenia.

2. Przewidziane w ustępie 1 terminy dwóch miesięcy i trzydziestu dni zaczynają biec licząc od dnia, w którym formularz CN 08 został należycie wypełniony przez wyznaczonego operatora kraju pochodzenia, w tym niezbędne informacje dotyczące przesłania odsyłek.

3. Wyznaczony operator kraju pochodzenia jest upoważniony do wypłacenia odszkodowania uprawnionej osobie na rachunek wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia, który będąc właściwie poinformowany o wymienionym w artykule RL 150 ustęp 2 punkt 9 życzeniu wyrażonym przez wyznaczonego operatora kraju pochodzenia w sprawie otrzymania potwierdzenia doręczenia reklamowanej przesyłki, pozwolił na upływanie trzydziestu dni, licząc od dnia wysłania tej prośby przez wyznaczonego operatora kraju pochodzenia, bez udzielenia odpowiedzi na drugie zapytanie dotyczące nieprawidłowego wykonania usługi.

4. Wyznaczony operator kraju pochodzenia lub kraju przeznaczenia, zależnie od okoliczności, jest upoważniony do odroczenia wypłaty odszkodowania uprawnionej osobie w przypadku, gdy formularz reklamacyjny jest wypełniony nie w całości lub niedokładnie i musiał zostać zwrócony w celu uzupełnienia informacji lub poprawienia, co spowodowało przekroczenie terminu przewidzianego w ustępie 1. Odszkodowanie będzie mogło zostać wypłacone w dodatkowym terminie dwu miesięcy, licząc od dnia uzupełnienia lub poprawienia formularza CN 08. Jeśli żadne uzupełnienie informacji lub poprawienie nie zostanie wniesione do reklamacji, wyznaczony operator, którego to dotyczy jest upoważniony do niewypłacania odszkodowania uprawnionej osobie.

5. Do tego artykułu nie ma zastosowania żadne zastrzeżenie dotyczące terminów opracowywania i załatwiania reklamacji jak również terminu i warunków wypłaty odszkodowania oraz zwrotu odszkodowań wyznaczonym operatorom, którzy je wypłacili, z wyjątkiem przypadku zawarcia dwustronnej umowy.

Artykuł RL 159

Termin wypłaty odszkodowania

1. Wypłata odszkodowania powinna być dokonana możliwie jak najszybciej, a najpóźniej w terminie trzech miesięcy, licząc od dnia następnego po dniu złożenia reklamacji.

2. Do tego artykułu nie ma zastosowania żadne zastrzeżenie dotyczące terminu wypłaty odszkodowania, z wyjątkiem przypadku zawarcia dwustronnej umowy.

Artykuł RL 160

Wypłata odszkodowania z urzędu

1. Zwrot formularza CN 08, którego części zatytułowane „Renseignements à fournir par les services intermédiaires” („Informacje, jakich udzielają służby pośredniczące”), „Renseignements à fournir par le service de destination” („Informacje, jakich udziela służba przeznaczenia”) i „Réponse définitive” („Odpowiedź ostateczna”) nie zostały uzupełnione, nie może być uważany jako odpowiedź ostateczna w rozumieniu artykułu RL 158 ustęp 1.

Artykuł RL 161

Ustalenie odpowiedzialności między wyznaczonymi operatorami

1. Do chwili przedstawienia dowodu przeciwnego, odpowiedzialność spoczywa na wyznaczonym operatorze, który przyjął przesyłkę bez sporządzenia przy pomocy zawiadomienia o sprawdzeniu CN 43 żadnego raportu o jakiegokolwiek nieprawidłowości w momencie otrzymania odsyłki zawierającej przesyłkę i mając do dyspozycji wszelkie przepisowe środki poszukiwania, nie może udowodnić ani doręczenia adresatowi ani, ewentualnie, właściwego przekazania innemu wyznaczonemu operatorowi.

2. Jeżeli zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie nastąpiło w czasie przewozu, bez możliwości ustalenia na terytorium lub w służbie, jakiego kraju miało to miejsce, wyznaczeni operatorzy, których to dotyczy pokrywają szkodę w równych częściach. Jednakże, w przypadku zaginięcia przesyłek poleconych, zasadę tę stosuje się tylko wobec przesyłek identyfikowanych nalepką CN 04 z niepowtarzalnym identyfikatorem zgodnym z postanowieniami wprowadzonymi w artykule RL 132 (Przesyłki polecone), w przeciwnym razie jedynie wyznaczony operator wysyłający powinien pokryć szkodę.

3. Odnośnie przesyłek z zadeklarowaną wartością, odpowiedzialność jednego wyznaczonego operatora wobec innych wyznaczonych operatorów w żadnym przypadku nie wykracza ponad maksymalne deklarowanie wartości, które on przyjął.

4. Wyznaczeni operatorzy, którzy nie świadczą usługi przesyłek z zadeklarowaną wartością ponoszą, dla takich przesyłek przewożonych w odsyłkach zamkniętych, odpowiedzialność przewidzianą dla przesyłek poleconych. Postanowienie to ma również zastosowanie, gdy wyznaczeni operatorzy nie przyjmują odpowiedzialności za wartości przewożone na pokładzie statków lub samolotów, które wykorzystują.

5. Jeżeli zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie przesyłki z zadeklarowaną wartością miało miejsce na terytorium lub w służbie wyznaczonego operatora kraju pośredniczącego, który nie świadczy usługi przesyłek z zadeklarowaną wartością, to wyznaczony operator kraju pochodzenia pokrywa szkodę nieobjętą przez wyznaczonego operatora kraju pośredniczącego. Ta sama zasada ma zastosowanie, gdy wartość szkody jest wyższa od maksymalnej zadeklarowanej wartości przyjętej przez wyznaczonego operatora kraju pośredniczącego.

6. Opłaty celne i inne należności, których nie można było umorzyć, są pokrywane przez wyznaczonych operatorów odpowiedzialnych za zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie.

7. Wyznaczony operator, który dokonał wypłaty odszkodowania przejmuje prawa osoby, która je otrzymała, do wysokości kwoty tego odszkodowania, w przypadku ewentualnego regresu w stosunku bądź do adresata, bądź nadawcy lub osób trzecich.

Artykuł RL 162

Sposoby ustalania odpowiedzialności wyznaczonych operatorów

1. Wyznaczony operator kraju pośredniczącego lub przeznaczenia jest, aż do chwili przedstawienia dowodu przeciwnego i z zastrzeżeniem artykułu RL 161 ustęp 2, zwolniony od wszelkiej odpowiedzialności:

- 1.1 jeśli przestrzegał postanowień dotyczących sprawdzania odsyłek i stwierdzania nieprawidłowości;
 - 1.2 jeśli może udowodnić, że został poinformowany o reklamacji po zniszczeniu dokumentów służbowych dotyczących poszukiwanej przesyłki, ponieważ upłynął termin ich przechowywania; zastrzeżenie to nie narusza praw osoby zgłaszającej reklamację;
 - 1.3 jeśli, w przypadku indywidualnego wpisywania przesyłek poleconych, nie można ustalić prawidłowego doręczenia poszukiwanej przesyłki, ponieważ wyznaczony operator kraju nadania nie wpisał szczegółowo przesyłek poleconych do karty listowej CN 31 lub CN 32 albo do list specjalnych CN 33.
2. Do chwili przedstawienia dowodu przeciwnego, wyznaczony operator wysyłający przesyłkę z zadeklarowaną wartością nie ponosi żadnej odpowiedzialności, jeśli urząd wymiany, któremu przekazano przesyłkę, nie przesłał, najbliższą pocztą po sprawdzeniu, protokołu CN 24 stwierdzającego brak lub naruszenie albo całego pakietu wartościowego, albo samej przesyłki.
3. Jeśli ograbienie lub uszkodzenie przesyłki z zadeklarowaną wartością zostało stwierdzone w kraju przeznaczenia lub w przypadku zwrotu do nadawcy – w kraju nadania, do wyznaczonego operatora tego kraju należy udowodnienie, że:
- 3.1 ani pakiet, koperta lub worek i ich zamknięcie, ani opakowanie i zamknięcie przesyłki nie nosiły widocznych śladów ograbienia lub uszkodzenia;
 - 3.2 stwierdzona w czasie nadania masa nie uległa zmianie.
4. Jeżeli wymieniony w ustępie 3 dowód został dostarczony, żaden z innych zainteresowanych wyznaczonych operatorów nie może uchylić się od swojej części odpowiedzialności, powołując się na fakt, że przekazał przesyłkę następnemu wyznaczonemu operatorowi, a ten nie zgłosił zastrzeżeń.
5. Jeśli przesyłka polecona lub przesyłka z zadeklarowaną wartością zaginęła, została ograbiona lub uszkodzona w okolicznościach związanych z działaniem siły wyższej, wyznaczony operator, na terytorium którego lub w służbach którego powstała szkoda, jest odpowiedzialny wobec wyznaczonego operatora kraju nadania tylko wówczas, gdy obaj wyznaczeni operatorzy przyjmują na siebie ponoszenie ryzyka związanego z działaniem siły wyższej.

Artykuł RL 163

Odzyskiwanie wypłaconych odszkodowań od przewoźników lotniczych

1. Gdy zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie miało miejsce w służbie przewoźnika lotniczego, kwota odszkodowania wypłaconego nadawcy odzyskiwana jest od przewoźnika:
 - 1.1 przez wyznaczonego operatora kraju nadania, jeśli ten reguluje należne opłaty za przewóz bezpośrednio linii lotniczej;
 - 1.2 przez wyznaczonego operatora, który pobrał opłaty za przewóz, jeśli wyznaczony operator kraju nadania nie reguluje bezpośrednio opłat linii lotniczej; kwota odszkodowania wypłaconego nadawcy będzie zwrócona wyznaczonemu operatorowi kraju nadania przez wyznaczonego operatora, który pobrał opłaty za przewóz.

Artykuł RL 164

Zwrot odszkodowania wyznaczonemu operatorowi, który je wypłacił

1. Wyznaczony operator odpowiedzialny lub na rachunek którego dokonano wypłaty powinien zwrócić wyznaczonemu operatorowi wypłacającemu kwotę odszkodowania, opłat i należności przekazanych uprawnionej osobie na podstawie obowiązkowych informacji zamieszczonych na formularzu reklamacyjnym CN 08. Procedury rozliczeniowe, jakich należy przestrzegać, są opisane w artykułach RL 165 i RL 166.

2. Jeżeli odszkodowanie, opłaty i należności, które zostały wypłacone uprawnionej osobie powinny zostać pokryte przez kilku wyznaczonych operatorów, całość odszkodowania, opłat i należności wypłaconych uprawnionej osobie powinna być przekazana wyznaczonemu operatorowi wypłacającemu, przez pierwszego wyznaczonego operatora, który należycie przyjął reklamowaną przesyłkę, ale nie może udowodnić jej prawidłowego przekazania następnej służbie. Do tego wyznaczonego operatora należy dochodzenie od innych współodpowiedzialnych wyznaczonych operatorów zwrotu ewentualnego udziału każdego z nich w odszkodowaniu wypłaconym uprawnionej osobie.

3. Wyznaczony operator, którego odpowiedzialność została należycie ustalona i który początkowo uchylił się od zapłacenia odszkodowania, powinien przyjąć na siebie pokrycie wszystkich dodatkowych kosztów wynikających z nieuzasadnionej zwłoki w płatności.

Artykuł RL 165

Rozliczanie odszkodowań między wyznaczonymi operatorami

1. Jeśli rok po dniu wysłania upoważnienia do wypłaty odszkodowania, wyznaczony operator wypłacający nie obciążył rachunku odpowiedzialnego wyznaczonego operatora, to upoważnienie traktuje się jako niebyłe. Wyznaczony operator, który je otrzymał, nie ma już prawa domagać się zwrotu ewentualnie wypłaconego odszkodowania.

2. Jeżeli odpowiedzialność została uznana, a także w przypadku przewidzianym w artykule RL 158 ustęp 1, kwotę odszkodowania można również pobrać z urzędu od odpowiedzialnego wyznaczonego operatora drogą dowolnego rozliczenia, bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem wyznaczonego operatora, który prowadzi regularnie rozliczenia z odpowiedzialnym wyznaczonym operatorem.

3. Jeżeli nadawca lub adresat odbierze odnalezioną przesyłkę po zwróceniu kwoty wypłaconego odszkodowania, kwotę tę przekazuje się, w ciągu jednego roku, licząc od dnia jej oddania, wyznaczonemu operatorowi lub ewentualnie wyznaczonym operatorom, którzy pokryli szkodę.

4. Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić okresowe rozliczanie odszkodowań wypłaconych uprawnionym osobom, jeśli odszkodowania te zostały uznane za uzasadnione.

5. Wyznaczeni operatorzy kraju nadania i kraju przeznaczenia mogą uzgodnić między sobą, aby całą kwotę odszkodowania obciążać tego wyznaczonego operatora, który powinien dokonać wypłaty uprawnionej osobie.

6. Zwrot kwoty odszkodowania wyznaczonemu operatorowi-wierzycielowi dokonuje się zgodnie z zasadami płatności przewidzianymi w artykule RL 249.

Artykuł RL 166

Rozliczanie należnych sum z tytułu odszkodowania za przesyłki listowe

1. Jeżeli należy obciążyć płatnościami odpowiedzialnych wyznaczonych operatorów, to wyznaczony operator-wierzyciel sporządza miesięcznie lub kwartalnie rachunki CN 48.
2. Rachunek CN 48 przesyła się w dwóch egzemplarzach do wyznaczonego operatora-dłużnika najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską) i nie później niż w ciągu dwóch miesięcy następujących po okresie, którego on dotyczy. Nie sporządza się rachunku zerowego.
3. Po sprawdzeniu i uznaniu, jeden egzemplarz rachunku CN 48 zwraca się do wyznaczonego operatora-wierzyciela, najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy, licząc od dnia wysłania. Jeśli wyznaczony operator-wierzyciel nie otrzymał żadnego sprostowania w wyznaczonym terminie, rachunek uważa się za przyjęty na mocy prawa.
4. W zasadzie, rachunki te powinny być rozliczane oddzielnie. Jednakże, wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić, aby były one rozliczane razem z rachunkami szczegółowymi CN 51 lub z rachunkami ogólnymi CN 52 albo ewentualnie z rachunkami CP 75.

Rozdział 9

Warunki dotyczące przekazywania, kierowania i przyjmowania odsyłek/przesyłek

Artykuł RL 167

Wymiana przesyłek

1. Wyznaczeni operatorzy mogą wysyłać sobie nawzajem, za pośrednictwem jednego lub kilku z nich, zarówno odsyłki zamknięte jak i przesyłki kierowane w tranzycie otwartym, w zależności od potrzeb i wymagań usługi.
2. Jeżeli nadzwyczajne okoliczności zmuszają wyznaczonego operatora do tymczasowego całkowitego lub częściowego zawieszenia świadczenia usług, powinien on niezwłocznie zawiadomić o tym zainteresowanych wyznaczonych operatorów.
3. Jeżeli przewóz ładunku pocztowego w tranzycie przez Państwo członkowskie odbywa się bez udziału wyznaczonego operatora tego Państwa członkowskiego, ta forma tranzytu nie pociąga za sobą odpowiedzialności wyznaczonego operatora Państwa członkowskiego, przez który odbywa się tranzyt.
4. Wyznaczeni operatorzy mogą wysyłać odsyłki lądowo-morskie drogą lotniczą, ze zmniejszonym priorytetem. Wyznaczony operator kraju przeznaczenia podaje urząd wymiany przeznaczenia lub port lotniczy przeznaczenia takich odsyłek.
5. Wszyscy wyznaczeni operatorzy winni dokładać wszelkich starań, aby rejestrować i wymieniać informacje przed wysłaniem oraz dane o otrzymaniu odsyłek, zgodnie z instrukcjami dotyczącymi komunikatów EDI PREDES i RESDES Światowego Związku Pocztowego, dla całości odsyłek i pojemników zawierających przesyłki listowe, w tym zamieszczać dane związane z przesyłkami w przypadku obecności przesyłek z identyfikatorami.

Artykuł RL 168

Pierwszeństwo postępowania z przesyłkami priorytetowymi i przesyłkami lotniczymi

1. Wyznaczeni operatorzy są zobowiązani do kierowania połączeniami lotniczymi, które wykorzystują dla przewozu własnych przesyłek priorytetowych lub przesyłek lotniczych, także przesyłek tego rodzaju otrzymywanych od innych wyznaczonych operatorów.
2. Wyznaczeni operatorzy, którzy nie dysponują służbą lotniczą, kierują przesyłki priorytetowe i przesyłki lotnicze najszybszymi połączeniami wykorzystywanymi przez pocztę. Odnosi się to także do przypadków, kiedy z jakiegokolwiek przyczyny kierowanie drogą lądowo-morską jest korzystniejsze niż kierowanie drogą lotniczą.
3. Każdy wyznaczony operator określa, w ramach swej umowy zawieranej z liniami lotniczymi, termin przekazywania przesyłek wyznaczonemu operatorowi kraju przyjmującego. Pożądane jest, aby termin ten nie przekraczał jednej godziny, a maksymalnie dwóch. Wyznaczony operator kraju przyjmującego stara się przyczyniać do przestrzegania tego ostatniego, przesyłając wyznaczonemu operatorowi kraju wysyłającego wyniki osiągnięć linii lotniczych w stosunku do przewidzianego terminu.
4. Wyznaczeni operatorzy podejmują wszelkie niezbędne działania w celu:
 - 4.1 zapewnienia najlepszych warunków przyjęcia i dalszego kierowania odsyłek zawierających przesyłki priorytetowe i przesyłki lotnicze;
 - 4.2 dbania o przestrzeganie porozumień zawieranych z przewoźnikami dotyczących priorytetu należnego takim odsyłkom;
 - 4.3 przyspieszenia czynności związanych z przeprowadzeniem kontroli celnej przesyłek priorytetowych i przesyłek lotniczych adresowanych do ich kraju;
 - 4.4 ograniczenia do minimum czasu niezbędnego do kierowania do krajów przeznaczenia przesyłek priorytetowych i przesyłek lotniczych nadanych w ich kraju oraz do doręczenia adresatom przesyłek priorytetowych i przesyłek lotniczych nadchodzących z zagranicy; pojedyncze przesyłki, które nadchodzą w odsyłce priorytetowej lub w listowej odsyłce lotniczej i na których nie ma oznaczeń dotyczących przewozu priorytetowego lub lotniczego określonych w artykule RL 125, powinny jednak być uważane za przesyłki priorytetowe lub przesyłki lotnicze i zostać umieszczone w strumieniu przesyłek krajowych poczty priorytetowej lub poczty lotniczej wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia.
5. Wyznaczeni operatorzy krajów tranzytowych i krajów przeznaczenia powinni jednakowo traktować przesyłki priorytetowe i przesyłki lotnicze; wyznaczeni operatorzy powinni także w ten sam sposób traktować lądowo-morskie przesyłki LC, jeśli nadawcy nie udostępnia się żadnej lepszej usługi. Podobnie, nie powinno być żadnej różnicy co do szybkości opracowywania między przesyłkami niepriorytetowymi, lądowo-morskimi przesyłkami AO i przesyłkami S.A.L.

Artykuł RL 169

Odsyłki

1. Odsyłki dzieli się następująco:
 - 1.1 „Odsyłki lotnicze” (po francusku: „Dépêches-avion”, po angielsku: „Airmails”), przewożone drogą lotniczą z zachowaniem priorytetu. Odsyłki lotnicze mogą zawierać przesyłki lotnicze i przesyłki priorytetowe.

- 1.2 „Odsyłki priorytetowe” (po francusku: „Dépêches prioritaires”, po angielsku: „Priority mails”), przewożone drogą lądowo-morską, ale mające taki sam priorytet jak odsyłki lotnicze. Odsyłki priorytetowe mogą zawierać przesyłki priorytetowe i przesyłki lotnicze.
 - 1.3 „Odsyłki lądowo-morskie przewożone drogą lotniczą (S.A.L.)” (po francusku: „Dépêches-surface transportées par voie aérienne (S.A.L.)”, po angielsku: „Surface airlifted S.A.L. mails”), które zawierają przesyłki S.A.L. i przesyłki niepriorytetowe.
 - 1.4 „Odsyłki lądowo-morskie” (po francusku: „Dépêches-surface”, po angielsku: „Surface mails”), które zawierają przesyłki lądowo-morskie i przesyłki niepriorytetowe.
2. Odsyłki przewożone drogą lotniczą i drogą lądowo-morską zawierające tylko przesyłki nadawane w dużych ilościach nazywa się „odsyłkami masowymi” (po francusku: „dépêches de courrier en nombre”, po angielsku: „bulk mails”).
- 2.1 Postanowienia niniejszego Regulaminu, mające zastosowanie do odsyłek wymienionych od ustępu 1 punkt 1 do ustępu 1 punkt 4, stosuje się także do odsyłek masowych przewożonych tą samą drogą lub tym samym sposobem kierowania, o ile nie przewidziano wyraźnie szczególnych postanowień.
3. Wymiana odsyłek odbywa się pomiędzy urzędami zwanymi „urzędami wymiany”. Za każdym razem gdy urząd wymiany powinien być wpisany na formularzu pocztowym, należy to zrobić zgodnie z zasadami podanymi w normie technicznej S34 Światowego Związku Pocztowego (rejestrowanie węzłów opracowujących pocztę międzynarodową (CTCI)). Przewiduje ona umieszczenie:
- 3.1 nazwy urzędu wymiany;
 - 3.2 nazwy wyznaczonego operatora, któremu podlega urząd wymiany;
 - 3.3 na identyfikatorach posiadających kod kreskowy, kod S34 pozwalający zidentyfikować urząd wymiany.
4. Wszystkie urzędy wymiany powinny być zarejestrowane w wykazie kodów węzłów opracowujących pocztę międzynarodową przez wyznaczonego operatora, któremu podlegają. Wykaz ten jest publikowany na stronie internetowej Światowego Związku Pocztowego.
5. Na wszystkich formularzach, urząd wymiany jest oznaczony za pomocą jego nazwy i nazwy wyznaczonego operatora, któremu podlega, w taki sposób, w jaki jest to publikowane w wyżej wymienionym wykazie kodów.
6. Na identyfikatorach posiadających kod kreskowy, kod S34 służy do identyfikacji każdego urzędu wymiany. Wyznaczeni operatorzy powinni posiadać w swych bazach danych wykaz operatorów, którym podlega każdy węzeł z przypisanym kodem.

Artykuł RL 170

Wymiana w odsyłkach zamkniętych

1. Odsyłki zamknięte powinny być sporządzane natychmiast, gdy liczba przesyłek wysyłanych w odsyłce lub w ciągu dnia (jeśli dokonuje się kilku wysyłek w ciągu dnia) przeszkadza przesyłaniu przesyłek kierowanych w tranzycie otwartym w warunkach przewidzianych w artykule RL 171.
2. Wymianę przesyłek w odsyłkach zamkniętych reguluje wspólne porozumienie zawarte między zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami. O ewentualnych zmianach

w kierowaniu wyznaczony operator kraju wysyłającego powiadamia wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia jak najwcześniej i jeśli możliwe przed datą wprowadzenia zmiany w życie.

3. Aby uczestniczyć w dobrym jakościowo kierowaniu poczty, każdy wyznaczony operator powinien sporządzać co najmniej trzy priorytetowe odsyłki listowe w ciągu tygodnia do każdego miejsca przeznaczenia. Jeżeli ilość i masa przesyłek nie uzasadniają takiej częstotliwości, należy przewidzieć kierowanie w tranzycie otwartym.

4. Wyznaczeni operatorzy, za których pośrednictwem wysyła się odsyłki zamknięte powinni zostać powiadomieni we właściwym czasie.

5. W przypadku gdy wyjątkowo duża liczba przesyłek zwykłych lub poleconych ma być wysłana do kraju, do którego poczta jest zwykle kierowana w tranzycie otwartym, wyznaczony operator kraju nadania jest upoważniony do sporządzenia odsyłek zamkniętych adresowanych do urzędów wymiany w kraju przeznaczenia. Wyznaczony operator kraju nadania uprzedza o tym wyznaczonych operatorów krajów tranzytowych i przeznaczenia.

Artykuł RL 171

Tranzyt otwarty

1. Przekazywanie wyznaczonemu operatorowi kraju pośredniczącego przesyłek kierowanych w tranzycie otwartym należy ściśle ograniczyć do przypadków, gdy sporządzanie odsyłek zamkniętych do kraju przeznaczenia nie znajduje uzasadnienia. Przekazywanie w tranzycie otwartym przesyłek nie powinno być stosowane do krajów przeznaczenia, jeśli średnia masa przesyłek przekracza regularnie 3 kilogramy w odsyłce lub w ciągu dnia (jeśli dokonuje się kilku wysyłek w ciągu dnia) i nie powinno być stosowane do worków M.

2. Wyznaczony operator kraju wysyłającego powinien porozumieć się z wyznaczonymi operatorami krajów pośredniczących, aby wiedzieć czy może on przysyłać za ich pośrednictwem swe przesyłki kierowane w tranzycie otwartym do danych miejsc przeznaczenia i powiadomić zainteresowanych wyznaczonych operatorów o dacie rozpoczęcia wysyłania poczty w tranzycie otwartym. Przesyłki wysyłane w tranzycie otwartym należy, w miarę możliwości, wysyłać do wyznaczonego operatora, który sporządza odsyłki do wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia.

3. Przesyłki przekazywane w tranzycie otwartym kierowane drogą lądowo-morską podlegają opłatom tranzytowym obliczanym zgodnie z postanowieniami artykułu RL 208.

4. Przesyłki lotnicze i przesyłki S.A.L. przekazywane w tranzycie otwartym kierowane normalną drogą lotniczą podlegają opłatom tranzytowym obliczanym zgodnie z postanowieniami artykułu RL 236.

5. W przypadku braku specjalnego porozumienia, wszystkie przesyłki nadane na pokładzie statku i niewłączone do zamkniętej odsyłki wymienionej w artykule 19 Konwencji, powinny być przekazane przez pracownika statku bezpośrednio do urzędu pocztowego w porcie, bez względu na to czy przesyłki te zostały ostemplowane na pokładzie czy też nie.

6. W przypadku braku specjalnego porozumienia, przesyłki wysyłane w tranzycie otwartym powinny być umieszczone w wiązankach w następujący sposób:

- 6.1 przesyłki priorytetowe przesyłane drogą lotniczą i przesyłki lotnicze łączy się w wiązanki oznaczone kartkami wiązankowymi CN 25;
 - 6.2 przesyłki priorytetowe przesyłane drogą lądowo-morską, przesyłki niepriorytetowe i przesyłki lądowo-morskie łączy się w wiązanki oznaczone kartkami wiązankowymi CN 26.
7. Jeśli liczba przesyłek i ich opakowanie na to pozwalają, przesyłki wysyłane w tranzycie otwartym do jednego wyznaczonego operatora powinny zostać podzielone według krajów przeznaczenia. Łączy się je w wiązanki oznaczone kartką z napisaną literami alfabetu łacińskiego nazwą każdego z krajów.

Artykuł RL 172

Drogi i sposoby przekazywania przesyłek z zadeklarowaną wartością

- 1. Na podstawie tablic CN 27 otrzymanych od odpowiednich operatorów, każdy wyznaczony operator określa drogi przesyłania swoich przesyłek z zadeklarowaną wartością.
- 2. W obrocie między krajami oddzielonymi od siebie jedną lub kilkoma służbami pośredniczącymi, przesyłki z zadeklarowaną wartością powinny być kierowane najkrótszą drogą. Jednakże, zainteresowani wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić tranzyt otwarty drogami okrężnymi, jeśli przesyłanie najkrótszą drogą nie gwarantowałoby odpowiedzialności na całej trasie.
- 3. Stosownie do wymagań służby, przesyłki z zadeklarowaną wartością mogą być wysyłane w odsyłkach zamkniętych. Mogą być także przekazywane w tranzycie otwartym pierwszemu wyznaczonemu operatorowi kraju pośredniczącego, jeśli jest on w stanie zapewnić przesyłanie na warunkach określonych w tablicach CN 27.
- 4. Wyznaczeni operatorzy kraju nadania i kraju przeznaczenia mogą uzgodnić między sobą wymianę przesyłek z zadeklarowaną wartością w odsyłkach zamkniętych za pośrednictwem służb jednego lub kilku krajów pośredniczących, niezależnie od tego, czy dany kraj wykonuje usługę przesyłek z zadeklarowaną wartością czy też nie. Wyznaczeni operatorzy krajów pośredniczących powinni być powiadomieni co najmniej na jeden miesiąc przed rozpoczęciem usługi.

Artykuł RL 173

Sporządzanie odsyłek

- 1. Sporządzanie wiązanek
 - 1.1 Wszystkie zwykłe przesyłki, które mogą być umieszczone w wiązankach, dzieli się według ich formatu (przesyłki standardowe, duże koperty i inne przesyłki) i układa stroną adresową w tym samym kierunku. Wyznaczeni operatorzy stosujący system klasyfikacji oparty na zawartości, przewidziany w artykule 12 ustęp 3 Konwencji, sporządzają wiązanki w podziale na następujące rodzaje przesyłek:
 - 1.1.1 listy i kartki pocztowe;
 - 1.1.2 gazety i czasopisma wymienione w artykule RL 184 ustęp 5 i ustęp 7;
 - 1.1.3 inne przesyłki AO.
 - 1.2 Wiązanki oznacza się kartkami z napisaną literami alfabetu łacińskiego nazwą urzędu przeznaczenia lub urzędu dosyłającego przesyłki umieszczone w wiązankach. Kartki CN 25 używa się w przypadku przesyłek priorytetowych

- przesyłanych drogą lotniczą lub przesyłek lotniczych, a kartki CN 26 w przypadku przesyłek priorytetowych przesłanych drogą lądowo-morską, przesyłek niepriorytetowych lub przesyłek lądowo-morskich.
- 1.3 Przesyłki nieopłacone lub niedostatecznie opłacone umieszcza się w oddzielnych wiązkach, które należy wkładać do worka zawierającego kartę listową. Na kartce wiązankowej odciska się stempelek „T”.
 - 1.4 Grubość wiązanek z przesyłkami standardowymi ograniczona jest do 150 mm po związaniu. Masa wiązanek z przesyłkami niestandardowymi nie może przekraczać 5 kilogramów.
 - 1.5 Przesyłki priorytetowe i listy noszące ślady otwierania, naderwania lub uszkodzenia powinny być zaopatrzone w adnotację stwierdzającą ten fakt i odcisk datownika urzędu, który to stwierdził. Ponadto, jeśli bezpieczeństwo zawartości przesyłek tego wymaga, przesyłki umieszcza się najlepiej w przezroczystej kopercie lub w nowym opakowaniu, na którym należy odtworzyć dane znajdujące się na kopercie.
2. Formowanie worków
 - 2.1 Odsyłki, łącznie z tymi, które składają się tylko z próżnych worków, umieszcza się w workach, których liczba powinna być ograniczona do niezbędnego minimum. Worki te powinny być w dobrym stanie zapewniającym ochronę ich zawartości. Każdy worek powinien być oznaczony chorągiewką.
 - 2.2 Worki zamyka się, najlepiej za pomocą ołowianych plomb. Zamknięcia mogą być wykonane także z lekkiego metalu lub tworzywa sztucznego. Zamknięcie powinno być tak wykonane, aby nie można go było otworzyć lub naruszyć bez pozostawienia śladów. Odciski umieszczane na zamknięciach powinny w sposób bardzo czytelny odtwarzać, literami alfabetu łacińskiego, nazwę urzędu pochodzenia lub oznaczenie wystarczające do zidentyfikowania tego urzędu. Jednak, jeżeli wyznaczony operator kraju pochodzenia sobie tego życzy, odciski umieszczane na zamknięciach mogą odtwarzać jedynie nazwę wyznaczonego operatora kraju pochodzenia.
 - 2.3 Jeśli na zamknięciach podany jest numer oraz kraj wysyłający i gdy chodzi o worki z czerwoną chorągiewką, wyżej wymieniony numer może być wpisany również do kart listowych CN 31 lub CN 32 i w danym przypadku do listy specjalnej CN 33.
 - 2.4 Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ustępie 2 punkt 4.1, do sporządzania odsyłek lotniczych używa się worków całkowicie niebieskich lub z szerokimi paskami w kolorze niebieskim. W przypadku braku specjalnego porozumienia między zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami, worki lotnicze mogą być także używane do odsyłek priorytetowych. Do sporządzania odsyłek lądowo-morskich lub odsyłek lądowo-morskich przewożonych drogą lotniczą używa się worków lądowo-morskich w kolorze innym niż kolor worków lotniczych (na przykład w kolorze beżowym, brązowym, białym i tym podobne). Wyznaczeni operatorzy krajów przeznaczenia powinni jednak sprawdzać wszystkie chorągiewki worków w celu zagwarantowania właściwego opracowania przesyłek.
 - 2.4.1 Wyznaczeni operatorzy, którzy wykorzystują zwykłe worki pocztowe do różnego użytku mogą posługiwać się takimi workami do sporządzania wszystkich rodzajów powyższych odsyłek, pod warunkiem, że rodzaj poczty przewożonej w workach tego typu będzie podany prawidłowo na chorągiewkach worków.
 - 2.5 Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić dwustronnie, że będą wykorzystywać specjalne worki lotnicze lub pojemniki, takie jak kasety i tym podobne, odpowiednio oznakowane dla wyróżnienia, że zawierają tylko przesyłki ekspresowe.
 - 2.6 Na workach powinna być wyraźnie podana, literami alfabetu łacińskiego, nazwa urzędu lub kraju pochodzenia oraz powinien znaleźć się napis „Postes” („Pocztowe”) lub każdy inny podobny wyróżniający je jako odsyłki pocztowe.
 - 2.7 Jeśli liczba lub wielkość przesyłek wymaga użycia więcej niż jednego worka, należy stosować, o ile to możliwe, oddzielne worki:

- 2.7.1 dla listów i kartek pocztowych;
- 2.7.2 w danym przypadku dla gazet i czasopism wymienionych w artykule RL 184 ustęp 5 i ustęp 7;
- 2.7.3 dla innych przesyłek AO;
- 2.7.4 w danym przypadku dla pakietów; chorągiewki tych ostatnich worków oznaczają się uwagą „Petits paquets” („Pakieciki”).
- 2.8 Pakiet lub worek z przesyłkami poleconymi lub z przesyłkami z zadeklarowaną wartością umieszcza się w jednym z worków z listami lub w oddzielnym worku; worek zewnętrzny powinien w każdym przypadku być oznaczony chorągiewką w kolorze czerwonym. Jeśli jest kilka worków z przesyłkami poleconymi lub z przesyłkami z zadeklarowaną wartością, wszystkie te worki powinny być oznaczone chorągiewką w kolorze czerwonym.
- 2.9 Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić dwustronnie, aby nie umieszczać przesyłek zwykłych w worku zawierającym kartę listową, ale rezerwować ten worek wyłącznie dla przesyłek poleconych, przesyłek z zadeklarowaną wartością i przesyłek ekspresowych.
- 2.10 Masa każdego worka nie może w żadnym przypadku przekroczyć 30 kilogramów.
- 3. Sporządzanie pakietów lub kopert
- 3.1 W przypadku braku specjalnego porozumienia, odesyłki o małej objętości pakuje się tylko w mocny papier tak, aby zapobiec jakimkolwiek uszkodzeniom zawartości.
- 3.2 Pakiety należy związać sznurkiem, opieczetować, zamknąć plombą ołowianą lub zamknięciem wykonanym z lekkiego metalu albo z tworzywa sztucznego.
- 3.3 Jeśli pakiety zawierają tylko przesyłki zwykłe, można je zamknąć za pomocą nagumowanych pieczęci posiadających wydrukowane oznaczenie urzędu pochodzenia.
- 3.4 Do odesyłek lotniczych zawierających przesyłki priorytetowe i przesyłki lotnicze wysyłane w małej ilości można wykorzystać koperty CN 28. Koperty wykonuje się albo z mocnego papieru w kolorze niebieskim albo z tworzywa sztucznego lub z innego materiału, oznaczonych niebieską nalepką.
- 3.5 Niewielkie ilości przesyłek priorytetowych i przesyłek lotniczych nadanych na krótko przed odlotem samolotu w urzędach pocztowych zlokalizowanych w portach lotniczych mogą być wysyłane w kopercie CN 28. Procedurę tę stosuje się tylko przy wysyłce do urzędów wymiany wyznaczonych operatorów krajów przeznaczenia, którzy wyrazili zgodę na przyjmowanie sporządzonych w ten sposób odesyłek lotniczych.
- 4. Worki zbiorcze. Przewóz w kontenerach
- 4.1 Urzędy wymiany włączają, o ile to możliwe, wszystkie otrzymane odesyłki o małych wymiarach (pakiety lub worki), przeznaczone do danego urzędu, do swoich własnych odesyłek kierowanych do tego urzędu.
- 4.2 Jeśli uzasadnia to liczba worków o małej masie, liczba kopert lub pakietów, które mają być przewiezione na tej samej trasie lotniczej, stosuje się w miarę możliwości worki zbiorcze. Są one przygotowywane przez urzędy pocztowe zobowiązane do przekazania odesyłek lotniczych linii lotniczej zapewniającej przewóz. Na chorągiewkach worków zbiorczych powinno znaleźć się bardzo wyraźne oznaczenie „Sac collecteur” („Worek zbiorczy”). Zainteresowani wyznaczeni operatorzy uzgadniają między sobą, jaki adres umieszcza się na tych chorągiewkach.
- 4.3 W celu przewiezienia odesyłek, można je umieszczać w kontenerach, pod warunkiem zawarcia specjalnego porozumienia między zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami co do sposobów użycia tych kontenerów.

- 4.4 Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić dwustronnie, że będą dokonywali wymiany odsyłek w pojemnikach innych niż worki (na przykład kasety, palety i tym podobne), jeśli to ułatwi czynności związane z opracowywaniem przesyłek i ochroni ich stan.

Artykuł RL 174

Karta listowa

1. Do każdej odsyłki dołącza się kartę listową CN 31, z wyjątkiem odsyłek masowych i odsyłek, dla których przewiduje się bezpośredni dostęp do obrotu krajowego. Kartę listową umieszcza się w kopercie oznaczonej wyraźnym napisem „Feuille d’avis” („Karta listowa”). Koperta jest w kolorze różowym, jeśli odsyłka zawiera przesyłki z zadeklarowaną wartością i w kolorze niebieskim, jeśli ich nie zawiera. Kopertę przytwierdza się do zewnętrznej powierzchni pakietu lub worka z przesyłkami poleconymi. Jeśli nie ma przesyłek poleconych, kopertę przyczepia się, w miarę możliwości, do wiązanki z przesyłkami zwykłymi.

2. Do odsyłek masowych dołącza się kartę listową CN 32, zgodnie z postanowieniami artykułu RL 182.

3. Jeśli chodzi o odsyłki, dla których przewiduje się bezpośredni dostęp do obrotu krajowego, wyznaczeni operatorzy uzgadniają między sobą dokumentację, jakiej będą używać. Może tutaj chodzić o zmienioną kartę listową CN 31 lub inny przyjęty wspólnie dokument, taki jak wykaz dotyczący poczty krajowej.

4. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w artykułach RL 178 ustęp 1 i RL 179 ustęp 2, gdy odsyłka nie zawiera przesyłek poleconych ani przesyłek z zadeklarowaną wartością, wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić dwustronnie, aby karta listowa była przytwierdzona do zewnętrznej strony jednego z worków odsyłki i była umieszczona w mocnej, wodoodpornej kieszonce wytrzymującej trudne warunki przewozu.

5. W obrocie między krajami, których wyznaczeni operatorzy tak uzgodnili, wysyłający urząd wymiany przesyła drogą lotniczą jeden egzemplarz formularza CN 31 do urzędu wymiany przeznaczenia. Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić w specjalnych porozumieniach, aby do odsyłek zawierających tylko próżne worki nie dołączać karty listowej.

6. Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić, dwustronnie lub wielostronnie, wymianę kart listowych lub danych związanych z nimi drogą elektroniczną. W takim przypadku, mogą oni zdecydować, że odsyłkom, które wymieniają nie musi towarzyszyć karta listowa CN 31 w formie papierowej.

7. Urząd wysyłający wypełnia kartę listową, wpisując wszystkie niezbędne dane w następujący sposób:

7.1 Nagłówek: w przypadku braku specjalnego porozumienia, urzędy wysyłające numerują karty listowe według rocznej kolejności odnoszącej się do każdego urzędu przeznaczenia, oddzielnie dla przesyłek lądowo-morskich, przesyłek S.A.L. i przesyłek lotniczych lub dla przesyłek priorytetowych i niepriorytetowych. Każda odsyłka powinna mieć zatem swój odrębny numer. Przy pierwszej wysyłce w danym roku, karta powinna posiadać, oprócz numeru bieżącej odsyłki także numer ostatniej odsyłki z roku poprzedniego. Gdy zaprzestaje się wysyłania odsyłek, urząd wysyłający umieszcza, obok numeru ostatniej odsyłki, napis „Dernière dépêche” („Ostatnia odsyłka”).

- 7.2 Tablica 1: wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić, aby w tablicy 1 kart listowych wpisywać tylko worki oznaczone czerwoną chorągiewką.
- 7.3 Tablica 3: w tablicy 3 kart listowych należy wpisać ogólną liczbę przesyłek poleconych, obejmujących zarówno przesyłki wpisane indywidualnie jak i przesyłki wpisane sumarycznie oraz ogólną liczbę przesyłek z zadeklarowaną wartością umieszczonych w odsyłce.
- 7.4 Liczbę służbowych przesyłek poleconych oraz służbowych przesyłek z zadeklarowaną wartością i przesyłek zwracanych do miejsca pochodzenia, wolnych od opłat końcowych podaje się w tablicy 3 w kolumnie zatytułowanej „Liczba przesyłek wolnych od opłat końcowych”.
- 7.5 Tablica 4: w tablicy tej wpisuje się, z jednej strony, liczbę worków użytych przez wyznaczonego operatora kraju wysyłającego, a z drugiej strony, liczbę worków zwracanych wyznaczonemu operatorowi kraju przeznaczenia. W danym przypadku, należy oddzielnie wpisać liczbę worków próżnych należących do wyznaczonego operatora innego niż ten, do którego kieruje się odsyłkę, podając tego innego wyznaczonego operatora. Jeśli dwóch wyznaczonych operatorów uzgodni wpisywanie tylko worków oznaczonych czerwoną chorągiewką (ustęp 7 punkt 2), to w tablicy 4 nie należy wpisywać liczby worków użytych do sporządzenia odsyłki i liczby próżnych worków należących do wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia. Jeśli odsyłka zawiera przesyłki CCRI (IBRS), należy wypełnić pole zatytułowane „Autres indications” („Inne wskazówki”), podając oddzielnie liczbę oraz masę worków i wiązanek CCRI (IBRS), a także ogólną liczbę przesyłek CCRI (IBRS). Obecność przesyłek zwykłych lub poleconych za pobraniem powinna zostać oznaczona w odpowiednim polu zarówno w przypadku wpisywania indywidualnego jak i sumarycznego.
- 7.6 Jeśli wyznaczeni operatorzy uzgodnią dwustronnie dokonywanie wymiany odsyłek w pojemnikach innych niż worki, powinni wpisywać do karty listowej CN 31 liczbę i masę każdego rodzaju pojemnika. Należy wówczas wybrać miejsce na formularzu CN 31 na wpisanie tej informacji.
- 7.7 Jeśli wyznaczeni operatorzy dwustronnie uzgodnią dzielenie swych wysyłanych odsyłek poczty zagranicznej według formatu, liczba pojemników i ich masa według formatu może być podawana w karcie listowej CN 31. W tym przypadku, na formularzu CN 31 pojawia się postanowienie dotyczące zapisywania informacji związanych z formatami.
8. Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić między sobą wprowadzenie dodatkowych tablic lub rubryk na karcie listowej albo dokonanie zmian tablic w zależności od ich potrzeb, gdy uważają to za konieczne.
9. W przypadku wysyłanych do danego kraju przeznaczenia przesyłek kierowanych w transzycie otwartym drogą lądowo-morską o masie większej niż 3 kilogramy w odsyłce lub w ciągu dnia, wyznaczony operator kraju tranzytowego jest upoważniony do sporządzenia dla każdego z krajów karty listowej CN 31, której kopię wysyła do wyznaczonego operatora kraju nadania.
10. Jeśli urząd wymiany nie ma żadnej przesyłki do wysłania do odpowiedniego urzędu, a na mocy specjalnego porozumienia zawartego między zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami nie numeruje się kart listowych, to przy następnej odsyłce przesyła się próżną kartę listową. W przypadku numerowania odsyłek w ciągu roku, nie wysyła się próżnej karty listowej.

Artykuł RL 175

Przekazywanie przesyłek poleconych

1. Przy przekazywaniu przesyłek poleconych wpisuje się je indywidualnie na odwrotnej stronie karty listowej. Można stosować jedną lub więcej list specjalnych CN 33 bądź zamiast wpisu umieszczanego na odwrocie karty listowej bądź jako jej uzupełnienie. Stosowanie list specjalnych jest obowiązkowe, jeśli żąda tego wyznaczony operator kraju przeznaczenia. Listy specjalne powinny mieć ten sam numer odsyłki, jaki jest wpisany do karty listowej odpowiedniej odsyłki. Jeśli używa się kilku list specjalnych, powinny one ponadto być oznaczone kolejnymi numerami właściwymi dla każdej odsyłki. Liczba przesyłek poleconych, które mogą być wpisane na pojedynczą listę specjalną lub na odwrotnej stronie karty listowej jest ograniczona liczbą rubryk znajdujących się na odpowiednim formularzu. Ogólną liczbę przesyłek poleconych zamieszczonych w odsyłce należy wpisać do tablicy 3 karty listowej.
2. Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić między sobą sumaryczne wpisywanie przesyłek poleconych. Ogólną liczbę przesyłek poleconych zamieszczonych w odsyłce wpisuje się do tablicy 3 karty listowej. Jeśli odsyłka składa się z kilku worków z przesyłkami poleconymi, każdy worek, z wyjątkiem worka, do którego włożona jest karta listowa, powinien zawierać listę specjalną CN 33, podającą słownie i cyframi w odpowiednich miejscach ogólną liczbę przesyłek poleconych znajdujących się w tym worku. Liczbę przesyłek poleconych umieszczonych w worku zawierającym kartę listową podaje się w przeznaczonym do tego celu polu w tablicy 6 karty listowej.
3. Przesyłki polecane i ewentualnie listy specjalne przewidziane w ustępie 1 łączy się w jeden lub kilka pakietów lub oddzielnych worków, które powinny być odpowiednio opakowane lub zamknięte i opieczętowane lub zaplombowane, w sposób chroniący zawartość. Sporządzone w ten sposób worki i pakiety można zastąpić workami wykonanymi z tworzywa sztucznego zamykanymi za pomocą zgrzewania na gorąco. Przesyłki polecane układa się w każdym pakiecie według ich kolejności wpisywania. Jeśli używa się jednej lub kilku list specjalnych, każdą z nich umieszcza się w wiązance z przesyłkami poleconymi, których dotyczy i wkłada się ją na wierzchu pierwszej przesyłki tej wiązanki. Jeśli używa się kilku worków, każdy z nich powinien zawierać listę specjalną, w której wpisane są przesyłki umieszczone w tym worku.
4. Z zastrzeżeniem porozumienia zawartego między zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami i gdy wielkość przesyłek poleconych na to pozwala, przesyłki te można umieścić w specjalnej kopercie zawierającej kartę listową. Koperta ta powinna być zapieczętowana.
5. W żadnym przypadku przesyłki polecane nie mogą być umieszczone w tej samej wiązance, co przesyłki zwykłe.
6. W miarę możliwości, jeden worek nie powinien zawierać więcej niż 600 przesyłek poleconych.
7. Jeśli polecane przesyłki za pobraniem są wpisywane indywidualnie na odwrotnej stronie karty listowej CN 31 lub do listy specjalnej CN 33, należy wpisać słowo „Remboursement” („Pobranie”) lub skróconą formę „Remb” obok informacji o przesyłce w kolumnie „Observations” („Uwagi”).
8. Polecony worek M wpisuje się jako jedną przesyłkę poleconą w tablicy 6 lub na odwrotnej stronie karty listowej CN 31 albo na liście specjalnej CN 33. W kolumnie „Observations” („Uwagi”) należy wpisać literę „M”.

9. Wyznaczeni operatorzy mogą wprowadzić systemy do generowania danych dotyczących elektronicznego potwierdzenia przekazywania i uzgodnić wymianę tych danych z wyznaczonymi operatorami kraju nadania przesyłek.

Artykuł RL 176

Przekazywanie przesyłek z poświadczonym doręczeniem

1. Przesyłki z poświadczonym doręczeniem przekazuje się w taki sam sposób, jak przesyłki zwykłe.

Artykuł RL 177

Przekazywanie przesyłek z zadeklarowaną wartością

1. Wysyłający urząd wymiany wpisuje przesyłki z zadeklarowaną wartością do kart wartościowych CN 16 wypełniając pola formularza wszystkimi niezbędnymi danymi. W przypadku przesyłek za pobraniem, należy wpisać słowo „Remboursement” („Pobranie”) lub skróconą formę „Remb” obok informacji o przesyłce w kolumnie „Observations” („Uwagi”).

2. Przesyłki z zadeklarowaną wartością tworzą z kartą wartościową lub z kartami wartościowymi jeden lub kilka specjalnych pakietów związanych ze sobą sznurkiem. Pakiety opakuje się mocnym papierem, obwiązuje na zewnątrz sznurkiem, lakuje na wszystkich zagięciach, odciskając pieczęć wysyłającego urzędu wymiany. Pakiety te oznacza się napisem „Valeurs déclarées” („Zadeklarowane wartości”).

3. Zamiast umieszczać przesyłki z zadeklarowaną wartością w pakiecie, można je włożyć do koperty wykonanej z mocnego papieru, zamkniętej za pomocą pieczęci lakowych.

4. Pakiety lub koperty z przesyłkami z zadeklarowaną wartością mogą być także zamykane za pomocą nagumowanych pieczęci posiadających wydrukowane oznaczenie wyznaczonego operatora kraju pochodzenia odsyłki. Odcisk datownika urzędu wysyłającego należy umieścić na nagumowanej pieczęci w taki sposób, aby znajdował się on jednocześnie na tej pieczęci jak i na opakowaniu. Tego sposobu zamknięcia nie stosuje się, jeśli wyznaczony operator kraju przeznaczenia odsyłki wymaga lakowania lub plombowania pakietów lub kopert z przesyłkami z zadeklarowaną wartością.

5. Jeśli jest to uzasadnione liczbą lub wielkością przesyłek z zadeklarowaną wartością, mogą być one umieszczone w worku odpowiednio zamkniętym i zalakowanym lub zaplombowanym.

6. Pakiet, kopertę lub worek z przesyłkami z zadeklarowaną wartością wkłada się do pakietu lub worka zawierającego przesyłki polecone, a w przypadku ich braku, do pakietu lub worka, który zwykle zawierałby takie przesyłki. Jeśli przesyłki polecone są umieszczone w kilku workach, to pakiet, kopertę lub worek z przesyłkami z zadeklarowaną wartością należy włożyć do worka, do którego szyjki jest przytwierdzona specjalna koperta zawierająca kartę listową.

7. Worek zewnętrzny zawierający przesyłki z zadeklarowaną wartością powinien być w doskonałym stanie i jeśli możliwe, przy górnej krawędzi należy umieścić kołnierz uniemożliwiający niedozwolone otwarcie worka bez pozostawienia widocznych śladów.

8. Ogólną liczbę przesyłek z zadeklarowaną wartością zamieszczonych w odsyłce należy wpisać do tablicy 3 karty listowej.

9. Wyznaczeni operatorzy mogą wprowadzić systemy do generowania danych dotyczących elektronicznego potwierdzenia przekazywania i uzgodnić wymianę tych danych z wyznaczonymi operatorami kraju nadania przesyłek.

Artykuł RL 178

Przekazywanie przekazów pocztowych i niepoleconych przesyłek za pobraniem

1. Przekazy pocztowe wysyłane w stanie otwartym łączy się w odrębną wiązanekę, którą należy umieścić w pakiecie lub w worku zawierającym przesyłki polecone albo ewentualnie w pakiecie lub w worku zawierającym przesyłki z zadeklarowaną wartością. Tak samo postępuje się z niepoleconymi przesyłkami za pobraniem. Jeśli odsyłka nie zawiera ani przesyłek poleconych, ani przesyłek z zadeklarowaną wartością, przekazy i w danym przypadku niepolecone przesyłki za pobraniem umieszcza się w kopercie zawierającej kartę listową lub wraz z kartą sporządza się wiązanekę.

2. Obecność niepoleconych przesyłek za pobraniem oznacza się, w zależności od przypadku, w części 4 karty listowej CN 31 lub w części 3 karty listowej CN 32.

Artykuł RL 179

Przekazywanie przesyłek ekspresowych

1. Obecność przesyłek ekspresowych oznacza się literą X w odpowiednim polu w tablicy 4 karty listowej CN 31 (w tablicy 3 karty listowej CN 32).

2. Przesyłki ekspresowe łączy się w oddzielne wiązanekę zaopatrzone w kartkę oznaczoną napisem „Exprès” („Ekspres”) w sposób podany w artykule RL 136. Wiązanekę te należy umieścić, o ile to możliwe, w odrębnych pojemnikach. Jeśli nie jest to możliwe, powinny one zostać włożone do pojemnika zawierającego kartę listową.

3. Polecone przesyłki ekspresowe układa się według ich kolejności wraz z innymi przesyłkami poleconymi. Oznaczenie „Exprès” („Ekspres”) umieszcza się w kolumnie „Observations” („Uwagi”) na odwrotnej stronie karty listowej lub w listach specjalnych CN 33, obok wpisu dotyczącego każdej z nich. W przypadku kartowania sumarycznego, obecność takich przesyłek poleconych oznacza się także za pomocą litery X umieszczonej w odpowiednim polu w tablicy 4 karty listowej. Podobne oznaczenie umieszcza się w kolumnie „Observations” („Uwagi”) kart wartościowych CN 16, obok wpisu dotyczącego przesyłek z zadeklarowaną wartością, które mają być doręczane ekspresem.

Artykuł RL 180

Przekazywanie przesyłek CCRI (IBRS)

1. Wyznaczeni operatorzy zapewniający świadczenie usługi CCRI (IBRS) wyznaczają urząd wymiany przeznaczenia specjalizujący się w opracowywaniu odsyłek zawierających przesyłki CCRI (IBRS). Jeśli jest to uzasadnione względami operacyjnymi, wyznaczeni operatorzy mogą wyznaczyć do tego celu kilka urzędów wymiany.

2. Przesyłki CCRI (IBRS) łączy się w oddzielne wiązanekę. Na kartce wiązankowej CN 25 umieszcza się oznaczenie „CCRI” (lub „IBRS”) i podaje się liczbę przesyłek. Wiązanekę z

przesyłkami CCRI (IBRS) wkłada się do worka zawierającego kartę listową. Jednakże, nie należy ich umieszczać w worku z przesyłkami poleconymi.

2.1 Jeśli odesyłka zawiera ponad 2 kilogramy przesyłek CCRI (IBRS), przesyłki te wkłada się do oddzielnego worka. Na chorągiewce worka umieszcza się oznaczenie „CCRI” (lub „IBRS”), a na odwrocie podaje się liczbę przesyłek.

3. Przesyłki CCRI (IBRS) znajdujące się w odesyłce wykazuje się w karcie listowej CN 31 w tablicy 4 (w tablicy 3 karty listowej CN 32) w polu „Autres indications” („Inne wskazówki”) w następujący sposób:

3.1 o ile przesyłki znajdują się w oddzielnych workach, wpisuje się w wierszu „Sacs CCRI” („Worki CCRI”) [lub „IBRS bags” („Worki IBRS”)], liczbę oraz masę worków i liczbę przesyłek;

3.2 o ile przesyłki znajdują się wraz z innymi przesyłkami, wpisuje się w wierszu „Liasses CCRI” („Wiązanki CCRI”) [lub „IBRS bundles” („Wiązanki IBRS”)], liczbę i masę wiązanek oraz liczbę przesyłek.

4. W zależności od wielkości obrotu, wyznaczeni operatorzy mogą dwustronnie uzgodnić odmienne procedury.

Artykuł RL 181

Przekazywanie worków M

1. Każdy worek M należy oznaczyć jedną z chorągiewek CN 34, CN 35 lub CN 36, na której umieszcza się dużą literę „M” w prawym górnym rogu. Chorągiewka ta jest uzupełnieniem chorągiewki adresowej dostarczonej przez nadawcę. Pakiety M, które nie są umieszczone w worku powinny być umieszczone w worku zbiorczym M dla potrzeb ich kierowania.

Artykuł RL 182

Przekazywanie przesyłek masowych

1. Jeśli wyznaczony operator kraju przeznaczenia zażądał specyficznej zapłaty za pocztę masową, wyznaczony operator kraju nadania może wysyłać przesyłki masowe w oddzielnych odesyłkach z dołączoną kartą listową CN 32.

2. Na karcie listowej CN 32 podaje się liczbę i masę przesyłek.

2.1 O ile wyznaczeni operatorzy tak uzgodnią, liczbę i masę przesyłek można podawać według ich wielkości (formatu).

3. Postanowienia artykułu RL 174 stosuje się przez analogię do kart listowych CN 32.

4. Wyznaczeni operatorzy mogą dwustronnie uzgodnić stosowanie innych formularzy i procedur rozliczeniowych przy ich wymianie przesyłek masowych.

Artykuł RL 183

Przekazywanie przesyłek przeznaczonych do dostępu bezpośredniego do obrotu krajowego

1. Przesyłki przeznaczone do dostępu bezpośredniego do obrotu krajowego wyznaczonego operatora, zgodnie z artykułem 27 ustęp 4 Konwencji, wysyła się w

oddzielnych odsyłkach, do których dołącza się odpowiednio zmienioną kartę listową CN 31 chyba, że innego dokumentu wyraźnie żąda wyznaczony operator kraju przeznaczenia lub kraju nadania, ze względu na jego ustawodawstwo wewnętrzne.

2. W zmienionej karcie listowej CN 31 lub każdym innym dokumencie, jakiego żąda wyznaczony operator kraju przeznaczenia podaje się liczbę, masę i w danym przypadku rodzaj przesyłek albo każdą inną dodatkową informację, jakiej wymaga wyznaczony operator kraju przeznaczenia.

3. Postanowienia artykułu RL 174 stosuje się przez analogię do kart listowych CN 31 lub do każdego innego dokumentu, jakiego żąda wyznaczony operator kraju przeznaczenia.

4. Wyznaczeni operatorzy powinni uzgodnić dwustronnie stosowanie innych formularzy i procedur przekazywania przesyłek przeznaczonych do dostępu bezpośredniego do obrotu krajowego, jeśli żąda tego wyznaczony operator kraju przeznaczenia.

Artykuł RL 184

Oznaczanie odsyłek chorągiewkami

1. Chorągiewki worków powinny być wykonane z dość sztywnego płótna, tworzywa sztucznego, grubego kartonu, pergaminu lub papieru naklejonego na deseczkę. Należy je zaopatrzyć w otwór. Ich kształt i rozmieszczenie tekstu powinno odpowiadać załączonym wzorom, wymienionym poniżej:

- 1.1 CN 34 w przypadku worków lądowo-morskich;
- 1.2 CN 35 w przypadku worków lotniczych;
- 1.3 CN 36 w przypadku worków lądowo-morskich przewożonych drogą lotniczą (S.A.L.).

2. W obrocie między urzędami krajów graniczących, można stosować chorągiewki wykonane z grubego papieru. Powinny one jednak być dostatecznie trwałe, aby mogły wytrzymać wszelkie działania, jakim podlegają odsyłki w czasie przesyłania.

3. Worki zawierające przesyłki polecane, przesyłki z zadeklarowaną wartością lub kartę listową oznacza się chorągiewką w kolorze czerwonym (cynober).

3.1 Jednakże, wyznaczeni operatorzy mają prawo uzgodnić w swych dwustronnych relacjach zaniechanie stosowania chorągiewek w kolorze czerwonym i przyjąć ze względów bezpieczeństwa wzajemnie uzgodniony odmienny sposób oznaczania.

4. Chorągiewkę w kolorze białym stosuje się dla oznaczania worków zawierających tylko przesyłki zwykłe następujących rodzajów:

- 4.1 przesyłki priorytetowe;
- 4.2 listy i kartki pocztowe wysyłane drogą lądowo-morską i lotniczą;
- 4.3 przesyłki mieszane (listy, kartki pocztowe, gazety i czasopisma oraz inne przesyłki).

5. Chorągiewkę w kolorze białym stosuje się także dla oznaczania worków zawierających gazety nadawane w dużych ilościach przez wydawców lub ich przedstawicieli, wysyłanych tylko drogą lądowo-morską, z wyjątkiem zwracanych do nadawcy. Na chorągiewce w kolorze białym należy umieścić napis „Journaux” („Gazety”) lub skrót „Jx”, jeśli worki zawierają tylko ten rodzaj przesyłek.

6. Chorągiewkę w kolorze jasnoniebieskim stosuje się dla oznaczania worków zawierających tylko przesyłki zwykle niepriorytetowe, druki, druki dla ociemniałych (cekogramy), pakieciki.
7. Chorągiewkę w kolorze jasnoniebieskim stosuje się także dla oznaczania worków zawierających czasopisma inne niż wymienione w ustępie 5. Na chorągiewce w kolorze niebieskim można umieścić oznaczenie „Ecrits périodiques” („Czasopisma”), jeśli worki zawierają tylko ten rodzaj przesyłek.
8. Chorągiewkę w kolorze fioletowym stosuje się dla oznaczania worków zawierających tylko zwykle przesyłki masowe.
9. Chorągiewkę w kolorze białym z obramowaniem w postaci fioletowych pasków i z napisem „Accès direct” („Dostęp bezpośredni”) stosuje się dla oznaczania pojemników zawierających przesyłki tego rodzaju.
10. Chorągiewkę w kolorze zielonym stosuje się dla oznaczania worków zawierających tylko próżne worki zwracane do miejsca pochodzenia.
11. W przypadku odsyłki priorytetowej kierowanej drogą lądowo-morską, na chorągiewce CN 34 należy umieścić wyraźne, napisane wielkimi literami, oznaczenie „PRIOR”.
12. Na chorągiewce worka lub pakietu zawierającego kartę listową umieszcza się zawsze wyraźnie napisaną literę „F”. Można też wpisać liczbę worków wchodzących w skład odsyłki.
13. Na chorągiewce pojemników zawierających przesyłki ekspresowe należy umieścić nalepkę lub napis „Exprès” („Ekspres”). Jeśli nalepka lub napis „Exprès” („Ekspres”) zasłania kod kreskowy lub tekst zamieszczony na chorągiewce CN 35, do worka można dołączyć dodatkowo inną, większą chorągiewkę pomocniczą z oznaczeniem „Exprès” („Ekspres”).
14. Chorągiewkę w kolorze białym można także stosować w połączeniu z kartką o wymiarach 5 x 3 cm w jednym z kolorów wymienionych w ustępach od 3 do 7 i 10. Chorągiewkę w kolorze niebieskim lub fioletowym można również stosować w połączeniu z analogiczną kartką w kolorze czerwonym.
15. Przesyłki zawierające dopuszczalne substancje wywołujące zakażenie umieszcza się w oddzielnych pojemnikach. Każdy pojemnik powinien być oznaczony kartką identyfikacyjną, podobną w kolorze i kształcie do nalepki określonej w artykule RL 130, ale nieco większej, ażeby znalazło się niezbędne miejsce na otwór.
16. W przypadku worków zawierających tylko przesyłki wolne od opłat końcowych, na nalepce worka należy umieścić bardzo wyraźne oznaczenie „Exempt” („Wolny”).
17. Masę brutto każdego worka, koperty lub pakietu wchodzących w skład odsyłki należy podać na chorągiewce worka lub na adresie zewnętrznym. W przypadku użycia worka zbiorczego, jego masy nie bierze się pod uwagę. Masę zaokrągla się do najbliższych 100 gramów w górę, jeśli część hektogramu jest równa lub większa niż 50 gramów, a w przeciwnym przypadku zaokrągla się w dół do najbliższych 100 gramów. Oznaczenie masy zastępuje się cyfrą 0, jeśli masa odsyłek lotniczych jest równa lub mniejsza niż 50 gramów.
18. Urzędy pośredniczące nie powinny wpisywać żadnego numeru porządkowego na chorągiewkach worków lub pakietów odsyłek zamkniętych przesyłanych w tranzycie.

19. Wszyscy wyznaczeni operatorzy umieszczają na swych chorągiewkach pojemników kod kreskowy zgodny z normą techniczną S9 Światowego Związku Pocztowego.

Artykuł RL 185

Stosowanie kodów kreskowych

1. Wyznaczeni operatorzy mają prawo stosowania w międzynarodowym obrocie pocztowym kodów kreskowych tworzonych komputerowo i systemu niepowtarzalnej identyfikacji w celach śledzenia i poszukiwania lub innych potrzeb identyfikacyjnych. Specyfikacje są określone przez Radę Eksploatacji Pocztovej.

2. Wyznaczeni operatorzy, którzy decydują się stosować kody kreskowe w międzynarodowym obrocie pocztowym powinni przestrzegać specyfikacji technicznych określonych przez Radę Eksploatacji Pocztovej. Oznaczenie urzędów wymiany kodami kreskowymi powinno być prowadzone zgodnie z zasadami wymienionymi w artykule RL 169 ustęp 3.

3. Jeżeli wyznaczony operator kraju nadania stosuje na przesyłkach listowych obrotu międzynarodowego identyfikator zaopatrzony w 13-znakowy znormalizowany kod kreskowy Światowego Związku Pocztowego, umieszczany jest tylko jeden niepowtarzalny identyfikator. Identyfikator ten jest zgodny z normą S10c Światowego Związku Pocztowego (Identyfikacja przesyłek pocztowych – Część C: identyfikator 13-znakowy dla specjalnych produktów poczty listowej) i umieszczany jest na przesyłce w sposób widoczny dla oka ludzkiego i w formie kodu kreskowego.

4. W przypadkach gdy wyznaczeni operatorzy krajów pośredniczących lub wyznaczeni operatorzy kraju przeznaczenia naklejają na przesyłkach listowych nową nalepkę zaopatrzoną w kod kreskowy, nalepkę tę umieszcza się w taki sposób, aby uniknąć zakrycia jakiegokolwiek części adresu nadawcy lub adresu zwrotnego i powinna ona:

4.1 być zgodna z identyfikatorem umieszczonym w kraju nadania;

4.2 być umieszczona w taki sposób, aby nie zakryć żadnej części identyfikatora naklejonego w kraju nadania.

5. W przypadkach gdy przesyłkę listową, na której została naklejona nowa nalepka zgodnie z postanowieniami wymienionymi w ustępie 4 punkt 2, kieruje się do innego wyznaczonego operatora lub zwraca się do wyznaczonego operatora kraju pochodzenia, wyznaczony operator, który umieścił nową nalepkę powinien, jeśli nowy kod kreskowy występuje także w znormalizowanej formie 13-znakowej Światowego Związku Pocztowego, usunąć nową nalepkę lub uczynić ją nieczytelną przed wysłaniem przesyłki.

6. Wyznaczeni operatorzy wysyłający powyżej 100 ton przesyłek listowych rocznie w danym strumieniu poczty lub regulujący rachunki opłat końcowych w oparciu o estymacje związane z indywidualnymi potokami poczty stosują znormalizowany identyfikator Światowego Związku Pocztowego S9 na wszystkich pocztowych opakowaniach (w tym opakowaniach dla przesyłek lotniczych, przesyłek S.A.L. i przesyłek lądowo-morskich) i wysyłają:

6.1 znormalizowane komunikaty elektroniczne Światowego Związku Pocztowego z wcześniejszym zawiadomieniem dla wszystkich wychodzących odsyłek, w tym identyfikator S9, rodzaj pojemnika, wykorzystując znormalizowane kody pojemników i w danym przypadku identyfikatory stosowane wobec pojemników dla

przesyłek poleconych, przesyłek z zadeklarowaną wartością i przesyłek z poświadczonym doręczeniem, zgodnie z normą S10c Światowego Związku Pocztowego opublikowaną w Zbiorze norm technicznych Światowego Związku Pocztowego;

- 6.2 znormalizowane komunikaty elektroniczne Światowego Związku Pocztowego potwierdzające dla nadchodzących odsyłek stanowiących przedmiot kierowanego drogą elektroniczną wcześniejszego zawiadomienia, z podaniem rodzaju pojemnika, wykorzystując znormalizowane kody Światowego Związku Pocztowego dla pojemników.

7. Wymieniona w ustępie 6 wielkość będzie obniżona do 75 ton w 2011 roku, 50 ton w 2012 roku i 25 ton w 2013 roku.

Artykuł RL 186

Kierowanie odsyłek

1. Odsyłki zamknięte kierowane są możliwie najbardziej bezpośrednią drogą.
2. Jeśli odsyłka składa się z kilku worków, worki te należy, w miarę możliwości, zgromadzić razem i wysłać tym samym połączeniem.
3. Wyznaczony operator kraju pochodzenia może podać drogę, jaką mają być przewożone odsyłki zamknięte, które on wysyła, pod warunkiem, że nie pociągnie to za sobą specjalnych kosztów dla wyznaczonego operatora kraju pośredniczącego. Informacje o drodze kierowania wpisuje się do wykazów CN 37, CN 38 lub CN 41 i na chorągiewkach CN 34, CN 35 lub CN 36.
4. Zamknięte odsyłki lotnicze powinny być kierowane rejsem lotniczym, którego życzy sobie wyznaczony operator kraju pochodzenia, o ile połączenie to jest wykorzystywane przez wyznaczonego operatora kraju tranzytowego do przewozu jego własnych odsyłek. W przeciwnym przypadku lub gdy nie ma wystarczająco wiele czasu na przeładunek, należy o tym poinformować wyznaczonego operatora kraju pochodzenia.
5. W przypadku zmiany dotyczącej wymiany odsyłek zamkniętych ustalonej między dwoma wyznaczonymi operatorami za pośrednictwem jednego lub kilku krajów trzecich, wyznaczony operator kraju pochodzenia odsyłki informuje wyznaczonych operatorów tych krajów o wprowadzanej zmianie.
6. W przypadku zmiany dotyczącej drogi kierowania odsyłek, o nowej drodze przewozu należy poinformować wyznaczonych operatorów, którzy poprzednio pośredniczyli w tranzycie. Poprzednią drogę podaje się do wiadomości wyznaczonym operatorom, którzy będą od tej pory zapewniać ten tranzyt.

Artykuł RL 187

Przeładunek odsyłek lotniczych i odsyłek lądowo-morskich przewożonych drogą lotniczą (S.A.L.)

1. W zasadzie, wyznaczony operator kraju pochodzenia, zgodnie ze swymi preferencjami, kieruje odsyłki, które powinny być na lotnisku tranzytowym przedmiotem bezpośredniego przeładunku odbywającego się pomiędzy samolotami tego samego przewoźnika lotniczego lub różnych przewoźników lotniczych.

2. Jeśli nie jest możliwe dokonanie przeładunku pomiędzy samolotami, przeładunek wykonuje wyznaczony operator kraju, na terenie którego znajduje się lotnisko tranzytowe i będzie on podlegał opłatom opracowania tranzytu.

3. Bezpośredni przeładunek na lotnisku tranzytowym odbywający się pomiędzy samolotami tego samego przewoźnika lotniczego transportującego odesyłki z kraju pochodzenia nie podlega opłatom opracowania za tranzyt.

4. W przypadkach wymienionych w ustępie 1 i jeśli wyznaczeni operatorzy kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia oraz dany przewoźnik lotniczy uzgodnią to wcześniej, przewoźnik lotniczy wykonujący przeładunek może sporządzić, jeśli potrzeba, specjalny wykaz ładunku, który zastąpi oryginalny wykaz CN 38 lub CN 41. Zainteresowane strony uzgadniają właściwe procedury i stosowany formularz, zgodnie z artykułem RL 191. Worki należące do odesyłek powinny najlepiej zostać zaopatrzone w chorągiewkę CN 42, poza chorągiewkami przewidzianymi przy przewozie poczty lotniczej.

5. Jeśli odesyłki lądowo-morskie pochodzące od jednego wyznaczonego operatora są dalej kierowane drogą lotniczą staraniem innego wyznaczonego operatora, warunki tego dalszego kierowania stanowią przedmiot specjalnego porozumienia zawieranego między zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami.

Artykuł RL 188

Działania podejmowane w przypadku, gdy bezpośredni przeładunek odesyłek lotniczych nie może odbyć się zgodnie z planem

1. Jeśli, w porcie lotniczym przeładunku, odesyłki wpisane do dokumentów związanych z bezpośrednim przeładunkiem nie mogły być dalej wysłane planowanym rejsem, przewoźnik lotniczy przekazuje je bezzwłocznie pracownikom pocztowym w porcie lotniczym przeładunku, aby dalej skierować je najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską).

2. Postanowień tych nie stosuje się, jeśli:

- 2.1 wyznaczony operator wysyłający odesyłki wydał niezbędne dyspozycje, aby zapewnić ich dalsze kierowanie późniejszym rejsem;
- 2.2 przy braku dyspozycji wymienionych w ustępie 2 punkt 1, przewoźnik lotniczy odpowiedzialny za przekazanie odesyłek jest w stanie skierować je w dalszą drogę w ciągu dwudziestu czterech godzin, od chwili ich nadejścia do portu lotniczego przeładunku.

3. W przypadku wymienionym w ustępie 1, urząd, który dokonał dalszego kierowania jest zobowiązany poinformować urząd pochodzenia o każdej odesyłce za pomocą zawiadomienia o sprawdzeniu CN 43, podając w szczególności nazwę służby lotniczej, która ją przekazała i nazwę służb wykorzystanych do dalszego jej kierowania (drogą lotniczą lub lądowo-morską) aż do miejsca przeznaczenia.

Artykuł RL 189

Sporządzanie zawiadomień próbnych

1. W celu ustalenia najbardziej korzystnej drogi i czasu przekazania odesyłki, urząd wymiany pochodzenia może przesłać do urzędu wymiany przeznaczenia tej odesyłki zawiadomienie próbne CN 44. Zawiadomienie to należy umieścić w odesyłce i dołączyć do

karty listowej CN 31, na której jego obecność zaznacza się krzyżykiem w odpowiednim polu tablicy 4 (tablicy 3 karty listowej CN 32). Jeśli w chwili nadejścia odsyłki brakuje formularza CN 44, urząd przeznaczenia winien sporządzić jego duplikat. Zawiadomienie próbne należycie wypełnione przez urząd przeznaczenia zwraca się najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską) albo pod podany adres, albo w przypadku braku takiej informacji do urzędu, który go sporządził.

2. W celu ustalenia najbardziej korzystnej drogi i czasu przekazania przesyłek kierowanych w tranzycie otwartym za pośrednictwem jakiegokolwiek wyznaczonego operatora, urząd wymiany pochodzenia może skierować do wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia tych przesyłek zawiadomienie próbne CN 44. Zawiadomienie to należy włożyć do koperty, na której umieszcza się oznaczenie „CN 44” w jej górnym prawym rogu na przedniej stronie. Zawiadomienie próbne należycie wypełnione przez wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia zwraca się najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską).

3. Za każdym razem, gdy wyznaczony operator kraju przeznaczenia stwierdza poważne opóźnienia i widzi możliwość kierowania szybszą drogą, może sporządzić zawiadomienie próbne CN 44 i zasugerować kierowanie bardziej korzystną drogą zarówno odsyłek zamkniętych, jak i przesyłek wysyłanych w tranzycie otwartym za pośrednictwem innego wyznaczonego operatora. Wyznaczony operator kraju pochodzenia powinien wnikliwie rozważyć propozycję urzędu przeznaczenia.

Artykuł RL 190

Przekazywanie odsyłek

1. Odsyłki priorytetowe i odsyłki lądowo-morskie
 - 1.1 W przypadku braku specjalnego porozumienia zawartego między zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami, przekazywanie odsyłek między dwoma właściwymi urzędami odbywa się za pomocą wykazu zdawczego CN 37. Wykaz ten sporządza się w dwóch egzemplarzach. Pierwszy jest przeznaczony dla urzędu przyjmującego, a drugi dla urzędu przekazującego. Urząd przyjmujący kwituje odbiór na drugim egzemplarzu, który niezwłocznie zwraca najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską).
 - 1.2 Wykaz zdawczy CN 37 można sporządzić w trzech egzemplarzach, jeśli przekazywanie odsyłek między dwoma właściwymi urzędami odbywa się za pośrednictwem służby przewozowej. W tym przypadku pierwszy egzemplarz jest przeznaczony dla urzędu przyjmującego i dołącza się go do odsyłek. Drugi zostaje pokwitowany przez służbę przewozową i dostarczony jest do urzędu przekazującego. Trzeci po podpisaniu przez urząd przyjmujący jest przechowywany przez służbę przewozową.
 - 1.3 Wykaz zdawczy CN 37 można także sporządzać w trzech egzemplarzach, jeśli przewóz odsyłek odbywa się środkiem transportu bez udziału osób towarzyszących. Dwa pierwsze egzemplarze przesyła się wraz z odsyłkami, a trzeci pozostaje w urzędzie przekazującym. Pierwszy egzemplarz jest przeznaczony dla urzędu przyjmującego, a drugi, należycie podpisany przez ten urząd, zwraca się najszybszą drogą do urzędu przekazującego.
 - 1.4 Ze względu na swą wewnętrzną organizację, niektórzy wyznaczeni operatorzy mogą wymagać, aby wykazy CN 37 sporządzano oddzielnie dla odsyłek listowych i oddzielnie dla paczek pocztowych.
 - 1.5 Jeśli przekazywanie odsyłek między dwoma właściwymi urzędami odbywa się za pośrednictwem służby morskiej, przekazujący urząd wymiany może sporządzić czwarty egzemplarz wykazu zdawczego CN 37, który po potwierdzeniu przez

przyjmujący urząd wymiany zostaje mu zwrócony. W tym przypadku egzemplarze trzeci i czwarty dołącza się do odsyłek. Jeden egzemplarz wykazu CN 37 należy wcześniej przesłać drogą lotniczą lub pocztą elektroniczną lub za pomocą każdego innego właściwego środka łączności telekomunikacyjnej albo do przyjmującego urzędu wymiany w porcie wyładunku, albo do centralnego zarządu.

2. Odsyłki lotnicze i odsyłki lądowo-morskie przewożone drogą lotniczą (S.A.L.)
 - 2.1 Do odsyłek przekazywanych w porcie lotniczym dołącza się, dla każdego portu przeładunkowego, po pięć egzemplarzy wykazu zdawczego CN 38, jeśli są to odsyłki lotnicze lub wykazu zdawczego CN 41, jeśli są to odsyłki lądowo-morskie przewożone drogą lotniczą (S.A.L.).
 - 2.2 Jeden egzemplarz wykazu CN 38 lub CN 41, podpisany jako dowód przekazania odsyłek przez przewoźnika lotniczego lub organ odpowiedzialny za służbę naziemną, przechowuje urząd wysyłający.
 - 2.3 Dwa egzemplarze wykazu CN 38 lub CN 41 przechowuje w porcie lotniczym przeładunku linia lotnicza przewożąca odsyłki.
 - 2.4 Dwa egzemplarze wykazu CN 38 lub CN 41 wkłada się do koperty CN 45. Są one przewożone w teczce pokładowej samolotu lub w innej specjalnej torbie, gdzie przechowuje się dokumenty pokładowe. Po przylocie do portu lotniczego wyładunku odsyłek, pierwszy egzemplarz wykazu, należycie podpisany przy wydaniu odsyłek, przechowuje linia lotnicza, która przewiozła odsyłki. Drugi egzemplarz towarzyszy odsyłkom do urzędu pocztowego, do którego jest adresowany wykaz CN 38 lub CN 41.
 - 2.5 Wykazy zdawcze CN 38 lub CN 41 przesyłane elektronicznie przez przewoźnika lotniczego mogą być uznane przez przyjmujący urząd wymiany, jeśli dwa ich egzemplarze wymienione w ustępie 2 punkt 4 nie są natychmiast dostępne. W takim przypadku, dwa egzemplarze wykazu CN 38 lub CN 41 są podpisane przez przedstawiciela przewoźnika lotniczego w docelowym porcie lotniczym przed przekazaniem ich wyznaczonemu operatorowi kraju przyjmującego. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ustępie 2 punkt 5.1 i w ustępie 2 punkt 5.2, jeden egzemplarz jest podpisany przez wyznaczonego operatora kraju przyjmującego po otrzymaniu odsyłek i jest przechowywany przez przewoźnika lotniczego. Drugi egzemplarz, w każdym przypadku, towarzyszy odsyłkom do urzędu pocztowego, do którego jest adresowany wykaz CN 38 lub CN 41.
 - 2.5.1 Wyznaczeni operatorzy, którzy wprowadzili elektroniczny system rejestrowania odsyłek, przekazywanych im przez przewoźników mogą wykorzystywać dane z tego systemu zamiast stosować opisaną w ustępie 2 punkt 5 procedurę dotyczącą wykazów CN 38 lub CN 41. Zamiast podpisanego egzemplarza formularzy CN 38 lub CN 41, wyznaczony operator kraju przyjmującego może przekazać przewoźnikowi lotniczemu wydrukowaną wersję danych elektronicznych dotyczących przyjęcia odsyłki.
 - 2.5.2 Inaczej, wyznaczeni operatorzy, którzy wymieniają komunikaty EDI dotyczące odsyłek i wysyłek mogą wykorzystywać dane EDI o nadejściu zamiast stosować opisaną w ustępie 2 punkt 5 procedurę dotyczącą wykazów CN 38 lub CN 41. Zamiast podpisanego egzemplarza formularzy CN 38 lub CN 41, wyznaczony operator kraju przyjmującego może przekazać komunikat EDI o nadejściu ładunków.
 - 2.6 Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić między sobą, że będą regularnie korzystać z poczty elektronicznej lub każdego innego właściwego środka łączności telekomunikacyjnej do przesyłania wykazów CN 38 lub CN 41 z urzędu sporządzającego dokument do urzędu, który go otrzymuje.
 - 2.7 Jeśli odsyłki są przesyłane drogą lądowo-morską do wyznaczonego operatora kraju pośredniczącego w celu dalszego skierowania ich drogą lotniczą, dołącza się do nich wykaz CN 38 lub CN 41 dla urzędu pośredniczącego. Wykaz zdawczy CN 38

lub CN 41 sporządza się również dla kraju przeznaczenia dla odsyłek lotniczych kierowanych dalej drogą lądowo-morską.

3. Odsyłki powinny być przekazywane w dobrym stanie. Jednakże, nie można odmówić przyjęcia odsyłki z powodu uszkodzenia lub ograbienia.

4. Jeśli wykazy zdawcze CN 37, CN 38 i CN 41 są generowane elektronicznie i przesyłane, bezpośrednio i bez udziału personelu wyznaczonego operatora, do przedsiębiorstwa przewozowego lub do przedstawiciela z nim współpracującego i wykazy te są tam drukowane, wyznaczeni operatorzy lub przedsiębiorstwa uczestniczące w operacjach transportowych mogą uzgodnić, aby nie było konieczne podpisywanie wykazów zdawczych.

5. Postanowienia przewidziane od ustępu 1 do 4 stosuje się również do odsyłek masowych.

Artykuł RL 191

Sporządzanie i sprawdzanie wykazów zdawczych CN 37, CN 38 lub CN 41

1. Wykazy zdawcze wypełnia się zgodnie z układem formularza na podstawie danych znajdujących się na chorągiewkach worków lub na adresach. Ogólną liczbę i ogólną masę worków (w tym worków wolnych od opłat końcowych) oraz kopert każdej odsyłki wpisuje się zbiorczo w podziale na rodzaje przesyłek. Wyznaczeni operatorzy krajów pochodzenia mogą wpisywać indywidualnie każdy worek, jeśli sobie tego życzą. Niemniej jednak, każdy kraj pośredniczący lub tranzytowy powinien wpisać oddzielnie każdy pojemnik przesyłany w tranzyście, zachowując oznaczenia wyznaczonego operatora kraju pochodzenia i urzędu przeznaczenia oraz numery odsyłki i pojemnika podane przez wyznaczonego operatora pochodzenia. Sześcioliterowe kody węzłów opracowujących pocztę międzynarodową CTCI umożliwiające identyfikację miejsca pochodzenia i przeznaczenia pojemnika są wpisywane odpowiednio w kolumnach 2 i 3. Liczbę i masę worków oznaczonych chorągiewką w kolorze czerwonym należy wpisać oddzielnie; oznacza się je literą „R” w kolumnie „Observations” („Uwagi”) wykazu zdawczego.

2. Obecność odsyłek priorytetowych kierowanych drogą lądowo-morską oznacza się wpisując uwagę „PRIOR” w kolumnie „Observations” („Uwagi”) wykazu CN 37.

3. Do wykazu CN 38 wpisuje także:

- 3.1 indywidualnie, odsyłki umieszczone w worku zbiorczym z zaznaczeniem, że są one tam włożone;
- 3.2 odsyłki umieszczone w kopercie CN 28.

4. Każdy urząd pośredniczący lub przeznaczenia, który stwierdzi błędy we wpisach zamieszczonych na wykazie CN 38 lub CN 41, powinien bezzwłocznie je poprawić. Powiadamia on o tym, za pomocą zawiadomienia o sprawdzeniu CN 43, ostatni wysyłający urząd wymiany i urząd wymiany, który sporządził odsyłkę. Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić, że będą regularnie korzystać z poczty elektronicznej lub każdego innego właściwego środka łączności telekomunikacyjnej do powiadamiania o nieprawidłowościach.

5. Jeśli wysyłane odsyłki są umieszczane w kontenerach zapieczętowanych przez służbę pocztową, to numer porządkowy i numer pieczęci każdego kontenera wpisuje się w przeznaczonej do tego celu rubryce wykazu CN 37, CN 38 lub CN 41.

Artykuł RL 192

Brak wykazu zdawczego CN 37, CN 38 lub CN 41

1. W przypadku braku wykazu CN 37, urząd przyjmujący powinien sporządzić wykaz w trzech egzemplarzach, wpisując otrzymany ładunek. Dwa egzemplarze z dołączonym zawiadomieniem o sprawdzeniu CN 43 przesyła się do urzędu przekazującego, który zwraca jeden egzemplarz po jego sprawdzeniu i podpisaniu.
2. Jeśli odsyłka nadejdzie bez wykazu zdawczego CN 38 lub CN 41 do lotniczego portu przeznaczenia – lub do lotniczego portu pośredniczącego zobowiązanego do zapewnienia jej dalszego kierowania przez inne przedsiębiorstwo przewozowe – wyznaczony operator, do którego należy ten port lotniczy, sporządza z urzędu taki dokument. Powinien on być należycie poświadczony przez pracownika przewoźnika, od którego otrzymano odsyłkę. O fakcie tym powiadamia się urząd odpowiedzialny za załadunek tej odsyłki za pomocą zawiadomienia o sprawdzeniu CN 43 wraz z dołączonymi dwoma egzemplarzami w ten sposób sporządzonego wykazu CN 38. Urząd ten jest proszony o zwrócenie należycie poświadczonego jednego egzemplarza.
3. Jeśli brakuje oryginalnego wykazu CN 38 lub CN 41, wyznaczony operator otrzymujący odsyłkę powinien przyjąć wykaz zastępczy CN 46 sporządzony przez przewoźnika lotniczego. O fakcie tym powiadamia się urząd pochodzenia za pomocą zawiadomienia o sprawdzeniu CN 43 z dołączonymi dwoma egzemplarzami wykazu zastępczego CN 46.
4. Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić, że będą regularnie korzystać z poczty elektronicznej lub każdego innego właściwego środka łączności telekomunikacyjnej do regulowania spraw związanych z brakiem wykazu CN 38 lub CN 41.
5. Urząd wymiany w lotniczym porcie przeznaczenia – lub w lotniczym porcie pośredniczącym zobowiązanym do kierowania odsyłki przez innego przewoźnika – może, bez sporządzania zawiadomienia o sprawdzeniu CN 43, uznać wykaz CN 38 lub CN 41 za dostarczony przez pierwszego przewoźnika i przekazany elektronicznie z jego urzędu w wysyłającym porcie lotniczym oraz należycie podpisany przez jego przedstawiciela w porcie lotniczym wyładunku odsyłki.
6. Jeśli nie można ustalić portu załadunku, zawiadomienie o sprawdzeniu kieruje się bezpośrednio do urzędu wysyłającego odsyłkę, który jest zobowiązany do skierowania zawiadomienia do tego urzędu, przez który odsyłka była tranzytowana.

Artykuł RL 193

Sprawdzanie odsyłek

1. Każdy urząd otrzymujący odsyłkę powinien sprawdzić:
 - 1.1 miejsce pochodzenia i przeznaczenia worków wchodzących w skład odsyłki i wpisanych do wykazu zdawczego;
 - 1.2 stan zamknięcia i opakowania worków oznaczonych chorągiewką w kolorze czerwonym;
 - 1.3 dokładność informacji znajdujących się na wykazie zdawczym.

2. Masę podaną na chorągiewce CN 34, CN 35 lub CN 36 sprawdza się wyrywkowo lub systematycznie. Dane podane przez urząd pochodzenia uznaje się za miarodajne, jeśli różnią się one od stwierdzonych mas lub liczby przesyłek:
 - 2.1 o 200 gramów lub mniej w przypadku worków wchodzących w skład odsyłek lądowo-morskich lub odsyłek lądowo-morskich przewożonych drogą lotniczą (S.A.L.);
 - 2.2 o 100 gramów lub mniej w przypadku worków wchodzących w skład odsyłek lotniczych, odsyłek priorytetowych lub odsyłek masowych;
 - 2.3 o 100 gramów lub mniej albo o 20 przesyłek lub mniej w przypadku przesyłek CCRI (IBRS).
3. Jeśli urząd pośredniczący lub urząd przeznaczenia stwierdzi, że różnica między masą rzeczywistą worka a masą podaną lub różnica między rzeczywistą masą przesyłek CCRI (IBRS) albo rzeczywistą ich liczbą a ich podaną masą lub liczbą przekracza limity przewidziane w ustępie 2 punkt 1, ustępie 2 punkt 2 lub ustępie 2 punkt 3, zależnie od okoliczności, poprawia dane na chorągiewce worka i w wykazie zdawczym. Powiadamia niezwłocznie o pomyłce, za pomocą zawiadomienia o sprawdzeniu CN 43, wysyłający urząd wymiany i w danym przypadku ostatni pośredniczący urząd wymiany.
4. Jeśli urząd pośredniczący otrzymuje odsyłkę w złym stanie, powinien sprawdzić jej zawartość, o ile przypuszcza, że została ona naruszona. W takim stanie w jakim znajduje się odsyłka, wkłada się ją do nowego opakowania. Urząd ten powinien przenieść dane z oryginalnej chorągiewki na nową chorągiewkę i przystawić na niej odcisk swego datownika poprzedzony napisem „Remballé à ...” („Przepakowano w ...”). Sporządza on zawiadomienie o sprawdzeniu CN 43 i jeden jego egzemplarz wkłada do przepakowanej odsyłki.
5. Po otrzymaniu odsyłki, urząd przeznaczenia postępuje w następujący sposób.
 - 5.1 Sprawdza czy odsyłka jest kompletna i czy nadeszła w kolejności, w jakiej została wysłana.
 - 5.2 Sprawdza czy wpisy zamieszczone w karcie listowej oraz w danym przypadku w kartach wartościowych CN 16 i listach specjalnych CN 33 są prawidłowe.
 - 5.3 Upewnia się czy nie ma żadnych nieprawidłowości dotyczących stanu zewnętrznego worka zewnętrznego, pakietu, koperty lub worka wewnętrznego zawierających przesyłki z zadeklarowaną wartością.
 - 5.4 Sprawdza liczbę przesyłek z zadeklarowaną wartością i bada każdą z nich, kontrolując między innymi, masę, pieczęcie i znaki oraz sprawdza czy przesyłki za pobraniem są należycie oznaczone i czy dołączone są do nich właściwe formularze płatności.
 - 5.5 Czyni wszystko, aby przesyłki ekspresowe przesłane w specjalnych workach lub umieszczone w worku zawierającym kartę listową były bezzwłocznie wprowadzone do wewnętrznego systemu tak, aby zostały one jak najszybciej wysłane i doręczone.
 - 5.6 W przypadku braku odsyłki lub jednego albo kilku worków wchodzących w jej skład, fakt ten potwierdza bezzwłocznie dwóch pracowników. Wprowadzają oni niezbędne poprawki do kart listowych lub list specjalnych. W danym przypadku, starają się przekreślać błędne dane w sposób pozwalający odczytać pierwotne wpisy. O ile nie zaszła oczywista pomyłka, poprawki uznaje się za bardziej miarodajne niż oryginalne wpisy.
 - 5.7 Przewidzianą w ustępie 5 punkt 6 procedurę stosuje się także w przypadku każdej innej nieprawidłowości takiej jak brak przesyłek z zadeklarowaną wartością, przesyłek poleconych, karty listowej, karty wartościowej lub listy specjalnej.

- 5.8 W przypadku braku karty listowej, karty wartościowej lub listy specjalnej, urząd przyjmujący powinien ponadto sporządzić dodatkową kartę listową, kartę wartościową lub listę specjalną albo dokładnie zanotować otrzymane przesyłki z zadeklarowaną wartością lub przesyłki polecane.
6. Dodatkowe informacje dotyczące odsyłek masowych
- 6.1 Do wyznaczonego operatora kraju pochodzenia przesyła się zawiadomienie o sprawdzeniu CN 43 z dołączoną zastępczą kartą listową CN 32, która zawiera szczegóły dotyczące przesyłek masowych otrzymanych w następujących przypadkach:
- 6.1.1 wyznaczony operator kraju pochodzenia wybrał sporządzanie odsyłek masowych, a wysyła przesyłki masowe w innych odsyłkach;
- 6.1.2 odsyłkom masowym nie towarzyszy karta listowa CN 32;
- 6.1.3 wyznaczony operator kraju przeznaczenia otrzymuje niezapowiedziane przesyłki masowe, za które przysługuje niezwłocznie specyficzna opłata; w tym przypadku, wyznaczony operator kraju przeznaczenia przekazuje formularze CN 43 i CN 32 do wyznaczonego operatora kraju pochodzenia odsyłek za pośrednictwem środków łączności telekomunikacyjnej.
- 6.2 W przypadkach przewidzianych w ustępie 6 punkt 1.1 i ustępie 6 punkt 1.3, poprawia się odpowiednio kartę listową CN 31 odsyłki zawierającej przesyłki masowe i przesyła się razem z zawiadomieniem o sprawdzeniu CN 43.
7. Przy otwieraniu odsyłek, elementy stanowiące zamknięcie (plomby, pieczęcie, sznurki, chorągiewki) powinny pozostać złączone. W tym celu sznurek przecina się tylko w jednym miejscu.
8. Każdy wyznaczony operator kraju przeznaczenia ma prawo, zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym i procedurami uzgodnionymi ze swymi władzami celnymi, otwierać i sprawdzać otrzymane worki M oraz kontrolować przestrzeganie wymienionych w artykule RL 124 od ustępu 7 punkt 1 do ustępu 7 punkt 5 warunków jak również przepisów celnych. Każda przesyłka niezgodna z wymienionymi wymogami podlega stawkom opłat końcowych wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia za pocztę priorytetową i niepriorytetową. Sporządza się zawiadomienie o sprawdzeniu CN 43, aby powiadomić wyznaczonego operatora kraju pochodzenia o poprawkach wniesionych do karty listowej CN 31.
9. Jeśli urząd otrzymuje karty listowe, karty wartościowe lub listy specjalne, które nie są przeznaczone dla niego, to najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską) przesyła do urzędu przeznaczenia te dokumenty lub, jeśli wymagają tego jego przepisy, potwierdzone wierne kopie.
10. Nieprawidłowości stwierdzone przy przyjęciu odsyłki zawierającej przesyłki z zadeklarowaną wartością wymagają niezwłocznego zgłoszenia zastrzeżeń służbie przekazującej. O stwierdzeniu braku przesyłki, uszkodzeniu lub każdej innej nieprawidłowości, za którą wyznaczeni operatorzy mogą ponieść odpowiedzialność w odniesieniu do przesyłek z zadeklarowaną wartością, powiadamia się niezwłocznie za pomocą środków łączności telekomunikacyjnej wysyłający urząd wymiany lub służbę pośredniczącą. Ponadto sporządza się protokół CN 24. Należy w nim podać stan, w jakim znajdowało się opakowanie odsyłki. Protokół przekazuje się w przesyłce polecanej adresowanej do urzędu centralnego kraju, któremu podlega wysyłający urząd wymiany, niezależnie od zawiadomienia o sprawdzeniu CN 43, które niezwłocznie przesyła się do tego urzędu. Kopię protokołu przekazuje się równocześnie albo do urzędu centralnego, któremu podlega przyjmujący urząd wymiany, albo do każdego innego wyznaczonego przez niego organu kontrolnego.

11. Urząd wymiany otrzymujący z odpowiedniego urzędu uszkodzoną lub niedostatecznie opakowaną przesyłkę z zadeklarowaną wartością powinien włączyć ją do obiegu, zachowując następujące zasady.

11.1 W przypadku nieznacznego uszkodzenia lub częściowego zniszczenia pieczęci, wystarczające jest ponowne zabezpieczenie przesyłki z zadeklarowaną wartością dla ochrony zawartości. Jest to dopuszczalne pod warunkiem, że z całą pewnością zawartość nie została uszkodzona, a pomiar masy nie wykazał jej ubytku. Istniejące pieczęcie powinny zostać zachowane. Jeśli trzeba, przesyłki z zadeklarowaną wartością powinny zostać przepakowane, pozostawiając w miarę możliwości pierwotne opakowanie. W danym przypadku, przepakowanie może polegać na włożeniu uszkodzonej przesyłki do oznaczonego chorągiewką worka, który plombuje się. W takich przypadkach, nie ma potrzeby ponownego zabezpieczania uszkodzonej przesyłki. Na chorągiewce worka należy podać oznaczenie „Envoi avec valeur déclarée endommagée” („Uszkodzona przesyłka z zadeklarowaną wartością”). Na chorągiewce winny być umieszczone także następujące informacje: numer seryjny, urząd nadania, kwota zadeklarowanej wartości, nazwisko (nazwa) i adres adresata, odcisk datownika i podpis pracownika, który włożył przesyłkę do worka.

11.2 Jeśli stan przesyłki z zadeklarowaną wartością wskazuje na to, że jej zawartość mogła zostać uszczuplona, urząd powinien przystąpić do otwarcia z urzędu przesyłki, gdy nie zabraniają tego przepisy kraju i do sprawdzenia zawartości. Wynik tego sprawdzenia powinien być przedmiotem protokołu CN 24. Jeden egzemplarz protokołu dołącza się do przesyłki z zadeklarowaną wartością. Przesyłka powinna zostać przepakowana.

11.3 We wszystkich przypadkach, należy sprawdzić masę przesyłki z zadeklarowaną wartością przy jej otrzymaniu i masę przesyłki po przepakowaniu oraz należy je podać na kopercie. Po danych tych umieszcza się napis „Scellé d’office à ...” („Zabezpieczono z urzędu w ...”) lub „Remballé à ...” („Przepakowano w ...”). Oznaczenie to uzupełnia odcisk datownika i podpis pracowników, którzy dokonali zabezpieczenia lub przepakowania.

12. Stwierdzenie podczas sprawdzania jakiegokolwiek nieprawidłowości nie może w żadnym przypadku uzasadniać zwrotu przesyłki zawartej w badanej odsyłce, z wyjątkiem zastosowania postanowień artykułu 15 Konwencji.

Artykuł RL 194

Zawiadomienia o sprawdzeniu

1. Po całkowitym sprawdzeniu odsyłki, o stwierdzonych nieprawidłowościach powiadamia się bezzwłocznie urząd pochodzenia odsyłki za pomocą zawiadomienia o sprawdzeniu CN 43, sporządzonego w dwóch egzemplarzach. W przypadku tranzytu, zawiadomienie o sprawdzeniu przesyła się do ostatniego urzędu pośredniczącego, który przekazał odsyłkę w złym stanie.

2. Informacje umieszczane w zawiadomieniu o sprawdzeniu powinny podawać możliwie jak najdokładniej, o jaki worek, kopertę, pakiet lub przesyłkę chodzi. Jeśli odsyłka zawiera wiązanki oznaczone kartkami CN 25 i CN 26, to kartki te powinny, w przypadku nieprawidłowości, być dołączone do zawiadomienia o sprawdzeniu. Jeśli występują poważne nieprawidłowości, nasuwające przypuszczenie o zaginięciu lub ograbieniu, to w zawiadomieniu o sprawdzeniu należy określić możliwie jak najdokładniej stan, w jakim znajdowało się opakowanie odsyłki.

3. O ile nie jest to wykluczone z uzasadnionej przyczyny, to następujące elementy przechowywane są nienaruszone przez okres sześciu tygodni, licząc od dnia sprawdzenia i przesyła do wyznaczonego operatora kraju pochodzenia, jeśli on tego zażąda:

- 3.1 worek, kopertę, ze sznurkami, chorągiewki, pieczęcie, plomby lub zabezpieczenia zamknięcia;
- 3.2 wszystkie pakiety lub worki wewnętrzne i zewnętrzne, w których znajdowały się przesyłki z zadeklarowaną wartością i przesyłki polecane;
- 3.3 opakowanie uszkodzonych przesyłek, o ile odzyskano je od adresata.

4. Jeśli przekazywanie odsyłek odbywa się za pośrednictwem przewoźnika, wykaz zdawczy CN 37, CN 38 lub CN 41, na którym naniesiono informacje o nieprawidłowościach stwierdzonych przy przyjmowaniu odsyłek przez wyznaczonego operatora kraju pośredniczącego lub kraju przeznaczenia, powinien być podpisany przez przewoźnika lub jego przedstawiciela jak również wyznaczonego operatora kraju tranzytowego lub kraju przeznaczenia, który przyjmuje odsyłki. Jeśli są zastrzeżenia zgłaszane wobec służby transportowej, na egzemplarzach wykazu CN 37, CN 38 lub CN 41 należy obowiązkowo umieścić te zastrzeżenia. W przypadku przewozu odsyłek w kontenerze, zastrzeżenia te odnoszą się wyłącznie do stanu kontenera, jego zamknięć i pieczęci. Analogicznie, wyznaczeni operatorzy wymieniający informacje drogą elektroniczną mogą stosować procedury opisane w artykule RL 190 ustęp 2 punkt 5.

5. W przypadkach przewidzianych w artykule RL 193 ustęp 4, ustęp 5 i ustęp 9, urząd pochodzenia i w danym przypadku ostatni pośredniczący urząd wymiany mogą być ponadto powiadomione środkami łączności telekomunikacyjnej na koszt wyznaczonego operatora, który wysłał zawiadomienie. Zawiadomienie takie powinno być przesłane zawsze, gdy odsyłka nosi widoczne ślady ograbienia, aby umożliwić urzędowi wysyłającemu lub urzędowi pośredniczącemu niezwłoczne zbadanie sprawy. W danym przypadku, urząd pośredniczący powiadamia także środkami łączności telekomunikacyjnej poprzedniego wyznaczonego operatora w celu kontynuowania dochodzenia.

6. Jeśli nieobecność odsyłki jest wynikiem braku zbieżności połączeń lub gdy jest ona należycie wyjaśniona na wykazie zdawczym, zawiadomienie o sprawdzeniu CN 43 sporządza się tylko wtedy, gdy odsyłka nie nadejdzie do urzędu przeznaczenia następnym połączeniem.

7. Po nadejściu odsyłki, o której braku powiadomiono urząd pochodzenia i w danym przypadku ostatni pośredniczący urząd wymiany, należy wysłać do tych urzędów najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską) drugie zawiadomienie o sprawdzeniu informujące o otrzymaniu tej odsyłki.

8. Jeśli urząd przyjmujący, na którym spoczywał obowiązek sprawdzenia odsyłki, nie przesłał najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską) do urzędu pochodzenia i w danym przypadku do ostatniego pośredniczącego urzędu wymiany zawiadomienia CN 43 stwierdzającego jakiegokolwiek nieprawidłowości, to uważa się, do czasu przedstawienia dowodu przeciwnego, że otrzymał on odsyłkę i jej zawartość. To samo założenie przyjmuje się w odniesieniu do nieprawidłowości, które w zawiadomieniu o sprawdzeniu pominięto lub przedstawiono w sposób niekompletny. Podobnie jest także, gdy postanowienia niniejszego artykułu i artykułu RL 193 dotyczące dopełnienia formalności nie zostały zachowane.

9. Zawiadomienia o sprawdzeniu przesyła się najlepiej faksem lub innym elektronicznym środkiem łączności. Jeśli nie jest to możliwe, zawiadomienia te przesyła się najszybszą drogą pocztową (lotniczą lub lądowo-morską).

10. Zawiadomienia o sprawdzeniu przesyłane drogą pocztową wysyła się w kopertach oznaczonych wyraźnym napisem „Bulletin de vérification” („Zawiadomienie o sprawdzeniu”). Koperty te mogą mieć ten napis bądź wcześniej wydrukowany, bądź wykonany wyraźnie za pomocą stempla.

11. Urzędy, do których wysyła się zawiadomienia o sprawdzeniu zwracają je możliwie jak najszybciej, najlepiej drogą elektroniczną, do urzędu wymiany, z którego nadeszły, po ich zbadaniu i ewentualnym naniesieniu swoich uwag. Zawiadomienia o sprawdzeniu uważa się, do czasu przedstawienia dowodu przeciwnego, za należycie uznane:

11.1 jeśli nie udzielono odpowiedzi w terminie jednego miesiąca, licząc od dnia ich przesłania;

11.2 jeśli wyznaczony operator kraju pochodzenia nie jest powiadomiony w tym terminie o dochodzeniach, które mogłyby okazać się jeszcze konieczne ani o dodatkowym przesłaniu niezbędnych dokumentów.

Artykuł RL 195

Przesyłki mylnie skierowane

1. Wszelkiego rodzaju przesyłki mylnie skierowane kieruje się bezzwłocznie dalej najszybszą drogą do ich miejsca przeznaczenia.

Artykuł RL 196

Działania podejmowane w razie wypadku

1. Jeśli statek, pociąg, samolot albo każdy inny środek transportu uległ wypadkowi w czasie przewozu i nie może kontynuować podróży ani dostarczyć poczty do przewidzianych portów lub stacji, personel pokładowy powinien przekazać odesyłki do urzędu pocztowego znajdującego się najbliżej miejsca wypadku albo najbardziej odpowiedniego do dalszego kierowania poczty. Jeśli personel pokładowy nie może tego uczynić, to urząd ten, będąc poinformowany o wypadku, interweniuje bezzwłocznie, aby przejąć pocztę i dalej ją skierować najszybszą drogą do miejsca przeznaczenia, po sprawdzeniu jej stanu i ewentualnie poprawieniu stanu uszkodzonych przesyłek.

2. Wyznaczony operator kraju, w którym zdarzył się wypadek, powinien powiadomić środkami łączności telekomunikacyjnej wszystkich wyznaczonych operatorów poprzednich portów lub stacji o losie ładunku pocztowego. Operatorzy ci z kolei powiadamiają tą samą drogą wszystkich innych zainteresowanych wyznaczonych operatorów.

3. Wyznaczeni operatorzy krajów pochodzenia, których ładunek znajdował się w środkach transportu, które uległy wypadkowi, powinny przesłać kopię wykazów zdawczych CN 37, CN 38 lub CN 41 do wyznaczonego operatora kraju, gdzie zdarzył się wypadek.

4. Następnie właściwy urząd powiadamia urzędy przeznaczenia o odesyłkach, które uległy wypadkowi za pomocą zawiadomienia o sprawdzeniu CN 43, podając szczegóły okoliczności wypadku i stwierdzone fakty. Jeden egzemplarz każdego zawiadomienia o sprawdzeniu przesyła się do urzędów pochodzenia odpowiednich odesyłek, a drugi do wyznaczonego operatora kraju, do którego należy przedsiębiorstwo przewozowe. Dokumenty te przesyła się najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską).

Artykuł RL 197

Działania podejmowane w przypadku przerwania lotu, zmiany trasy lub mylnego skierowania poczty lotniczej

1. Jeśli samolot przerywa swój lot na okres, który może spowodować opóźnienie poczty lub jeśli z jakiegokolwiek przyczyny ładunek pocztowy jest wyładowany w porcie lotniczym innym niż podany w wykazie zdawczym CN 38, przewoźnik lotniczy przekazuje niezwłocznie ten ładunek pracownikom wyznaczonego operatora kraju, gdzie ma miejsce lądowanie. Pracownicy ci kierują go dalej najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską).
2. Wyznaczony operator, który otrzymuje odsyłki lotnicze lub worki mylnie skierowane na skutek błędów w oznaczeniu chorągiewkami, powinien dołączyć nową chorągiewkę do odsyłki lub worka, podając urząd pochodzenia i skierować dalej do właściwego miejsca przeznaczenia.
3. We wszystkich przypadkach urząd, który dokonał dalszego kierowania jest zobowiązany poinformować urząd pochodzenia każdej odsyłki lub worka za pośrednictwem zawiadomienia o sprawdzeniu CN 43, podając w nim w szczególności służbę lotniczą, od której przyjęto ładunek, służby (lotnicze lub lądowo-morskie), którym go przekazano do dalszego kierowania do miejsca przeznaczenia i przyczynę mylnego skierowania, jak na przykład błąd w przewozie lub w oznaczeniu chorągiewką.

Artykuł RL 198

Działania podejmowane w przypadku przerwania lotu, zmiany trasy lub mylnego skierowania poczty lądowo-morskiej przewożonej drogą lotniczą (S.A.L.)

1. Jeśli poczta wchodząca w skład odsyłki lądowo-morskiej przewożonej drogą lotniczą (S.A.L.) znajduje się w samolocie przerywającym lot lub zostaje wyładowana w porcie lotniczym innym niż podany w wykazie CN 41, postępuje się w następujący sposób.
 - 1.1 Pracownicy wyznaczonego operatora kraju, w którym ładunek pocztowy znajduje się w tranzycie, przejmują go i kierują drogą lądowo-morską, jeśli warunki dalszego kierowania umożliwiają wysłanie go w krótkim czasie do kraju przeznaczenia. Wyznaczonego operatora kraju pochodzenia informuje się o tym pocztą elektroniczną lub wszelkim innym środkiem łączności telekomunikacyjnej.
 - 1.2 Jeśli szybkie przekazanie ładunku pocztowego drogą lądowo-morską do kraju przeznaczenia nie może być zapewnione, wyznaczony operator kraju tranzytowego porozumiewa się, środkami łączności telekomunikacyjnej, z wyznaczonym operatorem kraju pochodzenia tego ładunku w celu określenia sposobu, w jaki należy go dalej skierować do miejsca przeznaczenia oraz jak powinna być obliczona i uregulowana ewentualna zapłata za nowe kierowanie.
 - 1.3 Wyznaczony operator kraju tranzytowego sporządza nowy wykaz zdawczy (CN 37, CN 41 lub CN 38, zależnie od okoliczności) i dosyła ładunek pocztowy zgodnie z instrukcjami otrzymanymi od wyznaczonego operatora kraju pochodzenia.

Artykuł RL 199

Działania podejmowane w przypadku czasowego zawieszenia usług i ich wznowienia

1. Jeśli usługi są czasowo zawieszone, należy powiadomić o tym zainteresowanego wyznaczonego operatora lub zainteresowanych wyznaczonych operatorami środkami łączności telekomunikacyjnej, podając w miarę możliwości przewidywany czas trwania zawieszenia usług. Taką samą procedurę należy zastosować w przypadku wznowienia zawieszonych usług.

2. Biuro Międzynarodowe powinno być powiadomione o zawieszeniu lub wznowieniu usług, jeśli powiadomienie ogólne uznaje się za potrzebne. W danym przypadku, Biuro Międzynarodowe powinno powiadomić wyznaczonych operatorów środkami łączności telekomunikacyjnej.

3. Wyznaczony operator kraju pochodzenia może zwrócić nadawcy opłaty pocztowe, opłaty specjalne i dopłaty lotnicze, jeśli na skutek zawieszenia usług świadczenie związane z przewozem jego przesyłki było wykonane tylko częściowo lub w ogóle nie zostało wykonane.

Artykuł RL 200

Zwrot próżnych worków

1. Właściciele próżnych worków decydują czy życzą sobie, aby ich worki były zwracane czy też nie, a jeśli tak, decydują o sposobie przewozu, jaki ma być w tym celu wykorzystany. Wyznaczony operator kraju przeznaczenia ma jednak prawo zwrócić worki, które nie mogą być łatwo i tanio spalone w tym kraju. Wyznaczony operator kraju pochodzenia powinien ponieść koszt tego zwrotu.

2. W przypadku braku porozumienia między zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami, próżne worki powinny być zwracane, najbliższą pocztą, w odsyłce do kraju, do którego należą i jeżeli to możliwe wykorzystując tę samą drogę, jaką nadeszły. Liczbę worków zwracanych w każdej odsyłce należy wpisać do tablicy 4 karty listowej CN 31 (tablicy 3 karty listowej CN 32). Wpisu tego nie dokonuje się, jeśli dwóch wyznaczonych operatorów uzgodniło, że w karcie listowej wpisuje się tylko worki oznaczone chorągiewką w kolorze czerwonym.

3. Wyznaczeni operatorzy kraju pochodzenia mogą sporządzać odsyłki specjalne w celu dokonania zwrotu próżnych worków. Jednakże, sporządzanie odsyłek specjalnych jest obowiązkowe, gdy żądają tego wyznaczeni operatorzy krajów tranzytowych lub krajów przeznaczenia. W przypadku worków zwracanych drogą lotniczą, sporządzanie odsyłek specjalnych jest obowiązkowe. Odsyłki specjalne wpisuje się do wykazów CN 47 i do kart listowych CN 31. Jeśli nie sporządza się odsyłek specjalnych z próżnymi workami zwracanymi drogą lądowo-morską, liczbę i masę pakietów z próżnymi workami wpisuje się do właściwej kolumny wykazu CN 37.

4. Zwrot odbywa się pomiędzy wyznaczonymi do tego celu urzędami wymiany. Zainteresowani wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić między sobą warunki zwrotu. W obrocie między odległymi krajami, operatorzy powinni, w zasadzie, wyznaczyć tylko jeden urząd zobowiązany do zapewnienia przyjmowania zwracanych im próżnych worków.

5. Próżne worki powinny być zwinięte w odpowiednie pakiety. W danym przypadku, deseczki z chorągiewkami jak też chorągiewki wykonane z płótna, pergaminu lub z innego trwałego materiału powinny być umieszczone wewnątrz worków.

6. Jeżeli liczba próżnych worków zwracanych drogą lądowo-morską, nie jest zbyt duża, można je umieścić w workach zawierających przesyłki listowe. We wszystkich innych przypadkach, w tym próżnych worków zwracanych drogą lotniczą, powinny one być umieszczone oddzielnie w workach oznaczonych chorągiewkami, na których znajduje się nazwa urzędów wymiany. Worki te mogłyby być zabezpieczone, po uzgodnieniu między

danymi wyznaczonymi operatorami. Na chorągiewkach powinien zostać umieszczony napis „Sacs vides” („Próżne worki”).

7. Worki zawierające druki wysyłane do tego samego odbiorcy pod tym samym adresem (worki M) należy po ich doręczeniu odebrać od odbiorców i zgodnie z wyżej przedstawionymi postanowieniami, zwrócić do wyznaczonych operatorów krajów, do których one należą.

8. Jeśli kontrola przeprowadzona przez wyznaczonego operatora wykaże, że należące do niego worki nie zostały zwrócone jego służbom w terminie dłuższym od tego, jakiego wymaga czas przewozu (tam i z powrotem), ma on prawo żądać zapłaty wartości worków przewidzianej w ustępie 9. Dany wyznaczony operator może odmówić tej zapłaty tylko wtedy, gdy jest w stanie udowodnić zwrot brakujących worków.

9. Każdy wyznaczony operator ustala, okresowo i jednakowo dla wszystkich rodzajów worków używanych przez jego urzędy wymiany, wartość w SDR (DTS) i powiadamia o tym zainteresowanych wyznaczonych operatorów za pośrednictwem Biura Międzynarodowego. Przy ustalaniu zapłaty, bierze się pod uwagę koszt wymiany worków.

10. Po uprzednim uzgodnieniu, wyznaczony operator może używać do sporządzania swoich odsyłek lotniczych worków należących do wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia. Nie można używać worków należących do strony trzeciej.

11. Odsyłki z próżnymi workami podlegają płatności w wysokości 30% opłat tranzytowych, stosowanych wobec odsyłek listowych.

12. Wyznaczony operator kraju wysyłającego ma prawo podać czy życzy sobie czy nie życzy, aby pojemniki użyte do sporządzenia danej odsyłki były do niego zwrócone. Umieszcza on tę informację w karcie listowej sporządzanej dla odsyłki.

13. Rozliczenia opłat związanych ze zwrotem próżnych worków dokonuje się według procedur opisanych w Przewodniku statystycznym i rozliczeniowym, publikowanym przez Biuro Międzynarodowe Światowego Związku Pocztowego.

Artykuł RL 201

Odsyłki wymieniane z jednostkami wojskowymi

1. Wyznaczeni operatorzy krajów pośredniczących powinni być poinformowani, w miarę możliwości z wyprzedzeniem, o ustanowieniu wymiany odsyłek zamkniętych, o której mowa w artykule 19 Konwencji.

2. Adres tych odsyłek redaguje się w sposób następujący:

Z urzędu w

Do { jednostki morskiej (lub lotniczej) (narodowość) (oznaczenie jednostki) w } (kraj)
okrętu (narodowość) (nazwa okrętu) w

albo

Z jednostki morskiej (lub lotniczej) (narodowość) (oznaczenie jednostki) w }

Z okrętu (narodowość) (nazwa okrętu) w (kraj)

Do urzędu w

albo

Z jednostki morskiej (lub lotniczej) (narodowość) (oznaczenie jednostki) w	}	(kraj)
Z okrętu (narodowość) (nazwa okrętu) w		
Do {	}	(kraj)
jednostki morskiej (lub lotniczej) (narodowość) (oznaczenie jednostki) w okrętu (narodowość) (nazwa okrętu) w		

3. Odsyłki, o których mowa, kieruje się najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską) zgodnie ze wskazówkami podanymi w adresie i na tych samych warunkach, jak w przypadku odsyłek wymienianych między urzędami pocztowymi.

4. Kapitan statku pocztowego, który przewozi odsyłki dla jednostki morskiej lub okrętu wojennego, przechowuje je do dyspozycji dowódcy jednostki morskiej lub okrętu przeznaczenia, w przypadku gdyby dowódca ten zażądał wydania ich na trasie.

5. Jeśli okręty nie znajdują się w miejscu przeznaczenia w czasie, gdy odsyłki adresowane do nich nadejdą do tego miejsca, są one przechowywane w urzędzie pocztowym do chwili ich odbioru przez adresata lub ich dosłania do innego miejsca. Dosłania może zażądać albo wyznaczony operator kraju pochodzenia, albo dowódca jednostki morskiej lub okrętu przeznaczenia, albo też konsul tej samej narodowości.

6. Odsyłki, o których mowa, oznaczone napisem „Aux soins du Consul d...” („Do rąk Konsula w...”) doręcza się do wskazanego konsula. Na żądanie konsula mogą one być później ponownie przyjęte przez służbę pocztową i dosłane do miejsca pochodzenia lub do innego miejsca przeznaczenia.

7. Odsyłki przeznaczone dla okrętu wojennego uważa się za tranzytowe aż do chwili ich wydania dowódcy tego okrętu, nawet jeśli były one początkowo adresowane do urzędu pocztowego lub konsula zobowiązanego do pośredniczenia w ich przekazywaniu. Nie są więc one uważane jako dowieszone pod ich adres, dopóki nie zostaną wydane okrętowi wojennemu przeznaczenia.

8. Po uzgodnieniu między zainteresowanymi Państwami członkowskimi lub wyznaczonymi operatorami, powyższą procedurę stosuje się również, w danym przypadku, wobec odsyłek wymienianych z jednostkami wojskowymi oddanymi do dyspozycji Organizacji Narodów Zjednoczonych i z samolotami wojskowymi.

Rozdział 10

Jakość usług

Artykuł RL 202

Cele w zakresie jakości usług

1. Państwa członkowskie lub wyznaczeni operatorzy podejmują się sprawdzania okresowo przestrzegania ustalonych terminów bądź w ramach badań organizowanych przez Biuro Międzynarodowe lub Związki Regionalne, bądź na podstawie dwustronnych porozumień.
2. Pożądane jest także, aby Państwa członkowskie lub wyznaczeni operatorzy sprawdzali okresowo przestrzeganie ustalonych terminów za pomocą innych systemów kontroli jakości, zwłaszcza kontroli zewnętrznych.
3. O ile to możliwe, Państwa członkowskie lub wyznaczeni operatorzy stosują systemy kontroli jakości usług dotyczących odsyłek międzynarodowych (zarówno nadchodzących jak i wychodzących); chodzi o kontrolę prowadzoną, w miarę możliwości, od momentu nadania do momentu doręczenia (od końca do końca).
4. Wszyscy wyznaczeni operatorzy przekazują do Biura Międzynarodowego zaktualizowane informacje o najpóźniejszych godzinach przybycia środka transportu (LTAT) (po francusku: „heures limites d’arrivée du moyen de transport”, po angielsku: „the latest transport arrival times”), służące im jako punkt odniesienia w eksploatacji ich międzynarodowej służby pocztowej. Operatorzy powiadamiają Biuro Międzynarodowe o ewentualnych zmianach natychmiast gdy są one przewidziane, aby pozwolić Biuru na poinformowanie wyznaczonych operatorów o tych zmianach przed ich wprowadzeniem.
5. W miarę możliwości, należy przekazywać informacje oddzielnie dla strumieni przesyłek priorytetowych i niepriorytetowych.

Rozdział 11

Oplaty tranzytowe i opłaty końcowe (koszty końcowe)

Artykuł RL 203

Oplaty tranzytowe i opłaty końcowe (koszty końcowe). Postanowienia ogólne

1. Opłaty tranzytowe
 - 1.1 Rozliczanie opłat tranzytowych za pocztę lądowo-morską i rozliczanie opłat za opracowanie odsyłek lotniczych przesyłanych w tranzycie prowadzi corocznie wyznaczony operator kraju tranzytowego dla każdego wyznaczonego operatora kraju pochodzenia. Podstawą rozliczeń jest masa odsyłek przyjętych do tranzytu i wysłanych w ciągu danego roku. Stosuje się stawki ustalone w artykule RL 205.
 - 1.2 Opłaty tranzytowe i opłaty za opracowanie odsyłek lotniczych przesyłanych w tranzycie obciążają wyznaczonego operatora kraju pochodzenia odsyłek. Są one uiszczane, z zastrzeżeniem wyjątku przewidzianego w ustępie 1 punkt 4, wyznaczonym operatorom krajów tranzytowych lub których służby uczestniczą w przewozie odsyłek drogą lądową lub morską.
 - 1.3 Jeśli wyznaczony operator kraju tranzytowego nie uczestniczy w lądowym lub morskim przewozie odsyłek, to odpowiednie opłaty tranzytowe uiszczane są wyznaczonemu operatorowi kraju przeznaczenia, o ile ponosi on koszty związane z tym tranzytem.
 - 1.4 Opłaty za przewóz odsyłek tranzytowanych drogą morską mogą być regulowane bezpośrednio między wyznaczonymi operatorami kraju pochodzenia odsyłek a

przedsiębiorstwami żeglugowymi lub ich agentami. Wyznaczony operator kraju, w którym znajduje się dany port załadunku powinien uprzednio wyrazić na to zgodę.

2. Opłaty końcowe (koszty końcowe)
 - 2.1 Rozliczanie opłat końcowych (kosztów końcowych) za przesyłki listowe, z wyjątkiem worków M, prowadzi corocznie wyznaczony operator-wierzyciel na podstawie otrzymanej rzeczywistej masy odsyłek i rzeczywistej liczby otrzymanych przesyłek poleconych oraz przesyłek z zadeklarowaną wartością oraz w danym przypadku liczby otrzymanych przesyłek w danym roku. Stosuje się stawki ustalone w artykułach 28 i 29 Konwencji.
 - 2.2 Rozliczanie opłat końcowych (kosztów końcowych) za worki M prowadzi corocznie wyznaczony operator-wierzyciel na podstawie masy podlegającej tym opłatom zgodnie z warunkami ustalonymi w artykule 27 Konwencji.
 - 2.3 W celu umożliwienia określenia masy i liczby przesyłek w skali roku, wyznaczeni operatorzy krajów pochodzenia odsyłek powinni stale podawać dla każdej odsyłki:
 - masę przesyłek (z wyjątkiem worków M);
 - masę worków M przekraczających 5 kilogramów;
 - liczbę worków M, które nie przekraczają 5 kilogramów;
 - liczbę przesyłek poleconych zawartych w odsyłce;
 - liczbę przesyłek z zadeklarowaną wartością zawartych w odsyłce.
 - 2.4 W przypadku braku specjalnego porozumienia między zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami, w relacjach między krajami systemu docelowego, określenie liczby przesyłek odbywa się zgodnie z postanowieniami artykułów RL 221 i RL 222.
 - 2.5 W razie potrzeby określenia liczby i masy przesyłek masowych, stosuje się sposoby podane w artykule RL 182 dla tego rodzaju przesyłek.
 - 2.6 Zainteresowani wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić rozliczanie opłat końcowych (kosztów końcowych) w swych wzajemnych relacjach na podstawie różnych metod statystycznych. Mogą też uzgodnić inną okresowość przeprowadzania badań statystycznych niż te, które przewiduje artykuł RL 223.
3. W przypadku wystąpienia sporu dotyczącego uzyskanych wyników rocznych, który ma być uregulowany między wyznaczonymi operatorami, zainteresowani wyznaczeni operatorzy proszą swoje Państwa członkowskie o podjęcie działań zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 132 Regulaminu Ogólnego. Arbitrzy mają prawo ustalić w sprawiedliwy sposób kwotę opłat tranzytowych lub opłat końcowych (kosztów końcowych), jaka ma zostać zapłacona.
4. Zwolnienie od opłat tranzytowych i opłat końcowych (kosztów końcowych)
 - 4.1 Wolne od opłat końcowych (kosztów końcowych) są przesyłki listowe dotyczące służby pocztowej, wymienione w artykule RL 110 ustęp 2 i niedoreczone przesyłki pocztowe zwracane do miejsca pochodzenia w odsyłkach zamkniętych. Przesyłki z próżnymi pojemnikami są wolne od opłat końcowych (kosztów końcowych), ale nie są wolne od opłat tranzytowych, które ponosi wyznaczony operator właściciel pojemników.
 - 4.2 Przesyłki CCRI (IBRS) są wolne z opłat końcowych (kosztów końcowych).

A. *Opłaty tranzytowe*

Artykuł RL 204

Stosowanie opłat tranzytowych

1. W przypadku braku specjalnego porozumienia, przewozy morskie wykonywane bezpośrednio między dwoma krajami za pomocą statków należących do jednego z nich uważa się jako usługi strony trzeciej.

2. Tranzyt morski rozpoczyna się z chwilą, gdy odsyłki są przekazane przewoźnikowi morskiemu wybranemu przez wyznaczonego operatora kraju wysyłającego, a kończy się z chwilą przekazania odsyłek wyznaczonemu operatorowi kraju przeznaczenia lub jeżeli wyznaczony operator kraju przeznaczenia otrzymuje zlecenie wydania albo każdy inny właściwy dokument, jeśli jest on dostarczany wcześniej. Tranzytowe opłaty morskie uiszczane przez wyznaczonego operatora kraju wysyłającego obejmują wszystkie koszty poniesione przez przewoźnika morskiego w porcie docelowym. Jeśli wyznaczony operator kraju przeznaczenia musi płacić dodatkowe opłaty za usługi świadczone przed powiadomieniem, takie jak opłaty portowe, opłaty za przepłynięcie kanałami, opłaty związane z opracowywaniem w terminalu lub na nadbrzeżach oraz wszystkie inne analogiczne opłaty związane z opracowywaniem odsyłek przesyłanych w kontenerach lub luzem, to wyznaczony operator kraju przeznaczenia może uzyskać zwrot tych dodatkowych opłat od wyznaczonego operatora kraju wysyłającego. Jednakże, wszystkie koszty składowania powstałe po powiadomieniu przez przewoźnika morskiego, że odsyłki są do dyspozycji i fizycznie gotowe do odbioru, pokrywa wyznaczony operator kraju przeznaczenia.

2.1 Bez względu na postanowienia podane w ustępie 2, wyznaczony operator przeznaczenia odsyłek pobiera od wyznaczonego operatora kraju pochodzenia sumę odpowiadającą opłatom składowania portowego, jeśli urząd wysyłający zapomina przesłać na czas jeden formularz wykazu CN 37 przewidzianego w artykule RL 190 ustęp 1 punkt 5.

3. Jeśli zagraniczna służba transportowa porusza się po terytorium kraju bez udziału służb tego kraju, zgodnie z artykułem RL 167, kierowane w ten sposób odsyłki nie podlegają tranzytowym opłatom lądowym.

4. Dane punktu kontaktowego dla poczty przesyłanej drogą morską, w tym jego adres fizyczny, jego numery telefoniczne i faksowe oraz jego adres poczty elektronicznej, powinny być podane w „Spisie adresów, szefów i kadry kierowniczej administracji pocztowych, Biura Międzynarodowego i Związków Regionalnych”, dla wszystkich krajów wysyłających pocztę drogą morską lub przyjmujących pocztę przesyłaną tą drogą. Niezbędne może być umieszczenie dwóch adresów w przypadkach gdy przywóz i wywóz są zarządzane przez różne służby w ramach tego samego wyznaczonego operatora. W miarę możliwości, każdy wyznaczony operator powinien utworzyć ogólny adres elektroniczny (na przykład seamail@xxpost.com), aby uniknąć błędzenia zawiadomień.

Artykuł RL 205

Opłaty tranzytowe

1. Opłaty tranzytowe obciążające wyznaczonego operatora kraju pochodzenia odsyłek oblicza się na podstawie następujących elementów:

1.1 stawka związana z opracowaniem odsyłek tranzytowych, ustalona w wysokości 0,195 SDR (DTS) za kilogram dla odsyłek lotniczych i odsyłek S.A.L. oraz 0,170 SDR (DTS) za kilogram w 2006 roku, 0,180 SDR (DTS) za kilogram w 2007 roku, 0,190 SDR (DTS) za kilogram w 2008 roku i 0,195 SDR (DTS) za kilogram w 2009 roku dla odsyłek lądowo-morskich.

1.2 stawka za odległość, odpowiadająca:

- 1.2.1 dla przewozu lotniczego, stawce podstawowej za przewóz lotniczy ustalonej przez Radę Eksploatacji Pocztowej na podstawie formuły podanej w artykule RL 235;
- 1.2.2 dla przewozu lądowego:
 - 1.2.2.1 0,200 tysięcznej części SDR (DTS) za kilogram i za kilometr do 1500 kilometrów;
 - 1.2.2.2 0,140 tysięcznej części SDR (DTS) za kilogram i za dodatkowy kilometr do 5000 kilometrów;
 - 1.2.2.3 0,100 tysięcznej części SDR (DTS) za kilogram i za dodatkowy kilometr;
 - 1.2.2.4 stawkę odległości oblicza się dla przedziału odległości 100 kilometrów, na podstawie mediany wartości każdego przedziału;
- 1.2.3 dla przewozu morskiego:
 - 1.2.3.1 0,070 tysięcznej części SDR (DTS) za kilogram i za milę morską (1852 metry) do 1000 mil morskich;
 - 1.2.3.2 0,040 tysięcznej części SDR (DTS) za kilogram i za dodatkową milę morską do 2000 mil morskich;
 - 1.2.3.3 0,034 tysięcznej części SDR (DTS) za kilogram i za dodatkową milę morską do 4000 mil morskich;
 - 1.2.3.4 0,022 tysięcznej części SDR (DTS) za kilogram i za dodatkową milę morską do 10000 mil morskich;
 - 1.2.3.5 0,015 tysięcznej części SDR (DTS) za kilogram i za dodatkową milę morską;
 - 1.2.3.6 stawkę odległości oblicza się dla przedziału odległości 100 mil morskich, na podstawie mediany wartości każdego przedziału.

Artykuł RL 206

Odległości wyrażone w kilometrach

1. Odległości przyjmowane do obliczenia opłat tranzytowych za przewozy lądowe, według artykułu RL 205 ustęp 1 punkt 2, odczytuje się z „Wykazu odległości wyrażonych w kilometrach związanych z przewozami lądowymi odsyłek tranzytowych”, publikowanego przez Biuro Międzynarodowe.

Artykuł RL 207

Usługi nadzwyczajne. Przewóz różnymi środkami transportu

1. Opłaty tranzytowe określone w artykule RL 205 nie mają zastosowania do przewozu dokonywanego za pośrednictwem służb nadzwyczajnych, specjalnie utworzonych lub utrzymywanych przez wyznaczonego operatora na prośbę jednego lub kilku innych wyznaczonych operatorów. Warunki tego rodzaju przewozu są ustalane w porozumieniu zawierającym przez zainteresowanych wyznaczonych operatorów.

2. Jeśli odsyłki lądowo-morskie pochodzące od wyznaczonego operatora kieruje się dalej środkami transportu zarówno lądowego jak i morskiego, warunki takiego przewozu stanowią przedmiot specjalnego porozumienia zawieranego przez zainteresowanych wyznaczonych operatorów.

Artykuł RL 208

Obliczanie i rozliczanie opłat związanych z przesyłkami mylnie skierowanymi i z przesyłkami wysyłanymi w tranzycie otwartym przesyłanymi drogą lądowo-morską

1. Postanowienia ogólne

- 1.1 Każdy wyznaczony operator przekazujący przesyłki w tranzycie otwartym drogą lądowo-morską ma prawo pobierania od wyznaczonego operatora kraju pochodzenia kwoty odpowiadające poniesionym kosztom i dopłatom do opłat końcowych, które należy zapłacić wyznaczonemu operatorowi kraju przeznaczenia. Koszty przewozu i opracowania oblicza się, w zasadzie, w sposób podany w artykule RL 205, ale według masy netto. Dopłaty do opłat końcowych oblicza się na podstawie średnich różnic między opłatami końcowymi pobieranymi przez wyznaczonego operatora kraju tranzytowego a tymi płaconymi wyznaczonemu operatorowi kraju przeznaczenia. Opłaty tranzytowe ustala się na podstawie pewnej liczby stawek średnich nie większej niż dziesięć, z których każda, odnosząca się do grupy krajów przeznaczenia, jest określana na podstawie kosztu przewozu i opracowania jak również dopłat do opłat końcowych (kosztów końcowych) do różnych miejsc przeznaczenia w ramach danej grupy. Kwotę tych opłat powiększa się o 10%.
- 1.2 Rozliczanie opłat tranzytowych przesyłek wysyłanych w tranzycie otwartym odbywa się, w zasadzie, na podstawie danych z wykazów statystycznych, ale jeśli żąda tego wyznaczony operator kraju tranzytowego, rozliczenia dokonuje się na podstawie rzeczywistych mas.
- 1.3 Rozliczanie przeprowadza się na podstawie rzeczywistej masy w przypadku przesyłek mylnie skierowanych, nadanych na pokładzie statków lub przesyłanych z nieregularną częstotliwością lub w bardzo zmieniających się ilościach. Jednakże, rozliczanie to przeprowadza się tylko wtedy, gdy wyznaczony operator kraju pośredniczącego domaga się zapłaty za wykonaną usługę tranzytową. W tym celu, powinien być wykorzystany przez wyznaczonego operatora kraju pośredniczącego formularz CN 65, do którego dołączone są właściwe zawiadomienia o sprawdzeniu CN 43. Wyznaczeni operatorzy krajów pośredniczących mogą także uzgodnić z wyznaczonym operatorem kraju pochodzenia, aby dokonać rozliczenia opłat tranzytowych przesyłek mylnie skierowanych opierając się na wykazach statystycznych.
2. Czynności statystyczne
 - 2.1 Czynności statystyczne przeprowadza się corocznie na przemian w maju w latach nieparzystych i w październiku w latach parzystych.
 - 2.2 W czasie okresu statystycznego dołącza się wykazy CN 65 do przesyłek wysyłanych w tranzycie otwartym. Na kartce wiążankowej CN 26 i na wykazie CN 65 umieszcza się nadrukowaną literę „S”. Jeśli nie ma przesyłek zarówno poleconych jak i niepoleconych, kierowanych w tranzycie otwartym w odsyłce, w której normalnie takie przesyłki występują, to do karty listowej należy dołączyć, zależnie od przypadku, jeden lub dwa wykazy CN 65 z uwagą „Néant” („Nie ma”).
 - 2.3 W czasie okresu statystycznego wszystkie przesyłki wysyłane w tranzycie otwartym umieszcza się razem z wykazem CN 65 w zamkniętym worku, który może być wykonany z przezroczystego tworzywa sztucznego, włożonym do worka zawierającego kartę listową.
 - 2.4 Każdy wyznaczony operator, który wysyła przesyłki kierowane w tranzycie otwartym jest zobowiązany poinformować wyznaczonych operatorów krajów pośredniczących o każdej zmianie występującej w okresie rozliczeniowym w postanowieniach dotyczących wymiany tej poczty.
3. Sporządzanie i sprawdzanie wykazów CN 65
 - 3.1 W wykazach CN 65 podaje się masy oddzielnie dla każdej grupy krajów przeznaczenia. Wykazy te podlegają specjalnej numeracji w dwóch ciągłych seriach: jedna dla przesyłek niepoleconych, a druga dla przesyłek poleconych. Liczbę wykazów CN 65 wpisuje się do odpowiedniej rubryki tablicy 4 karty listowej CN 31 (tablicy 3 karty listowej CN 32). Wyznaczeni operatorzy krajów tranzytowych

- mogą żądać używania wykazu CN 65, w których wyszczególnia się w określonej kolejności najważniejsze grupy krajów. Wszystkie wykazy CN 65 umieszcza się w worku zawierającym kartę listową CN 31.
- 3.2 Masę przesyłek wysyłanych w tranzycie otwartym dla każdej grupy krajów zaokrągla się w górę do najbliższego dekagrama, jeśli część dekagrama jest równa lub większa od 5 gramów; w przeciwnym przypadku zaokrągla się w dół do najbliższego dekagrama.
- 3.3 Jeśli urząd pośredniczący stwierdzi, że masa rzeczywista przesyłek wysyłanych w tranzycie otwartym różni się więcej niż o 20 gramów od masy podanej, to poprawia on wykaz CN 65 i niezwłocznie powiadamia o błędzie wysyłający urząd wymiany za pomocą zawiadomienia o sprawdzeniu CN 43. Jeśli stwierdzona różnica pozostaje w podanej wyżej granicy błędu, dane urzędu wysyłającego uznaje się za właściwe.
- 3.4 W przypadku braku wykazu CN 65, sporządza się z urzędu, w danym przypadku, wykaz CN 65, a o nieprawidłowości powiadamia się urząd pochodzenia za pomocą zawiadomienia CN 43.
4. Przesyłki wysyłane w tranzycie otwartym, dla których rachunki sporządza się na podstawie rzeczywistej masy
- 4.1 Jeśli wyznaczony operator kraju tranzytowego wymaga, aby rozliczenie opłat tranzytowych przesyłek wysyłanych w tranzycie otwartym było dokonywane na podstawie rzeczywistej masy, odsyłkom zawierającym takie przesyłki towarzyszą wykazy CN 65, które są dołączone do karty listowej. Taką samą procedurę stosuje się wobec przesyłek kierowanych w tranzycie otwartym wyłączonych z czynności statystycznych i rozliczanych na podstawie masy rzeczywistej. Jeśli masa mylnie skierowanych przesyłek, pochodzących z tego samego urzędu wymiany i umieszczonych w odsyłce tego urzędu nie przekracza 50 gramów, nie sporządza się z urzędu wykazu CN 65, zgodnie z postanowieniami przewidzianymi w ustępie 3 punkt 4.
- 4.2 Do przesyłek nadanych na pokładzie statku znajdującego się na pełnym morzu, opłaconych za pomocą znaczków pocztowych kraju, pod którego banderą pływa lub kraju, w którym jest zarejestrowany statek, należy dołączyć wykaz CN 65 przy przekazywaniu ich do wyznaczonego operatora w porcie pośredniczącym. Jeśli na statku nie ma urzędu pocztowego, dołącza się wykaz masy, który winien posłużyć wyznaczonemu operatorowi kraju pośredniczącego za podstawę do żądania opłat za tranzyt lądowy lub morski/opłat za przewóz S.A.L.. W wykazie CN 65 lub w wykazie masy należy podać masę przesyłek przeznaczonych dla każdego kraju przeznaczenia, datę, nazwę statku i jego banderę oraz kolejny numer ciągłej serii rocznej danego statku. Dane te są sprawdzane przez urząd, któremu przekazuje się przesyłki ze statku.

Artykuł RL 209

Opłaty tranzytowe za odsyłki, które zboczyły z trasy lub zostały błędnie skierowane

1. Wyznaczeni operatorzy krajów tranzytowych dokładają wszelkich starań, aby skierować odsyłki zgodnie ze wskazówkami podanymi przez wyznaczonego operatora kraju wysyłającego. Jeśli jednak odsyłki zboczyły z trasy lub zostały mylnie skierowane, uiszcza się opłaty tranzytowe wyznaczonym operatorom uczestniczącym w przewozie tranzytem takich odsyłek bez stosowania postanowień artykułu RL 232 ustęp 7. Wyznaczony operator kraju pochodzenia będzie mógł ze swej strony domagać się zwrotu opłat od wyznaczonego operatora, którego służby popełniły błąd w kierowaniu.

Artykuł RL 210

Odsyłki lotnicze i S.A.L. przesyłane w tranzycie drogą lądowo-morską

1. W przypadku braku specjalnego porozumienia zawartego między zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami, odsyłki lotnicze oraz odsyłki S.A.L. często przewożone drogą lądowo-morską na części swojej trasy przez kraje trzecie podlegają opłatom tranzytowym.
2. W przewidzianym wyżej przypadku, opłaty tranzytowe oblicza się na podstawie rzeczywistych mas brutto podanych w wykazach CN 38 dla odsyłek lotniczych i w wykazach CN 41 oraz w danym przypadku na chorągiewkach CN 36 dla odsyłek S.A.L.

Artykuł RL 211

Płatności opłat tranzytowych za próżne worki

1. Opłaty tranzytowe za próżne worki, obliczone na podstawie postanowień artykułu RL 205, uiszcza wyznaczony operator właściciel worków.
2. Wyznaczony operator, który zwraca próżne worki nie ma prawa do zwrotu poniesionych kosztów w swoim kraju, jeśli przebyta średnia ważona odległość przy przewozie próżnych worków do granicy jego kraju nie przekracza 300 kilometrów. Jeśli średnia ważona odległość przekracza 300 kilometrów, opłaty przewozowe, ale nie opłaty za opracowanie, są uiszczane za liczbę kilometrów powyżej 300.
3. Należne opłaty z tytułu przewozu wewnątrz kraju, który zwraca worki ustala się w formie jednolitej ceny za kilogram. Ta jednolita cena zawiera koszt przewozu wewnątrz kraju między różnymi urzędami wymiany a granicami. Oblicza się ją na podstawie stawek rzeczywiście płaconych za przewóz poczty wewnątrz kraju przeznaczenia, ale bez możliwości przekroczenia stawki określonej w artykule RL 205. Średnią ważoną odległość oblicza Biuro Międzynarodowe w zależności od masy brutto wszystkich odsyłek z próżnymi workami wysyłanymi z danego kraju.
4. Wyznaczeni operatorzy, którzy domagają się zwrotu opłat przewozowych są zobowiązani do przekazania Biuru Międzynarodowemu, najpóźniej 1 lipca, danych niezbędnych do obliczenia średniej ważonej odległości i zapłaty. Biuro Międzynarodowe informuje wszystkich wyznaczonych operatorów, najpóźniej 1 października, o średniej ważonej odległości i stawce zapłaty, w celu ich wejścia w życie 1 stycznia następnego roku.

B. Opłaty końcowe (koszty końcowe). Postanowienia ogólne

Artykuł RL 212

Dobrowolne przystąpienie Państw członkowskich systemu przejściowego do systemu docelowego

1. Dla celów artykułu 27 ustęp 12 Konwencji, każde Państwo członkowskie systemu przejściowego może zadeklarować swe dobrowolne przystąpienie do systemu docelowego. W tym celu, wyznaczony operator przystępującego Państwa członkowskiego wysła oficjalną deklarację do Biura Międzynarodowego najpóźniej 1 czerwca roku poprzedzającego jego przystąpienie do systemu docelowego. Biuro Międzynarodowe informuje o tym Państwa członkowskie systemu docelowego w ciągu trzydziści dni od otrzymania tej deklaracji.

2. W swej deklaracji, wyznaczony operator przystępującego Państwa członkowskiego zobowiązuje się do wykonywania, począwszy od 1 stycznia następnego roku, wszystkich czynności statystycznych, rozliczeniowych i innych związanych z udziałem w systemie docelowym.

3. Wyznaczony operator przystępującego Państwa członkowskiego przesyła do Biura Międzynarodowego przed lub wraz ze swoją deklaracją, obowiązującą w jego obrocie krajowym opłatę za list priorytetowy o masie 20 gram. Biuro Międzynarodowe informuje Państwa członkowskie systemu docelowego i wyznaczonego operatora przystępującego Państwa członkowskiego, przed 1 lipca w roku przystąpienia, o stawkach za przesyłkę i za kilogram płaconych przystępującemu Państwu członkowskiemu począwszy od 1 stycznia następnego roku.

4. Wszystkie postanowienia dotyczące systemu docelowego, w tym termin informowania o opłacie za list priorytetowy o masie 20 gram w obrocie krajowym, stosuje się wobec przystępującego Państwa członkowskiego od 1 stycznia roku wejścia w życie jego przystąpienia do systemu docelowego.

Artykuł RL 213

Dostęp bezpośredni do usług wewnętrznych (krajowych)

1. Wszyscy wyznaczeni operatorzy krajów Związku powinni poinformować Biuro Międzynarodowe o warunkach stosowanych wobec dostępu bezpośredniego do ich usług wewnętrznych (krajowych), zwłaszcza informacje o odpowiedzialnej osobie (zarządzającej sprawami dużych klientów), o ich usługach, ich produktach i taryfach, warunkach operacyjnych i finansowych jak również linki do stron internetowych przedstawiających uzupełnienie informacji. Wyznaczeni operatorzy dbają, aby każda zmiana wnoszona do ich taryf lub do innych warunków i mająca wpływ na dostęp bezpośredni była komunikowana Biuru Międzynarodowemu przed wejściem w życie.

2. Na podstawie przekazanych informacji, Biuro Międzynarodowe publikuje, na stronie internetowej Światowego Związku Pocztowego, bazę danych dotyczącą dostępu bezpośredniego i przesyła ją na płycie CD-ROM do wyznaczonych operatorów krajów uczestniczących. Biuro Międzynarodowe aktualizuje tę bazę danych. Zbiór operacyjny będzie także oddany do dyspozycji uczestników przez Biuro Międzynarodowe.

3. Wyznaczeni operatorzy krajów, które przystąpią do systemu docelowego począwszy od 2010 lub 2012 roku powinni podać Biuru Międzynarodowemu czy decydują czy nie decydują się zezwolić na dostęp bezpośredni pozostałym wyznaczonym operatorom, jak przewidziano w artykule 27 ustęp 4 punkt 3 Konwencji. Wyznaczony operator, który dokonał wyboru dwuletniego okresu próbnego, powinien na zakończenie tego okresu powiadomić Biuro Międzynarodowe o swojej decyzji zaprzestania udzielania zezwolenia na dostęp bezpośredni lub na udostępnienie go w sposób niedyskryminujący wszystkim wyznaczonym operatorom. Biuro Międzynarodowe powinno być także poinformowane o każdym późniejszym żądaniu korzystania z dostępu bezpośredniego kierowanym przez wyznaczonego operatora nowego kraju systemu docelowego do wyznaczonego operatora innego kraju tego systemu. Zgodnie z artykułem 27 ustęp 4 punkt 3 Konwencji, pociąga to za sobą obowiązek udzielenia zezwolenia na dostęp bezpośredni wszystkim wyznaczonym operatorom. Biuro Międzynarodowe będzie odpowiednio aktualizowało bazę danych dotyczącą dostępu bezpośredniego.

4. Wyznaczeni operatorzy krajów należących do systemu przejściowego powinni poinformować Biuro Międzynarodowe czy decydują się zezwolić na dostęp bezpośredni pozostałym wyznaczonym operatorom, jak przewidziano w artykule 27 ustęp 4 punkt 4 Konwencji. Wyznaczony operator, który dokonał wyboru dwuletniego okresu próbnego, powinien na zakończenie tego okresu powiadomić Biuro Międzynarodowe o swojej decyzji zaprzestania udzielania zezwolenia na dostęp bezpośredni lub na udostępnienie go w sposób niedyskryminujący wszystkim wyznaczonym operatorom. Biuro Międzynarodowe będzie odpowiednio aktualizowało bazę danych dotyczącą dostępu bezpośredniego.

5. Wyznaczeni operatorzy gotowi do korzystania z możliwości dostępu bezpośredniego oferowanych przez innego wyznaczonego operatora byliby uprzedzani, aby uzyskać od tego ostatniego najświeższe ważne informacje z tym związane i wcześniej uregulować dwustronnie wszelkie zagadnienia pozostawione w zawieszeniu.

Artykuł RL 214

Obliczanie stawek opłat końcowych (kosztów końcowych) dla krajów stosujących postanowienia artykułu 28 od ustępu 3 do ustępu 7 Konwencji

1. Zapłata opłat końcowych (kosztów końcowych) między wyznaczonymi operatorami krajów systemu docelowego oparta jest na obowiązującej w dniu 1 czerwca roku poprzedzającego rok kalendarzowy, dla którego stosuje się stawki opłat końcowych (kosztów końcowych), opłacie za list wysyłany w obrocie krajowym o masie 20 gramów, zgodnie z postanowieniami artykułu RL 128. W zasadzie, jako podstawę stosuje się usługę priorytetową. Wyżej wymieniona opłata będzie stosowana do obliczenia stawek opłat końcowych (kosztów końcowych) dla krajów stosujących postanowienia artykułu 28 od ustępu 3 do ustępu 7 Konwencji.

2. Na podstawie tej opłaty, wyrażonej w walucie lokalnej, o której należy poinformować Biuro Międzynarodowe najpóźniej 1 czerwca, to ostatnie przekształca corocznie podaną wartość w stawkę za przesyłkę i w stawkę za kilogram, wyrażone w SDR (DTS). Do obliczenia stawek wyrażonych w SDR (DTS), Biuro Międzynarodowe stosuje średni miesięczny kurs wymiany sporządzony na podstawie danych za okres obejmujący 1 stycznia do 31 maja roku poprzedzającego rok, dla którego ustalane są opłaty końcowe (kosztów końcowych). Stawki, jakie z tego wynikają, przekazywane są do wiadomości za pośrednictwem pisma okólnego, najpóźniej 1 lipca.

3. Jeśli nie poinformowano Biura Międzynarodowego o żadnej opłacie w dniu 1 czerwca, stosuje się opłatę wykorzystaną w poprzednim roku do obliczenia zapłaty opłat końcowych (kosztów końcowych) danego wyznaczonego operatora. Jeśli dokonuje się dla danego wyznaczonego operatora obliczenia po raz pierwszy, stosuje się stawki podane w artykule 28 ustęp 7 Konwencji.

4. Bez względu na postanowienia przewidziane w ustępach 2 i 3, w przypadku obniżenia opłaty za list wysyłany w obrocie krajowym o masie 20 gramów, Biuro Międzynarodowe powinno być o tym poinformowane przez danego wyznaczonego operatora.

5. Nowe stawki obliczone na podstawie niniejszego artykułu zaczynają obowiązywać z dniem 1 stycznia i zachowują moc przez cały rok kalendarzowy.

Artykuł RL 215

Zapłata opłat końcowych (kosztów końcowych) w zależności od jakości usług pomiędzy wyznaczonymi operatorami krajów systemu docelowego

1. Zapłata opłat końcowych (kosztów końcowych) między wyznaczonymi operatorami krajów systemu docelowego będzie zależała od wyników w zakresie jakości usług uzyskanych przez wyznaczonych operatorów kraju przeznaczenia.
2. Udział w systemie uzgodnionym przez Światowy Związek Pocztowy dla pomiaru jakości usług dotyczącej potoków poczty nadchodzących do kraju przeznaczenia, na potrzeby powiązania opłat końcowych (kosztów końcowych) z jakością usług, jest fakultatywny. Jeśli wyznaczony operator kraju pochodzenia nie uczestniczy w pomiarze jakości potoku poczty wychodzącej, wyznaczony operator kraju przeznaczenia ma prawo do otrzymania opłat końcowych (kosztów końcowych) uwzględniających jakość usług, które nie mogą w żadnym przypadku być obliczone według stawek niższych niż 100% stawek podstawowych opłat końcowych (kosztów końcowych) (stawek opłat końcowych (kosztów końcowych) bez uwzględnienia premii zachęcającej do jakości usług ani wyrównania związanego z uzyskaną jakością). Wyznaczony operator kraju przeznaczenia, który nie wprowadza żadnego systemu uzgodnionego przez Światowy Związek Pocztowy dla pomiaru jakości usług dotyczącej potoku poczty nadchodzącej pobiera 100% stawek podstawowych opłat końcowych (kosztów końcowych).
3. Wyznaczeni operatorzy krajów biorących udział w systemie pomiaru uzgodnionym przez Światowy Związek Pocztowy dla powiązania opłat końcowych (kosztów końcowych) z jakością usług korzystają, tytułem zachęty, ze zwiększenia opłat końcowych (kosztów końcowych) o 2,5% dla całości strumieni nadchodzących przesyłek listowych. Jeśli cel w zakresie jakości usług zostanie dla danego roku kalendarzowego osiągnięty, zainteresowani wyznaczeni operatorzy mają prawo do dodatkowego zwiększenia o 2,5%.
4. Z zastrzeżeniem stawek minimalnych podanych w artykule 28 ustęp 7 i ustęp 8 Konwencji, wyznaczeni operatorzy podlegają karze, jeśli ustalony w zakresie jakości usług cel nie został osiągnięty. Kara ta wynosi 0,33% zapłaty opłat końcowych (kosztów końcowych) za każdy punkt procentowy niższy niż ustalony cel. W żadnym przypadku kara nie może przekroczyć 5%. Z powodu premii w wysokości 2,5% przewidzianej z tytułu uczestnictwa w systemie, maksymalna kara nie może doprowadzić do wynagrodzenia niższego niż 97,5% stawek podstawowych opłat końcowych (kosztów końcowych).
5. Prowizoryczne stawki opłat końcowych (kosztów końcowych) powiązane z jakością usług obliczane są przez Biuro Międzynarodowe i komunikowane są, za pośrednictwem pisma okólnego, najpóźniej 1 lipca każdego roku. Stawki prowizoryczne zaczynają obowiązywać od 1 stycznia następnego roku i pozostają w mocy przez cały rok kalendarzowy. Prowizoryczne stawki opłat końcowych (kosztów końcowych) oblicza się zgodnie z postanowieniami artykułu RL 214, ale uwzględnia się także premię z tytułu zachęty i wyrównania związane z uzyskanymi wynikami jakości usług dla poprzedniego roku kalendarzowego.
6. Ostateczne stawki opłat końcowych (kosztów końcowych) powiązane z jakością usług obliczane są przez Biuro Międzynarodowe po opublikowaniu ostatecznych wyników jakości usług za dany rok kalendarzowy. Ostateczne stawki opłat końcowych (kosztów końcowych) powiązane z jakością usług komunikowane są przez Biuro Międzynarodowe, najpóźniej 1 maja roku następnego po danym roku kalendarzowym i zastępują prowizoryczne stawki opłat końcowych (kosztów końcowych) wcześniej rozpowszechnione dla tego roku kalendarzowego.

7. Wyznaczeni operatorzy krajów, które przystąpią do systemu docelowego w 2010 i 2012 roku będą stosowali postanowienia artykułu 27 ustęp 5 Konwencji oraz postanowienia wymienione w ustępach od 1 do 4 najpóźniej w trzecim roku następującym po ich przystąpieniu do systemu docelowego. Podczas dwóch pierwszych lat następujących po ich przyjęciu do systemu docelowego, będą oni mogli korzystać z poniższych postanowień przejściowych:

- 7.1 będą oni mogli zdecydować o niestosowaniu postanowień artykułu 27 ustęp 5 Konwencji ani postanowień wymienionych w ustępach od 1 do 4 i zdecydować w ten sposób, aby nie przystępować do żadnego systemu pomiaru jakości usług. Decyzja ta nie będzie miała żadnego wpływu na stawki opłat końcowych (kosztów końcowych), które będą oni musieli płacić lub otrzymywać.
- 7.2 będą oni mogli zdecydować o przystąpieniu do uzgodnionego przez Światowy Związek Pocztowy systemu pomiaru jakości usług tak, żeby to nie przedstawiało żadnego wpływu na stawki opłat końcowych (kosztów końcowych), które będą oni musieli płacić lub otrzymywać.
- 7.3 będą oni mogli zdecydować o stosowaniu postanowień artykułu 27 ustęp 5 Konwencji i postanowień wymienionych w ustępach od 1 do 4 dotyczących premii z tytułu zachęty i kar, w ciągu pierwszego lub drugiego roku następującego po ich przyjęciu do systemu docelowego.

8. Rada Eksploatacji Pocztovej ustali normy i roczne cele w dziedzinie jakości usług na podstawie norm stosowanych w obrocie krajowym dla przesyłek i porównywalnych warunków.

Artykuł RL 216

Zapłata opłat końcowych (kosztów końcowych) związana z jakością usług stosowana wobec strumieni poczty przeznaczonych do wyznaczonych operatorów krajów systemu przejściowego, pochodzących od wyznaczonych operatorów systemu przejściowego oraz wymienianych między wyznaczonymi operatorami krajów systemu przejściowego

1. Wyznaczeni operatorzy krajów biorących udział w systemie przejściowym mogą zdecydować, aby oprzeć zapłatę swych opłat końcowych na wynikach uzyskanych w zakresie jakości usług i uczestniczyć w systemie pomiaru jakości usług uzgodnionym przez Światowy Związek Pocztowy. Postanowienia artykułu RL 215 mają do nich także zastosowanie. Jednak opłaty końcowe (koszty końcowe) uiszczane za pocztę przeznaczoną do tych krajów i pochodzącą z tych krajów nie powinny być niższe niż stawki opłat końcowych (kosztów końcowych) przewidziane w artykule 29 ustęp 3 lub ustęp 4 Konwencji.

2 Wyznaczeni operatorzy krajów biorących udział w systemie przejściowym mogą uczestniczyć w systemie pomiaru jakości usług uzgodnionym przez Światowy Związek Pocztowy bez bycia zobowiązanym do stosowania postanowień artykułu RL 215 ustęp od 2 do 4 dotyczących premii z tytułu zachęty i kar.

Artykuł RL 217

Mechanizm korekcyjny stawek opłat końcowych (kosztów końcowych)

1. Wyznaczony operator kraju wysyłającego lub kraju otrzymującego strumień ponad 100 ton poczty rocznie (bez worków M) może domagać się od odpowiedniego wyznaczonego operatora zastosowania mechanizmu korekcyjnego opisanego poniżej dla

określenia nowej stawki opłat końcowych (kosztów końcowych) dostosowanej do ich obrotu. Żądanie takie może nastąpić w każdej chwili w ciągu roku i podlega następującym warunkom:

- 1.1 jeśli wyznaczony operator systemu docelowego stwierdzi, że średnia liczba przesyłek otrzymanych od wyznaczonego operatora systemu przejściowego jest większa niż 17;
- 1.2 jeśli wyznaczony operator kraju systemu przejściowego stwierdzi, że średnia liczba przesyłek wysyłanych do innego wyznaczonego operatora jest mniejsza niż 12;
- 1.2.1 jeśli wyznaczony operator kraju systemu przejściowego żąda zastosowania mechanizmu korekcyjnego przewidzianego w ustępie 1 punkt 2 dla potoku przeznaczanego do wyznaczonego operatora kraju systemu docelowego, ten ostatni może także zażądać zastosowania mechanizmu korekcyjnego w przeciwnym kierunku, jeśli spełnione są inne warunki wymagane dla korekty w dół;
- 1.3 jeśli wyznaczony operator kraju systemu przejściowego stwierdzi, że średnia liczba przesyłek otrzymanych od innego wyznaczonego operatora jest większa niż 17;
- 1.4 jeśli wyznaczony operator żąda zastosowania mechanizmu korekcyjnego przewidzianego dla potoku większego niż 100 ton rocznie, odpowiedni wyznaczony operator może także to uczynić, nawet wtedy gdy potok w przeciwnym kierunku jest niższy niż 100 ton rocznie, jeśli spełnione są inne warunki wymagane dla korekty w górę lub w dół;
- 1.5 jeśli wyznaczony operator stwierdzi, że średnia liczba przesyłek w kilogramie otrzymanych od jakiegoś wyznaczonego operatora lub wysyłanych do jakiegoś wyznaczonego operatora zmieniła się o więcej niż 20% w stosunku do pierwotnej liczby przesyłek w kilogramie zastosowanej do ustalenia skorygowanej stawki za kilogram w ramach poprzedniego zastosowania mechanizmu korekcyjnego.

2. Mechanizm korekcyjny polega na przeprowadzeniu specjalnego pomiaru statystycznego dla obliczenia średniej liczby przesyłek zawartych w kilogramie, zgodnie z procedurami określonymi w artykułach RL 223 i RL 225.

3. Wyznaczony operator zamierzający zastosować mechanizm korekcyjny powinien zawiadomić o tym odpowiedniego wyznaczonego operatora z wyprzedzeniem co najmniej trzech miesięcy.

4. Żądanie powinno być poparte danymi statystycznymi wykazującymi, że średnia liczba przesyłek zawartych w kilogramie strumienia, o który chodzi, różni się od średniej światowej. Te dane statystyczne powinny być uzyskane w wyniku pobrania próbek przez co najmniej sześć dni badania w ciągu jednego miesiąca.

5. Zachowując termin przewidziany w ustępie 3, okres statystyczny zaczyna się na początku kwartalnego okresu rozrachunkowego. Nowa stawka obowiązuje od tego momentu i zachowuje moc przez okres co najmniej jednego roku aż do czasu, gdy nowej korekty zażąda jeden z zainteresowanych wyznaczonych operatorów na warunkach określonych w artykule 29 Konwencji.

6. Jeśli wyniki pomiaru statystycznego potwierdzą prawdziwość danych wyznaczonego operatora domagającego się zastosowania mechanizmu korekcyjnego, jest on upoważniony do wprowadzenia dla tego strumienia nowej stawki opłat końcowych (kosztów końcowych), obliczonej w SDR (DTS) w następujący sposób: stawka za kilogram = (średnia liczba przesyłek zawartych w kg x stawka za przesyłkę podana w artykule 29 ustęp 3) + stawka za kilogram podana w artykule 29 ustęp 3.

7. W przypadku, gdy wynikająca z tej rewizji średnia liczba przesyłek zawartych w kilogramie mieści się między 12 i 17, dla takiego strumienia przesyłek stosuje się stawkę

przewidzianą w artykule 29 ustęp 4 Konwencji. Ponadto, należy zaprzestać próbkowania liczby przesyłek w kilogramie, jeśli średnia liczba mieści się między 12 i 17 oraz podjąć tylko wtedy, gdy warunki próbkowania są ponownie spełnione i program próbkowania został reaktywowany.

Artykuł RL 218

Żądanie specyficznej opłaty za przesyłki masowe

1. Wyznaczony operator kraju przeznaczenia jest upoważniony do zażądania wprowadzenia specyficznej opłaty za przesyłki masowe, jeśli stwierdzi:

- 1.1 otrzymanie w tej samej odsyłce lub w tym samym dniu, jeśli sporządza się kilka odsyłek dziennie, 1500 lub więcej przesyłek nadanych przez tego samego nadawcę;
- 1.2 otrzymanie w okresie dwóch tygodni 5000 lub więcej przesyłek nadanych przez tego samego nadawcę.

2. Wyznaczony operator kraju przeznaczenia, który chce wprowadzić specyficzną opłatę za przesyłki masowe powinien powiadomić o tym wyznaczonego operatora kraju nadania w terminie dwóch tygodni, licząc od daty otrzymania pierwszej odsyłki masowej. Powiadomienie takie przesyła się, faksem lub drogą elektroniczną, pod specjalny adres przewidziany w artykule RL 231 i zawiera ono numer odsyłki, datę wysłania, urząd wymiany pochodzenia jak również urząd wymiany przeznaczenia; dołącza się do niego fotokopię próbki danych przesyłek.

- 2.1 Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ustępach 3 i 4, specyficzna opłata zaczyna obowiązywać dopiero po upływie trzech miesięcy, licząc od daty otrzymania powiadomienia wysłanego przez wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia. Tę specyficzną opłatę stosuje się jedynie do odsyłek masowych wysłanych po upływie terminu powiadomienia wynoszącego trzy miesiące.
- 2.2 Otrzymanie odsyłek masowych przewidziane w ustępie 2 punkt 1 powinno być stwierdzone przez wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia zgodnie z postanowieniami artykułu RL 193 ustęp 6.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 punkt 1, wyznaczony operator kraju przeznaczenia jest upoważniony do wprowadzenia, w trybie natychmiastowym, specyficznej opłaty za przesyłki masowe, jeśli stwierdzi:

- 3.1 otrzymanie w tej samej odsyłce lub w tym samym dniu, jeśli sporządza się kilka odsyłek dziennie, 3000 lub więcej przesyłek nadanych przez tego samego nadawcę;
- 3.2 otrzymanie w okresie dwóch tygodni 10000 lub więcej przesyłek nadanych przez tego samego nadawcę.

4. Wyznaczony operator kraju przeznaczenia, który chce wprowadzić specyficzną opłatę za przesyłki masowe w trybie natychmiastowym powinien powiadomić o tym wyznaczonego operatora kraju nadania w terminie trzech dni roboczych, licząc od daty otrzymania odsyłki masowej. Powiadomienie takie przesyła się, faksem lub drogą elektroniczną, pod specjalny adres przewidziany w artykule RL 231 w formie zawiadomienia o sprawdzeniu zawierającego numer odsyłki, datę wysłania, urząd wymiany pochodzenia jak również urząd wymiany przeznaczenia; dołącza się do niego fotokopię próbki danych przesyłek.

5. Od chwili gdy wyznaczony operator kraju przeznaczenia zażądał wprowadzenia specyficznej opłaty za przesyłki masowe, wyznaczony operator kraju nadania dysponuje trzema miesiącami, aby zażądać wprowadzenia tej specyficznej opłaty do wszystkich

przesyłek masowych, które będzie wysyłał do tego wyznaczonego operatora, chyba że początkowe żądanie wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia zostanie wycofane.

6. O przerwaniu stosowania specyficznej opłaty za przesyłki masowe przewidzianej w ustępie 5, wyznaczony operator kraju nadania powinien powiadomić trzy miesiące wcześniej lub powinno to zostać rozstrzygnięte we wspólnym porozumieniu.

Artykuł RL 219

Odsyłki zamknięte wymieniane z jednostkami wojskowymi

1. Obowiązkiem wyznaczonych operatorów krajów, do których należą jednostki wojskowe, okręty wojenne lub samoloty wojskowe, jest bezpośrednie regulowanie z zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami opłat tranzytowych i opłat końcowych (kosztów końcowych) za odsyłki wysyłane przez te jednostki wojskowe, okręty lub samoloty.

2. Jeśli dosyła się te odsyłki, wyznaczony operator kraju dosyłającego informuje o tym wyznaczonego operatora kraju, do którego należy jednostka wojskowa, okręt lub samolot.

C. Czynności statystyczne

Artykuł RL 220

Ogólne zasady dotyczące pobierania próbek statystycznych i obliczania średniej liczby przesyłek zawartych w kilogramie

1. Poniższe zasady stosuje się wobec wszystkich rodzajów próbek statystycznych strumieni poczty wymaganych dla celów związanych z płatnością opłat końcowych (kosztów końcowych) opartych o stawkę za przesyłkę i stawkę za kilogram (pobieranie próbek związanych z mechanizmem korekcyjnym, wymianą poczty między wyznaczonymi operatorami systemu docelowego).

1.1 Zarówno próbki jak i obliczanie średniej liczby przesyłek zawartych w kilogramie powinny odzwierciedlać strukturę poczty. Biorąc pod uwagę, że struktura ta zmienia się w zależności od rodzaju transportu, rodzaju pojemnika, okresu w ciągu roku (miesiąca) i dnia tygodnia, próbki przesyłek winny odzwierciedlać te zmiany i przedstawiać, możliwie jak najdokładniej, całość strumienia poczty. Tak samo metoda obliczania powinna także odzwierciedlać te zmiany.

1.2 Program dotyczący pobierania próbek powinien być ustalony w taki sposób, aby osiągnąć dopuszczalny błąd statystyczny $\pm 5\%$, z przedziałem ufności 95%, jeśli chodzi o obliczanie średniej liczby przesyłek zawartych w kilogramie i liczby przesyłek wymienianych między wyznaczonymi operatorami.

1.2.1 Ten dopuszczony błąd statystyczny stanowi cel, jaki powinni starać się osiągnąć wszyscy wyznaczeni operatorzy przeprowadzający badania statystyczne, dzięki zastosowaniu swych metod dotyczących pobierania próbek. Nie określa on minimalnych wymagań w zakresie dokładności.

1.3 Koncepcja programu dotyczącego pobierania próbek, wybór próbek, metoda zbierania danych i proces obliczania powinny być zgodne z zasadami ogólnie przyjętymi w dziedzinie statystyki matematycznej, pobierania próbek związanych z rachunkiem prawdopodobieństwa i koncepcji prowadzenia badań statystycznych.

1.4 W granicach narzuconych przez te zasady, każdy wyznaczony operator korzysta z wystarczającego marginesu manewru przy przyjmowaniu koncepcji swego programu pobierania próbek w zależności od cech charakterystycznych jego

strumieni poczty i środków finansowych. Jednakże, każdy wyznaczony operator powinien poinformować, przed okresem badania, odpowiedniego wyznaczonego operatora o swych decyzjach podjętych w tym względzie jak również o swej metodzie obliczania.

Artykuł RL 221

Pomiary statystyczne stosowane przy wymianie poczty między wyznaczonymi operatorami krajów systemu docelowego

1. Przy wymianie poczty między wyznaczonymi operatorami krajów systemu docelowego przeprowadza się pomiary statystyczne. Jednak, aby uniknąć kosztów przeprowadzania pomiarów statystycznych w przypadku małych ilości wymienianej poczty, stosuje się średnią liczbę przesyłek w kilogramie między wyznaczonymi operatorami krajów systemu docelowego wobec strumieni poczty poniżej pewnego progu, z wyjątkiem przypadku gdy jeden z dwu danych wyznaczonych operatorów (lub obaj) nalega na konieczność przeprowadzenia pobrania próbek, aby znać dokładną liczbę przesyłek zawartych w kilogramie w jednym lub w dwu kierunkach. Rada Eksploatacji Pocztovej ustala próg i stosowaną średnią liczbę przesyłek w kilogramie.

2. Pomiary statystyczne wykonuje się zgodnie z zasadami wymienionymi w artykule RL 220. Dni badania rozkłada się możliwie jak najbardziej równomiernie na wszystkie dni robocze tygodnia (bierze się pod uwagę tylko dni robocze danego urzędu wymiany) i powinny one odzwierciedlać rodzaje transportu wykorzystywane dla całego strumienia poczty. Pomiary statystyczne powinny obejmować co najmniej czterdzieści osiem dni badania w ciągu roku, z czterema dniami w miesiącu. Podczas jednego dnia badania, wyznaczeni operatorzy mogą pobrać próbki z części ładunku, jeśli nie jest możliwe, aby przeprowadzić kompletne pomiary statystyczne otrzymanej poczty w danym dniu.

2.1 Zamiast pobierać próbki w określonej liczbie dni, wyznaczeni operatorzy mogą stosować w praktyce ciągłe pobieranie próbek, dokonując systematycznego wyboru próbki pojemników do przeprowadzania badania w czasie całego okresu obserwacji. Zainteresowani wyznaczeni operatorzy uzgadniają stosowane formularze statystyczne.

3. Obliczanie rocznej liczby przesyłek

3.1 Roczna liczba przesyłek odpowiada średniej ważonej liczb przesyłek obliczonych oddzielnie dla każdego rodzaju transportu i dla każdego miesiąca lub każdego kwartału. Oblicza się ją w następujący sposób:

3.1.1 średnią liczbę przesyłek zawartych w kilogramie uzyskaną z pobranych próbek, dla danego rodzaju transportu, w danym miesiącu lub w danym kwartale mnoży się przez ogólną masę poczty przesłanej tym rodzajem transportu w ciągu badanego miesiąca lub kwartału; celem jest obliczenie ogólnej liczby przesyłek dla danego rodzaju transportu i miesiąca lub kwartału.

3.1.2 aby określić roczną liczbę przesyłek, dodaje się obliczoną ogólną liczbę przesyłek dla każdego rodzaju transportu i każdego miesiąca lub każdego kwartału.

3.1.3 przy ciągłym pobieraniu próbek, w ramach procedur opisanych w ustępie 3 punkt 1 i w ustępie 3 punkt 1.2, wyznaczeni operatorzy mogą zastąpić miesiąc lub kwartał dniem.

4. Każdy wyznaczony operator powinien poinformować odpowiedniego wyznaczonego operatora, co najmniej dwa miesiące przed okresem badania, o swych decyzjach podjętych na temat koncepcji programu dotyczącego pobierania próbek, zwłaszcza jeśli chodzi o wybraną metodę obliczania. Jednakże, wyznaczony operator kraju

otrzymującego nie jest zobowiązany do wcześniejszego informowania wyznaczonego operatora kraju wysyłającego o wybranych dniach przeprowadzenia badania ani pojemnikach wybranych do pomiarów.

5. Jeśli próbkowanie liczby przesyłek zawartych w kilogramie nie zostało wykonane lub jeśli wyniki nie zostały zakomunikowane w ciągu pięciu miesięcy po zakończeniu czwartego kwartału, drugi wyznaczony operator ma prawo zastąpić brakujące dane swymi własnymi wynikami próbkowania. Próbkę statystyczną i obliczanie statystyczne wykonuje się zgodnie z zasadami podanymi w artykule RL 220, z tolerancją $\pm 7,5\%$ zamiast tolerancji $\pm 5\%$ przewidzianej w tym artykule. Jeśli nie dysponuje się żadnymi danymi, przyjmuje się wartość niższą z dwóch wartości między ostatnią uzgodnioną średnią liczbą przesyłek zawartych w kilogramie a średnią liczbą przesyłek zawartych w kilogramie uzgodnioną dla potoków Państw członkowskich systemu docelowego.

Artykuł RL 222

Inna metoda pomiarów statystycznych stosowanych przy wymianie poczty między wyznaczonymi operatorami krajów systemu docelowego

1. Wyznaczeni operatorzy krajów systemu docelowego, którzy wymieniają pocztę w kasetach lub płytkich skrzynkach mogą podjąć działania, aby dokonywać obliczeń opartych na rodzaju pojemnika. Pomiary statystyczne wykonuje się zgodnie z zasadami wymienionymi w artykule RL 220. Dni badania rozkłada się możliwie jak najbardziej równomiernie na wszystkie dni robocze tygodnia (bierze się pod uwagę tylko dni robocze danego urzędu wymiany) i powinny one odzwierciedlać rodzaje transportu wykorzystywane dla całego strumienia poczty. Pomiary statystyczne powinny obejmować co najmniej czterdzieści osiem dni badania w ciągu roku, z czterema dniami w miesiącu. Podczas jednego dnia badania, wyznaczeni operatorzy mogą pobrać próbki z części ładunku, jeśli nie jest możliwe, aby przeprowadzić kompletne pomiary statystyczne otrzymanej poczty w danym dniu.

1.1 Zamiast pobierać próbki w określonej liczbie dni, wyznaczeni operatorzy mogą stosować w praktyce ciągłe pobieranie próbek, dokonując systematycznego wyboru próbki pojemników do przeprowadzania badania w czasie całego okresu obserwacji. Zainteresowani wyznaczeni operatorzy uzgadniają stosowane formularze statystyczne.

2. Obliczanie rocznej liczby przesyłek

2.1 Roczna liczba przesyłek odpowiada średniej ważonej liczb przesyłek obliczonych oddzielnie dla każdego rodzaju pojemnika i dla każdego rodzaju transportu. Oblicza się ją w następujący sposób:

2.1.1 średnią liczbę przesyłek zawartych w kilogramie uzyskaną z pobranych próbek, dla danego rodzaju pojemnika i dla danego rodzaju transportu, mnoży się przez ogólną masę poczty przesłanej w tego rodzaju pojemniku określonym rodzajem transportu; celem jest obliczenie ogólnej liczby przesyłek dla danego rodzaju pojemnika i dla danego rodzaju transportu.

2.1.2 aby określić roczną liczbę przesyłek, dodaje się obliczoną ogólną liczbę przesyłek dla każdego rodzaju pojemnika i dla każdego rodzaju transportu.

3. Wyznaczeni operatorzy powinni podawać masę poczty wysłanej według rodzaju pojemnika (na przykład masę przesyłek w kasetach, płytkich skrzynkach, workach, i tym podobne) na odpowiednio zmienionych formularzach oraz dostarczać informacji dotyczących pojemników, o ile to możliwe, za pośrednictwem elektronicznej wymiany danych (EDI).

4. Każdy wyznaczony operator powinien poinformować odpowiedniego wyznaczonego operatora, co najmniej dwa miesiące przed okresem badania, o swych decyzjach podjętych na temat koncepcji programu dotyczącego pobierania próbek, zwłaszcza jeśli chodzi o wybraną metodę obliczania. Jednakże, wyznaczony operator kraju otrzymującego nie jest zobowiązany do wcześniejszego informowania wyznaczonego operatora kraju wysyłającego o wybranych dniach przeprowadzenia badania ani pojemnikach wybranych do pomiarów.

5. Jeśli próbkowanie liczby przesyłek zawartych w kilogramie nie zostało wykonane lub jeśli wyniki nie zostały zakomunikowane w ciągu pięciu miesięcy po zakończeniu czwartego kwartału, drugi wyznaczony operator ma prawo zastąpić brakujące dane swymi własnymi wynikami próbkowania. Próbkę statystyczną i obliczanie statystyczne wykonuje się zgodnie z zasadami podanymi w artykule RL 220, z tolerancją $\pm 7,5\%$ zamiast tolerancji $\pm 5\%$ przewidzianej w tym artykule. Jeśli nie dysponuje się żadnymi danymi, przyjmuje się wartość niższą z dwóch wartości między ostatnią uzgodnioną średnią liczbą przesyłek zawartych w kilogramie a średnią liczbą przesyłek zawartych w kilogramie uzgodnioną dla potoków Państw członkowskich systemu docelowego.

Artykuł RL 223

Specjalne pomiary statystyczne mające na celu zastosowanie mechanizmu korekcyjnego

1. W celu zastosowania mechanizmu korekcyjnego, w przypadku braku specjalnego porozumienia, zmierzającego do wykorzystania średniej liczby przesyłek zawartych w kilogramie ustalonej w ostatnim badaniu Światowego Związku Pocztowego dla strumieni poczty z Państw członkowskich systemu przejściowego przeznaczonych do Państw członkowskich systemu docelowego, pomiary statystyczne przeprowadza się dokonując badania próbek danego strumienia przesyłek.

1.1 Próbkę powinny odzwierciedlać strukturę poczty i być zgodne z zasadami wymienionymi w artykule RL 220. Pomiary statystyczne powinny obejmować co najmniej dwadzieścia cztery dni badania w dwunastomiesięcznym okresie, którego dotyczą. Podczas jednego dnia badania, wyznaczeni operatorzy mogą pobrać próbki z części ładunku, jeśli nie jest możliwe, aby przeprowadzić kompletne pomiary statystyczne otrzymanej poczty w danym dniu.

1.1.1 Zamiast pobierać próbki w określonej liczbie dni, wyznaczeni operatorzy mogą stosować w praktyce ciągłe pobieranie próbek, dokonując systematycznego wyboru próbki pojemników do przeprowadzania badania w czasie całego okresu obserwacji. Zainteresowani wyznaczeni operatorzy uzgadniają stosowane formularze statystyczne.

1.2 Dni badania rozkłada się możliwie jak najbardziej równomiernie na wszystkie dni robocze tygodnia (bierze się pod uwagę tylko dni robocze danego urzędu wymiany) i powinny one odzwierciedlać rodzaje transportu wykorzystywane dla całego strumienia poczty. Dni badania wybiera się w skali roku, kwartału lub miesiąca, tak jak podano to poniżej:

1.2.1 skala roku: co najmniej dwadzieścia cztery dni badania w okresie dwunastu miesięcy; każdy dzień roboczy tygodnia powinien być co najmniej raz dniem badania w ciągu kwartału;

1.2.2 skala kwartału: co najmniej sześć dni badania w kwartale; każdy dzień roboczy tygodnia powinien być co najmniej raz dniem badania; tak samo postępuje się w trzech następnych kwartałach;

- 1.2.3 skala miesięca: dwadzieścia cztery dni badania w jednym miesiącu lub, gdy jest ich mniej, we wszystkie dni robocze w tym miesiącu; pomiary statystyczne przeprowadza się w maju w latach nieparzystych i w październiku w latach parzystych.
2. Obliczanie średniej liczby przesyłek zawartych w kilogramie
 - 2.1 W przypadku pobierania próbek w skali roku lub kwartału, średnia liczba roczna przesyłek zawartych w kilogramie odpowiada średniej ważonej średnich liczb przesyłek zawartych w kilogramie obliczonych oddzielnie dla każdego rodzaju transportu i dla każdego miesiąca. Oblicza się ją w następujący sposób:
 - 2.1.1 średnią liczbę przesyłek zawartych w kilogramie uzyskaną z pobranych próbek, dla danego rodzaju transportu, w danym miesiącu mnoży się przez ogólną masę poczty przesłanej tym rodzajem transportu w ciągu badanego miesiąca; celem jest obliczenie ogólnej liczby przesyłek dla danego rodzaju transportu i miesiąca.
 - 2.1.2 sumę obliczeń ogólnej liczby przesyłek dla każdego rodzaju transportu i każdego miesiąca dzieli się przez ogólną masę poczty przesłanej w ciągu roku.
 - 2.1.3 w ramach procedur opisanych w ustępie 2 punkt 1.1 i w ustępie 2 punkt 1.2, wyznaczeni operatorzy mogą zastąpić miesiąc dniem lub kwartałem.
 - 2.2 w przypadku pobierania próbek w skali miesiąca, średnia liczba roczna przesyłek zawartych w kilogramie odpowiada średniej ważonej średnich liczb przesyłek zawartych w kilogramie obliczonych oddzielnie dla każdego rodzaju transportu. Oblicza się ją w następujący sposób:
 - 2.2.1 średnią liczbę przesyłek zawartych w kilogramie uzyskaną z pobranych próbek, dla danego rodzaju transportu, mnoży się przez ogólną masę poczty przesłanej tym rodzajem transportu w ciągu badanego miesiąca lub kwartału; celem jest obliczenie ogólnej liczby przesyłek dla danego rodzaju transportu i danego miesiąca lub kwartału.
 - 2.2.2 sumę obliczeń ogólnej liczby przesyłek przesłanych w ciągu miesiąca lub kwartału dla każdego rodzaju transportu dzieli się przez ogólną masę poczty przesłanej w ciągu roku.
3. Wyznaczony operator domagający się zastosowania mechanizmu korekcyjnego wybiera system pomiarów statystycznych do przeprowadzenia badań, w tym metodę obliczania i informuje o tym odpowiedniego wyznaczonego operatora, aby mógł on podjąć ewentualne działania kontrolne. Wyznaczony operator domagający się zastosowania mechanizmu korekcyjnego może także uzgodnić, z odpowiednim wyznaczonym operatorem, zastosowanie średniej liczby przesyłek zawartej w kilogramie ustalonej w ostatnim badaniu Światowego Związku Pocztowego dla strumieni poczty z krajów systemu przejściowego przeznaczonych do krajów systemu docelowego.
4. Wyznaczony operator domagający się zastosowania mechanizmu korekcyjnego nie jest zobowiązany do wcześniejszego informowania o wybranych przez siebie dniach przeprowadzenia badania.

D. Sporządzanie, przesyłanie i uznawanie wykazów oraz rachunków związanych z opłatami tranzytowymi i opłatami końcowymi

Artykuł RL 224

Sporządzanie, przesyłanie i uznawanie wykazów CN 53 i CN 54 przy wymianie poczty między wyznaczonymi operatorami krajów systemu docelowego

1. Sporządzanie, przesyłanie i uznawanie wykazów CN 53 i CN 54

- 1.1 W celu przeprowadzenia pomiarów statystycznych przy wymianie poczty między wyznaczonymi operatorami krajów systemu docelowego zgodnie z postanowieniami artykułów RL 221 i RL 222, dla każdego pojemnika poddanego badaniu, urząd wymiany wyznaczonego operatora kraju otrzymującego wpisuje do wykazu CN 53 rodzaj pojemnika, liczbę i masę przesyłek, odpowiednią liczbę przesyłek zawartych w kilogramie i kod kreskowy pojemnika. Dla każdego rodzaju transportu (lotniczego, S.A.L., lądowo-morskiego) i rodzaju pojemnika sporządza się oddzielne wykazy CN 53.
- 1.2 Na podstawie wykazów CN 53, wyznaczony operator kraju otrzymującego sporządza wykaz zbiorczy CN 54, który zawiera zestawienie wykazów CN 53 według rodzaju pojemnika, rodzaju transportu (lotniczego, S.A.L., lądowo-morskiego) i miesiąca w kwartale roku kalendarzowego.
- 1.3 Wykaz zbiorczy CN 54 wraz z dołączonymi formularzami CN 53 przesyła się do drugiego zainteresowanego wyznaczonego operatora, co kwartał, najpóźniej w terminie pięciu miesięcy następujących po otrzymaniu ostatniej odsyłki włączonej do badań statystycznych. Te wykazy CN 53 i CN 54 dostarcza się, w miarę możliwości, nie tylko w formie papierowej, ale również w znormalizowanej formie elektronicznej, najlepiej w formie arkusza kalkulacyjnego takiego, jakie są powszechnie stosowane.
- 1.4 Jeśli wyznaczony operator kraju wysyłającego otrzymał wykazy CN 53 i CN 54 w formie papierowej i nie zgłosił uwag w terminie trzech miesięcy, licząc od daty przesłania wykazu zbiorczego CN 54, wykaz ten uważa się za przyjęty na mocy prawa.
- 1.5 Jeśli wyznaczony operator kraju wysyłającego otrzymał wykazy CN 53 i CN 54 w znormalizowanej formie elektronicznej i nie zgłosił uwag w terminie dwóch miesięcy, licząc od daty przesłania wykazu zbiorczego CN 54, wykaz ten uważa się za przyjęty na mocy prawa.
2. Sporządzanie, przesyłanie i uznawanie wykazów zbiorczych CN 54bis
- 2.1 Na podstawie przyjętych wykazów zbiorczych CN 54 i CN 56, wyznaczony operator kraju otrzymującego sporządza roczny wykaz zbiorczy CN 54bis, który zawiera zestawienie danych dotyczących zbadanych odsyłek według rodzaju transportu i kwartału; na tej podstawie oblicza się roczną liczbę przesyłek dla danego roku.
- 2.2 Roczny wykaz zbiorczy CN 54bis przesyła się drugiemu zainteresowanemu wyznaczonemu operatorom najpóźniej w terminie jednego miesiąca następującego po uznaniu wykazów zbiorczych CN 54 i CN 56 dotyczących czwartego kwartału. Wykaz CN 54bis dostarcza się, w miarę możliwości, nie tylko w formie papierowej, ale również w znormalizowanej formie elektronicznej.
- 2.3 Jeśli wyznaczony operator kraju wysyłającego otrzymał wykaz CN 54bis i nie zgłosił uwag w terminie jednego miesiąca, licząc od daty przesłania rocznego wykazu zbiorczego CN 54bis, wykaz ten uważa się za przyjęty na mocy prawa.
3. W przypadku gdy wyznaczony operator kraju wysyłającego przeprowadził kontrolne pomiary statystyczne, to dane uzyskane przez wyznaczonego operatora kraju otrzymującego będą uważane za miarodajne, jeśli nie różnią się one więcej niż o 10% od danych uzyskanych przez drugiego wyznaczonego operatora.
- 3.1 W przypadku różnicy przekraczającej 10%, zainteresowani wyznaczeni operatorzy uzgadniają przyjmowane przy rozliczaniu wielkości opłat końcowych, biorąc pod uwagę dokładność systemów statystycznych stosowanych przez każdego wyznaczonego operatora.
4. W przypadku rozbieżności pomiędzy zainteresowanymi dwoma wyznaczonymi operatorami co do stosowania tego artykułu, mogą oni odwołać się do procedury arbitrażu przewidzianej w artykule 132 Regulaminu Ogólnego.

Artykuł RL 225

Sporządzanie, przesyłanie i uznawanie wykazów CN 53 i CN 54 przy mechanizmie korekcyjnym

1. Sporządzanie, przesyłanie i uznawanie wykazów CN 53 i CN 54
 - 1.1 W czasie dni badania, urząd wymiany wyznaczonego operatora domagającego się zastosowania mechanizmu korekcyjnego wpisuje do wykazu CN 53, dla każdej badanej odsyłki, liczbę i masę przesyłek.
 - 1.2 Na podstawie wykazów CN 53, wyznaczony operator domagający się przeprowadzenia specjalnych pomiarów statystycznych sporządza wykaz zbiorczy CN 54, który zawiera zestawienie danych dotyczących zbadanych odsyłek według rodzaju transportu i miesiąca w kwartale roku kalendarzowego.
 - 1.3 Wykaz zbiorczy CN 54 wraz z dołączonymi formularzami CN 53 przesyła się do drugiego zainteresowanego wyznaczonego operatora po zakończeniu każdego kwartału lub na zakończenie okresu pobierania próbek, najpóźniej w terminie jednego miesiąca od wysłania lub otrzymania ostatniej odsyłki włączonej do badań statystycznych. Te wykazy CN 53 i CN 54 dostarcza się, w miarę możliwości, nie tylko w formie papierowej, ale również w znormalizowanej formie elektronicznej.
 - 1.4 Jeśli drugi zainteresowany wyznaczony operator otrzymał wykazy CN 53 i CN 54 w formie papierowej i nie zgłosił uwag w terminie trzech miesięcy, licząc od daty przesłania wykazu zbiorczego CN 54, wykaz ten uważa się za przyjęty na mocy prawa.
 - 1.5 Jeśli drugi zainteresowany wyznaczony operator otrzymał wykazy CN 53 i CN 54 w znormalizowanej formie elektronicznej i nie zgłosił uwag w terminie dwóch miesięcy, licząc od daty przesłania wykazu zbiorczego CN 54, wykaz ten uważa się za przyjęty na mocy prawa.
2. Sporządzanie, przesyłanie i uznawanie wykazów zbiorczych CN 54bis
 - 2.1 Na podstawie przyjętych wykazów zbiorczych CN 54 i CN 56, wyznaczony operator domagający się przeprowadzenia specjalnych pomiarów statystycznych sporządza roczny wykaz zbiorczy CN 54bis, który zawiera zestawienie danych dotyczących zbadanych odsyłek według rodzaju transportu i kwartału.
 - 2.2 Na podstawie rocznego wykazu zbiorczego CN 54bis, wyznaczony operator domagający się przeprowadzenia pomiarów statystycznych oblicza średnią liczbę przesyłek zawartych w kilogramie, a w przypadku stosowania mechanizmu korekcyjnego – nową stawkę opłat końcowych (kosztów końcowych) według formuły opisanej w artykule RL 217 ustęp 6.
 - 2.3 Roczny wykaz zbiorczy CN 54bis przesyła się drugiemu zainteresowanemu wyznaczonemu operatorowi najpóźniej w terminie jednego miesiąca następującego po uznaniu wykazów zbiorczych CN 54 i CN 56 dotyczących czwartego kwartału. Wykaz CN 54bis dostarcza się, w miarę możliwości, w formie papierowej jak również w znormalizowanej formie elektronicznej.
 - 2.4 Jeśli drugi zainteresowany wyznaczony operator otrzymał wykaz CN 54bis i nie zgłosił uwag w terminie jednego miesiąca, licząc od daty przesłania rocznego wykazu CN 54bis, wykaz ten uważa się za przyjęty na mocy prawa.
3. W przypadku gdy drugi zainteresowany wyznaczony operator przeprowadził kontrolne pomiary statystyczne, to dane uzyskane przez wyznaczonego operatora domagającego się zastosowania mechanizmu korekcyjnego będą uważane za miarodajne, jeśli nie różnią się one więcej niż o 10% od danych uzyskanych przez drugiego wyznaczonego operatora.

3.1 W przypadku różnicy przekraczającej 10%, zainteresowani wyznaczeni operatorzy uzgadniają przyjmowane przy rozliczaniu wielkości opłat końcowych (kosztów końcowych), biorąc pod uwagę dokładność systemów statystycznych stosowanych przez każdego wyznaczonego operatora.

4. W przypadku rozbieżności pomiędzy zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami co do stosowania mechanizmu korekcyjnego, mogą oni odwołać się do procedury arbitrażu przewidzianej w artykule 132 Regulaminu Ogólnego.

Artykuł RL 226

Sporządzanie wykazów odsyłek CN 55 i CN 56

1. Po otrzymaniu ostatniej odsyłki w każdym miesiącu, urząd wymiany przeznaczenia, na podstawie danych zawartych w kartach listowych CN 31, sporządza wykaz odsyłek CN 55 w podziale na rodzaje odsyłek i wysyłające urzędy wymiany. Jeśli wyznaczeni operatorzy dwustronnie uzgodnili zapisywanie liczby pojemników i masy według formatu w karcie listowej CN 31, formularz CN 55 podaje masę odsyłek według formatu. Wykaz CN 55 jest także sporządzany w podziale na rodzaje tranzytowanych odsyłek i urzędy pochodzenia oraz urzędy przeznaczenia, zgodnie z danymi zawartymi w wykazach zdawczych CN 37 i CN 41. Przesyła następnie te wykazy do swojego centralnego zarządu.

2. Dla każdego wyznaczonego operatora kraju pochodzenia odsyłek, wyznaczony operator kraju przeznaczenia i wyznaczony operator kraju tranzytowego sporządzają kwartalnie, na podstawie wykazów CN 55, wykaz zbiorczy odsyłek CN 56 w podziale na rodzaje odsyłek, urzędy pochodzenia i urzędy przeznaczenia oraz ewentualnie drogi kierowania. Te wykazy CN 55 i CN 56 zawierają listę dokładnych sześcioliterowych kodów węzłów opracowujących pocztę międzynarodową urzędów pochodzenia i przeznaczenia.

3. Wykazy CN 55 dostarcza się wyznaczonemu operatorowi kraju pochodzenia jako załączniki do wykazu zbiorczego CN 56. W danym przypadku, operator ten, po ich uznaniu, zwraca jeden egzemplarz wyznaczonemu operatorowi, który sporządził wykaz.

Artykuł RL 227

Przesyłanie i uznawanie wykazów odsyłek CN 55 i CN 56

1. Wykaz zbiorczy CN 56 przesyła się w dwóch egzemplarzach do wyznaczonych operatorów krajów pochodzenia odsyłek w maksymalnym terminie pięciu miesięcy po zakończeniu kwartału, którego dotyczy.

2. Po jego uznaniu, wyznaczony operator kraju pochodzenia odsyłek zwraca jeden egzemplarz do wyznaczonego operatora, który go sporządził. Jeśli dany wyznaczony operator nie otrzymał żadnego sprostowania w terminie trzech miesięcy, licząc od daty jego wysłania, uważa go on za przyjęty na mocy prawa. W przypadku ujawnienia rozbieżności w wyniku sprawdzenia, poprawiony wykaz CN 55 powinien zostać załączony do należycie zmienionego i zaakceptowanego wykazu zbiorczego CN 56. Jeśli wyznaczony operator kraju przeznaczenia odsyłek kwestionuje zmiany naniesione w wykazie CN 55, to wyznaczony operator kraju pochodzenia potwierdza rzeczywiste dane, przesyłając fotokopie formularzy CN 31 sporządzonych przez urząd pochodzenia w chwili wysyłania spornych odsyłek.

3. Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić, aby wykazy CN 55 i CN 56 były sporządzane przez wyznaczonego operatora kraju pochodzenia odsyłek. W tym przypadku, dostosowuje się odpowiednio przewidzianą w ustępach 1 i 2 procedurę zatwierdzania.

Artykuł RL 228

Rozliczanie przesyłek masowych

1. Jeśli wyznaczony operator kraju pochodzenia dokonał wyboru wysyłania odsyłek masowych zgodnie z postanowieniami artykułu RL 218 ustęp 5, wykazy CN 55 sporządzane przez urząd wymiany przeznaczenia obejmują także przesyłki masowe, na podstawie danych zawartych w kartach listowych CN 32.
 - 1.1 Dane dotyczące przesyłek masowych wykorzystuje się przy kwartalnym sporządzaniu wykazów zbiorczych CN 56.
 - 1.2 W przypadku wystąpienia w wykazach CN 55 rozbieżności dotyczących danych związanych z przesyłkami masowymi, wyznaczony operator kraju pochodzenia przesyła fotokopie kart listowych CN 32 spornych odsyłek.
2. Jeśli wyznaczony operator kraju przeznaczenia wprowadził specyficzną opłatę za przesyłki masowe zgodnie z artykułem RL 218 ustęp 1, to stosuje się procedury opisane w ustępie 1 punkt 1 i w ustępie 1 punkt 2.
 - 2.1 Po sporządzeniu wykazów zbiorczych CN 56, wyznaczony operator kraju przeznaczenia sporządza rachunek CN 57 na podstawie danych zawartych w kartach listowych CN 32 przekazanych do wyznaczonego operatora kraju pochodzenia odsyłek, zgodnie z artykułem RL 193 ustęp 6 punkt 1.3. Wyznaczony operator kraju pochodzenia może odmówić sprawdzenia i uznania całego rachunku CN 57, który nie został przedstawiony w terminie sześciu miesięcy po kwartale, którego dotyczy.
 - 2.2 Rachunek CN 57 powinien być uznany i uregulowany przez wyznaczonego operatora kraju pochodzenia w terminie sześciu tygodni po dniu jego sporządzenia.
 - 2.3 Rachunki CN 57 uregulowane przez wyznaczonego operatora kraju pochodzenia odsyłek są ujmowane w wykazie zbiorczym CN 58. Kwotę podaną w wykazie zbiorczym CN 58 odejmuje się z rachunku szczegółowego CN 61. Kopię formularza CN 58 dołącza się do rachunku szczegółowego CN 61.
3. Wyznaczeni operatorzy mogą dwustronnie uzgodnić stosowanie innych formularzy i procedur rozliczeniowych przy wymianie przesyłek masowych.

Artykuł RL 229

Rozliczanie poczty przeznaczonej do dostępu bezpośredniego do obrotu krajowego

1. Opłaty dotyczące poczty przeznaczonej do dostępu bezpośredniego do obrotu krajowego fakturowane są przez wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia na podstawie formularzy rozliczeniowych, których użycie uzgodnili zainteresowani wyznaczeni operatorzy.
2. Rachunki reguluje wyznaczony operator kraju pochodzenia w terminie ustalonym przez wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia. Termin ten nie powinien być krótszy niż termin ustalony przez danego wyznaczonego operatora dla jego klientów krajowych. Wyznaczony operator kraju przeznaczenia określa także walutę, w jakiej powinna zostać dokonana płatność, zgodnie z postanowieniami artykułu RL 250 ustęp 1.
3. W przypadkach wystąpienia rozbieżności dotyczących danych wpisanych do wykazów rozliczeniowych związanych z pocztą przeznaczoną do dostępu bezpośredniego

do obrotu krajowego, wyznaczony operator kraju pochodzenia przesyła fotokopie formularzy rozliczeniowych, które dołączone były do spornych odsyłek.

Artykuł RL 230

Sporządzanie, przesyłanie i uznawanie rachunków opłat tranzytowych i opłat końcowych (kosztów końcowych)

1. Obowiązek sporządzania rachunków spoczywa na wyznaczonym operatorze-wierzycielu, który przesyła je do wyznaczonego operatora-dłużnika. Przesyłanie rachunków jest wymagane nawet w przypadku gdy saldo jest mniejsze od przewidzianego w tym celu minimum określonego w artykule RL 232 ustęp 7 i ustęp 8.
2. Rachunki szczegółowe sporządza się w następujący sposób.
 - 2.1 Opłaty tranzytowe. Na formularzu CN 62 i na podstawie ogólnej masy dla tych rodzajów przesyłek, jakie występują w wykazach zbiorczych CN 56.
 - 2.2 Opłaty końcowe (koszty końcowe). Na formularzu CN 61 i na podstawie różnicy między kwotami obliczonymi dla masy przesyłek otrzymanych i wysłanych w odniesieniu do każdego rodzaju przesyłek, jakie występują w wykazach zbiorczych CN 56 i rachunkach CN 19.
3. Rachunki szczegółowe CN 62 i CN 61 przesyła się w dwóch egzemplarzach do wyznaczonego operatora-dłużnika możliwie jak najszybciej po upływie roku, którego dotyczą.
4. Wyznaczony operator-dłużnik nie ma obowiązku uznania rachunków szczegółowych, które nie zostaną mu przesłane w terminie dwunastu miesięcy od zakończenia danego roku.
5. Jeśli wyznaczony operator, który wysłał rachunek szczegółowy nie otrzymał żadnego sprostowania w okresie trzech miesięcy, licząc od dnia jego wysłania, rachunek ten jest uważany za przyjęty na mocy prawa. Formularze powinny być wysyłane drogą elektroniczną lub w przypadku, gdy nie jest to możliwe w przesyłkach poleconych. Jeśli upłynie więcej niż dwa tygodnie między datą podaną w liście, przy którym przesyłane są formularze a datą otrzymania tego listu, kraj otrzymujący ma prawo poinformować wyznaczonego operatora wysyłającego, że wyżej wymieniony okres trzech miesięcy rozpoczyna się dopiero od daty otrzymania.
6. Wyjątkowo, dodatkowe rachunki szczegółowe mogą zostać przesłane do wyznaczonego operatora-dłużnika tylko wtedy, gdy stanowią uzupełnienie już istniejących rachunków danego roku. Stosuje się wobec nich warunki przedstawione w ustępach 4 i 5.
7. Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić, aby regulować oddzielnie rachunki opłat końcowych za odsyłki lądowo-morskie i za odsyłki lotnicze. W tym przypadku, zainteresowani wyznaczeni operatorzy określają procedury sporządzania, zatwierdzania i regulowania takich rachunków.

Artykuł RL 231

Specjalny adres dla przesyłania formularzy dotyczących opłat tranzytowych i opłat końcowych (kosztów końcowych)

1. Każdy wyznaczony operator informuje innych wyznaczonych operatorów, za pośrednictwem Biura Międzynarodowego, o swym specjalnym adresie, który mógłby

zawierać adres elektroniczny, na jaki należy przysyłać wszystkie formularze brane pod uwagę przy regulowaniu opłat tranzytowych i opłat końcowych (kosztów końcowych) (CN 43, CN 54, CN 54bis, CN 56, CN 57, CN 58, CN 61, CN 62, CN 63 i CN 64).

Artykuł RL 232

Uznawanie rachunków dotyczących opłat tranzytowych i opłat końcowych (kosztów końcowych)

1. Jeśli nie dokonano żadnej płatności prowizorycznej, płatności opłat tranzytowych i opłat końcowych (kosztów końcowych) mogą być dokonane wyłącznie na podstawie rachunków szczegółowych CN 61 i CN 62, w których należy podać preferowany sposób rozliczania.

2. W przypadku gdy dokonano płatności prowizorycznej, jeśli tylko rachunki szczegółowe CN 61 i CN 62 między wyznaczonymi operatorami zostały uznane lub uważane za przyjęte na mocy prawa, wyznaczony operator-wierzyciel sporządza, w dwóch egzemplarzach, oddzielny wykaz dla opłat tranzytowych CN 63 i dla opłat końcowych (kosztów końcowych) CN 64.

3. Wykazy CN 63 lub CN 64, w danym przypadku, przesyła się, w dwóch egzemplarzach, do zainteresowanego wyznaczonego operatora najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską). Jeśli w terminie jednego miesiąca, licząc od dnia wysłania tych wykazów, wyznaczony operator, który je sporządził nie otrzymał żadnego zastrzeżenia ze strony zainteresowanego wyznaczonego operatora, wykazy uważa się za przyjęte na mocy prawa.

4. Do każdej zmiany wniesionej do wykazów CN 63 lub CN 64 przez wyznaczonego operatora-dłużnika, należy dołączyć rachunki szczegółowe CN 61 lub CN 62.

5. Dla strumieni poczty wymienianych między wyznaczonym operatorem kraju wpłacającego do Funduszu na rzecz poprawy jakości usług a wyznaczonym operatorem kraju korzystającego z tego Funduszu, wyznaczony operator kraju korzystającego przesyła do organizacji odpowiedzialnej za fakturowanie kwot należnych z tytułu Funduszu na rzecz poprawy jakości usług jeden egzemplarz rachunków szczegółowych CN 61 i w danym przypadku, wykazów CN 64, uznanych lub uważanych za przyjęte na mocy prawa. Organizacja ta nie jest zobowiązana do przyjmowania wykazów CN 64 i rachunków CN 61 otrzymanych po sześciu miesiącach od ich uznania. W przypadku nieprzestrzegania terminu przesłania wykazów CN 61 i CN 64:

5.1 wyznaczony operator, który już otrzymał zaliczkę z tytułu przyspieszonego zafakturowania w ramach Funduszu na rzecz poprawy jakości usług będzie zobowiązany do jej zwrotu, w tym odsetek, danemu wyznaczonemu operatorowi wpłacającemu za pośrednictwem organizacji odpowiedzialnej za fakturowanie;

5.2 wyznaczony operator, który nie zażądał zaliczki traci prawo do funduszy z Funduszu na rzecz poprawy jakości usług od danego wyznaczonego operatora wpłacającego za dany rok.

6. W przypadku przewidzianym w ustępie 3, na wykazach należy umieścić oznaczenie „Aucune observation de l'opérateur désigné débiteur n'est parvenue dans le délai réglementaire” („Żadna uwaga ze strony wyznaczonego operatora-dłużnika nie nadeszła w przepisowym terminie”).

7. Wyznaczony operator-dłużnik jest zwolniony z płatności z tytułu opłat tranzytowych, gdy saldo roczne nie przekracza 163,35 SDR (DTS). Roczne saldo mniejsze od 163,35

SDR (DTS) powinno być włączone przez wyznaczonego operatora-wierzyciela do salda następnego roku.

8. Wyznaczony operator-dłużnik jest zwolniony z płatności z tytułu opłat końcowych (kosztów końcowych), gdy saldo roczne nie przekracza 326,70 SDR (DTS). Roczne saldo mniejsze od 326,70 SDR (DTS) powinno być włączone przez wyznaczonego operatora-wierzyciela do salda następnego roku.

9. Regulowanie płatności może odbywać się zgodnie z postanowieniami artykułów RL 247 i RL 248.

Artykuł RL 233

Prowizoryczne płatności opłat tranzytowych i opłat końcowych (kosztów końcowych)

1. Wyznaczeni operatorzy-wierzyciele mogą domagać się płatności prowizorycznych z tytułu opłat tranzytowych i opłat końcowych (kosztów końcowych). Prowizoryczne płatności dotyczące danego roku oblicza się w oparciu o masę poczty i w danym przypadku o wyniki statystyczne służące jako podstawa do ostatecznych rozliczeń roku poprzedniego. Wyznaczony operator-dłużnik nie jest zobowiązany uznać rachunki dotyczące płatności prowizorycznych otrzymanych po 30 czerwca. Jeśli rachunek z roku poprzedniego nie został jeszcze uregulowany, prowizoryczne płatności oblicza się na podstawie wykazów zbiorczych odsyłek CN 56 należycie uznanych dla czterech ostatnich kwartałów i w danym przypadku należycie uznanych odpowiednich wykazów zbiorczych przesyłek CN 54. Prowizoryczne płatności dotyczące danego roku wpłaca się najpóźniej do końca lipca tego roku. Jeśli tylko ostateczne rachunki danego roku są uznane lub przyjęte na mocy prawa, przystępuje się do korygowania płatności prowizorycznych.

2. Wykazy CN 63 i CN 64 dotyczące płatności prowizorycznych, ustalonych w ustępie 1, są przesyłane przez wyznaczonego operatora-wierzyciela do wyznaczonego operatora-dłużnika w drugim kwartale odpowiedniego roku kalendarzowego.

3. Jeśli wyznaczony operator-wierzyciel jest dłużnikiem netto względem innych uznanych przez obu wyznaczonych operatorów rachunków, wyznaczony operator-dłużnik może spłacić swoje zaakceptowane zaległe długi odmawiając należnej mu płatności prowizorycznej. Jeśli zaległy dług jest większy niż wymagana płatność prowizoryczna, nie będzie wymagane od wyznaczonego operatora-dłużnika, aby dokonał on płatności prowizorycznej opłat końcowych (kosztów końcowych) za dany rok. Wyznaczony operator-wierzyciel może również żądać od wyznaczonego operatora-dłużnika płatności prowizorycznej na poczet zaległych długów pomiędzy dwoma wyznaczonymi operatorami.

Artykuł RL 234

Płatności kwot należnych z tytułu Funduszu na rzecz poprawy jakości usług w krajach rozwijających się

1. Na podstawie uznanych lub uważanych za przyjęte na mocy prawa wykazów CN 64 lub rachunków szczegółowych CN 61, które do niej zostały przysyłane, organizacja odpowiedzialna za fakturowanie przygotowuje wykazy CN 64bis dla wyznaczonych operatorów krajów wpłacających. Wykazy te zawierają następujące informacje:

- 1.1 nazwę wyznaczonych operatorów krajów rozwijających się, których dane dotyczą;
- 1.2 kwotę w SDR (DTS) podlegającą powiększeniom przewidzianym w artykule 30 Konwencji;

- 1.3 ogólną kwotę do zapłacenia przez danego wyznaczonego operatora.
2. Wykaz CN 64bis przesyła się do uznania najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską) do każdego zainteresowanego wyznaczonego operatora. Jeśli, w okresie jednego miesiąca, licząc od przesłania tego wykazu, organizacja odpowiedzialna za fakturowanie nie otrzyma żadnej uwagi, kwotę tego wykazu uważa się za przyjętą na mocy prawa.
3. Na podstawie informacji dostarczonych w wykazach CN 64, sekretariat Funduszu na rzecz poprawy jakości usług oblicza dodatkową należną kwotę dla każdego kraju należącego do systemu docelowego przed 2010 rokiem na rzecz krajów systemu przejściowego, które nie osiągają kwoty minimalnej 12 565 SDR (DTS), tak jak określono to w artykule 30 ustęp 9 Konwencji, proporcjonalnie do wielkości poczty wysyłanej do wyznaczonego operatora-wierzyciela.
4. Fakturę związaną z dodatkową podaną w ustępie 3 kwotą dołącza się do wykazu CN 64ter zawierającego następujące informacje:
- 4.1 nazwę wyznaczonych operatorów krajów rozwijających się, do których odnoszą się dane;
 - 4.2 rok, za który należne są sumy;
 - 4.3 kwotę dodatkową (w SDR /DTS/) wymaganą, aby osiągnąć minimalną kwotę 12 565 SDR (DTS) podaną w artykule 30 ustęp 9 Konwencji;
 - 4.4 udział w kwocie dodatkowej (wyrażonej w procentach) dla każdego wyznaczonego operatora, proporcjonalnie do wymienianej wielkości poczty;
 - 4.5 kwotę, jaką powinien zapłacić dany wyznaczony operator.
5. Kwoty wykazów CN 64bis i CN 64ter mogą być regulowane za pośrednictwem systemu kompensacyjnego Biura Międzynarodowego.

Rozdział 12

Opłaty za przewóz lotniczy

Artykuł RL 235

Formuła obliczania stawki podstawowej i obliczanie opłat za przewóz lotniczy odsyłek zamkniętych

1. W tym rozdziale opisano obliczanie opłat za przewóz lotniczy odsyłek zamkniętych, przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L., tylko w przypadku dalszego kierowania drogą lotniczą/priorytetową w tranzycie otwartym, tak samo jak sposoby rozliczania z tym związane.
2. Maksymalną stawkę podstawową stosowaną za przewóz lotniczy oblicza się według poniższej formuły, której elementy pochodzą z informacji finansowych przedsiębiorstw międzynarodowego transportu lotniczego dostarczonych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego. Stawkę tę ustala się z dokładnością do tysięcznej części SDR (DTS) za kilogram masy brutto i za kilometr; stosuje się ją proporcjonalnie do ułamków kilograma.

$T = (A - B - C + D + E + F)$, gdzie

T = Stawka podstawowa za t/km (w ramach tej stawki gwarantuje się priorytet dla przewożonej poczty lotniczej).

A = Średnie wydatki eksploatacyjne za t/km.

B = Koszt usług „pasażerskich” za t/km.

C = Procent z tytułu kosztów własnych dotyczących biletów, sprzedaży, promocji (na podstawie liczby pasażerów w stosunku do wielkości ruchu).

D = Wydatki związane z przewozem za t/km przesyłek nieeksploatacyjnych.

E = 10% od wielkości (A - B - C + D) jako zysk.

F = Podatek dochodowy za przewóz przeliczony na t/km.

3. Opłaty za przewóz lotniczy odsyłek lotniczych oblicza się według rzeczywistej stawki podstawowej (mniejszej lub co najwyżej równej stawce podstawowej określonej według formuły przedstawionej w ustępie 2) i odległości wyrażonych w kilometrach podanych w „Wykazie odległości pocztowo-lotniczych” z jednej strony, a z drugiej masy brutto tych odsyłek. Nie bierze się, w danym przypadku, pod uwagę masy worków zbiorczych.

4. Opłaty należne za przewóz lotniczy wewnątrz kraju przeznaczenia ustala się, o ile to ma miejsce, w postaci jednolitej ceny. Ta jednolita cena obejmuje wszystkie wydatki związane z przewozem lotniczym wewnątrz kraju, bez względu na port lotniczy nadejścia odsyłek, pomniejszone o odpowiednie koszty transportu lądowo-morskiego. Jest ona obliczona na podstawie stawek rzeczywiście płaconych za przewóz poczty wewnątrz kraju przeznaczenia, bez możliwości przekroczenia maksymalnej stawki określonej według formuły przedstawionej w ustępie 2 i według średniej ważonej odległości odcinków przebytych przez pocztę międzynarodową na liniach wewnętrznych. Z zastrzeżeniem artykułu 32 ustęp 7 Konwencji, średnia ważona odległość jest obliczana przez Biuro Międzynarodowe w zależności od ogólnej masy brutto wszystkich odsyłek lotniczych nadchodzących do kraju przeznaczenia, łącznie z przesyłkami, które nie są dalej kierowane wewnątrz kraju drogą lotniczą.

4.1 Wyznaczeni operatorzy, którzy stosują opłaty końcowe (koszty końcowe) powiązane z kosztami lub taryfami krajowymi są zobowiązani do powiadomienia Biura Międzynarodowego w terminie określonym w artykule RL 241 o danych pozwalających na obliczenie nowej średniej ważonej odległości.

5. Opłaty za przewóz lotniczy odsyłek lotniczych w tranzycie między dwoma portami lotniczymi tego samego kraju mogą być także ustalone w postaci jednolitej ceny. Cenę tę oblicza się na podstawie stawki rzeczywiście płaconej za przewóz lotniczy poczty wewnątrz kraju tranzytowego, bez możliwości przekroczenia maksymalnej stawki określonej według formuły przedstawionej w ustępie 2 i według średniej ważonej odległości odcinków przebytych przez pocztę międzynarodową na liniach lotniczych wewnętrznych kraju tranzytowego. Średnią ważoną odległość określa się w zależności od masy brutto wszystkich odsyłek lotniczych przewożonych tranzytem przez kraj pośredniczący.

6. Kwota opłat wymienionych w ustępach 4 i 5 nie może przekroczyć kwoty ogółem, którą należy rzeczywiście zapłacić za przewóz.

7. Ceny za przewóz lotniczy na liniach międzynarodowych i krajowych, otrzymane przez pomnożenie rzeczywistej stawki podstawowej przez odległość, służące do obliczania opłat wymienionych w ustępach 3, 4 i 5, zaokrągla się w górę do najbliższej dziesiątej części, jeśli liczba utworzona z setnej i tysięcznej części jest równa lub wyższa od 50; w przeciwnym przypadku zaokrągla się w dół do najbliższej dziesiątej części.

8. O ile zainteresowani wyznaczeni operatorzy nie zawarli specjalnego porozumienia, stawki opłat tranzytowych podane w artykule RL 205 mają zastosowanie do odsyłek

lotniczych ewentualnie przewożonych w tranzycie na odcinkach lądowych lub morskich. Jednakże, zwolnione są od wszystkich lądowych opłat tranzytowych:

- 8.1 przeładunki odsyłek lotniczych między dwoma portami lotniczymi obsługującymi to samo miasto;
- 8.2 przewozy takich odsyłek między portami lotniczymi obsługującymi miasto a magazynem usytuowanym w tym samym mieście oraz powrót tych samych odsyłek w celu ich dalszego kierowania.

Artykuł RL 236

Obliczanie i rozliczanie opłat związanych z przesyłkami mylnie skierowanymi i z przesyłkami wysyłanymi w tranzycie otwartym przesyłanymi drogą lotniczą

- 1. Postanowienia ogólne
 - 1.1 Każdy wyznaczony operator przekazujący przesyłki w tranzycie otwartym drogą lotniczą ma prawo pobierania od wyznaczonego operatora kraju pochodzenia kwoty odpowiadające poniesionym kosztom i dopłatom do opłat końcowych (kosztów końcowych), które należy zapłacić wyznaczonemu operatorowi kraju przeznaczenia. Opłaty za przewóz oblicza się, w zasadzie, w sposób podany w artykule RL 235 ustęp 3. Dopłaty do opłat końcowych (kosztów końcowych) oblicza się na podstawie różnicy między opłatami końcowymi (kosztami końcowymi) pobieranymi przez wyznaczonego operatora kraju tranzytowego a tymi płaconymi wyznaczonemu operatorowi kraju przeznaczenia. Opłaty tranzytowe ustala się na podstawie pewnej liczby stawek średnich nie większej niż dziesięć, z których każda, odnosząca się do grupy krajów przeznaczenia, jest określana na podstawie kosztów przewozu i opracowania jak również dopłaty do opłat końcowych (kosztów końcowych) do różnych miejsc przeznaczenia w ramach danej grupy. Kwotę tych opłat powiększa się o 5%.
 - 1.2 Rozliczanie opłat za przewóz lotniczy wysyłanych w tranzycie otwartym przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L., które mają być dalej kierowane drogą lotniczą, odbywa się, w zasadzie, na podstawie danych z wykazów statystycznych. Jednakże, jeśli wyznaczony operator kraju tranzytowego tego się domaga, dokonuje się go w całości lub w części w oparciu o rzeczywistą masę.
 - 1.3 Rozliczanie przeprowadza się na podstawie rzeczywistej masy w przypadku mylnie skierowanych, nadanych na pokładzie statków lub przesyłanych z nieregularną częstotliwością lub w bardzo zmieniających się ilościach przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L., które mają być dalej kierowane drogą lotniczą. W tym celu, powinien być wykorzystany przez wyznaczonego operatora kraju pośredniczącego formularz CN 65, do którego dołączone są właściwe zawiadomienia o sprawdzeniu CN 43. Jednakże, rozliczanie to przeprowadza się tylko wtedy, gdy wyznaczony operator kraju pośredniczącego domaga się zapłaty za wykonaną usługę tranzytową. Wyznaczeni operatorzy krajów pośredniczących mogą również uzgodnić z wyznaczonym operatorem kraju pochodzenia dokonywanie rozliczenia opłat tranzytowych przesyłek mylnie skierowanych na podstawie wykazów statystycznych.
- 2. Czynności statystyczne
 - 2.1 Czynności statystyczne przeprowadza się corocznie na przemian w maju w latach nieparzystych i w październiku w latach parzystych. Jednakże, wyznaczony operator kraju tranzytowego może wybrać przeprowadzenie pomiarów statystycznych kwartalnie lub rocznie.

- 2.2 W czasie okresu statystycznego dołącza się wykazy CN 65 do wysyłanych w tranzycie otwartym przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L., które mają być dalej kierowane drogą lotniczą. Na kartce wiążankowej CN 25 i na wykazie CN 65 należy umieścić nadrukowaną literę „S”. Jeśli nie ma wysyłanych w tranzycie otwartym przesyłek priorytetowych ani przesyłek lotniczych ani przesyłek S.A.L. zarówno poleconych jak i niepoleconych, w odsyłce, w której normalnie takie przesyłki występują, to do karty listowej dołącza się, zależnie od przypadku, jeden lub dwa wykazy CN 65 z uwagą „Néant” („Nie ma”).
- 2.3 W czasie okresu statystycznego wysyłane w tranzycie otwartym wszystkie przesyłki priorytetowe i wszystkie przesyłki lotnicze oraz wszystkie przesyłki S.A.L., które mają być dalej kierowane drogą lotniczą, umieszcza się razem z wykazem CN 65 w zamkniętym worku, który może być wykonany z przezroczystego tworzywa sztucznego, włożonym do worka zawierającego kartę listową.
- 2.4 Każdy wyznaczony operator, który wysyła w tranzycie otwartym przesyłki priorytetowe, przesyłki lotnicze lub przesyłki S.A.L., które mają być dalej kierowane drogą lotniczą jest zobowiązany poinformować wyznaczonych operatorów krajów pośredniczących o każdej zmianie występującej w okresie rozliczeniowym w postanowieniach dotyczących wymiany tej poczty.
3. Sporządzanie i sprawdzanie wykazów CN 65
- 3.1 W wykazach CN 65 podaje się masy oddzielnie dla każdej grupy krajów przeznaczenia. Wykazy te podlegają specjalnej numeracji w dwóch ciągłych seriach: jedna dla przesyłek niepoleconych, a druga dla przesyłek poleconych. Liczbę wykazów CN 65 wpisuje się do odpowiedniej rubryki tablicy 4 karty listowej CN 31 (tablicy 3 karty listowej CN 32). Wyznaczeni operatorzy krajów tranzytowych mają prawo żądać używania wykazu CN 65, w których wyszczególnia się w określonej kolejności najważniejsze grupy krajów. Wszystkie wykazy CN 65 umieszcza się w worku zawierającym kartę listową CN 31.
- 3.2 Masę wysyłanych w tranzycie otwartym przesyłek priorytetowych i przesyłek lotniczych oraz przesyłek S.A.L., które mają być dalej kierowane drogą lotniczą, dla każdej grupy krajów zaokrągla się w górę do najbliższego dekagrama, jeśli część dekagrama jest równa lub większa od 5 gramów; w przeciwnym przypadku zaokrągla się w dół do najbliższego dekagrama.
- 3.3 Jeśli urząd pośredniczący stwierdzi, że masa rzeczywista wysyłanych w tranzycie otwartym przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L., które mają być dalej kierowane drogą lotniczą, różni się więcej niż o 20 gramów od masy podanej, to poprawia on wykaz CN 65 i niezwłocznie powiadamia o błędzie wysyłający urząd wymiany za pomocą zawiadomienia o sprawdzeniu CN 43. Jeśli stwierdzona różnica pozostaje w podanej wyżej granicy błędu, dane urzędu wysyłającego uznaje się za właściwe.
- 3.4 W przypadku braku wykazu CN 65, wysyłane w tranzycie otwartym przesyłki priorytetowe, przesyłki lotnicze i przesyłki S.A.L., które mają być dalej kierowane drogą lotniczą, należy dalej wysyłać drogą lotniczą, chyba że droga lądowo-morska okaże się szybsza. W danym przypadku, wykaz CN 65 sporządza się z urzędu, a o nieprawidłowości powiadamia się urząd pochodzenia za pomocą zawiadomienia CN 43.
4. Wysyłane w tranzycie otwartym przesyłki priorytetowe, przesyłki lotnicze i przesyłki S.A.L., które mają być dalej kierowane drogą lotniczą wyłączone z czynności statystycznych
- 4.1 Do wysyłanych w tranzycie otwartym przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L., które mają być dalej kierowane drogą lotniczą, wyłączonych z czynności statystycznych i rozliczanych na podstawie masy rzeczywistej, należy dołączyć wykazy CN 65. Jeśli masa mylnie skierowanych przesyłek priorytetowych,

przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L., pochodzących z tego samego urzędu wymiany i umieszczonych w odsyłce tego urzędu nie przekracza 50 gramów, nie sporządza się z urzędu wykazu CN 65, o którym mowa w ustępie 3 punkt 4.

- 4.2 Do przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L. nadanych na pokładzie statku znajdującego się na pełnym morzu, opłaconych za pomocą znaczków pocztowych kraju, do którego należy lub któremu podlega statek, należy dołączyć wykaz CN 65 przy przekazywaniu ich do wyznaczonego operatora w porcie pośredniczącym. Jeśli na statku nie ma urzędu pocztowego, dołącza się wykaz masy, który winien posłużyć wyznaczonemu operatorowi kraju pośredniczącego za podstawę do żądania opłat za przewóz lotniczy. W wykazie CN 65 lub w wykazie masy należy podać masę przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L. dla każdego kraju przeznaczenia, datę, nazwę statku i jego banderę oraz kolejny numer ciągłej serii rocznej danego statku. Dane te są sprawdzane przez urząd, któremu przekazuje się przesyłki ze statku.

Artykuł RL 237

Sposoby rozliczania opłat za przewóz lotniczy

1. Rozliczanie opłat za przewóz lotniczy przeprowadza się zgodnie z postanowieniami artykułów RL 235 i RL 236.
2. W odstępstwie od zasady wymienionej w ustępie 1, wyznaczeni operatorzy mogą zdecydować, po wspólnym porozumieniu się, że regulowanie rachunków za odsyłki lotnicze będzie odbywać się na podstawie wykazów statystycznych. W tym przypadku mogą oni sami określić sposoby przeprowadzania statystyk i sporządzania rachunków.

Artykuł RL 238

Sporządzanie wykazów masy CN 66 i CN 67

1. Każdy wyznaczony operator-wierzyciel sporządza wykaz CN 66, miesięcznie lub kwartalnie według swego uznania, na podstawie danych dotyczących odsyłek lotniczych zamieszczonych w wykazach CN 38. Odsyłki przewożone na tej samej trasie lotniczej wpisuje się do tego wykazu według urzędu pochodzenia, następnie kraju i urzędu przeznaczenia, a dla każdego urzędu przeznaczenia w chronologicznej kolejności odsyłek. Jeśli duplikaty wykazu CN 55 wykorzystuje się do regulowania opłat za przewóz lotniczy wewnątrz kraju przeznaczenia, zgodnie z artykułem 32 ustęp 5 Konwencji, to wykorzystuje się wykazy CN 55 sporządzone na podstawie kart listowych CN 31 i CN 32.
2. Dla otrzymanych w tranzycie otwartym przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L. dalej kierowanych drogą lotniczą, wyznaczony operator-wierzyciel sporządza corocznie wykaz CN 67 na zakończenie każdego okresu statystycznego przewidzianego w artykule RL 236 ustęp 2 punkt 1, na podstawie danych umieszczonych w wykazach CN 65 sporządzonych w tym okresie. W wykazie CN 67 ogólne masy mnoży się przez 12. Jeśli rachunki powinny być sporządzone na podstawie masy rzeczywistej przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L., wykazy CN 67 sporządza się na podstawie odpowiednich wykazów CN 65, z częstotliwością określoną w ustępie 1 dla wykazów CN 66.
3. Jeśli w okresie rozrachunkowym wystąpiła zmiana w postanowieniach dotyczących wymiany wysyłanych w tranzycie otwartym przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L. dalej kierowanych drogą lotniczą, która powoduje różnicę wynoszącą co

najmniej 20% i przekraczającą kwotę 163,35 SDR (DTS) w ogólnej sumie, jaką wyznaczony operator kraju wysyłającego ma zapłacić wyznaczonemu operatorowi kraju pośredniczącego, to ci wyznaczeni operatorzy, na żądanie jednego lub drugiego, uzgadniają zastąpienie mnożnika wymienionego w ustępie 2 przez inny dotyczący tylko danego roku.

4. Jeśli wyznaczony operator-dłużnik tego wymaga, sporządza się oddzielne wykazy CN 55, CN 66 i CN 67 dla każdego urzędu wymiany wysyłającego odsyłki lotnicze lub wysyłającego w tranzycie otwartym przesyłki priorytetowe, przesyłki lotnicze albo przesyłki S.A.L. dalej kierowane drogą lotniczą.

Artykuł RL 239

Sporządzanie rachunków szczegółowych CN 51 i rachunków ogólnych CN 52

1. Wyznaczony operator-wierzyciel sporządza na formularzu CN 51 rachunki szczegółowe podające należne jej kwoty na podstawie wykazów CN 55, CN 66 i CN 67. Sporządza się oddzielne rachunki szczegółowe dla lotniczych odsyłek zamkniętych z jednej strony, a z drugiej dla wysyłanych w tranzycie otwartym przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L. w przypadku ich dalszego kierowania drogą lotniczą. W niektórych rachunkach szczegółowych CN 51 sporządzanych dla lotniczych odsyłek zamkniętych, należy podać oddzielnie dla poczty LC/AO, CP i EMS masę i należne sumy, zgodnie z wykazami masy CN 66.

2. Kwoty wpisywane do rachunków szczegółowych CN 51 oblicza się:

- 2.1 dla odsyłek zamkniętych, na podstawie mas brutto podanych w wykazach CN 55 i CN 66;
- 2.2 dla wysyłanych w tranzycie otwartym przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L., na podstawie mas netto podanych w wykazach CN 67, powiększonych o 5%.

3. Jeśli do uregulowania pozostają opłaty za przewóz lotniczy wewnątrz kraju przeznaczenia, to wyznaczony operator tego kraju przesyła, do uznania, rachunki CN 51 dotyczące tego przewozu razem z wykazami CN 55 i CN 56.

4. Wyznaczony operator-wierzyciel sporządza rachunki CN 51 miesięcznie, kwartalnie, półrocznie lub rocznie, stosownie do uzgodnień dokonanych między zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami.

5. Rachunki szczegółowe CN 51 mogą być zsumowane w rachunku ogólnym CN 52 sporządzanym kwartalnie przez wyznaczonych operatorów-wierzycieli, którzy przyjęli system regulowania rachunków w drodze kompensaty. Jednakże, rachunek ten można sporządzać co pół roku, po uzgodnieniu dokonanych między zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami.

Artykuł RL 240

Przesyłanie i uznawanie wykazów CN 55, CN 66 oraz CN 67, rachunków szczegółowych CN 51 i rachunków ogólnych CN 52

1. Możliwie jak najszybciej, jednak nie później niż w terminie sześciu miesięcy po upływie okresu, którego dotyczą, wyznaczony operator-wierzyciel przesyła wyznaczonemu operatorowi-dłużnikowi razem i w dwóch egzemplarzach wykazy CN 66, duplikaty wykazów

CN 55 i wykazy CN 67, jeśli płatność jest dokonywana na podstawie rzeczywistej masy wysyłanych w tranzycie otwartym przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L. w przypadku ich dalszego kierowania drogą lotniczą oraz odpowiednie rachunki szczegółowe CN 51. Wyznaczony operator-dłużnik może odmówić uznania rachunków, które nie zostaną mu przekazane w tym terminie.

2. Po sprawdzeniu wykazów CN 55, CN 66 i CN 67 oraz po uznaniu odpowiedniego rachunku szczegółowego CN 51, jeden egzemplarz rachunków CN 51 zwraca się wyznaczonemu operatorowi-wierzycielowi. W przypadku dokonania poprawek, załącza się do niego wykazy CN 55, CN 66 i CN 67. Jeśli wyznaczony operator-wierzyciel kwestionuje poprawki naniesione w tych wykazach, to wyznaczony operator-dłużnik potwierdza rzeczywiste dane przesyłając fotokopie formularzy CN 38 lub CN 65 sporządzone przez urząd pochodzenia w czasie wysyłania spornych odsyłek. O każdym kwestionowaniu wprowadzonych zmian należy poinformować w ciągu dwóch miesięcy po otrzymaniu poprawionych wykazów i rachunków. Wyznaczony operator-wierzyciel, który nie otrzymał żadnego sprostowania w terminie dwóch miesięcy, licząc od dnia wysłania rachunków, uważa je za przyjęte na mocy prawa.

3. Wyznaczeni operatorzy, którzy byli wierzycielami netto w poprzednim roku mogą dokonać wyboru, aby płatności odbywały się w okresach miesięcznych, kwartalnych, półrocznych lub rocznych. Dokonany wybór pozostaje w mocy w ciągu roku kalendarzowego począwszy od 1 stycznia.

4. Wyznaczeni operatorzy mają prawo korzystać z systemu fakturowania bezpośredniego lub systemu kompensaty dwustronnej.

5. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się również do przesyłek priorytetowych i do przesyłek lotniczych, za które dokonuje się płatności na podstawie danych statystycznych.

6. W systemie fakturowania bezpośredniego, rachunki CN 51 służą za fakturę do bezpośrednich płatności. Wyznaczony operator-dłużnik powinien dokonać wpłaty kwoty podanej w rachunku w terminie sześciu tygodni przewidzianym w artykule RL 250 ustęp 10. Może on odmówić sprawdzenia i uznania każdego rachunku CN 51, jeśli wyznaczony operator-wierzyciel nie przedstawi mu w terminie sześciu miesięcy, jaki upłynie po okresie, którego dotyczy. Każdą różnicę przekraczającą 9,80 SDR (DTS), jaka może być wykazana przez wyznaczonego operatora-dłużnika, podaje się w rachunku CN 51, który zwraca się wyznaczonemu operatorowi-wierzycielowi z załączonymi wykazami CN 55, CN 66 i CN 67. Wykazana różnica będzie włączona do następnego rachunku CN 51 przedkładanemu wyznaczonemu operatorowi-dłużnikowi lub powinna stanowić przedmiot zakwestionowania w ciągu dwóch miesięcy następujących po otrzymaniu rachunku, gdzie pojawiła się ta różnica. O ile tego nie uczyniono, to wyznaczony operator, który zgłosił różnicę będzie ją uważał za przyjętą na mocy prawa i umieści ją jako taką w swoim następnym, odpowiednio poprawionym, rachunku CN 51.

7. W systemie kompensaty dwustronnej, wyznaczony operator-wierzyciel sporządza rachunki CN 51 oraz CN 52 i przesyła je równocześnie do wyznaczonego operatora-dłużnika co miesiąc, kwartał, pół roku lub rok. Wyznaczony operator-dłużnik uznaje lub poprawia rachunki CN 51 oraz CN 52 w ciągu dwóch miesięcy i dokonuje płatności zafakturowanej sumy zgodnie z postanowieniami artykułu RL 250 ustęp 10. Jeśli rachunki CN 51 lub CN 52 zostały poprawione, to podstawą płatności jest poprawiona kwota. Jeśli wyznaczony operator, który wysłał rachunki nie otrzymał żadnego sprostowania w terminie dwóch miesięcy, rachunki uważa się za przyjęte na mocy prawa.

8. Do każdej wniesionej przez wyznaczonego operatora-dłużnika zmiany do rachunków ogólnych CN 52, należy załączyć odpowiednie rachunki szczegółowe CN 19 oraz CN 51 i rachunki zbiorcze CP 75.

9. Jeśli okres statystyczny przypada na październik, roczne płatności dotyczące przesyłek priorytetowych i przesyłek lotniczych wysyłanych w tranzycie otwartym mogą być dokonane prowizorycznie na podstawie wyników badań statystycznych z maja poprzedniego roku. Płatności prowizoryczne są potem korygowane w następnym roku, gdy rachunki sporządzone na podstawie badań statystycznych przeprowadzonych w październiku są uznane lub uważane za przyjęte na mocy prawa.

10. Jeśli wyznaczony operator nie może wykonać corocznych czynności statystycznych, to uzgadnia z zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami sprawę uregulowania płatności rocznych na podstawie badań statystycznych przeprowadzonych w poprzednim roku i użycia, w miarę potrzeby, specjalnego mnożnika przewidzianego w artykule RL 238 ustęp 3.

11. Jeśli saldo rachunku CN 51 lub CN 52 nie przekracza 163,35 SDR (DTS), przenosi się je do następnego rachunku CN 51 lub CN 52, jeśli zainteresowani wyznaczeni operatorzy nie biorą udziału w systemie kompensacyjnym Biura Międzynarodowego.

12. Wykazy CN 55, CN 66 i CN 67 jak również odpowiednie rachunki CN 51 i CN 52 przesyła się zawsze najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską).

13. Regulowania płatności można dokonywać zgodnie z postanowieniami artykułów RL 247 i RL 249.

Artykuł RL 241

Zmiany stawek opłat za przewóz lotniczy

1. Zmiany dotyczące stawek opłat za przewóz lotniczy wymienionych w artykułach RL 235 ustęp 4 i RL 236 ustęp 1 powinny:

1.1 wejść w życie tylko z dniem 1 stycznia;

1.2 być przekazane z co najmniej trzymiesięcznym wyprzedzeniem do Biura Międzynarodowego, które powiadamia wszystkich wyznaczonych operatorów na co najmniej dwa miesiące przed datą ustaloną w ustępie 1 punkt 1.

Artykuł RL 242

Płatności z tytułu przewozu lotniczego

1. Opłaty za przewóz lotniczy odsyłek lotniczych przekazuje się przedsiębiorstwu lotniczemu zapewniającemu ich przewóz na części lub na całej trasie.

2. W odstępstwie od tej zasady, przedsiębiorstwo lotnicze zapewniające przewóz odsyłek lotniczych może żądać, aby opłaty za przewóz były płacone jakimkolwiek z wyznaczonych operatorów, z którymi zawarło ono w tym celu umowę.

3. Opłaty za przewóz lotniczy wysyłanych w tranzycie otwartym przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych i przesyłek S.A.L., w przypadku ich dalszego kierowania drogą lotniczą, przekazuje się wyznaczonemu operatorowi, który zapewnia dalsze kierowanie tych przesyłek.

4. O ile nie postanowiono inaczej, opłaty za przewóz lotniczy odsyłek lotniczych przeładowywanych bezpośrednio między dwoma różnymi przedsiębiorstwami lotniczymi są przekazywane przez wyznaczonego operatora kraju pochodzenia:
- 4.1 albo pierwszemu przewoźnikowi, który jest wówczas zobowiązany opłacić następnego przewoźnika;
 - 4.2 albo każdemu z przewoźników uczestniczących w przeładunku.

Artykuł RL 243

Płatności z tytułu przewozu lotniczego próżnych worków

1. Opłaty za przewóz lotniczy próżnych worków uiszcza wyznaczony operator właściciel worków.
2. Maksymalna stosowana stawka z tytułu przewozu lotniczego odsyłek z próżnymi workami odpowiada 30% stawki podstawowej ustalonej zgodnie z postanowieniami artykułu RL 235 ustęp 2.

Artykuł RL 244

Opłaty za przewóz lotniczy odsyłek lub worków, które zboczyły z trasy lub zostały mylnie skierowane

1. Wyznaczony operator kraju pochodzenia odsyłki, która zboczyła z trasy w czasie przewozu, powinien uiścić opłaty za przewóz tej odsyłki na odcinkach rzeczywiście przebytych.
2. Uiszcza on opłaty za przewóz do portu lotniczego wyładunku wskazanego pierwotnie w wykazie zdawczym CN 38, jeśli:
 - 2.1 rzeczywista droga kierowania nie jest znana;
 - 2.2 nie zażądano jeszcze opłat za odcinki rzeczywiście przebyte;
 - 2.3 zmiana trasy jest spowodowana przez przedsiębiorstwo lotnicze zapewniające przewóz.
3. Dodatkowe opłaty wynikające z odcinków rzeczywiście przebytych przez odsyłkę, która zboczyła z trasy, uiszczane są następująco:
 - 3.1 przez wyznaczonego operatora, którego służby popełniły błąd w kierowaniu;
 - 3.2 przez wyznaczonego operatora, który pobrał opłaty za przewóz przekazane przedsiębiorstwu lotniczemu, które dokonało przeładunku w innym miejscu niż podane w wykazie zdawczym CN 38.
4. Postanowienia, o których mowa w ustępach 1 do 3, stosuje się przez analogię, jeśli tylko część odsyłki jest wyładowana w porcie lotniczym innym niż podany w wykazie zdawczym CN 38.
5. Wyznaczony operator kraju pochodzenia odsyłki lub worka mylnie skierowanego w wyniku błędu występującego na chorągiewce powinien uiścić opłaty za przewóz na całej trasie lotniczej, zgodnie z artykułem 32 ustęp 3 punkt 1 Konwencji.

Artykuł RL 245

Opłaty za przewóz lotniczy zaginionej lub zniszczonej poczty

1. W przypadku zaginięcia lub zniszczenia poczty w następstwie wypadku, któremu uległ samolot lub z każdej innej przyczyny pociągającej za sobą odpowiedzialność przewoźnika lotniczego, wyznaczony operator kraju pochodzenia jest zwolniony z wszelkiej płatności z tytułu przewozu lotniczego zaginionej lub zniszczonej poczty za jakiegokolwiek przebyty odcinek drogi.

Rozdział 13

Regulowanie rachunków. Zapłata

Artykuł RL 246

Elektroniczne przesyłanie wykazów i rachunków

1. Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić wymianę wykazów i rachunków drogą elektroniczną.

2. W przypadku elektronicznego przesyłania, stosuje się poniższe terminy przy uznawaniu wykazów i rachunków, chyba że obowiązuje inne uzgodnienie:

Nazwa lub rodzaj	Formularz	Terminy
Odszkodowanie	CN 48	2 miesiące
Poczta lotnicza	CN 51	1 miesiąc
Rachunek ogólny	CN 52	1 miesiąc
Roczny wykaz zbiorczy	CN 54bis	
– Mechanizm korekcyjny		1 miesiąc
– Wymiana poczty między krajami uprzemysłowionymi		2 miesiące
Wykaz zbiorczy odsyłek	CN 56	2 miesiące
Rachunek szczegółowy. Opłaty końcowe (koszty końcowe)	CN 61	1 miesiąc
Rachunek szczegółowy. Opłaty tranzytowe	CN 62	2 miesiące
Wykaz. Opłaty tranzytowe	CN 63	1 miesiąc
Wykaz. Opłaty końcowe (koszty końcowe)	CN 64	1 miesiąc
Paczki	CP 75	1 miesiąc

Artykuł RL 247

Sporządzanie i regulowanie rachunków

1. Regulowanie między wyznaczonymi operatorami rachunków międzynarodowych dotyczących obrotu pocztowego może być uważane za transakcje bieżące i dokonywane

stosownie do bieżących zobowiązań międzynarodowych zainteresowanych Państw członkowskich, jeśli istnieją umowy w tej sprawie. W przypadku braku tego rodzaju umów, rachunki są regulowane zgodnie z przewidzianymi poniżej postanowieniami.

2. Z wyjątkiem rachunków CN 51 i CN 52, które sporządza się według postanowień artykułu RL 239, każdy wyznaczony operator sporządza swoje rachunki i przekazuje je w dwóch egzemplarzach innym zainteresowanemu. Jeden z uznanych egzemplarzy, ewentualnie poprawiony lub z dołączonym stwierdzeniem różnic, zwraca się do wyznaczonego operatora-wierzyciela. Rachunek ten służy za podstawę do sporządzenia, w danym przypadku, końcowego rozrachunku między dwoma wyznaczonymi operatorami.

3. W kwocie każdego rachunku sporządzonego w SDR (DTS) na formularzach CN 02bis, CN 03, CN 03bis, CN 48, CN 51, CN 52, CN 57, CN 61, CN 61bis, CN 62, CN 63, CN 64 i CN 64bis pomija się dziesiętne części w sumie lub w saldzie. Różnice w rachunkach sporządzonych na wyżej wymienionych formularzach nie są brane pod uwagę, jeśli nie przekraczają w sumie 9,80 SDR (DTS) dla jednego rachunku.

4. Wyznaczeni operatorzy mają prawo regulować swoje rachunki albo dwustronnie, albo poprzez wielostronny system kompensacyjny Biura Międzynarodowego, albo za pomocą każdego innego systemu rozliczania rachunków. Jedynie wyznaczeni operatorzy, którzy podpisali umowę o ich przystąpieniu do systemu są uprawnieni do uczestniczenia w wielostronnym rozliczaniu dokonywanym przez Biuro Międzynarodowe.

5. Wyznaczony operator-wierzyciel wybiera sposoby rozliczania, po konsultacji przeprowadzonej z wyznaczonym operatorem-dłużnikiem. W przypadku braku porozumienia, wybór dokonany przez wyznaczonego operatora-wierzyciela jest zawsze decydujący. W przypadku regulowania za pośrednictwem wielostronnego systemu kompensacyjnego Biura Międzynarodowego, wyznaczony operator-wierzyciel i wyznaczony operator-dłużnik powinni obaj podpisać stosowną umowę o przystąpieniu i wspólnie uzgodnić włączenie danego rachunku do systemu.

Artykuł RL 248

Rozliczanie rachunków za pośrednictwem Biura Międzynarodowego

1. Rozliczanie rachunków za pośrednictwem systemu kompensacyjnego Biura Międzynarodowego odbywa się zgodnie z postanowieniami określonymi przez Grupę Użytkowników UPU*Clearing.

Artykuł RL 249

Płatności zobowiązań wyrażonych w SDR (DTS). Postanowienia ogólne

1. Poniżej przewidziane zasady płatności stosuje się do wszelkich zobowiązań wyrażonych w SDR (DTS) i powstałych z obrotu pocztowego. Zobowiązania te mogą wynikać albo z rachunków ogólnych lub wykazów sporządzonych przez Biuro Międzynarodowe, albo z rozrachunków lub wykazów sporządzonych bez jego udziału. Niniejsze zasady dotyczą również regulowania różnic, odsetek lub w danym przypadku zaliczek.

2. Każdy wyznaczony operator może regulować swoje zobowiązania przez wpłacanie z góry zaliczek, o wysokość których jest zmniejszone jego zadłużenie w chwili jego ustalenia.

3. Każdy wyznaczony operator może regulować swoje zobowiązania pocztowe wyrażone w SDR (DTS) w formie kompensacji przychodu i rozchodu w jego obrocie z innym wyznaczonym operatorem, z zastrzeżeniem przestrzegania terminów płatności. Kompensacja może być rozszerzona, za obopólną zgodą, na zobowiązania z tytułu usług telekomunikacyjnych, jeśli obaj wyznaczeni operatorzy świadczą usługi pocztowe i telekomunikacyjne. Kompensacja nie może być dokonana w odniesieniu do zobowiązań za transakcje zlecone innej instytucji lub przedsiębiorstwu będącemu pod kontrolą wyznaczonego operatora, jeśli ten wyznaczony operator sprzeciwia się temu.

4. Włączenie rachunku za pocztę lotniczą do rachunku ogólnego, zawierającego różne zobowiązania, nie powinno powodować zwłoki w płatności za przewóz lotniczy na rzecz zainteresowanego przedsiębiorstwa lotniczego.

Artykuł RL 250

Zasady płatności rachunków nieregulowanych za pośrednictwem Biura Międzynarodowego

1. Zobowiązania płaci się w walucie wybranej przez wyznaczonego operatora-wierzyciela po konsultacji przeprowadzonej z wyznaczonym operatorem-dłużnikiem. W razie braku porozumienia, wybór dokonany przez wyznaczonego operatora-wierzyciela powinien być decydującym we wszystkich przypadkach. Jeśli wyznaczony operator-wierzyciel nie określi waluty, wybór należy do wyznaczonego operatora-dłużnika.

2. Kwota płatności w wybranej walucie, określona w sposób podany poniżej, powinna odpowiadać równowartości salda rachunku wyrażonego w SDR (DTS).

3. Z zastrzeżeniem postanowień przewidzianych w ustępie 4, kwotę płatności w wybranej walucie określa się przeliczając SDR (DTS) na walutę płatności zgodnie z poniższymi postanowieniami.

3.1 W przypadku walut, dla których kurs w stosunku do SDR (DTS) publikuje Międzynarodowy Fundusz Walutowy, stosuje się kurs wymiany obowiązujący w przeddzień płatności lub ostatnio opublikowany.

3.2 W przypadku innych walut, przelicza się najpierw kwotę wyrażoną w SDR (DTS) na walutę pośrednią, której wartość w SDR (DTS) jest publikowana codziennie przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy, stosując ostatnią opublikowaną wartość tego kursu. Następnie uzyskany wynik przelicza się na walutę płatności, stosując ostatni kurs notowany na rynku wymiany kraju-dłużnika.

3.3 W przypadku płatności prowizorycznych przewidzianych w artykule RL 233, procedury opisane w ustępie 3 punkt 1 i ustępie 3 punkt 2 są odmienne. W odniesieniu do walut, dla których Międzynarodowy Fundusz Walutowy publikuje kurs wymiany na SDR (DTS), stosuje się kurs obowiązujący w dniu 30 czerwca tego roku lub gdy jest to dzień świąteczny, to w następnym dniu roboczym; w przypadku przewidzianym w ustępie 3 punkt 2, do przeliczenia na walutę pośrednią przyjmuje się ostatni kurs opublikowany w czerwcu danego roku.

4. Jeśli za obopólną zgodą wyznaczony operator-wierzyciel i wyznaczony operator-dłużnik wybrali walutę kraju nie będącego członkiem Międzynarodowego Funduszu Walutowego i którego prawo nie zezwala na zastosowanie postanowień przewidzianych w ustępie 3, zainteresowani wyznaczeni operatorzy ustalają wzajemnie relację między SDR (DTS) a wartością wybranej waluty.

5. W celu określenia równowartości waluty na oficjalnym lub ogólnie uznawanym rynku wymiany, należy opierać się na kursie zamknięcia stosowanym w większości transakcji handlowych lub na ostatnio notowanym kursie.
6. W dniu płatności wyznaczony operator-dłużnik powinien przekazać kwotę w wybranej walucie za pomocą przelewu pocztowego lub bankowego lub jeśli nie dysponuje się takimi środkami za pomocą czeku bankowego, weksla lub każdego innego sposobu przyjętego przez obu wyznaczonych operatorów. Jeśli wyznaczony operator-wierzyciel nie wyraził żadnych preferencji, wybór należy do wyznaczonego operatora-dłużnika.
7. Wyznaczeni operatorzy-wierzyciele powinni publikować, w okólnikach rozpowszechnianych przez Biuro Międzynarodowe, każdą zmianę dotyczącą danych stosowanych przy przekazywaniu czeków lub przelewów.
8. Opłaty związane z przekazywaniem płatności (należności, koszty rozliczeń, prowizje, opłaty manipulacyjne i tym podobne) pobierane w kraju będącym dłużnikiem ponosi wyznaczony operator-dłużnik. Opłaty pobierane w kraju będącym wierzycielem, łącznie z opłatami pobieranymi przez banki pośredniczące w krajach trzecich, ponosi wyznaczony operator-wierzyciel. Jeśli stosuje się przelew pocztowy zwolniony od opłat, zwolnienie od opłat przyznawane jest także przez urząd wymiany kraju lub krajów trzecich pośredniczących między wyznaczonym operatorem-dłużnikiem a wyznaczonym operatorem-wierzycielem, jeśli nie ma między nimi wymiany bezpośredniej.
9. Jeśli w okresie między wysłaniem zlecenia przelewu lub płatności dokonanej za pomocą innych środków a otrzymaniem przez wyznaczonego operatora-wierzyciela wystąpi zmiana równowartości wybranej waluty, obliczonej w sposób opisany w ustępach 3, 4 lub 5, a różnica wynikająca z tej zmiany przekroczy 5% wartości należnej kwoty (według obliczeń dokonanych po zmianie), wówczas ogólną różnicę dzieli się po połowie między dwu wyznaczonych operatorów.
10. Płatność powinna zostać dokonana możliwie jak najszybciej, ale najpóźniej przed upływem terminu sześciu tygodni, licząc od dnia uznania lub powiadomienia o przyjęciu na mocy prawa rozrachunków i rachunków podających kwoty lub salda do uregulowania. Po tym terminie, należne kwoty zostają oprocentowane w wysokości 6% rocznie, licząc od dnia następnego po dniu wygaśnięcia powyższego terminu. Przez płatność rozumie się przesłanie środków płatniczych lub dokumentu płatniczego (czeku, weksla i tym podobne) albo podpisanie zlecenia przelewu lub zapłaty przez organizację zobowiązaną do transferu w kraju-dłużniku.
11. Po dokonaniu płatności, do formularza płatności, czeku, weksla i tym podobne dołącza się informacje o tytule płatności, okresie, kwocie w SDR (DTS), przyjętym kursie wymiany i dacie stosowania tego kursu dla każdego rachunku składającego się na ogólną sumę płatności. Jeśli nie jest możliwe dołączenie niezbędnych szczegółów do przelewu lub dokumentu płatności, to w dniu dokonania płatności należy przesłać drogą elektroniczną lub najszybszą drogą pocztową (lotniczą lub lądowo-morską) pismo wyjaśniające. Szczegółowego wyjaśnienia należy udzielić po francusku lub w języku znanym przez wyznaczonego operatora, na rzecz którego dokonano płatności.

Rozdział 14

Usługa EMS

Artykuł RL 251

Usługa EMS

1. Usługa EMS jest najszybszą usługą pocztową, wykonywaną za pomocą środków fizycznych i w obrocie między wyznaczonymi operatorami, którzy postanowili zapewniać tę usługę, ma ona priorytet w stosunku do innych przesyłek pocztowych. Polega na zbieraniu, przesyłaniu i doręczaniu w bardzo krótkich terminach korespondencji, dokumentów i towarów.

2. Usługa EMS jest regulowana porozumieniami wielostronnymi lub dwustronnymi. Odpowiednie postanowienia zawarte w Aktach Związku stosuje się do aspektów nieuregulowanych wyraźnie w tych porozumieniach.

3. Usługa ta, w miarę możliwości, jest identyfikowana przez logo według poniższego wzoru, składającego się z następujących elementów:

- skrzydło pomarańczowe;
- litery EMS w kolorze niebieskim;
- trzy poziome kreski koloru pomarańczowego.

Logo może być uzupełnione nazwą usługi krajowej.

4. Opłaty za usługę EMS ustala wyznaczony operator kraju nadania, biorąc pod uwagę koszty i wymagania rynku.

Artykuł RL 252

Świadczenie usługi EMS

1. W celu zachowania sieci EMS oraz jeśli okoliczności tego wymagają, Państwo członkowskie i/lub wyznaczony operator może zapewnić świadczenie usługi EMS wspólnie z przedsiębiorstwami prywatnymi, prowadzącymi operacje w innym kraju, zgodnie z ustawodawstwem tego kraju.

Rozdział 15

Elektroniczne usługi pocztowe. Połączenia telematyczne

Artykuł RL 253

Poczta hybrydowa

1. Poczta hybrydowa (po francusku: „Courrier hybride”, po angielsku: „Hybrid mail”) jest elektroniczną usługą pocztową pozwalającą nadawcy na nadanie swej oryginalnej wiadomości w formie fizycznej lub elektronicznej, która jest następnie opracowywana elektronicznie, a potem przekształcana w przesyłkę listową doręczaną w formie fizycznej adresatowi. Jeśli ustawodawstwo krajów na to pozwala, i na wyraźne życzenie nadawcy lub

adresata, wyznaczony operator kraju doręczającego może przekształcić wynik transmisji oryginalnej w formę zgodną z różnymi środkami transmisji, fizycznej lub innej (takich jak faks, poczta elektroniczna lub SMS.)

1.1 W przypadku doręczania w formie fizycznej adresatowi, informacje są na ogół przesyłane drogą elektroniczną podczas możliwie jak największej części procesu i drukowane w formie fizycznej w urządzeniach usytuowanych możliwie jak najbliżej adresu adresata.

2. Taryfy dotyczące poczty hybrydowej ustalają Państwa członkowskie lub wyznaczeni operatorzy, biorąc pod uwagę koszty i wymagania rynku.

Artykuł RL 254

Usługi telefaksowe

1. Gama usług typu biurofaks umożliwia transmisję tekstów i ilustracji zgodnych z oryginałem za pośrednictwem telefaksu.

Artykuł RL 255

Usługi teletekstu komputerowego

1. Gama usług umożliwia transmisję tekstów i ilustracji generowanych przez urządzenia informatyczne (PC, centralny komputer).

Artykuł RL 256

Stempel pocztowy dla certyfikacji elektronicznej

1. W relacjach pomiędzy wyznaczonymi operatorami, którzy uzgodnili świadczenie tej usługi, stempel pocztowy dla certyfikacji elektronicznej (zgodnie z normą techniczną S43 Światowego Związku Pocztowego) stanowi łańcuch elementów dowodowych, przechowywanych przez wyznaczonego operatora działającego jako wiarygodna strona trzecia, potwierdzających realność pewnego zdarzenia elektronicznego, zaistniałego w związku z pewną zawartością, danego dnia i godziny, z udziałem jednej lub więcej zidentyfikowanych stron. Zainteresowani wyznaczeni operatorzy zapewnią, że będą przestrzegać normy technicznej S43 Światowego Związku Pocztowego, zgodnie ze stosownymi procedurami przyjętymi przez Radę Eksploatacji Pocztovej na podstawie zalecenia Grupy „Normalizacja” Światowego Związku Pocztowego.

2. Świadczenie usługi stempla pocztowego dla certyfikacji elektronicznej w obrocie międzynarodowym odbywa się na podstawie uznanego Modelu Zaufania, zgodnie z definicją określoną w porozumieniu wielostronnym zawartym pomiędzy wyznaczonymi operatorami uczestniczącymi w świadczeniu tej usługi. Ten Model Zaufania opiera się na fakcie, iż różni wyznaczeni operatorzy świadczący tę usługę wzajemnie się uwierzytelniają podczas międzynarodowych transakcji z użyciem stempla pocztowego dla certyfikacji elektronicznej. To wzajemne uwierzytelnianie jest dokonywane przez wyznaczonych operatorów poprzez wymianę odpowiednich informacji o elektronicznej tożsamości ich stempla pocztowego dla certyfikacji elektronicznej (kluczy ich usługi stempla pocztowego dla certyfikacji elektronicznej tj. certyfikatów elektronicznych X509).

2.1 Elektroniczna tożsamość każdego wyznaczonego operatora stanowi niepowtarzalny elektroniczny identyfikator (ciąg znaków lub generator kodów jednorazowych) nadany przez zaufaną stronę trzecią, który pozwala na

jednoznaczną identyfikację wyznaczonego operatora, gdy używa on stempla pocztowego dla certyfikacji elektronicznej przy transakcjach międzynarodowych z innymi wyznaczonymi operatorami i ich użytkownikami.

3. W celu umożliwienia realizacji usługi stempla pocztowego dla certyfikacji elektronicznej, wyznaczeni operatorzy uczestniczący powinni:

- 3.1 od zaufanej strony trzeciej będącej dostawcą tożsamości elektronicznej uzyskać elektroniczną tożsamość dla swojej usługi stempla pocztowego dla certyfikacji elektronicznej;
- 3.2 poinformować wszystkich innych wyznaczonych operatorów oferujących usługę stempla pocztowego dla certyfikacji elektronicznej o tej tożsamości i odpowiednio rozpowszechniać swoją tożsamość elektroniczną.

4. Taryfy za usługę stempla pocztowego dla certyfikacji elektronicznej są ustalane przez wyznaczonego operatora pochodzenia biorąc pod uwagę koszty i wymagania rynku. Każdy wyznaczony operator:

- 4.1 zatrzymuje przychody ze świadczenia usługi stempla pocztowego dla certyfikacji elektronicznej, o ile wyznaczeni operatorzy uczestniczący nie uzgodnili, że będą dzielić przychody z usługi stempla pocztowego dla certyfikacji elektronicznej;
- 4.2 zapewnia weryfikację stempla pocztowego dla certyfikacji elektronicznej bez dodatkowych opłat, niezależnie od miejsca, gdzie wykonywana jest certyfikacja.

5. Usługa stempla pocztowego dla certyfikacji elektronicznej pomiędzy uczestniczącymi wyznaczonymi operatorami jest regulowana przez wielostronne porozumienie, które przytacza i uzupełnia stosowne postanowienia niniejszego Regulaminu.

- 5.1 Porozumienie wielostronne precyzuje postanowienia potrzebne do świadczenia usługi stempla pocztowego dla certyfikacji elektronicznej z jednego Państwa członkowskiego do innego. Wyznaczeni operatorzy uczestniczący zobowiązują się, za obopólną zgodą, do przestrzegania postanowień porozumienia wielostronnego.
- 5.2 Sprawy, które nie są wyraźnie uregulowane w porozumieniu wielostronnym o stemple pocztowym dla certyfikacji elektronicznej podlegają stosownym postanowieniom Aktów Związku.

6. Usługa stempla pocztowego dla certyfikacji elektronicznej powinna, gdy tylko to możliwe, być wyróżniona logo określonym w porozumieniu wielostronnym wymienionym w ustępie 5.

Artykuł RL 257

Postanowienia ogólne dotyczące połączeń telematycznych

1. Wyznaczeni operatorzy mogą uzgodnić, że ustanowią połączenia telematyczne między sobą i z innymi partnerami.

2. Zainteresowani wyznaczeni operatorzy mają swobodę wyboru dostawców i środków technicznych (sprzętu i oprogramowania) służących wymianie danych.

3. W porozumieniu z dostawcą usług sieciowych, wyznaczeni operatorzy uzgadniają dwustronnie sposób płatności za te usługi.

4. Wyznaczeni operatorzy nie ponoszą odpowiedzialności ani finansowej, ani prawnej, jeśli inny wyznaczony operator nie uiści opłat należnych za usługi dotyczące wymian telematycznych.

Artykuł RL 258

Postanowienia szczegółowe dotyczące połączeń telematycznych

1. Wyznaczeni operatorzy są zobowiązani przestrzegać norm uzgodnionych na płaszczyźnie międzynarodowej w celu zapewnienia kompatybilności systemów.
2. Biuro Międzynarodowe publikuje, uzupełnia i aktualizuje przeznaczony dla wyznaczonych operatorów Zbiór norm technicznych Światowego Związku Pocztowego, Poradnik znormalizowanych wiadomości EDI Światowego Związku Pocztowego i Wykaz kodów Światowego Związku Pocztowego,
3. W wymianie danych z innymi wyznaczonymi operatorami i z partnerami zewnętrznymi, wyznaczeni operatorzy wykorzystują wiadomości opracowane w ramach Światowego Związku Pocztowego i publikowane przez Biuro Międzynarodowe w Poradniku znormalizowanych wiadomości EDI Światowego Związku Pocztowego, jeśli takie wiadomości są przydatne dla zamierzonej wymiany. Stosowanie tego rodzaju wiadomości powinno być zgodne z postanowieniami artykułu RL 267. Można także stosować wiadomości opracowane przez inne organizacje, jeśli zostały one aprobowane przez Światowy Związek Pocztowy i zostały opublikowane w Poradniku znormalizowanych wiadomości EDI Światowego Związku Pocztowego.
4. Biuro Międzynarodowe regularnie publikuje wykaz dokumentów i poradników dotyczących połączeń telematycznych i udostępnia je na życzenie wyznaczonych operatorów świadczących usługi telematyczne.

Artykuł RL 259

Zasady płatności za połączenia telematyczne

1. Wyznaczeni operatorzy decydują o sposobie płatności za usługi korzystania z sieci wybierając jedną z trzech niżej opisanych procedur:
 - 1.1 wyznaczony operator nadający płaci tylko za wysyłane przez niego wiadomości;
 - 1.2 wyznaczony operator odbierający płaci za wiadomości, które otrzymuje;
 - 1.3 wyznaczeni operatorzy nadający i odbierający uzgadniają, że pokryją po równo koszty wiadomości nadanych i odebranych.
2. W przypadku gdyby dwóch wyznaczonych operatorów nie mogło uzgodnić sposobu płatności za usługi korzystania z sieci, stosuje się automatycznie sposób opisany w ustępie 1 punkt 1, chyba że ci dwaj wyznaczeni operatorzy mogą dwustronnie uzgodnić zupełnie inny sposób płatności.

Rozdział 16

Usługa zintegrowanej logistyki

Artykuł RL 260

Usługa zintegrowanej logistyki

1. W ramach wymiany między wyznaczonymi operatorami, którzy zdecydowali się świadczyć tę usługę, usługa zintegrowanej logistyki może obejmować odbieranie, przyjmowanie, opracowywanie, magazynowanie, przeładowywanie, wysyłanie, transfer, przewóz i fizyczne doręczenie pojedynczych bądź zgrupowanych dokumentów lub towarów.
2. Szczegóły dotyczące usługi zintegrowanej logistyki obejmującej dwóch lub więcej wyznaczonych operatorów powinny opierać się na dwustronnych porozumieniach. Zagadnienia, które nie są wyraźnie uregulowane przez te porozumienia podlegają właściwym postanowieniom Aktów Związku.
3. Opłaty za daną usługę ustala wyznaczony operator kraju pochodzenia uwzględniając koszty i wymagania rynku.

Rozdział 17

Postanowienia różne

Artykuł RL 261

Informacje przekazywane przez wyznaczonych operatorów

1. Wyznaczeni operatorzy powinni przekazać do Biura Międzynarodowego, na formularzach przez niego przesłanych, odpowiednie informacje dotyczące wykonywania usług pocztowych. Informacje te obejmują w szczególności następujące zagadnienia:
 - 1.1 decyzje podjęte na temat stosowania lub niestosowania niektórych ogólnych postanowień Konwencji i jej Regulaminów;
 - 1.2 obniżone opłaty przyjęte zgodnie z artykułem 8 Konstytucji oraz podanie relacji, w jakich opłaty te mają zastosowanie;
 - 1.3 stosowane krajowe opłaty pocztowe;
 - 1.4 zgodnie z artykułem 20 Konwencji:
 - 1.4.1 cele (zadania) w zakresie jakości usług ustalone dla doręczania w swoich krajach przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych i przesyłek niepriorytetowych oraz przesyłek lądowo-morskich;
 - 1.4.2 najpóźniejsze godziny przyjmowania międzynarodowej poczty nadchodzącej na lotnisko lub do innych właściwych miejsc;
 - 1.4.3 najpóźniejsze godziny przyjmowania poczty w wejściowych urzędach wymiany;
 - 1.4.4 poziom świadczonych usług (na przykład doręczenie następnego dnia w stolicy lub jeden dzień później na pozostałym terytorium kraju);
 - 1.5 różne stawki za przewóz lotniczy pobierane stosownie do artykułów RL 235 ustęp 4 oraz RL 236 ustęp 1 punkt 1 wraz z datami stosowania;
 - 1.6 dopłaty lotnicze lub opłaty złożone dla różnych rodzajów przesyłek lotniczych i dla różnych krajów, z podaniem nazw krajów, do których przyjmuje się pocztę bez dopłaty.
2. Wszelkie zmiany dotyczące informacji wymienionych w ustępie 1 należy bezzwłocznie przekazywać najszybszą drogą do Biura Międzynarodowego. Zmiany dotyczące informacji wymienionych w ustępie 1 punkt 5 powinny nadejść do Biura Międzynarodowego w terminie przewidzianym w artykule RL 241.
3. Wyznaczeni operatorzy mogą porozumieć się w sprawie bezpośredniego przekazywania sobie informacji dotyczących interesujących je usług lotniczych, w

szczegółności rozkładów lotów i najpóźniejszych godzin, do których przesyłki pochodzące z zagranicy otrzymane drogą lotniczą powinny nadejść, aby mogły być doręczone we właściwym czasie.

4. Wyznaczeni operatorzy krajów uczestniczących w usłudze przesyłek z zadeklarowaną wartością, którzy zapewniają wymianę bezpośrednią, przekazują sobie wzajemnie, za pomocą tablic CN 27, informacje dotyczące wymiany tych przesyłek.

5. Wyznaczeni operatorzy powinni dostarczyć do Biura Międzynarodowego dwa egzemplarze dokumentacji, którą publikują zarówno w odniesieniu do usług krajowych jak i międzynarodowych. Przekazują także, w miarę możliwości, inne prace publikowane w swoim kraju a dotyczące usług pocztowych.

Artykuł RL 262

Publikacje Biura Międzynarodowego

1. Biuro Międzynarodowe publikuje, na podstawie informacji przekazanych zgodnie z postanowieniami artykułu RL 261, oficjalny zbiór informacji o charakterze ogólnym dotyczących stosowania Konwencji i jej Regulaminów w każdym z Państw członkowskich. Publikuje także podobny zbiór o stosowaniu Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych i jego Regulaminu, na podstawie informacji dostarczonych przez zainteresowane Państwa członkowskie i/lub wyznaczonych operatorów w odniesieniu do postanowień Regulaminu tego Porozumienia.

2. Publikuje także, na podstawie informacji dostarczonych przez Państwa członkowskie i/lub wyznaczonych operatorów i ewentualnie przez Związki Regionalne w odniesieniu do ustępu 2 punkt 1 lub Organizację Narodów Zjednoczonych w odniesieniu do ustępu 2 punkt 5:

2.1 spis adresów, szefów i kadry kierowniczej odpowiedzialnej za sprawy pocztowe Państw członkowskich, wyznaczonych operatorów i Związków Regionalnych, zawierający szczególnie ich adres elektroniczny; spis ten powinien także zawierać, przynajmniej jeśli chodzi o Państwa członkowskie i o wyznaczonych operatorów, wszystkie właściwe adresy, w tym adresy elektroniczne, dotyczące następujących dziedzin:

2.1.1 relacji międzynarodowych;

2.1.2 bezpieczeństwa;

2.1.3 relacji z klientami międzynarodowymi;

2.1.4 reklamacji;

2.1.5 środowiska;

2.1.6 rozliczenia;

2.1.7 pilnych informacji związanych z eksploatacją (EmIS);

2.2 międzynarodowy wykaz urzędów pocztowych;

2.3 zbiór informacji tranzytowych zawierający:

2.3.1 wykaz odległości wyrażonych w kilometrach związanych z przewozami lądowymi odsyłek tranzytowych;

2.3.2 wykaz usług tranzytowych świadczonych dla poczty lądowo-morskiej (w tym S.A.L.);

2.4 zbiór informacji o równowartościach;

2.5 wykaz przedmiotów zakazanych, w którym wymienia się także narkotyki objęte zakazami przewidzianymi w wielostronnych umowach o narkotykach oraz definicje towarów niebezpiecznych określonych przez Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego (ICAO), zabronionych do przewozu przez pocztę;

- 2.6 zbiór informacji o opłatach stosowanych w obrocie krajowym wyznaczonych operatorów;
 - 2.7 dane statystyczne dotyczące usług pocztowych (krajowych i międzynarodowych);
 - 2.8 studia, opinie, sprawozdania i inne opracowania dotyczące usług pocztowych;
 - 2.9 następujące trzy katalogi:
 - 2.9.1 katalog biblioteki Biura Międzynarodowego (zawierający spis prac nabytych przez bibliotekę);
 - 2.9.2 katalog biblioteki czasopism Biura Międzynarodowego (zawierający spis czasopism otrzymanych przez Biuro Międzynarodowe);
 - 2.9.3 katalog filmoteki Biura Międzynarodowego (zawierający spis filmów, które Biuro Międzynarodowe może wypożyczyć Państwom członkowskim i wyznaczonym operatorom);
 - 2.10 katalog wyposażenia pocztowego;
 - 2.11 „Liste générale des services aéropostaux” („Wykaz ogólny usług pocztowo-lotniczych”), zwany jako „Liste CN 68” („Wykaz CN 68”), aktualizowany co najmniej dwa razy w ciągu roku, to jest w czerwcu i grudniu; aktualizowanie dokonywane w czerwcu zawiera zmiany komunikowane Biuru Międzynarodowemu przez Państwa członkowskie w zakresie informacji je dotyczących, w szczególności do wykazu CN 68; aktualizowanie dokonywane w grudniu zawiera zmiany wniesione przez Państwa członkowskie do informacji je dotyczących, w szczególności do wykazu CN 68 jak również informacje finansowe o opłatach za przewóz lotniczy w kraju przeznaczenia; informacje finansowe zaczynają obowiązywać od 1 stycznia następnego roku; dodatkowe aktualizacje mogą być publikowane, jeśli są uważane za konieczne; informacje zamieszczone na stronie internetowej Światowego Związku Pocztowego są aktualizowane zaraz po tym, gdy Biuro Międzynarodowe otrzyma stosowne zawiadomienia;
 - 2.12 „Liste des distances aéropostales” („Wykaz odległości pocztowo-lotniczych”) sporządzony we współpracy z przewoźnikami lotniczymi.
3. Biuro Międzynarodowe publikuje także:
- 3.1 Podręczniki Konwencji i Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych;
 - 3.2 inne Akty Światowego Związku Pocztowego opatrzone adnotacjami Biura Międzynarodowego;
 - 3.3 wielojęzyczny słownik międzynarodowej służby pocztowej.
4. Zmiany dokonywane w różnych publikacjach wymienionych w ustępach od 1 do 3 ogłaszane są za pomocą okólników, biuletynów, dodatków lub w jakikolwiek inny sposób. Jednakże, zmiany publikacji wymienionych w ustępie 2 punkt 11 i w ustępie 2 punkt 12 oraz daty wprowadzenia w życie tych zmian podaje się do wiadomości Państwom członkowskim i wyznaczonym operatorom najszybszą drogą (lotniczą lub lądowo-morską) w najkrótszych okresach czasu i w najbardziej odpowiedniej formie.
5. Publikacje wydawane przez Biuro Międzynarodowe rozprowadza się wśród Państw członkowskich i wyznaczonych operatorów według następujących zasad:
- 5.1 Wszystkie publikacje, z wyjątkiem wymienionych w ustępie 5 punkt 2, przekazuje się w trzech egzemplarzach, z których jeden jest w języku oficjalnym. Dwa pozostałe egzemplarze dostarcza się albo w języku oficjalnym, albo w języku, o który się prosi, stosownie do postanowień artykułu 110 Regulaminu Ogólnego.
 - 5.2 Czasopismo „Union Postale” rozprowadza się wśród Państw członkowskich i ich wyznaczonych operatorów proporcjonalnie do liczby jednostek składki, określonych dla Państw członkowskich zgodnie z postanowieniami artykułu 130 Regulaminu Ogólnego.

- 5.3 Poza liczbą egzemplarzy dostarczonych bezpłatnie na zasadach określonych w ustępie 5 punkt 1, Państwa członkowskie i wyznaczeni operatorzy mogą nabywać publikacje Biura Międzynarodowego po cenie pokrywającej koszty własne.
6. Publikacje wydawane przez Biuro Międzynarodowe są również przesyłane do Związków Regionalnych.

Artykuł RL 263

Adresy telegraficzne

1. W zawiadomieniach telegraficznych, wymienianych między wyznaczonymi operatorami, stosuje się następujące adresy telegraficzne:
 - 1.1 „Postgen” dla telegramów przeznaczonych dla wyznaczonych operatorów;
 - 1.2 „Postbur” dla telegramów przeznaczonych dla urzędów pocztowych;
 - 1.3 „Postex” dla telegramów przeznaczonych dla urzędów wymiany.
2. Adresy telegraficzne uzupełnia się oznaczeniem miejsca przeznaczenia oraz, w miarę potrzeby, innymi szczegółami uznanymi za niezbędne.
3. Adres telegraficzny Biura Międzynarodowego brzmi: „UPU Berne”.
4. Adresy telegraficzne wymienione w ustępach 1 i 3, uzupełnione w miarę potrzeby oznaczeniem urzędu wysyłającego, służą jako podpis w zawiadomieniach telegraficznych.

Artykuł RL 264

Termin przechowywania dokumentów

1. Dokumenty z zakresu usług międzynarodowych należy przechowywać przez okres co najmniej osiemnastu miesięcy, licząc od dnia następnego po dniu, do którego się odnoszą. Jednakże, jeśli dokumenty są przenoszone na mikrofilmy, mikrofiszę lub podobne nośniki, mogą być zniszczone po upewnieniu się, że reprodukcja jest zadawalająca.
2. Dokumenty dotyczące sporu lub reklamacji powinny być przechowywane do chwili załatwienia sprawy. Jeśli wyznaczony operator reklamujący, będąc prawidłowo poinformowany o wyniku dochodzenia, nie zgłosi zastrzeżeń w ciągu sześciu miesięcy, licząc od daty powiadomienia, sprawę uznaje się za zamkniętą.

Artykuł RL 265

Formularze

1. Formularze powinny odpowiadać załączonym wzorom.
2. Treść, kolory i wymiary formularzy, a także inne cechy charakterystyczne, jak miejsce wyznaczone na wprowadzenie kodu kreskowego, powinny być takie, jak opisane w niniejszym Regulaminie.
3. Formularze do użytku publicznego powinny mieć tłumaczenia między wierszami w języku francuskim, jeśli nie zostały wydrukowane w tym języku.

4. O ile zainteresowani wyznaczeni operatorzy nie postanowili inaczej w porozumieniach bezpośrednich, to formularze używane przez wyznaczonych operatorów w ich wzajemnych relacjach powinny być zredagowane po francusku z tłumaczeniem między wierszami lub bez tego tłumaczenia.

5. Formularze i ich ewentualne kopie powinny być wypełnione w taki sposób, aby wpisy były w pełni czytelne. Oryginał formularza przesyła się właściwego wyznaczonego operatora lub stronie najbardziej zainteresowanej.

6. Za każdym razem gdy urząd wymiany powinien być wpisany na formularzu pocztowym, stosuje się zasady wymienione w artykule RL 169.

Artykuł RL 266

Formularze do użytku publicznego

1. Mając na względzie postanowienia artykułu RL 265 ustęp 3, za formularze do użytku publicznego uważa się:

CN 01	(Międzynarodowy kupon na odpowiedź);
CN 07	(Potwierdzenie odbioru/doręczenia/wypłaty/wpisu);
CN 08	(Reklamacja);
CN 11	(Cedula należnościowa);
CN 14	(Koperta zbiorcza);
CN 17	(Żądanie wycofania, zmiany lub korekty adresu, anulowania lub zmiany kwoty pobrania);
CN 18	(Oświadczenie dotyczące nieotrzymania/lub otrzymania/przesyłki pocztowej)
CN 22	(Nalepka „Deklaracja celna”)
CN 23	(Deklaracja celna);
CN 29	(Nalepka „Pobranie”);
CN 29ter	(Międzynarodowy kupon pobraniowy)
CN 30	(Nalepka „R” z nazwą urzędu nadania, numerem przesyłki i trójkątem zawierającym napis „Pobranie”).

Artykuł RL 267

Stosowanie norm

1. Wykonanie niektórych postanowień Regulaminu może wymagać stosowania pewnych norm. Państwa członkowskie i wyznaczeni operatorzy powinni powoływać się na stosowne publikacje zawierające normy zatwierdzone przez Światowy Związek Pocztowy.

2. Stosowanie norm Związku jest dobrowolne, o ile dana norma Światowego Związku Pocztowego nie jest wyraźnie wymieniona w Regulaminie, co powoduje jej obowiązkowe stosowanie. Niemniej jednak, zaleca się Państwom członkowskim i wyznaczonym operatorom przestrzeganie norm eksploatacyjnych na poziomie krajowym i międzynarodowym w celu polepszenia ich procesów technologicznych oraz kompatybilności systemów oraz procedur z innymi Państwami członkowskimi i wyznaczonymi operatorami.

3. Dana norma Światowego Związku Pocztowego powinna być stosowana w całości. Państwa członkowskie i wyznaczeni operatorzy powinni zapewnić, że sposób, w jaki stosują tego typu normę jest w pełni zgodny z wymogami w niej określonymi. Mogą oni odstąpić od przewidzianych zaleceń jedynie w takiej mierze, w jakiej norma to przewiduje.

Artykuł RL 268

Względy ochrony środowiska

1. Wyznaczeni operatorzy powinni czynić swe produkty i usługi możliwie jak najbardziej przyjazne środowisku, uwzględniając ograniczenia wynikające z technologii i środków.
2. Zużycie materiałów i energii powinno być zoptymalizowane i być całkowicie zgodne ze skuteczną eksploatacją.
3. Wykorzystywane materiały powinny uwzględniać normy czystości i nietoksyczności ustalone przez kompetentne organizacje krajowe i międzynarodowe.
4. Wyznaczeni operatorzy powinni promować wtórne wykorzystanie papieru i innych materiałów. Powinni także zachęcać do wykorzystywania materiałów wtórnych.

Rozdział 18

Postanowienia przejściowe i końcowe

Artykuł RL 269

Wejście w życie i okres obowiązywania Regulaminu poczty listowej

1. Niniejszy Regulamin będzie obowiązywał z dniem wejścia w życie Światowej Konwencji Pocztovej.
2. Będzie on obowiązywał przez ten sam okres co Konwencja, o ile Rada Eksploatacji Pocztovej nie postanowi inaczej.

Sporządzono w Bernie, dnia 11 listopada 2008 roku.

W imieniu Rady Eksploatacji Pocztovej:

Przewodniczący

Sekretarz Generalny

A stylized, cursive handwritten signature in black ink, featuring a large initial 'A' and a long horizontal stroke extending to the right.

Dr Andreas TAPRANTZIS

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Dayan' with a large, bold 'I' at the end.

Edouard DAYAN

PROTOKÓŁ KOŃCOWY REGULAMINU POCZTY LISTOWEJ

W chwili przystąpienia do zatwierdzania Regulaminu poczty listowej, Rada Eksploatacji Poczтовой uzgodniła, co następuje:

Artykuł RL I

Druki. Maksymalna masa

1. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 121 ustęp 1 punkt 2, Kanada i Irlandia są upoważnione do ograniczenia do 2 kilogramów maksymalnej masy druków w ruchu nadchodzącym i wychodzącym.

Artykuł RL II

Szczegółowe postanowienia dotyczące każdego rodzaju przesyłek

1. Pomimo postanowień artykułu 124 ustęp 2 punkt 2, Islamska Republika Afganistanu i Japonia zastrzegają sobie prawo dołączania do aerogramów lub do umieszczania w nich, rysunków lub dokumentów zgodnie z tymi samymi warunkami jak te stosowane w ich obrocie krajowym.

2. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 124 ustęp 4 punkt 5, w przypadku braku dwustronnego porozumienia, Stany Zjednoczone Ameryki i Kanada nie przyjmują jako załączniki do wysyłanych druków żadnych kartek, kopert lub opasek, zawierających adres nadawcy albo jego przedstawiciela w kraju przeznaczenia pierwszej przesyłki.

3. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 124 ustęp 4 punkt 5, w przypadku braku dwustronnego porozumienia, Republika Iraku nie przyjmuje jako załączniki do druków wysyłanych w dużych ilościach żadnych kartek, kopert lub opasek zawierających adres nadawcy nie znajdujący się w kraju nadania przesyłki.

4. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 124 ustęp 5 punkt 2, Republika Azerbejdżanu, Republika Indii, Republika Indonezji, Republika Libańska, Nepal, Republika Uzbekistanu, Republika Tadżykistanu, Turkmenistan, Ukraina i Republika Zimbabwe przyjmują nagrania dźwiękowe jako druki dla ociemniałych (cekogramy) tylko wówczas, jeśli są one wysyłane przez oficjalnie uznane instytuty dla ociemniałych lub jeżeli są adresowane do tych instytutów.

5. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 124 ustęp 7, Kanada ma prawo nie przyjmować lub nie opracowywać worków M zawierających artykuły audiowizualne lub materiały informacyjne pochodzące z zagranicy.

6. Żadne zastrzeżenie sformułowane wobec poczty masowej nie będzie miało wpływu na stosowanie artykułu RL 218.

6bis. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 124 ustęp 8 punkt 1, Republika Grecka zastrzega sobie prawo traktowania jako „przesyłki masowe” otrzymanie w tej samej odsyłce lub w tym samym dniu, jeśli sporządza się kilka odsyłek dziennie, 150 lub więcej przesyłek nadanych przez tego samego nadawcę lub otrzymanie w ciągu dwóch tygodni 1000 lub więcej przesyłek nadanych przez tego samego nadawcę.

Artykuł RL III

Przesyłki standardowe

1. Stany Zjednoczone Ameryki, Kanada, Japonia, Republika Kenii, Republika Ugandy i Zjednoczona Republika Tanzanii nie mogą zniechęcać do używania kopert, których format przekracza wymiary zalecane w artykule RL 128, jeśli te koperty są szeroko stosowane w ich krajach.

2. Republika Indii i Islamska Republika Afganistanu nie mogą zniechęcać do używania kopert, których format jest większy lub mniejszy od wymiarów zalecanych w artykule RL 128, jeśli te koperty są szeroko stosowane w ich krajach.

Artykuł RL IV

Warunki stosowania stawek opłat

1. Pomimo postanowień artykułu RL 107 ustęp 2, Irlandia zastrzega sobie prawo do ustalenia 25 gramów jako najwyższego limitu pierwszego przedziału wagowego dla opłat stosowanych wobec przesyłek listowych.

Artykuł RL V

Polecone worki M

1. Stany Zjednoczone Ameryki i Kanada mają prawo nie przyjmować poleconych worków M i nie opracowywać takich worków pochodzących z innych krajów w sposób odpowiadający przesyłkom poleconym.

Artykuł RL VI

Maksymalne limity dla przesyłek z zadeklarowaną wartością

1. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 134, Królestwo Szwecji zastrzega sobie prawo ograniczenia wartości zawartości przesyłek poleconych i listowych przesyłek z zadeklarowaną wartością jak również paczek z lub bez zadeklarowanej wartości przeznaczonych do Królestwa Szwecji, w zależności od maksymalnych limitów podanych poniżej:

Nadchodzące przesyłki listowe

	Maksymalna wartość handlowa zawartości	Maksymalna deklarowana wartość	Maksymalne odszkodowanie
Przesyłki polecone	500 SDR (DTS)	-	30 SDR (DTS) /worki M: 150 SDR (DTS)/
Przesyłki z zadeklarowaną wartością	1000 SDR (DTS)	1000 SDR (DTS)	1000 SDR (DTS)

2. Ograniczenia tego nie można obejść poprzez częściowe zadeklarowanie wartości przekraczającej 1000 SDR (DTS). Rodzaj zawartości przesyłek poleconych i przesyłek z zadeklarowaną wartością nie podlega żadnemu nowemu ograniczeniu. Przesyłki, których wartość przekracza te limity zwraca się do urzędu nadania.

3. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 134, Królestwo Danii zastrzega sobie prawo ograniczenia wartości zawartości przesyłek poleconych lub listowych przesyłek z zadeklarowaną wartością zawierających pieniądze lub jakiegokolwiek walory płatne na okaziciela przeznaczonych do Królestwa Danii, w zależności od maksymalnych limitów podanych w poniższej tabeli:

Nadchodzące przesyłki listowe

	Maksymalna wartość handlowa zawartości	Maksymalna deklarowana wartość	Maksymalne odszkodowanie
Przesyłki polecane	80 SDR (DTS)	-	30 SDR (DTS)
Przesyłki z zadeklarowaną wartością	4000 SDR (DTS)	4000 SDR (DTS)	4000 SDR (DTS)

3.1 Nie można obejść tych limitów zawierając umowę o częściowym ubezpieczeniu dla wartości przekraczającej 4000 SDR (DTS).

Artykuł RL VII

Przesyłki z zadeklarowaną wartością

1. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 134, Republika Francuska zastrzega sobie prawo ograniczenia wartości zawartości listowych przesyłek z zadeklarowaną wartością przeznaczonych do jej kraju, w zależności od maksymalnych limitów podanych poniżej:

	Maksymalna wartość handlowa zawartości	Maksymalna deklarowana wartość	Maksymalne odszkodowanie
Przesyłki z zadeklarowaną wartością	630 SDR (DTS)	630 SDR (DTS)	630 SDR (DTS)

2. Limitów tych nie można obejść zawierając umowę o częściowym ubezpieczeniu dla wartości przekraczającej 630 SDR (DTS). Przesyłki, których wartość przekracza limit zwraca się do miejsca nadania. Nie jest możliwe zadeklarowanie wartości niższej niż wartość handlowa przesyłki.

Artykuł RL VIII

Fakturowanie usługi CCRI (IBRS)

1. Republika Zielonego Przylądka, Arabska Republika Egiptu, Republika Kazachstanu, Republika Kirgiska, Królestwo Marokańskie, Nepal, Sułtanat Omanu, Republika Uzbekistanu i Państwo Katar zastrzegają sobie prawo do kompensaty opłat za usługę CCRI (IBRS) nawet wtedy, gdy liczba zwracanych w ciągu roku przesyłek jest mniejsza lub równa progowi ustalonemu w artykule RL 140 ustęp 4 punkt 4.

Artykuł RL IX

Postępowanie z przesyłkami przyjętymi niezgodnie z przepisami

1. Islamska Republika Afganistanu, Republika Angoli, Republika Dżibuti i Islamska Republika Pakistanu nie są zobowiązane do przestrzegania postanowień, o których mowa w artykule RL 145 ustęp 4, zgodnie z którymi „Informacja taka powinna podawać w sposób precyzyjny na podstawie, jakiego zakazu zajęto przesyłkę oraz przedmioty”.

2. Islamska Republika Afganistanu, Republika Angoli, Związek Australijski, Republika Azerbejdżanu, Republika Dżibuti, Republika Estońska, Republika Kazachstanu, Republika Kirgiska, Nepal, Republika Uzbekistanu, Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna, Republika Sudanu, Republika Tadżykistanu, Turkmenistan, Ukraina i Socjalistyczna Republika Wietnamu zastrzegają sobie prawo przekazywania informacji o przyczynach zajęcia przesyłki pocztowej tylko w granicach informacji udostępnianych przez władze celne i stosownie do ustawodawstwa krajowego.

3. Stany Zjednoczone Ameryki zastrzegają sobie prawo traktowania jako przyjętej niezgodnie z przepisami i zgodnie z postanowieniami swego ustawodawstwa i swych krajowych praktyk celnych każdej przesyłki zawierającej substancje reglamentowane takie jakie określono w dziale 1308, ustęp 21 Kodu Uregulowań Federalnych Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Artykuł RL X

Dosyłanie

1. Postanowień artykułu RL 146 ustęp 2 nie stosuje się do wyznaczonych operatorów Królestwa Danii i Republiki Finlandii, których sprzęt pozwala, podczas czynności dzielenia, dosyłać automatycznie pocztę do adresatów, którzy zmienili adres.

Artykuł RL XI

Postępowanie z reklamacjami

1. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 150, Stany Zjednoczone Ameryki zastrzegają sobie prawo do nieprzyjmowania reklamacji CN 08 od wyznaczonych operatorów krajów nadania dotyczących przesyłek poleconych wysyłanych w tranzycie

otwartym i uchylają się od wszelkiej odpowiedzialności za ten rodzaj niedozwolonych przesyłek.

Artykuł RL XII

Przesyłki podlegające kontroli celnej

1. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 152, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej nie przyjmuje odpowiedzialności za uzyskanie podpisu nadawcy na formularzach CN 22 i CN 23 w celu potwierdzenia, że przesyłka nie zawiera niebezpiecznych przedmiotów zabronionych przez przepisy pocztowe.

Artykuł RL XIII

Worki

1. Postanowień artykułu RL 173 ustęp 2 punkt 10 nie stosuje się wobec Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, której krajowe ustawodawstwo nakłada mniejszy limit wagowy. Ustawodawstwo związane ze zdrowiem i bezpieczeństwem ogranicza do 20 kilogramów masę worków listowych.

Artykuł RL XIV

Kierowanie odsyłek

1. Republika Azerbejdżanu, Republika Boliwii, Republika Estońska, Republika Łotewska, Republika Uzbekistanu, Republika Tadżykistanu i Turkmenistan uznają tylko koszty przewozu powstałe zgodnie z dyspozycjami dotyczącymi linii wskazanych na chorągiewkach worków CN 35 odsyłek lotniczych i na wykazach zdawczych CN 38.

2. Mając na uwadze postanowienia ustępu 1, Stany Zjednoczone Ameryki, Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Republika Grecka, Republika Włoska, Republika Senegalu i Królestwo Tajlandii będą kierować zamknięte odsyłki lotnicze tylko na warunkach przewidzianych w artykule RL 186 ustęp 4.

Artykuł RL XV

Specjalne opłaty tranzytowe

1. Republika Grecka zastrzega sobie prawo podwyższenia o 30% opłat za tranzyt lądowy i o 50% opłat za tranzyt morski przewidzianych w artykule RL 205 ustęp 1.

2. Związek Australijski, Republika Finlandii i Republika Singapuru zastrzegają sobie prawo do podwyższenia o 50% opłat za tranzyt lądowy i morski podanych w artykule RL 205 ustęp 1.

3. Federacja Rosyjska jest upoważniona do pobierania dodatkowo opłaty wynoszącej 0,65 SDR (DTS), oprócz opłat tranzytowych określonych w artykule RL 205 ustęp 1 punkt 1, za każdy kilogram przesyłek listowych przewożonych tranzytem drogą Transsyberyjską.

4. Arabska Republika Egiptu i Republika Sudanu są upoważnione do pobierania dodatkowo opłaty wynoszącej 0,16 SDR (DTS), oprócz opłat tranzytowych określonych w artykule RL 205 ustęp 1, za każdy worek listowy przewożony tranzytem przez Jezioro Nassera pomiędzy Shallal (Egipt) i Wadi Halfa (Sudan).

5. Republika Panamy jest upoważniona do pobierania dodatkowo opłaty wynoszącej 0,98 SDR (DTS), oprócz opłat tranzytowych określonych w artykule RL 205 ustęp 1, za każdy worek listowy przewożony tranzytem przez Kanał Panamski między portem Balboa na Oceanie Spokojnym a Cristobal na Oceanie Atlantyckim.

6. Republika Finlandii jest upoważniona do pobierania dodatkowo opłaty za każdy kilogram przesyłek listowych przeznaczonych na wyspy Alandzkie.

6.1 Dla poczty lotniczej i dla poczty priorytetowej, dodatkowa opłata jest równa stosowanej stawce opłat za tranzyt lądowy i stawce opłat za przewóz lotniczy.

6.2 Dla poczty lądowo-morskiej i dla poczty niepriorytetowej, dodatkowa opłata jest równa stawce opłat za tranzyt lądowy i stawce opłat za tranzyt morski.

7. Wyjątkowo, Republika Panamy jest upoważniona do pobierania opłaty wynoszącej 0,65 SDR (DTS) za worek dla wszystkich odsyłek magazynowanych lub przeładowywanych w portach Balboa lub Cristobal, jeśli nie otrzymuje ona zapłaty za tranzyt lądowy lub morski tych odsyłek.

8. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 205 ustęp 1, wyznaczony operator Islamskiej Republiki Afganistanu jest upoważniony tymczasowo, ze względu na szczególne trudności przewozu i komunikacji, do prowadzenia tranzytu odsyłek zamkniętych i korespondencji kierowanej w tranzycie otwartym przez ten kraj na warunkach szczególnych, uzgadnianych między nim a zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami.

9. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 205 ustęp 1, usługi samochodowe syryjsko-irackie są traktowane jako usługi nadzwyczajne, dające podstawę do pobierania specjalnych opłat tranzytowych.

10. Królestwo Danii jest upoważnione do pobierania dodatkowo opłaty za każdy kilogram przesyłek listowych przeznaczonych na Wyspy Owcze i Grenlandię.

10.1 Dla odsyłek lotniczych, odsyłek priorytetowych i dla odsyłek S.A.L., dodatkowa opłata jest równa stosowanym opłatom opracowania odsyłek lotniczych kierowanych w tranzycie i opłatom przewozu lotniczego.

10.2 Dla odsyłek lądowo-morskich i odsyłek niepriorytetowych, dodatkowa opłata jest równa stosowanym opłatom za tranzyt lądowy i opłatom za tranzyt morski.

11. Ukraina zastrzega sobie prawo do podwyższenia o 50% opłat za tranzyt morski podanych w artykule RL 205 ustęp 1.

12. Republika Federalna Niemiec mają prawo do podwyższenia o 50% opłat za tranzyt morski podanych w artykule RL 205 ustęp 1.

Artykuł RL XVI

Pomiary statystyczne stosowane przy wymianie poczty między wyznaczonymi operatorami krajów systemu docelowego

1. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 221 ustęp 2, Kanada jest upoważniona do stosowania co najmniej dwudziestu czterech dni badania w ciągu roku.

Artykuł RL XVII

Rozliczanie przesyłek masowych

1. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 228 ustęp 2 punkt 2, rachunki przesłane wyznaczonym operatorom Stanów Zjednoczonych Ameryki, Związku Australijskiego i Kanady nie są uznane za przyjęte ani płatności uznane za należne w okresie sześciu tygodni następujących po otrzymaniu tych rachunków, chyba że rachunki te nadejdą w ciągu siedmiu dni po dniu, w którym zostały wysłane przez wyznaczonego operatora-wierzyciela.

Artykuł RL XVIII

Przesyłanie i uznawanie wykazów CN 55, CN 66 oraz CN 67, rachunków szczegółowych CN 51 i rachunków ogólnych CN 52

1. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 240 ustęp 6, rachunki przedkładane wyznaczonym operatorom Stanów Zjednoczonych Ameryki i Laotańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej nie są uważane za przyjęte ani płatności uważane za należne w okresie sześciu tygodni następujących po otrzymaniu tych rachunków, chyba że rachunki te nadejdą w ciągu siedmiu dni po dniu, w którym zostały wysłane przez wyznaczonego operatora-wierzyciela.

2. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 240 ustęp 6 i ustęp 7, w przypadku stosowania systemu fakturowania bezpośredniego, rachunki przesłane wyznaczonym operatorom Królestwa Arabii Saudyjskiej, Związku Australijskiego i Chińskiej Republiki Ludowej nie są uważane za przyjęte w okresie dwóch miesięcy, ani płatności uważane za należne w okresie sześciu tygodni, następujących po otrzymaniu tych rachunków, chyba że rachunki te nadejdą w ciągu siedmiu dni po dniu, w którym zostały wysłane przez wyznaczonego operatora-wierzyciela.

Artykuł RL XIX

Międzynarodowe kupony na odpowiedź wydane przed 1 stycznia 2002 roku

1. Międzynarodowe kupony na odpowiedź poprzedniego typu wydane przed 1 stycznia 2002 roku i wymienione przed 30 sierpnia 2006 roku reguluje się bezpośrednio między zainteresowanymi wyznaczonymi operatorami, zgodnie z niżej podanymi postanowieniami. Nie mogą one dłużej być przedmiotem rozliczania ogólnego międzynarodowych kuponów na odpowiedź prowadzonego przez Biuro Międzynarodowe.

2. Po tym okresie przejściowym, międzynarodowe kupony na odpowiedź poprzedniego typu nie dają podstawy regulowania między wyznaczonymi operatorami, z wyjątkiem zawarcia specjalnego porozumienia.

3. W rozliczeniach między wyznaczonymi operatorami, wartość kuponu na odpowiedź liczona jest po 0,74 SDR (DTS) za sztukę.

4. Wymienione kupony na odpowiedź wysyła się co roku, najpóźniej w terminie sześciu miesięcy po upływie danego okresu, do wyznaczonych operatorów, którzy wprowadzili je do obiegu, z ogólnym podaniem ich liczby i ich wartości na wykazie zgodnym z załączonym wzorem CN 02bis.

5. Kupony na odpowiedź, za które został omyłkowo obciążony wyznaczony operator inny niż wyznaczony operator, który je wprowadził do obiegu odejmuje się z rachunku przeznaczonego dla tej ostatniego przez wyznaczonego operatora, który je mylnie wysłał;

następnie zaopatruje się je w odpowiednią uwagę. Ta operacja może zostać dokonana w następnym okresie rozrachunkowym, aby uniknąć wystawiania dodatkowego rachunku. Tego postanowienia nie stosuje się po upływie 2006 roku.

6. Niezwłocznie po tym jak dwóch wyznaczonych operatorów uzgodni liczbę kuponów na odpowiedź wymienionych w ich wzajemnych relacjach, wyznaczony operator-wierzyciel sporządza i przesyła do wyznaczonego operatora-dłużnika do zatwierdzenia, w dwóch egzemplarzach, wykaz zgodny z załączonym wzorem CN 03bis, jeśli saldo przekracza 74 SDR (DTS) i jeśli nie przewidziano specjalnego regulowania między danymi wyznaczonymi operatorami. Jeśli w okresie jednego miesiąca, licząc od wysłania tego wykazu, wyznaczony operator-wierzyciel nie otrzyma żadnej uwagi, kwotę tego wykazu uważa się za przyjętą na mocy prawa.

7. Jeśli saldo między dwoma wyznaczonymi operatorami nie przekracza 74 SDR (DTS), saldo to przenoszone jest przez wyznaczonego operatora-wierzyciela na następny rok. Nie dokonuje się żadnej płatności, jeśli saldo jest mniejsze niż 74 SDR (DTS) w rachunku końcowym międzynarodowych kuponów na odpowiedź wymienionych do 30 czerwca 2006 roku.

8. Płatność powinna być dokonana możliwie jak najszybciej, ale najpóźniej przed upływem terminu sześciu tygodni, licząc od daty uznania lub powiadomienia, że saldo do uregulowania zostało przyjęte na mocy prawa.

9. Międzynarodowe kupony na odpowiedź poprzedniego typu wydane przed 1 stycznia 2002 roku nie są dłużej wymieniane w urzędach pocztowych po 31 sierpnia 2007 roku.

Artykuł RL XX

Płatności zaległych należności wynikających z ostatecznego rozliczenia dokonanego przez Biuro Międzynarodowe odnośnie uregulowania rachunków dotyczących międzynarodowych kuponów na odpowiedź dostarczonych przed 1 stycznia 2002 roku

1. Jeśli w wyniku dokonanego ostatecznego rozliczenia przez Biuro Międzynarodowe rachunków dotyczących międzynarodowych kuponów na odpowiedź dostarczonych przed 1 stycznia 2002 roku, okaże się, że jeden wyznaczony operator ma do uregulowania należności wobec innego wyznaczonego operatora, których termin ustalono na dzień po 1 kwietnia 2003 roku, możliwe jest uregulowanie tych należności za pomocą zobowiązań, jakie wobec tego wyznaczonego operatora-dłużnika ma jakikolwiek inny wyznaczony operator. Przed podjęciem takiego działania, Biuro Międzynarodowe konsultuje się z danym wyznaczonym operatorem-wierzycielem i wysyła przypomnienie do dłużnika. Jeśli żadna płatność nie została dokonana w ciągu miesiąca, który nastąpił po dniu przypomnienia, Biuro Międzynarodowe jest upoważnione do przeprowadzenia niezbędnych transferów rozliczeniowych po poinformowaniu o tym wszystkich zainteresowanych stron. Nie jest konieczna zgoda dłużnika, który nie uregulował zapłaty w terminie.

2. Podczas przeprowadzania tych operacji rozliczeniowych, Biuro Międzynarodowe dokonuje jedynie kompensaty rachunków, które były uznane zarówno przez dłużnika, który nie uregulował zapłaty w terminie jak i przez wyznaczonego operatora, który winien jest pieniądze temu ostatniemu.

3. Dłużnik, który nie uregulował zapłaty w terminie nie może dochodzić żadnych praw wobec wyznaczonego operatora, który winien jest mu pieniądze, jeśli chodzi o

zobowiązania przyznane przez Biuro Międzynarodowe wierzycielowi zgodnie z procedurą opisaną w ustępie 1.

Artykuł RE XXI

Płatności zaległych należności wynikających z regulowania rachunków dokonywanego poprzez system kompensacyjny Biura Międzynarodowego obowiązujący przed 1 stycznia 2001 roku

1. Jeśli w wyniku regulowania rachunków dokonywanego poprzez system kompensacyjny Biura Międzynarodowego przed 1 stycznia 2001 roku, okaże się, że jeden wyznaczony operator ma do uregulowania należności wobec innego wyznaczonego operatora, których termin ustalono po terminie opracowania ostatnich wykazów systemu kompensacyjnego ostatniego kwartału roku 2000, możliwe jest uregulowanie tych należności za pomocą zobowiązań, jakie wobec tego wyznaczonego - dłużnika ma jakikolwiek inny wyznaczony operator. Przed podjęciem takiego działania, Biuro Międzynarodowe konsultuje się z danym wyznaczonym operatorem-wierzycielem i wysyła przypomnienie do dłużnika. Jeśli żadna płatność nie została dokonana w ciągu miesiąca, który nastąpił po dniu przypomnienia, Biuro Międzynarodowe jest upoważnione do przeprowadzenia niezbędnych transferów rozliczeniowych po poinformowaniu o tym wszystkich zainteresowanych stron. Nie jest konieczna zgoda dłużnika, który nie uregulował zapłaty w terminie.

2. W trakcie przeprowadzania tych operacji rozliczeniowych, Biuro Międzynarodowe dokonuje jedynie kompensacji rachunków, które zostały uznane zarówno przez zalegającego dłużnika jak i przez wyznaczonego operatora, który winien jest pieniądze temu ostatniemu.

3. Zalegający dłużnik nie ma prawa do żadnych roszczeń względem wyznaczonego operatora, który jest mu winien pieniądze, odnośnie należności zaliczonych wierzycielowi przez Biuro Międzynarodowe, zgodnie z procedurą opisaną w ustępie 1.

Artykuł RE XXII

Formularze

1. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 265, wyznaczeni operatorzy Republiki Federalnej Niemiec, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Federacyjnej Republiki Brazylii, Republiki Węgierskiej i Wielkiego Księstwa Luksemburga mogą zmienić wymiary i format formularza CN 07.

2. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 265 ustęp 2, Republika Francuska może wprowadzić następujące zmiany do formularza CN 07:

- 2.1 dodać kod kreskowy w wersji kreskowej lub w wersji cyfrowej odpowiadający wymaganiom technicznym przyjętym w normach zatwierdzonych przez Światowy Związek Pocztowy.
- 2.2 umieścić czyste pole w dolnej części.
- 2.3 dodać w polu „Adresat” linie pomagające w pisaniu w kolorze pomarańczowym z odsyłaczem, aby umożliwić mechaniczne odczytywanie oraz zwiększyć pola do wypełniania „Adresat przesyłki” i „Adresat zwrot”.
- 2.4 umieścić wersję angielską obowiązkowych uwag do uzupełnienia w miejscu przeznaczenia.

3. W odstępstwie od postanowień artykułu RL 265 ustęp 2, Republika Włoska może wprowadzić następujące zmiany do formularza CN 07:

- 3.1 zabarwić na białą pole „Adresat” i dodać wewnątrz linie pomocnicze, aby umożliwić mechaniczne odczytywanie.
- 3.2 zabarwić na białą czyste pole w dolnej części.
- 3.3 usunąć w polu „Rodzaj przesyłki” usługi, dla których nie jest świadczony potwierdzenie odbioru.
- 3.4 przenieść z lewej dolnej części do prawej dolnej części informacje dotyczące podpisu formularza.

Niniejszy Protokół będzie miał tę samą moc i to samo znaczenie, jak gdyby jego postanowienia były zamieszczone w samym tekście Regulaminu, którego dotyczy.

Sporządzono w Bernie, dnia 11 listopada 2008 roku.

W imieniu Rady Eksploatacji Pocztovej:

Przewodniczący

Sekretarz Generalny

Dr Andreas TAPRANTZIS

Edouard DAYAN

SPIS FORMULARZY

Numer	Nazwa lub rodzaj formularza	Odniesienie do artykułu
CN 01	Międzynarodowy kupon na odpowiedź	RL 142.5
CN 02bis	Wykaz szczegółowy. Kupony na odpowiedź	RL XIX.4
CN 03	Wykaz szczegółowy. Wymienione kupony na odpowiedź	RL 142.9
CN 03bis	Wykaz zbiorczy. Kupony na odpowiedź	RL XIX.6
CN 04	Nalepka „R” dla przesyłek poleconych	RL 132.5.2
CN 05	Nalepka dla przesyłek z poświadczonym doręczeniem	RL 133.4.1
CN 06	Nalepka „V” dla przesyłek z zadeklarowaną wartością	RL 134.6.1
CN 07	Potwierdzenie odbioru/doręczenia/wypłaty/wpisu	RL 137.2.2
CN 08	Reklamacja	RL 150.2.1
CN 08	Pokwitowanie	RL 150.2.8
CN 09	Wykaz wysłanych przesyłek CCRI	RL 140.5.1
CN 10	Wykaz zbiorczy przesyłek CCRI	RL 140.5.1
CN 11	Cedula należnościowa	RL 139.4.2
CN 12	Miesięczny rachunek szczegółowy. Opłaty celne itp.	RL 139.6.1
CN 13	Protokół. Informacja w przypadku zajęcia przesyłki pocztowej	RL 145.5
CN 14	Koperta zbiorcza. Dosyłanie przesyłek listowych	RL 146.8.1
CN 15	Nalepka „Zwrot”	RL 147.8.2
CN 16	Karta wartościowa. Przesyłki z zadeklarowaną wartością	RL 177.1
CN 17	Żądanie: - wycofania - zmiany lub korekty adresu - anulowania lub zmiany kwoty pobrania	RL 148.3.1
CN 18	Oświadczenie dotyczące nieotrzymania (lub otrzymania) przesyłki pocztowej	RL 150.2.6
CN 19	Rachunek szczegółowy. Opłaty za usługę CCRI	RL 140.5.3.2
CN 20	Wykaz. Opłaty za usługę CCRI	RL 140.5.4.1
CN 21	Zawiadomienie. Dosyłanie formularza CN 08	RL 150.4.6
CN 22	Nalepka „Deklaracja celna”	RL 152.1
CN 23	Deklaracja celna	RL 152.3
CN 24	Protokół (nieprawidłowości dotyczące przesyłek listowych z zadeklarowaną wartością lub paczek pocztowych)	RL 156.1
CN 25	Kartki wiążankowe	RL 171.6.1
CN 26	Kartki wiążankowe	RL 171.6.2
CN 27	Tablica. Drogi i sposoby przekazywania przesyłek z zadeklarowaną wartością	RL 172.1
CN 28	Koperta do sporządzania odsyłek lotniczych	RL 173.3.4
CN 29	Nalepka „Pobranie”	RL 135.4.2
CN 29bis	Nalepka dla przesyłek za pobraniem	RL 135.4.1
CN 29ter	Międzynarodowy kupon pobraniowy	RL 135.4.3
CN 30	Nalepka „R” z nazwą urzędu nadania, numerem	RL 135.4.2

	przesyłki i z trójkątem z napisem „Pobranie”	
CN 31	Karta listowa. Wymiana odsyłek	RL 174.1
CN 32	Karta listowa. Odsyłki masowe	RL 182
CN 33	Lista specjalna. Przesyłki polecane	RL 175.1
CN 34	Chorągiewki worków lądowo-morskich	RL 184.1.1
CN 35	Chorągiewki worków lotniczych	RL 184.1.2
CN 36	Chorągiewki worków S.A.L.	RL 184.1.3
CN 37	Wykaz zdawczy. Odsyłki wysyłane drogą lądowo-morską	RL 190.1.1
CN 38	Wykaz zdawczy. Odsyłki lotnicze	RL 190.2.1
CN 41	Wykaz zdawczy. Odsyłki lądowo-morskie przewożone drogą lotniczą (S.A.L.)	RL 190.2.1
CN 42	Chorągiewka „Przeładunek bezpośredni”	RL 187.3
CN 43	Zawiadomienie o sprawdzeniu. Wymiana odsyłek	RL 194.1
CN 44	Zawiadomienie próbne	RL 189.1
CN 45	Koperta do przesyłania wykazów CN 38, CN 41 i CN 47	RL 190.2.4
CN 46	Zastępczy wykaz zdawczy	RL 192.3
CN 47	Wykaz zdawczy. Odsyłki z próżnymi pojemnikami	RL 200.3
CN 48	Rachunek. Kwoty należne z tytułu odszkodowania	RL 166.1
CN 51	Rachunek szczegółowy. Poczta lotnicza	RL 239
CN 52	Rachunek ogólny	RL 239
CN 53	Wykaz odsyłki. Liczba przesyłek i masa pojemników	RL 224.1.1
CN 54	Wykaz zbiorczy przesyłek	RL 224.1.2
CN 54bis	Roczny wykaz zbiorczy	RL 224.2.1
CN 55	Wykaz odsyłek	RL 226.1
CN 56	Wykaz zbiorczy odsyłek	RL 226.2
CN 57	Rachunek. Otrzymana poczta masowa	RL 228.2.1
CN 58	Wykaz zbiorczy. Rachunki opłat końcowych (kosztów końcowych) poczty masowej	RL 228.2.3
CN 61	Rachunek szczegółowy. Opłaty końcowe	RL 230.2.2
CN 62	Rachunek szczegółowy. Opłaty tranzytowe - Poczta lądowo-morska	RL 230.2.1
CN 63	Wykaz. Opłaty tranzytowe	RL 232.2
CN 64	Wykaz. Opłaty końcowe	RL 232.2
CN 64bis	Wykaz szczegółowy. Fundusz „Jakość usług”	RL 234.1
CN 64ter	Wykaz szczegółowy. Fundusz na rzecz poprawy jakości usług	RL 234.3
CN 65	Wykaz. Masa przesyłek mylnie skierowanych i przesyłek kierowanych w tranzycie otwartym	RL 208.3
CN 66	Wykaz masy. Odsyłki lotnicze i S.A.L.	RL 238.1
CN 67	Wykaz masy. Przesyłki priorytetowe/lotnicze kierowane w tranzycie otwartym	RL 238.2
CN 68	Wykaz ogólny usług pocztowo-lotniczych	RL 262.2.11